

خوبونه او تعییروننه

د قرآن او سنت په رنا کي

او د مثالونو په مرسته

د زیگموند فروید په حواب کي

حکمتیار

Ketabton.com

فهرست

صفحه

عنوان

۱	سریزه
۷	رؤیا (خوب) خه دئ؟
۱۰	هغه چي په خوب باور نه لري
۱۲	څوک خوب ویني؟
۱۲	دانسان د دماغ په اړه د فروید ناقص معلومات
۱۶	هغه خه چي انسان ئې نشي کولی خود ده دماغ ئې کولی شي!!
۱۸	ربنستینی خوب
۲۱	درؤیا ژبه
۲۱	د خوب او ویبني توپیروننه
۲۴	ژور او سطحي خوب
۲۶	په خوب کي د ویبني په خبر وړاندليدنې
۲۸	په خوب کي له راتلونکو پېښو خبر بدل
۳۱	د مېوو او نورو خوراکي توکو تعیير
۳۲	د کانکور تر آزمويني وړاندي له نمره خبر بدل
۳۵	په خوب کي د ستورو ځای ته تګ
۴۱	تقدیر

۴۲

۵۸

۷۵

۸۱

۸۳

۸۴

۸۶

۸۸

۹۰

۹۰

۹۱

۹۲

۹۲

۹۳

۹۴

۹۴

۹۷

۹۸

۹۸

۹۹

۱۰۰

په خوب کي درسول الله (صلی الله علیه وسلم) ليدل

مرغان په خوب کي ليدل

لوړه او ژوره، لنډ او اوږد توب

په خوب کي بيرغونه

په خوب کي د مهدی ليدل

سیده لار، دواړو اړخونو ته ئې دبوالونه او دروازې او پردي ئې

د کور دوهم منزل

د الله تعالی په حضور کي

پر آس سپر بدا

توره

لوی کب (ماهي)

په سپورمی کي وران کورونه

حرم، حجرالاسود بشکلول، په حرم کي یوازي دوه کسان

حان په مسجدالحرام کي ليدل

قلم يعني الهي مقدرات

خرگند خوب چي تعبيرنه غواوري

په فضاء کي روان کمروننه

لوی تالار

په لمانځه کي لوړۍ صاف ته تګ

۱۰۰	په لمانځه کي د الشرح او النصر سورتونه
۱۰۱	لوخي پښې تګ
۱۰۲	جهاز او راکټ
۱۰۳	د سر و پښتان جوړول
۱۰۵	د جهاز نسکورېدل
۱۰۵	ارګ، په ارګ کي سېل او د برج نسکورېدا
۱۰۷	پاکستان او هند خپل رقابت افغانستان ته راپېزدولي
۱۰۸	حربي بشونځي، د غابسونو لوېدل
۱۰۸	د سعودي په شوري کي چاودنه
۱۰۹	د مېوي ونه
۱۱۱	په سینه کي رنا، خوا ته پراته هدوکي
۱۱۳	مار او ماھي
۱۱۳	دري سوه کلنې نجلۍ او سل کلن پلاړ
۱۱۴	له پوتین سره ليدنه
۱۱۵	د زمرۍ په لاس کي بيرغ
۱۱۵	په لمانځه کي د الصف سوره
۱۱۶	زړه بودی
۱۱۶	ژېړه چېنه
۱۱۷	طياره او ډزي
۱۲۰	غوندي، قلعه، سپورمۍ، شيدې
۱۲۱	ماشوم په دروازه کي

۱۲۲	په امام پسي اقتداء
۱۲۳	زمرى د بام پر سر
۱۲۴	په خوب کي واده کول
۱۲۵	په خوب کي تپوس په نښه کول
۱۲۶	د خرو او بو دند ته د چاراکاړل او خري او به ورشيندل
۱۲۷	د الله تعالي په لوري الوت
۱۲۸	له تنگ سوری تېرېدل
۱۲۹	په خوب کي د سيند او نهر ليدل
۱۳۰	په هوا کي معلق تعمير
۱۳۱	په خوب کي د شهيد ليدل
۱۳۲	بوقونه
۱۳۳	د ملا درد
۱۴۱	تور موټرونه او په خپلو کي ئې تصاصم
۱۴۲	يو موټر او دوه اشترنګونه
۱۴۳	په خوب کي د عمر (رضي الله عنه) ليدل
۱۴۴	د قرآن آيت او زبری ئې
۱۴۵	باران، سمسوره سيمه، شنه ونه، خري مرغنى او قفس
۱۴۶	سپي په غېز کي
۱۴۷	سيلي، دوري، د ځنګلي ځناورو خپل
۱۴۸	پر سپين آس د مېرمني سېرېدا او لور الوت
۱۴۹	پر لور منبر وينا

۱۵۰	د روسي ئواکونو دراتگ ورلاند لیدنه
۱۵۰	کعبه، حجرالاسود، په کعبه کي دسترخان، پر بالښت تکيه
۱۵۲	له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره مصافحه او له هغه سره یو خای لمونځ
۱۵۳	توره شپه او رنا
۱۵۴	موټر او ډربوري
۱۵۶	غر، رني او به، چينه، کاربز او د جهاد دوام
۱۵۷	له لمانځه پرته له جومات وتل او له ورا سره یو خای کبدل
۱۵۹	پر غور څورنده کړي
۱۶۱	دوه پوره جومات او په جومات کي د سرو تر خنګ غوايبي
۱۶۳	دانګرېزانو خلاف جهاد ته بلنه
۱۶۶	د شهيد موحد خوب
۱۶۷	د شهيد سيد قطب رؤيا
۱۶۷	د ابن قيم الجوزي له كتاب دوه خوبونه
۱۶۸	د عوف (رضي الله عنه) رؤيا
۱۷۰	د ثابت بن قيس (رضي الله عنه) اړوند رؤيا
۱۷۱	داوزبك مجاهدينو مشرقاري طاهرجان یولداش خوب
۱۷۴	دانجنيز صاحب نصير خوب
۱۷۷	د محصلينو اسلامي تنظيم پخوانۍ نظام ورور حماد خوب
۱۸۱	دقاري صاحب سليمان خوب
۱۸۴	دقاري صاحب نقیب احمد خوب
۱۸۶	د فرويد افکار او تعبيرونه

۱۸۷	د بیسمارک خوب او د فروید تعبیر
۱۹۰	تنگ ناو، آس، متروکه، په متروکي تیزه وهل، د تیزېي ماتپدا
۱۹۲	د زوي د سوزپدو په اړه د پلار خوب
۱۹۵	هغه خوبونه چې له ورځنيو مشغولتیاوه سره تراو لري
۱۹۶	د پالاس خوب
۱۹۷	په سیند کي لامبل، تیاره لار، سورزنگ، لویه تیزه، رنا
۱۹۸	درؤیا په هنداري کي د انسان اصلي خپره را خرګنده شي
۲۰۰	په خوب کي د اخلاقی احساساتو خرنګوالی
۲۰۰	شوپنهaur او ملګري ئې د فروید په مقابل کي
۲۰۱	فروید او د ميني غلط تعبير
۲۰۳	د فروید د ملګرو په اړه د قرآن وينا
۲۰۵	د فروید او مارکس په وړاندي خو طبیعي صحني
۲۰۸	د بنه او بد خوب په اړه د مسلمان غبرګون
۲۰۹	آيا تعبير درؤیا پر ماہیت خه اغپز لري؟

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

له هغو موضوعاتو چي هر خوک غواري پري پوه شي يوه ئې د خوبونو دقيق تعبير دئ، هر خوک خوبونه گوري، که مؤمن وي او که کافر، که صالح وي او که طالع، حيني بشه خوبونه گوري او حيني وبرونكى، حيني خوبونه خرگند وي او حيني مغلق او د رمز په بني کي، کله د زبرى بنه لري چي د انسان د خوبنې سبب شي او کله د تخويف، تهدید او گوابنې بنه چي په خوب ليدونكى کي وبره، اندېښه او خفگان راولاروي، مذهبى خلک تر نورو زيات د خپلو خوبونو تعبير لتيوي، دا حکه چي پر خوبونو باور د خپلي عقيدي برخه گئي او په خپلو ديني كتابونو کي ئې مومني، قرآن د مؤمن خوب د بشارت او زبرى په نامه يادوي هلته چي فرمائي:

أَلَّهُمَّ إِنَّمَا يَنْهَا النَّاسُ عَنِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ..... يونس: ٦٤

دوى ته د دنيا په ژوند کي بشارت دئ او په آخرت کي هم...

په لاندي روایت کي د دې آيت په اړه ویل شوي:

عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّابِطِ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَوْلِهِ {أَلَّهُمَّ إِنَّمَا يَنْهَا النَّاسُ عَنِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا} [يونس: ٦٤]؟ قَالَ: «هِيَ الرُّؤْيَا الصَّالِحةُ يَرَاهَا الْمُؤْمِنُ أَوْ تُرَى لَهُ» التَّرْمِذِي

له عباده بن الصامت (رضي الله عنه) روايت دئ چي له رسول الله (صلى الله عليه

وسلم) مي د الله تعالى د دې قول په اړه وپونستل (لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا) وئې فرمایل: دا هغه سم او بسکلي خوبونه دي چي مؤمن ئې ويني او يا ورته ليدل کېږي.

په بل روايت کي چي ابن ابي عاصم نقل کړي دا هم په پورتنۍ روايت علاوه شوي: دا (رؤيا) ستا درب هغه کلام دئ چي له خپل بنده سره ئې په خوب کي کوي.

عن ابي هريرة، يقول: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «إِذَا أَقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُنْ تَكْذِبُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزُءٌ مِّنْ سَتَةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِّنَ النُّبُوَّةِ» وما كان من النبوة فإنه لا يكذب قال محمد: - وأنا أقول هذه - قال: وكان يقال: "الرؤيا ثلاثة: حديث النفس، وتخويف الشيطان، وبشري من الله، فمن رأى شيئاً يكرهه فلا يقصه على أحدٍ وليقمل فليصل" رواه البخاري

ابوهريده (رضي الله عنه) وايي: رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل: "كله چي قیامت رانېدې شي د مؤمن بنده خوب به دروغجن نه خېژي، د مؤمن خوب د نبوت له شپږ خلو پښتو برخو یوه برخه ده"، او خه چي د پیغمبری برخه وي هغه نه دروغ کېږي، محمد بن سيرين وايي چي زه هم همدا خبره کوم، هغه وايي: ويل کېدل به چي رؤيا درې دوله ده: د نفس خبri او خيالات، د شيطان وپروني، او د الله تعالى له لوري زېږي، نو خوک چي داسي خه په خوب کي وويني چي بدئي اپسي نو هغه دي هیچا ته نه تپروي، باید پاخې او لمونځ وکړي.

عن أنس بن مالك، أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: «الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ، مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ، جُزُءٌ مِّنْ سَتَةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِّنَ النُّبُوَّةِ» رواه البخاري

له انس بن مالک (رضي الله عنه) روايت دئ چي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل: د یوه نېک سرې نسه خوب د نبوت له شپږ خلو پښت برخو یوه برخه ده.

عن أبي سعيد الخدري: أنَّه سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ، فَلَيَحْمِدَ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلَيَحْدُثَ بَهَا، وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مَمَّا يَكْرَهُ، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلَيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا، وَلَا يَذْكُرْهَا لَأَحَدٍ، فَإِنَّهَا لَا تَنْصَرِه»

له أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) روایت دئ چي له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) ئې واور بدل چي فرمایيل ئې: كله چي له تاسو كومكس داسى خوب و گوري چي خوبىنى ئې شي نو دا د الله له لوري دئ، نو پر هفه دى د الله ستايىنه و كېرى او هفه دى نورو تە تېرى كېرى، او كله چي له دې پرته داسى خە و گوري چي بد ئې اپسى نو دا د شيطان له لوري دئ، د هفه له شر دى پناھ وغواړي او هفه دى هيچا تە نه تېروي، يقينىاً چي هفه كوم ضرر نه ورسو.

دى خبرو تە پە پام سره مى غوره و گىنلە چي د رؤيا پە اره د قرآن او سنت پە استناد او د عملی مثالۇنو پە رىنا كى خە ولېکم، خو خبرو دې کار تە وھخولم: پە دې اره پە پېنستو كى د اعتماء او اعتماد ور کتاب نه دئ ليكل شوي، پە نورو ژبو كى ليكل شوي كتابونه داسى دى چي خوک نشي كولى د هفوی له مخي د خپل خوب پە دقيق تعبيير پوه شي، هلتە به گورئ چي د يوه شي پە اره ئې گن شمېر تعبيرونە كېرى، لكه دا چي پە خوب كى د فلانى مبوي تعبيير يا دا دئ، يا دا دئ، يا دا... د فلانى حيوان ليدل يا دا تعبيير لري، يا دا او يا دا،... دېر ھلى بە و گورئ چي تعبيير ئې ھم سە گىنلى او ھم بد، زە پە دې مختصرى رسالى كى د يوه شي احتمالى تعبيير نه ور اندي كوم، دا راتە صحيح كار نه بىنېنى، ھكە يو شى پە خوب كى داسى دئ لكه پە يو جملې كى يو لفظ، مكمله جمله چي يو واضح مطلب افاده كوي هرو مرو له خو الفاظو جوره شوې وي، خوب ھمداسى دئ، له خو شيانو او د هفوی له حالت او كيفيت پە گەدە يو

پیغام جوړېږي. ما د لیدل شوو او حتی محقق شوو خوبونو په ترڅ کې د شیانو تعبیر وړاندی کړي. هیله می دا ده چې دا رساله له لوستونکو سره مرسته وکړي چې د خپلو خوبونو په تعبیر پوه شي، او هفو ته لار پرانیزې چې غواړي په دې اړه مزید علمی تحقیقات وکړي.

درؤیا په اړه د لیکنی مفکوره می اوږدہ سابقه لري، یادبنتونه او هود می نېډې شل کاله وړاندی ته ګرځۍ، د لیکنی ډېری برخې زما د تېرو شلو ګلونو یادبنتونو احتوی کړي. په څوانې کې می د یوه غربې لیکوال زیگموند فرويد د هغه معروف کتاب ځینې برخې په نورو کتابونو کې لوستلې وي چې د خوب په اړه ئې لیکلې، فرويد د غربیانو په زعم لوی محقق او ارواح پوه ګنل کېږي، دومره معروف دئ لکه مارکس، همغه مهال می زړه غوبنټل چې د خوب په اړه خه ولیکم، خو موفق نشوم.

- د خوب لیدل د انسان د ژوند او د هغه دروحي جورښت او د ده د حساس مغز د پراخو فعالیتونو یو مهم اړخ دئ، خوب د انسان د ټول ژوند نېډې درېیمه برخه احتوی کوي، که د انسان د ویښی افکار او خیالات ارزښت لري، د هغه خوبونه خپل ارزښت او اهمیت لري، دواړه ئې د انسان د مغز د ستړ او دېر حساس کمپیوټر کار دئ، د قرآن یوه سوره همدي موضوع ته مختص شوې، د یوسف سوره له پیل تر پای پوري د رؤیا او هفو الهامونو پر محور خرخې چې انسان ئې د غیب له عالم ترلاسه کوي، د یوسف عليه رؤیا، د مصر د ملک رؤیا، د یوسف عليه د دوه همزنداني ملګرو خوبونه، د یعقوب عليه هغه عجیب احساس چې د خپل زوی په اړه ئې درلود، سره له دې چې لسو زامنو ئې د هغه د وژل کېدو خبر ورکړي وو او د یوسف عليه په وینو سور کمیس ئې د هغه مخي ته اېښی وو، خو هغه نه د خپل زامنو ګواهی منله او نه په وینو سور کمیس د ده هغه احساس کمزوری کولی شو چې د خپل زوی د

ژوند په اړه ئې درلود او ورته ویل ئې: زوی دی ژوندی دئ، لپوه نه دئ خورلی، د زامنوا ادعاء او ګواهي دروغجنه ده!! زامنوا ته وايي: لاړ شئ خپل ورور ولټوي، د الله تعالى له رحمت مه مأيوس کېږي، له ډېر لري واتن، له مصرا د کنعنان په لور د کاروان له خوچېدو سره سم او په داسي حال کي چي د زوی له غيابت ئې ډېر کلونه تپر شوي، د خپل زوی د کميس بوی احساسوی، خو نه په دې باندي پوهېږي چي دا بوی له کومه راحي او نه په دې چي ولی نن دا احساس ورسره راپیدا شوي، منبع ئې کومه او لوري ئې کوم دئ او نه نورو ته په پوره داد او اطمئنان سره کومه خبره کولی شي، کله چي غواړي د خپلي کورنۍ له غړو سره خپل نننی احساس شريک کري، زړه نا زړه ورته وايي: که مي په کمعقلې متهم نه کړئ زه نن د یوسف بوی احساسوم!! دکورنۍ غړي ورسره توافق نه کوي او په بشکاره ډول او په پوره تأكيد سره ورته وايي: اشتباہ کوي، تير وختونه دریادېږي!! همدا د دغې سورې محوري موضوعات دي.

لكه خومره چي د قرآن علمي اعجاز د هر حقول انسان لپاره د لاري مشعل دئ او له هغه سره د حقیقت په پېژندو کي مرسته کوي او شکوک او شباهات ئې له منځه وي، هغه حقائق چي قرآن ۱۴۰۰ کاله وړاندي د مخاطب مخي ته اپښي او انسان اوس او له اوپرده علمي سفر وروسته پري پوهېږي، له سلګونو داسي مواردو یو ئې هم کفایت کوي چي عقلمن او حقول انسان متقادع او متیقن کړي چي د دي کتاب حامل حتماً یو پیغمبر دئ، همداراز هغه خوبونه چي د غیب له عالم پیغامونه لري؛ د مؤمن انسان ايمان او باور ته حلا او صيقل ورکوي، باور وکړئ کله چي زه خپل دا راز خوبونه له نظره تبروم نو د حلا او صيقل همدا احساس په خپل زړه او ګوګل کي مومن، هيله مي دا ده چي د دي یادښتونو د لوستلو په وخت کي به د نورو احساس او

انتباه هم زما په خبر وي.

والله ولي التوفيق و هو هادي المؤمنين

بسم الله الرحمن الرحيم

رؤيا (خوب) خه دئ؟

د انسان نزدي دوه برخي ژوند په وينسه تبرېزی او يوه برخه ئې په خوب کي، لکه په وينسه چي د ده زره او دماغ فعال وي او حواس ئې خپل خپل کار کوي همداسي په خوب کي د ده زره او دماغ فعال وي او حواس ئې خپل کارونه کوي، لکه چي په وينسه زده کره کوي، اختراعات کوي، وراندويني کوي، د لائلو او ننسو په مت له تيارو پردو تبر شي او په پتقو خبرو او ژورو اسرارو پوه شي، همداسي په خوب کي ورته کارونه کوي، خود تمثيل په بني کي، په خوب کي ئې نه د تفكير، تعقل، زده کري، ورانليدينو او وراندوينو لړي بنده شي، نه د اختراعاتو او نه له ننسو او د لائلو په اسرارو د پوهېدو بهير، عملاً گورو چي کله ئې په خوب کي روح د زمان او مکان له حجابونو تپره شي، تپري زمانې ته ولاړه شي او د داسي پېښو خبر ترلاسه کري چي د ده او هغوي تر منځ د کلونو او فرسخونو واتن وي، او کله وراندي ولاړه شي او له داسي پېښو خبره شي چي اوږده موده وروسته به تحقق مومي، لوی لوی او معروف محققين او ساينسپوهان پېژنو چي په خوب کي یوې اشارې په داسي حقائقو د پوهېدو دروازه ورته خلاصه کري چي د وينسي د سترو سترو انکشافاتو لار ئې ورته پرانيسټي. چا چي د باروتو د فارمول کشفولو هڅه

کوله؛ په وینبئه موفق نشو، د یوې رؤیا په مت هدف ته ورسپد.

باید و گورو چي (رؤیا) خه ده او حقیقت ئې خه؟ خنگه مور د زمان او مکان له قیده باسي، کله مو تپرو زمانو ته بیایي او کله راتلونکو زمانو ته، او له راتلونکو حoadشو او پېښو مو خبروي؟ په (رؤیا) کي کوم شى د دې باعث کېږي چي مور د مکان او زمان له حجاب آخوا پر هفو حقائقو پوه شو چي په خپلو پنځگونو حواسو ئې نه شو درک کولي؟ آيا مور شپږم حس هم لرو؟ چي د خوب په حالت کي راویښېږي؟ آيا دا حس کولي شي چي د زمان او مکان له محدودې پېښه آخوا کښېږدي، له حجابونو تپر شي او د پردو تر شا وقائع او حقائق درک کړي؟ او یا دا چي (رؤیا) د یوه بل حقیقت نښه ده؛ د یوه داسې ذات له شته والي مو خبروي چي د انسان د (رؤیا) او خوبونو د الهام سرچينه ده؟ که چېري د (رؤیا) په اړه دا تعبيرونه او توجيهات ونه منو، نو خنگه کولي شو د دې لپاره کومه بله توجيه وړاندي کړو؟ خوک چي د الله تعالى له شته والي انکار کوي او انسان محض یو مادي توکۍ او له غوښي جوړ ماشین ګني او د روح په نامه کوم خه نه مني، د دغو خوبونو لپاره خه توجيه لري؟ د تولو په ژوند کي، لې تر لې د یو شمېر انسانانو په ژوند کي، زېږي ورکوونکي خوبونه ترستړګو کېږي، تول داسې خوبونه خو پرېزدې آيا فقط یو ئې کافي نه دئ چي حساس محققین او منصف پوهان وهخوي چي د دغو خوبونو په اړه خلکو ته دقیق او د منلو وړ حواب ورکړي او سرچينه ئې په ګوته کړي؟ زه به د خپلو خوبونو له منځه خو د دغو محققینو مخي ته کښېزدم او حواب به تري وغوارم، تر ننه مي داسې محقق نه دئ موندلې چي د رؤیا په اړه ئې له مادي زاويې داسې تحلیل وړاندي کړي وي چي عقلمن انسان پري قانع شي، په څوانې کي مي د یوه غربې لیکوال زیګموند فرويد د هغه معروف کتاب حینې برخې په نورو کتابونو کي لوستلې

وې چې د خوب په اړه ئې لیکلی، فرويد د غربیانو په زعم لوی محقق او ارواح پوه ګنل کېږي، غونښل می دا کتاب ترلاسه کرم، په ایران کي پسی وګرځبدم، یوه کتاب پلورنځی کي راته وویل شول چې د دې کتاب پلورل په ایران کي منع دي، خو زه به ئې درته پیدا کرم، دا کتاب می ترلاسه کړ، هغه می په دقت سره ولوست، د دېرو برخو په اړه می د کتاب په حاشیه کي خپل ملاحظات ولیکل، غونښل می تفصيلي نقد پري ولیکم، خو فرصت می پیدانه کړ. دا کتاب په غرب کي دومره مهم ګنل کېږي لکه د مارکس کتاب (**capital**: پانګه)، لکه خنګه چې مارکس اقتصاد ټولني د تولو نورو برخو او د انسان د فکري، دیني، سیاسي او اجتماعي اړخونو بنسته ګنني، وايي اجتماعي نظام، د خلکو افکار او باورونه له دې بنست او سرچينې خروبه کېږي، دا اقتصاد دئ چې د ټولني هر خه ته او د فرد شخصيت او باورونو ته خپل رنګ ورکوي، همداراز فرويد ادعاء کوي چې د انسان د تولو اړیکو، د ویبني دوستي او دېسمني، کرکه او مینه ئې او د خوب رویاء ئې جنسی منشا لري، ما د زیگموند فرويد ادعاء، افکار، دلائل او د خوبونو تعیيرونه ئې دومره منحط او پرېوتی وموندل چې نه له انساني عقل سره اړخ لګوي، نه له علم سره، نه د انساني ټولني له فردي او اجتماعي واقعيتونو سره، او نه د هر خوب لیدونکي له تجربو سره، لبز تر لزه دومره ویلى شم چې زما د دېرو خوبونو له تعیير عاجز دئ، هغه نه پوهېږي چې جنسی تمایل د انسان د فطري جوربست د پراخو ابعادو او اړخونو یوازي یو اړخ دئ، بسايي د خوبونو سلمه به ئې له دې اړخ سره تبر او ولري، هغه هم د هغو چې په ویښه ئې دا غریزه له فطري او جائزی لاري نه اشباع کېږي، همفسي لکه یو تبزی چې په خوب کي د اوبو خښل ګوري، هر عقلمن انسان به د دې کتاب له لوستلو وروسته له څان سره وايي: دا خنګه او ولی داسي کچه او پرېوتو افکارو هم په انساني ټولني کي بازار

پیدا کړی؟ لکه خنګه چې د مارکس ماتریالستي لیدلوری د انسان د نه نوي سلنۍ
فعالیتونو لپاره ماتریالستي توجیه نشي وړاندی کولی، یوازی د هغه فعالیتونو په اړه
څه ناخه صدق کوي چې منشاً ئې اقتصادي وي او د انسان له مادی اړتیاوو سره تراو
لري، همداراز د فرويد سیکسي لیدلوری د انسان د وینسي او خوب د نه نوي سلنۍ
فعالیتونو له توجیه عاجز دئ، یوازی هغه برخه توجیه کولی شي چې د انسان له
جنسي اړتیاوو سره تراو لري. زه به د کتاب په پای کې د فرويد ځیني تحلیلونه او
تعبیرونه ستاسو مخي ته کښېردم چې وګورئ خومره منحط او پربوتی دي !!

هغه چې په خوب باور نه لري

ځیني خلک په خوب باور نه لري، په خپله داسي بد خوبونه ویني چې بل ته ئې
نشي ويلی، د بل چا په بنه خوب ئې هم یقين نه راخي، د ځینو دا نه خونسېرې چې د
خوب په اړه خوبلو او ولیکل شي، ګمان کوي چې خوبونه يا بېهوده خیالات دي يا
هیلي او تمنيات، او د زیگموند فرويد په اصطلاح هغه ټپل شوې جنسی هیلي چې په
وینسه کې د تحقق مجال نه دئ ورته برابر شوی، د ضمير په کومي مخفې ګونې کې
د ځان بشولو او ترسره کېدو په طمع انتظار کوي او د خوب په عالم کې دا فرصت
ترلاسه کړي او د روئيا په بنې کې ترسره شي!! منم چې ځیني خوبونه همدارسي دي،
يا د وینسي د خیالاتو په خبر او د هغوي امتداد، يا د وینسي هغه ځواکمني هیلي چې
انسان هره شبې د هغوي د تتحقق لپاره شبې شمېري، يا د ځوانې ټپل شوې جنسی
هیلي، يا وسوسې او واهمې، خو پر دي تولو برسېره انسان داسي خوبونه هم لري
چې په دغو تنګو او محدودو قالبونو کې نه ځایېږي، دا ناسم، ناقص او غلط تعبیرونه
او تأویلونه ئې له توضیح او تعریف عاجز دي. په مجموع کې خوبونه درې دوله دي:
1- هغه چې رحماني منشاً لري، زېږي وي او د خوب لیدونکي د سرور او خوشحالی

سبب کېرىي، ۲- هىغە چى شىطانى منشا لرى، د وىبنى شىطانى وسوسو پە خېر، د انسان د خەنگان باعث كېرىي، پە زىره كى ئې وپرە، خوف او ناھىلى راولاروي، ۳- هىغە چى د وىبنى د افكارو او خىالاتو پە خېر او د هغۇي امتداد وي.

د نېرى غۇخ اكتىرىت پە يوې او بلى بىنى پە خوبونو باور لرى، تولى مذهبى دلى چى د نېرى تر نوي سلنى زيات وگرى احتوى كوي نه يوازى پە خوبونو باور لرى بلکى هىغە د خېلۇ مذهبى كتابونو او باورونو برخە گىنى، قرآن زمۇر پە ورلاندى د ابراھيم اللہ علیه السلام يو خوب، د رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) دوه خوبونە، د یوسف علیه السلام دو خوب، د مصر د پاچا خوب، د یوسف علیه السلام د دوو زندانى ملگەر خوبونە بىدى، او د قرآن يوه سورە د یوسف علیه السلام هغى قصى تە مختص شوې چى د دە د خوب پە محور خىرخى، لە دى معلومېزى چى قرآن خوب تە پە حانگەرى اهمىت قائل دئ، پە احادىشۇ كى هم د دېرە خوبونو او د هغۇي د تعبيرونو شاهد يو، د بايىل پە شمول پە قولو صحىح او غلطاو مذهبى كتابونو كى ئې دېرى بېلگى مومۇ، منكى او نە منونكى ئې داسى دئ لەكە د دغۇ كتابونو نە منونكى او منكى.

رسول اللہ (صلی اللہ علیہ وسلم) فرمائى:

مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِالرُّؤْيَا الصَّادِقَةِ إِنَّهُ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ (الديلمى عن عبد الرحمن بن عائذ)، جامع الاحاديث.

خۇك چى پە ربىتىنۇ خوبونو باور نە لرى نو هىغە پە خدائ او د هغە پە رسول ايمان نە لرى.

عن عائشة زوج النبى (صلی اللہ علیہ وسلم) قالَتْ كَانَ أَوَّلُ مَا بُدِئَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم) الرُّؤْيَا الصَّادِقَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبُّ،....

له ام المونین عائشه رضي الله عنها روايت دئ چي وئي ويل: پر رسول الله (صلی الله علیه وسَلَّمَ) د وحی د نزول لپری له هفو نېکو خوبونو پیل شوې چي ليدل به ئې، خه چي به ئې په خوب کي وليدل د سپیده داغ د رنا په خبر به را خرگند شو،...

خوک خوب ويني؟

خوک چي په وينه د فکر کولو فرصت نه لري، د ابتکار، نوبت او اختراع استعدادونه ئې كمزوري او ضعيف وي، مضبوطه او قوي حافظه ئې نه وي په برخه شوي، طبيعي ده چي په ويده حالت کي به هم خوبونه نه گوري، که ئې گوري نو ژر به ئې هېرېزى، که په وينه ئې افكار او عزائم بد وي نو خوبونه به ئې هم بد وي، او د چا چي عزائم نېك، افكار غوره، عمل صالح او مصروفيتونه په سم او انساني مسیر کي، د هغه خوبونه به هم بسلكي او بنایسته وي، پاكه روح د سمسوري زمکي په خبر د بسو افكارو او نېکو عزائم بوتي راشنه کوي او د شفافي هنداري په خبر د الهام انحورونه اخلي او په خرگنده توګه ئې منعكس کوي، پليته او په گنده افكارو لېرلى روح د شيطان د لوبي د گر وي، لکه بسوره زمکه او زنگ وهلى هنداره، نه بوتي راشنه کوي او نه انحورونه اخیستى او نه ئې منعكس کولي شي.

د انسان د دماغ په اړه د فرويد ناقص معلومات

رؤيا داسي گنل لکه د دماغ يوه بيهوده او خوشې لوبه او بي هدفه مشغولتيا؛ او له اربنت او اهميت ئې انکار کول؛ د هغه چا کار دئ چي يا پر الله تعالى ايمان نه لري؛ همغسي لکه چي رسول الله (صلی الله علیه وسلام) فرمایي، او يا د هغه چا چي د انسان د حساس دماغ له هيښوونکي جوربنت او په وينه او خوب کي د هغه له پراخو او منظمو فعالیتونو دقیقه اطلاع نه لري، فرويد او د ده ملګري همدا ستونزه

لري، د خوب په اره د دوى سطحي او ضعيف قضاوت او له علمي پلوه کمزوري او تحليل له هفي بي علمي سره تراو لري چي د انسان د پيچلي روحوي جوربست په اره د دوى په برخه وه، دوى په هفه دور پوري مربوط دي چي د انسان د مغز او د هفه د ژورو، پراخو، هيښوونکو او حيرتناکو فعالیتونو په اره معلومات له نشت سره برابر وو، نه پوهېدل چي د انسان دماغ دومره ستر او مخکي تللى کمپيوتر دئ چي د يوویشتمي پېړۍ د سترو سترو کمپيوترونو حيرتناک فعالیتونه د هفه له يوې وړې برخي سره سیالي نشي کولي، بنائي د امريكا د يو ويشتمي پېړۍ د يوه جمهور رئيس او باما دا وينا به د انسان دماغ په اره د انسان د ناسمي او ناقصي پوهې لپاره کافي وي چي وايي: موږ مريخ ته ورسپدو خود انسان د يوه پونډ په اندازه مغز په اره لا سم معلومات نه لرو !!

اوسم او له ډېرو ژورو علمي تحقیقاتو وروسته انسان ته معلومه شوه چي د ده وړوکي دماغ خومره ستر، مترقي او حساس کمپيوتر دئ، نېدې سل مليون حجري او لري، دا حجري د انسان ټول فكري او عملی کارونه سمبالي، د انسان ټول فكري او جسمي فعالیتونه، ابتکارات، اختراعات، اكتشافات، وراندويني، وراندليدي، د شيانو پېژندنه او تشخيص، پيچلو او مغلقو پونستتو ته دقیق څوابونه، د مرضونو تشخيص، او علاج ئې، د مکروبونو پېژندنا او د هفوی ضد دوا جورول، د انسان د بدنه ضرورتونه تشخيصو او له خوراکي توکو د هفوی ترلاسه کول او بيا د بدنه هري برخي ته د هفوی انتقال، پر دې پوهېدل چي دا ضروري مواد په کومو کومو خوراکي توکيو کي موندل کېږي، انسان د همدي توکيو خورلو ته هڅول او هفه ته ئې بشایسته او خوندور کول، له همدغو مړو موادو د انسان ژوندي نطفه جورول... او ټول هفه فعالیتونه چي انسان او د هفه بدنه ئې په وینسه او خوب کي کوي د همدي

مغز د بېلۇ بېلۇ بىرخۇ كار دئ!! د انسان د بدن تۈل حجرات نېزدى سل تېرىليون دى، يعني د نېرى د تېلۇ انسانانو د شىمپەر پە پەرتلە نېزدى خوارلىس زره خلى زيات. كە دا د مغز پە حجراتو ووپىشۇ نو د انسان د بدن د هەر د يو ملىون حجرە د بدن د يو ملىون يوه حجرە راھىي، پە دې توگە وىلى شو چى د مغز هەر د حجرە د بدن د يو ملىون حجرە چارى سمبالوی!! او كە د مغز كار لە كوم ستر ھېۋاد سرە مقايىسە كېرو نو ھەنە به داسىي وي: د انسان مغز د داسىي ستر ھېۋاد چارى سمبالوی چى نفوس ئې سل تېرىليون دئ، تېلۇي چارى ئې د داسىي حکومت پە لاس سمبالېزى چى د چارواكى شىمپەر ئې سل ملىون دئ، دا حکومت د خېل ھېۋاد لە فرد فرد سرە هەر شېبە منظم او مسلسل ارتباط لرى، هەر يوه تە تۈل ضروري او د اړتىا ور خوراکى مواد رسوى، او بە او انرژى ورکوي، لە درد او غم ئې خېرېزى، كە د دېسمەن تې بېرىد لاندى راشى دفاع تې كوي، كە مرىض شي د دوا او درمل بندوبست ئې كوي، د مرض تشخيص پە خېلە كوي او د ھەنە ضد دوا پە خېلە جوروپى، دا سل تېرىليون حجرە پە هەر شېرۇ مياشتۇ كې پە بشېرە توگە بىلدېزى، زېرە لە منحە خى او خېل خائى نويو تە پېرىزىدى، دا نوي سلولونە لە هەر د پلۇھە د زېرە پە خېرە وي، هەم د بىنى او شىكل لە پلۇھە او هەم د وظائەنۇ او دندو لە پلۇھە، د انسان مغز د ھېنۇ خانگەرە ناروغىيە لە حالت پېرته پە تۈل عمر كى د انكشاف او مخكى تېڭ پە حال كى وي، د مغز حجرە چى نىورون Neurons نومېزى، كە هەر خومرە تحرىك شي ھەغومرە ئې نشاط او فعالىت زياتېزى، هەر خومرە چى زيات كار تې واخىستەل شي پە ھەمفە كېچە ئې ظرفىت او فعالىت زياتېزى، نوي او تې مخكىيۇ لازيات فعال او خواكمىن نىورونونە راپىدا كېزى، او پە ناروغىيە د اختە كېدو امکان او احتمال راكموى. د انسان پە پۇستىكى پە هە ساعت كى نېزدى دېرس ملىون مكروبونە كېنىپىنى، د ھەنە دماغ پە پۇستىكى كى

داسی انتظام لري چي کولی شي د دغو تولو مکروبونو په وراندي مقاومت وکري، له هرو دوو ساعتونو وروسته دا ټول میکروبونه مری او یوازي اوه زره ئې پانه کېږي چي د هغوي په وراندي هم د انسان مقاوم څواک خپلي مقابلې ته تر هغه دوام ورکوي چي له منځه ئې یوسې. د انسان په بدن کي له دوو تر خلورو مليونو د احساسولو نقطې شته، چي د حساسیت کچه ئې له یوې تر بلی ساحې توپیر لري، دغه ساحې مغز ته د هر خطر اطلاع ورکوي، له تودوخي او يخني ئې خبروي، د بدن د پوست په یوه سانتي متر کي نزدې ۱۲ متره عصبي تارونه او ۴ متره واړه او میکروسکوپي رګونه شته، چي د انسان مغز د دغو عصبي مزو له لاري له هر سلول سره منظم او مسلسل ارتباط ساتي او د دغو رګونو له لاري هر سلول ته وينه، غذا، او به، آکسیجن، ویتامینونه او مینرالونه رسوي، له همدي توکيو هملته انژري تولیدوي، او د انژري د تولید په عملیه کي چي کوم مضر ګاز تولیدېږي هغه سبې ته انتقالوي او د تنفس له لاري ئې بهر ته باسي، که دا مزي او رګونه سره وټرو نو او برداوالي به ئې دومره شي چي خو څلې پر زمکي راتاوېدى شي. د انسان د بدن د هر غري جورول او د هغه د شکل او رنګ تعیینول د ځانګړيو ژنونو کار دئ، لکه دا چي د انسان د پوستکي، وپښتاني او سترګي رنګ څنګه وي، د سترګو، پزي، غورونو، وروحو، بانوګانو شکل څنګه وي او اندازه ئې خومره، همداسي د ټولو نورو غرو د جورېښت او دندۍ په اړه اړوند ژنونه څېل څېل مأموریت ترسره کوي. د انسان مغز دا ټولي چاري سمبالي. د انسان د دماغ دغه وروکي کمپیوټر چي وزن ئې د بدن د ټول وزن دوه سلنډ دئ دا ټول حیرتناک کارونه ترسره کوي. د انسان په مغز کي دومره معلومات تعبيه شوي چي که هغه ولیکل شي نو شاوخوا شل مليون جلد ضخيم کتابونه تري جورېږي!! دا معلومات په هغه چارو پوري مربوط دي چي مغز

ئې په فطري او طبيعي توگه ترسره کوي، د انسان هغه اكتسابي معلومات چي د خپرنو له لاري ئې تراسه کوي د دي معلومات يوه وره برخه ده!! که دا لېز مزيد توضيح کرو نو ويلى شو چي دماغ پوهېزې چي دا سل تريليون حجري ئې چېرى چېرى موقعیت لري، دنده ئې خه ده، ارتیاوي ئې خه دي، خنگه، له کومي لاري او كله ئې ارتیاوو ته حواب ووايي!! دا قول معلومات له حان سره لري، او په منظمو خوندي دوسيو کي ئې ساتي، د انسان دماغ کولي شي د سترگو له لاري تر لسو زرو بېل رنگونه تشخيص کري، همداسي بي شمبره خوندونه او د غربونو توپيروننه تشخيص کولي شي. تشخيص ئې داسي چي کولي شي په سلګونو خلک د غزله لاري وپېژني، د ټيلفون له لاري به د يوه داسي دوست غږ واوري چي په تېرو لسو کلونو کي ئې د هغه غږ نه دئ اورېدلې خود هغه د سلام په اورېدلو سره به ورته ووايي: فلاني يې؟ او هغه به ورته ووايي: ماشاءالله ودي پېژندم !!

د مغز قدرت تر هغه خه دېر ډېر زيات دئ چي مور ئې تصور کولي شو، انسان د خپل مغز د پراخو امكاناتو او قدرت له دېري کمي برخي استفاده کوي، حيني محققين داسي انګېري چي بشائي يوازي نابغه وګړي به د مغز له دې حيرتناک او عظيم قدرت شاوخوا يوه سلنې استفاده وکړي!!

هغه خه چي انسان ئې نشي کولي خود ده دماغ ئې کولي شي!!

انسان په وينسه او د خپل دماغ له هغې برخي په استفادې سره چي د ده تر واک لاندي کار کوي نشي کولي عضوي مواد توليد کري، د خپلي مخکي تللي تيکنالوژي په مت نشي کولي له داني او مېوې غوبنه، وينه، شيدي، هدوکي، وپښته او نور عضوي مواد جوړ کري، نشي کولي ژوندي شی توليد کري خود انسان د دماغ هغه برخي چي د انسان له ادارې پرته کار کوي دا قول کارونه کوي، نه يوازي له داني،

مبوی او نورو خوراکي توکيو عضوي مواد جوروي بلکي له مړو توکيو ژوندي نطفه جوروي، د دې معنی دا ده چې د دماغ کمپیوټر د انسان له کنترول، مدیریت او ادارې پرته هغه ستر ستر کارونه کولی شي چې انسان ئې د یوویشتمي پېړۍ د مخکي تللو وسائلو په مت نشي کولی، همداراز انسان په وینې کي د غیب په اړه نه پوهېږي، یوه ثانیه وروسته چې خه کېدونکي دئ انسان تري خبر بدی نشي، هغه پېښي نشي لیدلی چې په ماضي کي او هغه مهال رامنځته شوې چې دې په کي حاضر نه وو، خو په خوب کي هم د ماضي پېښي لیدلی شي او هم د مستقبل په اړه دقیق پیغامونه ترلاسه کولی شي، زموږ د دماغ دا حیرتناک او ستر الهي کمپیوټر شپه او ورڅ او په وینې او خوب کي فعال وي، د انسان خوبونه د دغه حساس کمپیوټر د پراخو او دقیقو کارونو یوه برخه ده، د خوب وراندویني او وراندليدنې ئې همغسي وي لکه د وینې او تر دې هم دقیقي، په خوب کي د انسان اخلاقې شخصيت همغسي انځورو چې په وینې ئې جوروي، د خوب په حالت کي او د انسان په روئا کي همغه اخلاقې معیارونه او ضوابط کاروي چې په وینې ئې کاروي، انسان چې د خپل دماغ په مرسته کوم محیر العقول کارونه کوي، داسي وسائل جورولی شي چې په مت ئې تر مریخ پوري رسبدلی شي، خوب لیدل د همدغه دماغ د دقیق فکري کار یو اړخ او د وراندوینو او وراندليدنو یو ډګر دئ، په خوب کي د دماغ یوازي یوه وره برخه په موقعه او نسبی توګه خپل فعالیتونه متوقف کړي، چې ستربا او ستوماني ئې رفع شي، مصرف شوې انرژي ئې جبران شي او په نشاط سره بیا کار کولو ته چمتو شي، نوري برخې ئې د تل په خبر په خپل کار بوختي وي. دېره عجیبه ده چې خوک دا ټول حقائق له پامه وغورخوي او د خوب په اړه داسي گمان وکړي چې ګواکي د بې بنستو خیالاتو د غير واقعي نړۍ یوه خوشې، بې معنی او بې هدفه لو به او درامه ده!!

همگسي لکه چي فرويد او ملگري ئې انگېري!! د دوي په خلاف د هغه شاعر وينا
خومره بىكلى او په زره پوري ده او يو ستر حقيقىت زمۇر مخي تە بىدى چي وايى:
سالها دل طلب جام جم از ما مى كرد
وان چە خود داشت ز بىگانه تمنا مىكىرد
گوهرى كز صدف كون و مكان بىرون است
طلب از گمشدگان لب درىيا مى كرد
پېستو ژباره ئې: زره مى لە كلونو كلونو راايسىي لە ما جام جم غوبىت (د جمشيد هغه
خيالى او نكلى (اسانوي) جام چي گواكى هر خە ئې پە كى ليلى او لە ماضى او
مستقبل ئې خبرولى شو، زره مى لە يوه پردى داسىي شى غوبىت چي پە خپل واك
كى ئې وو، (زره مى هغه جام جم درلود چي لە هر خە ئې خبر كېرى)، خو سره لە دې
ئې داسىي گوهر لقىلو چي د كون او مكان لە صدف بھر دئ، هغه ئې د درىاد غاري لە
وركۇ غوبىت!!

يقىناً چي د انسان زره د همداسىي گوهر خاوند دئ، د جمشيد او سكندر
اسانوي جام او هنداره پە واك كى لرى، د زمان او مكان لە محدودى د وتلو توان
لرى، روح ئې د كون او مكان لە پولو آخوا الوتلى او د غىب لە عالم حيرتناك
پيغامونه ترلاسه كولى شي. د ده حيرتناك خوبونه او پە ترڅ كى ئې لە ماضى او
مستقبل خبر بدل د همدى حقيقىت خرگندونه كوي! پە دې كتاب كى به تاسو د داسىي
خوبونو دېرى بېلگى وگورئ.

ربنتينى خوب

ربنتينى خوب يو پيغام وي، بشپړ پيغام، د مؤمن خوب هم او د كافر خوب هم،
ليدونكى تە يا د تېر وخت يا راتلونكى وخت پە اړه لارښونه كوي، كافر تە يوازي

لارښوونه او مؤمن ته د لارښووني تر خنگ بشارت او زېږي هم، همغسي لکه چې

قرآن فرمایي:

﴿اَلَا إِنَّ اُولُيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ * لَهُمْ الْبَشَرِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ *﴾
يونس: ٦٤-٦٢

پام چې بې شکه د الله دوستان داسي دي چې نه خه و پره پري شته او نه به غمجن شي. هغه چې ايمان ئې راوري او حان ساتنه ئې کوله. دوى ته په دنيايي ژوند کي او په آخرت کي زېږي دي، د الله په ويناوو کي تبديلي نه راحي، همدا ستره بريا ده. دلته د الله تعالى د دوستانو په اړه ويل شوي چې په دنيا کي به ئې زېږي په برخه شي، د آيتونو تفصيلي لارښووني دا دي:

- د الله دوستان هغه دي چې ايمان ئې راوري او د خپل رب د حکمونو له سرځراوي ئې حان لري ساتلى.
- دوى داسي دي چې نه خه و پره پري شته او نه به غمجن شي، يعني دوى ته نه له خه و پره په کار ده او نه په خه وير.

- دوى ته هم په دنيايي ژوند کي زيري دي او هم په آخرت کي، هم به ئې په دنيا کي فلاج او بريا په برخه شي او هم په آخرت کي. د ټولو مفسرينو په اتفاق له دنيايي زېږي او بشارت هغه ربنتيني خوبونه هم مراد دي چې د مؤمنانو په برخه کېږي.

- دوى باید ډاده وي چې د الله تعالى وعدې ربنتيني دي او په ويناوو کي ئې تبديلي نه راحي، هیڅوک ئې د تحقق مخه نشي نیولی، نه د چا تدبironه په هغه کي تبديلي راوستي شي او نه ئې زور او ټواک د تحقق مخنيوي کولی شي.
- همدا ستره بريا ده.

دلته د یوې خبری وضاحت ضروري دئ چي اولیاء الله څوک دي او دغه وعدی

له چا سره شوې دي، او دا بشارتونه د چا په برخه کېږي، د قرآن له نظره چا ته د ولې په سترګه کتلې شو، د هغوي مواصفات او ځانګړتیاوي کومي دي؟ قرآن مور، ته اولیاء الله او د دوى مواصفات او ځانګړتیاوي رابسودلي، ايمان، جهاد في سبيل الله، صبر، تقوى، احسان د اولیاء الله اساسی او مهم مواصفات ګټي، قرآن په ګن شمېر آيتونو کي مور، ته وايي چي الله تعالى له هغه چا سره محبت کوي او د اولیاء الله په دله کي ئې نيسې چي ايمان ئې راوري، د الله په لار کي ئې په خپل سر او مال جهاد کړي، په مرصوص او منظم صف کي د الله له دبمنانو سره جنګېدلې، د ايمان په لار کي ئې د کړاوونو په وراندي صبر کړي، پر الله ئې توکل کړي، خپله لمن ئې له ګناهونو پاکه ساتلي، د الله د رضاء لپاره ئې مالي او ځاني قرباني، ورکړي. په چا کي چي دا صفات نه وي، مه دا ګمان پري کوه چي هغه له الله تعالى سره مينه لري او مه دا چي الله تعالى به ئې د اولیاءو په دله کي ومني.

خو متأسفانه له قرآن او قرآني علومو او مفاهيمو د بې خبری په وجه حیني داسي ګمان کوي چي اولیاء الله هغه خلک دي چي له دنیا يې چارو ئې لاس اخيستي، له خلکو لري په ورانو ويجاړو کي اوسي، په اذکارو او اورادو بوخت دي، نه د خلکو په بنې کار لري او نه په بد، نه د دې پروا لري چي د ده شاوخوا ته خه تبرېږي او نه د دې چي په نړۍ کي خه حال دئ، د همدوی په اړه وايي چي د الله په عشق کي له دنیا او ما فيها بې خبره دي!! حیني تر دې هم مخکي درومي په هغه چا د ولې ګمان کوي چي بې سده او لپون وزمه وي، جامي ئې شلېدلې، وېښستان ئې اوږدہ او په خاورو لړلي، نوکان ئې رسېدلې، د چرسو بوی ترې پورته کېږي، په ګنډه ځای کي ناست، سپې ئې په خوا کي راغوند او مچان پري راټول، نه لمونځ کوي، نه روژه نيسې او نه

نور شرعی وجایب ترسره کوي، د همدغو په اړه وايی چې دوي د (وصال) او (يقين)
مقام ته رسپدلي او له عباداتو معاف دي!!!

درؤيا زبه

باید متوجه وو چې د خوب پیغام اکثراً د رمز او شفر په ژبه وي، یو پیغام او
مفهوم د مادي شيانيو په بني کي انځور شي، د تشبيه فن په کي کارول کېږي، د پر
حلي هفه تشبيهات په کي کارول کېږي چې انسان ئې معمولاً کاروي، لکه شپه د
غمجن، ستونزمن، مغشوش او له تيارو ډک حالت لپاره، ورخ د رنا او بریا او
سباونون له ستونزو د وتلو حالت لپاره، لوړ تګ، لوړو خوکو ته لوړپدل د معنوی
ارتقاء لپاره او تیټ تګ او له لوړي کوزپدل او په تیټ ځای کي پرپوتل معنوی
سقوط، اخلاقی انحطاط او له معنوی ارتقاء محرومپدل افاده کوي، په قرآن او حدیث
کي چې کوم خه له بل سره تشبيه شوي په رویا کي همدا تشبيهات کارول کېږي،
لکه د مېوی لوړه ونه د پاک او اغېزمن کلام په معنی او پر زمکه پروت پې ګټي
بوټي د ناپاک او خبیث کلام په معنی، لوی لوی شخصیتونه د لمړ او ستورو په بني
کي، کله کله په خوب کي مفاهيم د یوه کس د نوم په بني کي راخر ګند شي، لکه دا
چې په کوم خطرناک سفر روان يې او یو کس درسره دئ چې نوم ئې امان الله دئ، د
دې خوب تعبير دا دئ چې په دې سفر کي د الله تعالى امان او حفاظت ستا په برخه
دئ، که ستار درسره دئ نو تعبير ئې دا دئ چې اسرار دی پت پاته کېږي، که ځان
برښد و ګوري نو تعبير ئې دا دئ چې اسرار دی افشاء شوي.

د خوب او وینسي توپیرونه

تر ټولو وراندي دا راته ضروري برښي چې ثابته کرم انسان په خوب کي نه

يواري د وينسي په خبر دماغي کار کوي بلکي د خوب د حالت دماغي کار ئې تر وينسي دېر دقیق او عميق وي، بنه به وي دا د يوه خوب په ترڅ کي توضیح کرم: د شيرخان لیسي په لسم تولگي کي وم، د رياضي استاد مو درمحمد خان نومېدو، يوه ورځ ئې راته وویل: د مثلثاتو له كتاب لس سوالونه غوره کړه، په يوې پاني کي ئې ولیکه او اعلان وکړه: چا چې دا سؤالونه تر فلانۍ نېټې حل کړل لس كتابچې به د جائزې په توګه ترلاسه کړي، د پنځو كتابچو قيمت به زه ورکرم او د پنځو ته، ما موافقه وکړه، دا سؤالونه مي په يوې پاني کي ولیکل او پانيه مي د بنوونځي پر دېوال نصب کړه، کله چې هغه نېټه راندې شوه نو کښېنسټم چې حوابونه ئې ولیکم، نه (۹) سؤالونه مي حواب کړل خود لسم په حلولو کي له ستونزې سره مخامنځ شوم، د شپې تر ماختښه مي پري کار وکړ خو موفق نشوم، له لمانځه وروسته ویده شوم، خو توله شپه په خوب کي پري لکیا وم، د سحر تر لمانځه لېږاندي مي په خوب کي حل کړ، د سحر له آذان سره سم راوینش شوم، ژر مي قلم او کاغذ راواخیستل او هغه مي ولیکلو بیا لارم او دس او لمونځ مي وکړ، سبا مازديگر مي استاد په داسي حال کي وموند چې واليال ئې کولو، زما خوا ته راغي او وئې ویل: سؤالونه دي حل کړي، ما ورته وویل: هو، پونښته ئې وکړه: هغه سؤال دي هم حل کړي، ومي ویل هو، ما تري وپونښل: تا حل کړي، وئې ویل: هو، له ما ئې وغونښل چې توضیح ئې کرم، ورته ومي ویل: لومړي به ستا حل وګورو بیا زما، هغه په دېر تکلف او له پېچلو لارو حل کړ، ما ورته وویل: تر دي زما حل دقیق او آسان دئ، هغه ته مي تشریح کړ او پري قانع شو، بیا مي ورته وویل: دا سؤال مي په خوب کي حل کړي، د خوب جريان مي ورته تېر کړ، حیران شو!!

د دې خوب معنى دا ده چې د انسان ذهن په خوب کي تر وينسي په لازیات

دقت سره کار کولی شي، زه به له هيچا سره دا ادعاء ونه منم چي وايي په خوب کي دانسان ذهن هم ويده کپري او خپل فعاليت متوقف کوي، زما لپاره يوازي دا او گن شمپر نور خوبونه د واقعي دليل په توگه کافي دي، دانسان دماغ يوازي د مرگ په خوب له ويده کېدو وروسته خپل فعاليت متوقف کري، له دي پرته تل فعال وي، هم په وينسي او هم د خوب په حالت کي.

خود فرويد په كتاب کي لولو: هبل په خپلي هغې توقي کي چي له اجتماعي ضد تأثراتو يعني هغۇ تأثراتو سره تراو لري چي شاته وهل شوي او په تکلف سره پېت کري شوي داسى ليکي: د غرائزو او تمایلاتو پراخه او له خيالي انحورونو ڏکه امپراطوري د خوب په دولسم ساعت کي (د خوب په پاي کي) راورسپري، او د چپرو رنگ رنگ بىكارندويو او تظاهراتو په بنې کي زمور په وراني ڇان را خرگند کري، خوب خپلي وحشتناکي وراني دانسان شهوانى تمایلاتو او روحي اسرارو مختلفو زاويو ته متوجه کري، له همدي کبله ده چي ديوان، اشباح او وبرونکي انحورونه گورو چي په آزادى سره زمور مخي ته خوچي، په داسى حال کي چي د ورچي له پلوه او د وينسي په حالت کي دا ديوان د عقل په زنجير تړل شوي وي او د ڇان بشودلو مجال نشي ترلاسه کولي!!

گوري چي د هبل دا خبri د فرويد خوبني شوي دي: د رؤيا امپراطوري د انسان د خوب په وروستيو شېبو کي را خرگنده شي، کار ئې دا دئ چي د انسان د شهوانى تمایلاتو او روحي اسرارو مختلف اړخونه برښد کري، د وحشتناکو انحورونو په بنې کي ئې زمور مخي ته کېښېزدي، د وينسي په حالت کي دا کار ڇکه نشي کولي چي دا مهال د انسان عقل فعال وي او د خوب په حالت کي نه يوازي ويده وي بلکي هفه ديوان او وحشتناک هيكلونه هم د ده له واک وتلي وي چي يوازي په خوب کي

راخر گندپزی!! خود هبل دا خبری نه یوازي علمي ارزبست نه لري بلکي د انسان د خوب او وينسي د توپيرونو او د هغه د خوبونو د تعبيير په اړه د ده وينا دېره بې بنسته او د حقیقت خلاف ده، د انسان عقل په خوب کي هم د وينسي په خپر فعال وي، بنایي هبل او فرويد ته به دا د یوه بسيط دليل په توګه کافي وي چي ورته ووايو: که ستاسو عقل په خوب کي فعال نه وي نو په زربست کي به مو هم خپله بستره هره شپه همفسي لمدolle چي په ماشومتوب کي مو لمدolle!! مور ته ووايئ: کوم خه مو په خوب کي نه پرپزدي چي د ماشومتوب د وخت هغه غلطي وکړئ؟!! نه د خوب او وينسي تر منځ دومره ژور توپير شته چي هبل او فرويد ئې ادعاء کوي او نه د خوب د پيل او پاي تر منځ دومره توپير چي ګواکي یوازي په وروستي پراو کي ئې امپراطوری راخر گنده شي، د انسان دماغ او عقل په خوب کي همفسي فعال وي او کار کوي چي په وينسه ئې کوي، دېر څلي ئې د خوب په حالت کي کار تر وينسي لازيات دقیق وي، د خوب افکار او تمایلات ئې همفسي وي چي په وينسه وي، په خوب کي همفه رموز، کنایې او تشبیهات کاروی چي په وينسه ئې کاروی، وړاندليدنۍ او وړاندويني ئې همفسي لکه د وينسي وړاندويني او وړاندليدنۍ، خوب نه د انسان فطرت بدلوی او نه ئې عقل او طبیعت، یوازي دومره کوي چي د انسان د بدنه خو سویچونه غیرفعال کري او پر خو محدودو حواسو د ده واکمني په نسبې توګه تضعيف کري، داسي لکه چي سترګي ئې پتني شي او د لاس او پنسو له خو ټولو عاجز شي.

ژور او سطحي خوب

د انسان خوب د خپل عميق او ژوروالي له پلوه دوه حالته لري: ژور خوب او سطحي خوب، د دوي تر منځ تفاوت په دي کي دئ چي د ژور خوب په حالت کي

حافظه زیاته فعاله نه وي او په خوب کي ليدلي صحني سم نه ثبتوی او انسان ته ئی نه ورپه يادوي، د انسان د خوب د عمق حالت داسي دئ لکه د او بو یو داسي چند چي د ژي عمق ئی لب او د منحنۍ برخې عمق ئی زيات وي، خوب همداسي دئ، د ویدپدو په پيل کي نيمگړي او سطحي وي ورو ورو ژور او عميق شي، په پاي کي بېرته ورو ورو د وينسي حالت ته رانېردي شي، د همدي لپاره د خوب د پيل او پاي روئيا په ياد پاته کېږي او د منحنۍو برخو روئيا ئې له ياده وحې او په واضح توګه ئې ياد ته نه راخي، دې ته باید متوجه وو چې د خوب په وخت کي د انسان د بدن بېلې بېلې ویده کېدونکې برخې ورو ورو او یوه په بلې پسې خپل کار متوقف کړي او ویده شي، حیني ژر او حیني ورو ورو او لب وروسته ویده شي، حیني ئې د نيم ویده حالت کي پاته وي او د پېښو په وړاندي عکس العمل نسي او راوینس شي، لکه غورونه چې د ناخاپې غې په وړاندي عکس العمل نسي او انسان راوینسوی، يا د انسان پوستکي چې د هم تودو خه او يخني احساسوي او هم پر پوستکي د خزنده خوځبدل او چېچل، دا کت مې داسي ده لکه چې ستاسو د کمپيوټر څانګړي سافت وير د کمپيوټر بېل بېل پروګرامونه یو په بل پسې متوقف کړي او په پاي کي قول کمپيوټر د ستيندباری (انتظار) په حالت کي پرېزدي، کله چې تاسو موس يا د کي بورد کومي بېقني ته ګوته ورورئ نو کمپيوټر راوینس شي او بیا قول ویده شوې برخې او پروګرامونه یو په بل پسې فعال کړي. د انسان حافظه دوه برخې لري، یوه ئې د موقتي حفظ دنده تر سره کوي او بله ئې د او بدنه حفظ، کت مې داسي لکه او سنې کمپيوټرونه چې موقته حافظه ئې د RAM په نامه يادېږي، دا برخه تر هغه مطالب له ځان سره ساتي چې په خپله فعاله وي، خو که ذخیره شوي مطالب ئې د فعال حالت په دوران کي بلې برخې ته انتقال نشي نو له منځه ولار شي، د انسان د موقتي حافظې برخه د وينسي او خوب

صحنې او مطالب په موقعه توګه ساتي، که د حفظ بلی برخې ته انتقال نشي نو له منځه حې او په ياد نه پاته کېږي، دا پېښه د ژور خوب په حالت کي رامنځته کېږي، د نيمګړي خوب په حالت کي د موقعې حافظې دوسې هغې برخې ته له ځند پرته انتقالبزې چې د اوږدې حفظ دنده ترسره کوي، له همدي کبله د دي حالت خوبونه په ياد پاته کېږي. د انسان د دماغ دغې ځانګړتیا او خاص جوړښت ته په پام سره ویلی شو چې درې ډوله خوبونه په ياد پاته کېږي: ۱- هغه چې د مهمو او هېښوونکو پیغامونو او صحنو قاصد وي، ۲- هغه چې د ليدو په وخت کي ئې انسان راویښ شي او همغه مهال ئې له ځان سره په خپل ذهن کي تکرار کړي او غور پري وکړي، ۳- هغه چې د خوب په پيل يا پاي کي ئې وګوري.

په خوب کي د ویښې په خبر وړاندليدني

زه د داسي خوبونو پراخه تجربه لرم چې په ترڅ کي ئې له وړاندниو او راتلونکو پېښو خبر شوي یم، همدغو تجربو دي نتيجې ته رسولی یم چې باور وکرم د انسان د روحي جوړښت او يا د دماغ هغه برخې چې په ویښه کي د زمان او مکان له قيد وټۍ، وړاندوينه کوي، ابتکار کوي، د راتلونکي په اړه حدس وهي او دېر ځله ئې حدسونه دقیق او صحیح ثابتېږي، له مقدماتو نتائجو ته ځان رسوي او د پېښو پیلامې په ګوته کوي، دا برخې د (خوب) په حالت کي هم فعالی وي. داسي نده چې د خوب په حالت کي د انسان د روحي جوړښت ټولي حساسی برخې خپل فعالیت متوقف کوي. په خوب کي د دماغ ځینې برخې له فعالیت لاس واخلي، ځینې نیمه فعالی شي، ځینې د انتظار حالت غوره کړي، خو ځینې نوري برخې ئې داسي دي چې د خوب حالت هغوي ته د لا بنه فعالیت کولو موقع په لاس ورکړي. د خوب په حالت کي د انسان دماغ له وړئنيو پراخو مصروفېتونو فارغ وي، د ده پنځگونی حواس چې هر یو

ئې د ورځي له لوري پراخ فعالیتونه لري او د دماغ لویه برخه مصروفوي، د خوب په وخت کي خپل کار متوقف کړي، دماغ آرام پرېبدي او هغه ته دا موقع ورکړي چې په پوره انهماك سره په هغو قضایا وو غور وکړي چې ده ته مهمي برښسي، هغه چې د ورځي له لوري، د پراخو مصروفیتونو په وجه نه توانېدو ورباندي غور وکړي. دا داسي وګنيټ لکه متفکر، عالم، شاعر، ليکوال چې د یوې مهمي خپرني، ليکنۍ او شعر لپاره له خلکو ګونبه شي او حانته د بنېه فکر کولو او په خپل کار د بنېه ترکيز لپاره مناسب شرائط برابر کړي. خوب همدا شرائط د دماغ لپاره برابروي.

انسان د خپل پېچلي دماغ د پراخو فعالیتونو یوه وړوکې برخه په خپل واک کي لري، داسي چې د ده له ارادې سره سم کار کوي، دا برخه په خوب کي خپل فعالیت متوقف کړي، خو د دماغ هغه لویه برخه چې د انسان تر واک لاندي عمل نکوي بلکي خپلواکه ده او خپل ټول فعالیتونه په اتوماتیکه توګه ترسره کوي، دا برخه تل فعاله وي او د یوې شبې لپاره خپل فعالیت نه متوقف کوي. د خوب په حالت کي د انسان د دماغ دا برخه د لا بنېه فعالیت فرصت ترلاسه کوي. که انسان په وینې کي وړاندوينه کولي شي، د راتلونکي په اړه حدس وهی، اختراعات کوي، نوي نوي ابتکارات کوي، خو مقدماتي خبری یوه د بلې خوا ته کښېبزدي او له همدي د راتلونکو نتائجو په اړه قضاوت کوي. هیڅ دلیل نلرو چې همدا کار دي د خوب په حالت کي ونشي کولي، د اکثر و انسانانو ذاتي تجربو دا خبره ثابته کړي.

هغه خلک چې ګمان کوي د انسان حواس، دماغ او روح د خوب په حالت کي له کار لوپزې او خپل عادي او ورځنۍ فعالیت متوقف کوي، نه یوازي اشتباہ کوي بلکي د واقع خلاف خبره کوي، حقیقت دا دئ چې د خوب په حالت کي د انسان د دماغي فعالیت نېډې نوي سلنې برخه د وینې په خبر فعاله وي او یوه وړه برخه ئې

خپل کار په نسبی توګه متوقف کړي، او دا هغه برخې چې خاڅه ئې مهار د انسان په واک کې وي، لکه د لاس پښو خوحوں، سترګي یوې خوا بلی خوا ته اړول او دې ته ورته کارونه، اما هغه برخې چې مهار ئې د انسان په واک کې نه دئ، لکه د دماغ پراخ او پېچلي فعالیتونه، د زړه، ځگر، ینې، سبزی، د هاضمي نظام، د وینې دوراني حرکت، عصبي مزي، او د نورو غړو فعالیتونه، دا په خوب کې نه یوازي د وینې په خېر په کار بوختي وي بلکي ځینې ئې تروینې په خوب کې لازیات بنه او اغېزمن کار کوي.

په خوب کې له راتلونکو پښو خبر پدل

هر انسان دېر ځله په وینې کې په خپل ذهن کې د راتلونکو پښو په اړه کله مېهم، کله مجمل او کله په نسبی توګه خرګند تصویر او انځور احساسوی، وړاندویني او وړاند لیدني ئې ذهن ته راخي، او عملًا ګوري چې دا وړاندویني او وړاندليدنې ئې سمي او د حقیقت مطابق وي، همداسي په خوب کې د راتلونکو پښو په اړه داسي خوبونه ګوري چې تحقق مومي، دا به دېره عجیبه وي چې خوک د وینې وړاندویني مني خود خوب وړاندليدنې نه مني، د دوى د اقناع لپاره به یا مور داسي خوبونه د دوى مخي ته بدو او یا به ئې دوى په خپله ګوري، راشئ چې زه لوړۍ د خپلو تجربو بېلګي د دوى مخي ته کښېږدم او بیا د قرآن خو بېلګي:

د سردار داؤد کو دتايي رژيم زه د نظام ضد کو دتا په تور په غيابي محکمي کې په اعدام محکوم کړي وم، تر شديد تعقیب لاندي وم، اړگون ته او له هغه ځای په پاسنيو کې د قابل صديقي کور ته ولاړم، هغه یو بل مېلمه هم درلود چې نوم ئې حاجي آدم خان او د زرمت او سپدونکي وو، ما د عبدالرحمن مستعار نوم غوره کړي وو، د شپې مې یو داسي خوب ولید چې تر دې وړاندی مې په لسګونو ځله ليدلى وو،

او هغه داسي وو: په خوب کي د يوه غره چدي ته داسي زيارت و گورم چي خوا ته ئې جومات دئ، د جومات مخي شرقی لوري ته د اوبو چينه ده چي مخي ته ئې سره او تياره خونه جوره شوي، او به ئې دلته غوند بزې بيا بهر راوحې او د خو تشنابونو له مخي تېر بزې، تر جومات خو گزه لري کلې پروت دئ، د کر زمکي د غره په چده کي داسي جوري شوي چي هر پتقى تر بل اوچت او د ډبرو په دبوالونو لوري کړي شوي، دې حائى ته په لسګونو څلي په خوب کي ورغلې يم، کله له يوه لوري او کله له بل لوري، د چينې خوا ته خونه کي لمبدلى يم، د نو مبوي مې خورلې دې، د کلې په دکان کي مې سودا اخیستې ده، په دغه شپه مې یو ټل بيا همدغه حائى په خوب کي ولید، سحر له لمانځه وروسته مې صديقي او د ده مېلمه ته خوب تېر کړ او ورته ومي ويل چي له هغه وخته دا خوب په مکرره توګه گورم چي لا تنكى ټوان وم، کله چي به په موټر کي له یوې سيمې بلي ته تللم او کومي غرفې سيمې ته به ورسېدم نو هر لوري ته به مې کتل چي که دا زيارت مې تر سترګو شي، حاجي آدم خان راته وویل: دا خود روحاڼي بابا زيارت او کلې دئ، هر خه ئې همفسي چي تا وویل، له حاجي آدم خان مې دا هم واور بدله چي وئې ويل: ما تر ننه هيڅ فرض لمونځ له جماعت پرته نه دئ اداء کړي، تل الله تعالى داسي شرائط راته برابر کړي چي لمونځ مې په جماعت وي، ما هملته پر پکره وکړه چي د زرمت له لاري هغې سيمې ته حم چي و گورم دا خوب مې ولې په مکرره توګه ليدلى، سباروان شوم، د اړگون له لاري زرمت او بيا هغه کلې ته ولاړم، باور وکړئ چي دا کلې او زيارت داسي راته آشنا وو لکه چي په خپلو سترګو مې په وینې په وار وار ليدلى وي، هر خه ئې همفسي لکه چي ما په خوب کي ليدلى وو، حتی یوه شپه مې په خوب کي یو شى ليدلى وو چي په او بو کي خوچېږي، والله چي همفه شي مې په او بو کي روان ولید، همفسي لکه چي په

خوب کي مي ليدلي وو هلته مي غسل وکړ، کلي ته کوز شوم او له یوه دکان مي خه سودا واخيستله، خو ورئي هلته پاته شوم چې پوه شم دا خوب مي ولې دومره زيات ليدلى، او خه پيغام راته لري، د جومات په یوې وړي خونې کي ويبدم، له خسکو (کت ملو) دکه وه، د خوب په وخت کي به مي د خسکو له کبله پايېخې په جرابو کي مندلې، خو بیا به ئې هم خوب ته نه پربېسودم، په پاي کي دې نتيجې ته ورسپدم چې دا خوب په حقیقت کي زما لپاره یو لوی او اغبزمن درس وو، زه ئې د برخلیک او مقدراتو په حقیقت سم پوه کرم، ما ته کلونه کلونه وړاندی ویل شوي وو چې یو وخت به دغه حائی ته ئې، هلته به دا دا په خپلو ستړګو وګوري... دا دئ هر خه همغسي چې ما په خوب کي د تنکي، حوانۍ له وخته تر نن پوري په وار وار په خوب کي ليدلى وو، له هغه ورئي وروسته هم د قضاۓ او قدر په حقیقي معنی بشه پوه شوم او هم مطمئن شوم چې له داسي پېښي سره نه مخامځ کېږم چې زما رب له وړاندی ما ته نه وي مقدر کړي.

د فرويد له ملحدو پلويانو پونته کوم: هغه کوم ذات دئ چې د دې خوب فيلم ئې نېږدي لس کاله او هر کال خو خو حلې ما ته رابسودلى، او آخری حل ئې د قابل صديقي په کور کي راوښود او بیا ئې لري د تل لپاره بنده شوه، دا خنګه او چا زه د حoadثو پر اوږو سپور د هبواد له شمال په داسي وخت کي د قابل صديقي کور ته راوستم چې حاجي آدم خان ئې هم له بل لوري دلته راوستي وو چې سبا زه خپل خوب د هغه په وړاندی تېر کرم او هغه راته ووايي: تا په خوب کي د روحاني بابا کلې او زيارت ليدلى؟!! که دی هم دلته نه وي او ما هم دا خوب یو حل بیا دلته نه وي ليدلى نو د تل لپاره به د دې حائی او د دې خوب د فيلم د اصلې صحنو له ليدلو محروم وم، زما د اوسبېدو د حائی او د روحاني بابا تر کلې نېږدي خلور سوه کيلومتره

واتن دئ، په خپل ټول عمر کي دي سيمي ته نه و م تللي، چاله هفه خه لس کاله
وراندي په مکرره توګه خبرولم چي لس کاله وروسته مي په خپلو سترگو وليد؟!!
د مېو او نورو خوراکي توکو تعبيـر

که تاسو کوم ماخوستن مالګين او غورین خواره خورلي وي، د شپې به په خپل
خوب کي گورئ چي سخته تنده درباندي راغلي ده، په وار وار او به خبئ خو تنده
مو نه ماتېزې، تر هفه چي دماغ مو له خوب راوینس کري او د اوبو په خبیلو سره
تنده رفع او د هفه خوب د بیالیدلو لري بندہ کري، د دي معنی دا ده چي د انسان
دماغ د بدن ټول ضرورتونه احساسوي، په دي هم پوهېزې چي دا ارتیاواي خنگه او د
کومو خورو له لاري رفع کېدى شي، انسان ته په وينه او خوب کي پیغامونه لېزې
او هفه دي ته هخوي چي دغه خواره و خوري، دا توکي ورته خوندور کري، زړه ئې
غواري هفه و خوري، له خورلو ئې خوند اخلي، خو کوم خه ته چي ضرورت نه لري
هفه ئې بد اپسي او له پامه ئې بد راحي، له خورلو ئې خوند نه اخلي، که انسان په
وينه د دماغ پیغامونه ته اعتناء ونه کري او هفه خه ونه خوري چي دماغ ئې ورته
سپارښته کري ده، ياله دي کبله چي د اخیستلو توان ئې نه لري، يانه غواري پيسې
ئې مصرف شي، نو د خوب په حالت کي ئې دي کار ته هخوي، او وریا ئې پري
خوري، او دا بني چي په خوب کي د کومي مېوې د خورلو معنی اکثراً دا وي چي
خوب لیدونکي په دغې مېوې کي شته موادو ته ضرورت لري، په وجود کي ئې دغه
مواد کم شوي، دماغ ئې پوهېزې چي دا مواد په کومي مېوې کي شته، نو حکه د
همدغي مېوې خورلو ته ئې هخوي، کت مت همغسي لکه چي په خوب کي د تندی
په حالت کي ئې د اوبو خبیلو ته هخوي او په وار وار ئې پري خبئي؛ حیني معبرين د
هر خه لپاره په یوازي توګه یو تعبيـر وراندي کوي، لکه دا چي په خوب کي منه خه

تعبیر لري او انار خه تعبیر، حال دا چي يو شی په يوازي توګه هیڅ پیغام نشي افاده کولي، دا داسي ده لکه خوک چي تا ته يوازي کوم نوم ياد کړي، پرته له دي چي د هفه په اړه د خه کولو وينا درته وکړي، خو که په خوب کي تا ته دوه ډوله خوراکي توکي وړاندي شي، يو ئې ګټور او خوندور او بل ئې تدريخ او تاوانۍ، ته له دي دواړو ګټور غوره کړي نو د دي خوب معنۍ او تعبیر دا دئ چي تا د دوو شيانو تر منځ هفه غوره کړي چي ګټور دئ، دا کار يا شوي او يا کېدونکي دئ، يا ئې پر خپل مخکني کار مطمئن او داده کړي يې يا درته وايې چي ګټور ئې غوره کړه، بنايې د دي توکي رنګ يا نوم به هفه خه ته ورته او نزدې وي چي په خوب کي د دغو په بنې کي درته انځور شوي.

زه نه يوازي د یوه مسلمان په توګه په خوب باور لرم بلکي د دي خبری د کولو جسارت هم کوم چي زما د ايمان او عقیدې په مضبوطولو کي زما د خوبونو لویه ونده وه. هر خوک، کافر او مسلمان، په خپل ژوند کي د داسي خوبونو تجربه لري، زه ئې هم لرم، له هفې ورځي چي کمپیوټر په لاس راغلي، ما هڅه کړي خپل تول حساس خوبونه ولیکم، په دي کتاب کي به ځيني ستاسو مخي ته کښېږدم.

د کانکور تر آزمونې وړاندي له نمره خبرېدل

۱- د دولسم تولګي په آخرې میاشتو کي د کانکور په اړه مشوش وم، یوه شپه می خوب ولید چي د کانکور امتحان می ورکړي، د نتائجو پاني د یوه د پوال پر مخ نصب ۷۹ شوې، لستونه گورم، خپل نوم می د یوه لست په سر کي ولید او خوا ته مې نمرې، دا طمع می په زړه کي راولاره شوه چي بنايې زه په تول افغانستان کي اول نمره کامياب شوي یم، له خوب راویښ شوم، خپل همصنفي او د خونې ملګري عبدالله د بغلان او سپدونکي ته مې وویل چي ما په کانکور کي ۷۹ نمرې اخیستې دي،

خپل خوب مي هغه ته تېرکړ، دوہ میاشتی وروسته مي د کانکور امتحان ورکړ، په انجنيري کي مي د شاملېدو پربکړه وکړه، د پري انجنيري کورس لپاره کابل ته ولاړم، دا دوہ میاشتني کورس هم پاي ته ورسېدو او زه له هغه کورس اول نمره فارغ شوم، د کورس په پاي کي د کانکور نتيجې اعلان شوي، لستونه د حقوقو د پوهنځي په دبوالونو نصب شوي وو، هلتله ورغلام، ګورم چي د یوه لست په سر کي زما نوم ليکل شوي او مخي ته ئې همامنه ۷۹ نمرې، ژر ژر مي ټول لستونه وکتل چي و ګورم دا ترتیولو اوچتي نمرې دی که نه، آيا زما هغه د خوب طمع صحيح وه که نه؟ خو ومي ليدل چي ترتیولو اوچته نمره ۸۱ وه او د ټولو هغو کسانو شمېر چي له ۷۹ تر ۱۱ پوري نمرې ئې اخیستې وي جماعت یولس کسان وو.

پونستنه کوم: زه خنګه خلور میاشتی وړاندی له داسي پېښي په دېر دقت او تفصیل سره خبر شوم چي خلور میاشتی وروسته ترسره شوه؟! دا زما د دماغ کار دئ که له کومي خارجي منبع ترلاسه شوي اطلاع او الهام؟! دا په هیڅ توګه د هغه سؤال د حلولو په خبر زما د دماغ کار نشي کېدي، ځکه دلتنه له داسي خه خبر شوي یم چي هم له زمانی پلوه زما او د هغه تر منځ اوږد واين وو او هم له مکاني پلوه، زه نه له دي خبر ووم چي د کانکور آزمونې نتائج د لسو نمره له مخي وي (هغه وخت د ثانوي زده کرو د آزمونو معمول همدا وو) او که د سلو، نتيجه ئې هر چا ته د کومي پاني پر مخ ورکول کېږي که د اعلان په توګه او که د دبوا پر مخ د نصب شوي فهرست په ترڅ کي؟ نه پوهېدم چي زه به له دي نتيجې په کندز کي خبرېزم که په کابل کي؟!! هغه نتيجه چي له داسي خوبونو ترلاسه کېږي له شک پرته دا ده چي دې خوبونو د الهام منبع زما له واک بهر منبع ده، داسي منبع چي د (زمان) او (مکان) له قيدونو او محدوديتوونو آزاده ده، د انسان علم د هغه د علم په وړاندی دېر لږ او محدود دئ، په

هغه خه پوهېږي چي ما ته پري پوهېدل په هیڅ توګه او له هیڅ وسيلي په استفادې سره ممکن نه دي. زه وايم دا زمارب دئ، خوک چي له دي انکار کوي د هغه حواب به خه وي او داسي خوبونه به خنګه تعبيروي؟!! ما او هغه چا ته به خنګه قناعت راکوي چي همداسي خوبونه ئې ليدلي؟!! د فرويد پلويان او سيكولر محققين به دا خوب خنګه توجيه کوي؟ يو داسي کار چي لا نه دئ واقع شوي، ترسره کېدو ته ئې لا خلور مياشتني پاته دي، د صحنې تولي برخې داسي دي چي د خوب ليدو له نېټې وروسته به رامنځته کېږي، زه خنګه له دغې راتلونکې پېښۍ او اړوند صحنو ئې خلور مياشتني وړاندي او په دومره دقت او تفصيل سره خبر شوم؟!! خوک چي له دي حقیقت انکار کوي زه به خنګه د هغه انکار د منلو وړ ګنم؟!!

۲- بله بېلګه ئې:

هغه مهال چي د ظاهر شاه د واکمني په دوران کي بندی او په توقيف کي د محکمي حکم ته منظر ورم، یوه شپه مي خوب ولید چي زما مشر ورور شهید اختر محمد (چي د کمونستانو د اقتدار په لوړريو کي زماله پلار او کوچني ورور نورالدين سره په شهادت ورسېدو) زما د توقيف خونې ته رانتوت او له روغبر وروسته زما د زندان د ملګري شهید داکټر محمد عمر پر او سپنین کت کښېناست، د سرو زرو گوټې ئې چي د فیروزې غمى په کي لګبدلي وو په گوته وه، له خو دقیقو خبر و آترو وروسته ئې دا گوټې راوایستله او ماته ئې راکړه، د ملاقات په پاي کي کله چي روانېدو، جیب ته ئې لاس کړ او درې سلیز افغانی نوټونه ئې له جیبه راوایستل او ماته ئې راکړل، خوب مي په دغه حائی کي پاي ته ورسېد، د هغې شپې په سبا، زما همدا مشر ورور ناخاپي او پرته له دي چي کابل ته دده له راتګ خبر ورم، زما ليدو ته راغي، پوليسو هماغه خونې ته راوست، په هماغه کت کښېناست، هماغه گوټې ئې

په گوته، له خو شببو خبرو آترو وروسته ئې خپله گوتې راوایستله او ما ته ئې راکړه، د تلو په وخت کي ئې جیب ته لاس کړ او هماغه درې سره سلیز نوچونه ئې راوایستل او ماته ئې راکړل. ما تر لاس ونیو او ورته ومي ويل: په خدای قسم چې ستا دغه راتګ او د هغه ټولی صحنه می تپره شپه په خوب کي لیدلې وي، دې ته منتظر وم چې دا آخری برخه ئې هم وګورم او بیانې تا ته ووايم.

له ماتریالستانو او د فرويد له پلويانو پونښته کوم: د یهودي مارکس او یهودي فرويد په مادي او الحادي مذهب او مسلک کي د داسي خوبونو لپاره خه توجیه او تحلیل لرئ؟؟ زما په خبر په ملیونونو انسانانو دې ته ورته خوبونه لیدلې هغوي به خنګه قانع کوئ؟؟ زما لپاره همدا خوبونه کافي دي چې باور ولرم له مادي نږۍ آخوا د داسي خوبونو لپاره د الهام او إیحاء داسي منبع او مرجع شته چې له غیب او د راتلونکې زمانې له پېښو خبر دئ، دا ځکه چې د دې لپاره بله او مادي توجیه نشووندلی!!

په خوب کي د ستورو ځای ته تګ

زماد (رؤيا) بله بېلګه د یوسف عليه السلام صادقه (رؤيا) ته ورته ده:

۳- ماته خپل شهید پلار په نوې ټوانې کي واده وکړ، په لسم ټولګي کي زه د واده خاوند وم، د واده په شپه می د سحر له لمانه مخکي خو شبې خوب کړي، چې سترګي می سره ورغلې په خوب کي ګورم چې د تره له یوه زوی سره می چې سپین بېری وو او محمد نذير نومېدو، یوځای د آسمان په لوري اوچت ولاړو، د ستورو ځای ته ورسېدو، ستوري راکد ول، خو زما په رسېدو سره وڅوچېدل، له شرق د غرب په لوري روان شول، داسي لکه د سمندر څې، ناخاپې داسي زرينه ټوټه ترې جوړه شوه چې د اوږدو او سارو تارونه ئې ټول ستوري ول، دا زرينه ټوټه په خپله په

زرينو خوليوباله شوه، له ما خو گامه آخوا د دغه زرينو خولييو يوه وره کونه جوره
 شوه، هغي خوا ته ورروان شوم چي وگورم دا خنگه خولي دي، ناخاپي خه نور
 ناپيژانده کسان چي شمېر ئې تر خلورو پنھۇ زيات نه وو، راپيدا او له يوي بلي خوا
 د خولييو په لور راروان شول، هر يوه لدې کونى يوه خولي په لاس کي واخيسىتە
 پرتە لدې چي پر خپل سر ئې كېنىپېرىدى، ما هم يوه خولي راواخيسىتە او پر خپل سر
 مى كېنىپېنىسۇدە او په همىدى سرە له خوب راوىينى شوم. په ابتداء کي مى گمان كولو
 چي د دې خوب به زما له وادە سرە ارتباط وي، بنايى الله تعالى به ما تە نېك اولاد
 راکرى چي سر مى ورباندى لور وي، د دې خوب له لىدلۇ دوه كاله وروستە په
 پوهنتۇن کي شامل شوم او په پوهنتۇن کي زما له شمول سرە جوخت اسلامى
 خوخىنىت پىل شو، د الله تعالى لطف او مهربانى وە چي د يو شمېر مەھىلىنى ورونى
 په ملگرتىيا د اسلامى نەھىت په تأسيس کي لبز يا چېرىھ وندە را په برخە شوه، د
 سردار داؤد د واكمى، په مەھال او هەفە وخت چي زمور دېر ورونى د رېزىم له لوري د
 پاچۇن په تور ونيول شول، ما له يو شمېر نورو ورونى سرە پاکستان تەھجىت وکر،
 لىنە مودە وروستە مو له ھەمەھە خائى د نەھىت د بىا منظمولو لېرى پىل كەرە، د غېرۇ پە
 روزنە او تنظيم مو لاس پورى كەرە، چا چي به له مور سرە يوه روزنىزە دورە پاي تە
 رسولە، بېرتە به خپلو سىمۇ تە ستنېدل، له لورو غرونۇ او ۋۇرۇ درو اوپتىل او له
 كېزۇ وېرۇ ستۇنۇزمنۇ لارو بە تاڭلىيۇ سىمۇ تە تىلل او له رسېدۇ سرە سەم بە ئې د افرادو
 په روزنى او انسجام لاس پورى كاۋو، په ھەمدە دوران کي وو چي تۈل مىشان
 ورونى راغوند شول او د يوي غوندىي په ترڅ کي ئې د اسلامى نەھىت مىشىي ما تە
 تفویض كەرە، گمان مى وکر چي زما د ھەفە خوب تأویل ھەمدا وو. خود خوب دا بېرخە
 چي د خولييو کونە زما د موقعىت په غرب کي وە، لومىرى نور او بىا زە هلته ورغلەم،

له دې تعبير سره اړخ نه لګولو، ډېر وروسته کله چې د جهاد لمن خوره شوه، ډېر خلک حتی هغه هم د مجاهدينو له ليکو سره یو ځای شول چې له فکري او اخلاقي پلوه ئې د دې صف ورتیا نه درلوده خو شرائطو پر نهضت تحمل کړل، په پاکستان او ایران کي ګن شمېر دلي جوري شوي، او دا دئ گورئ چې دېر کسان د مشرتابه لپاره کاندید شول او غونښتل ئې د قیادت پکړي پر سر وتړي، په دې وخت کي پوه شوم چې زما د هغه خوب تعبير خه وو.

که دېرش کاله مخکي مي دغه (رؤيا) له چا سره مطرح کړي وي؛ نو له تعبيره به ئې حتماً ځان عاجز ګنلو خو که نن همدغه (خوب) د هر هغه چا په وړاندي تېر کرم چې د افغانستان له جرياناتو او د نهضت د تأسیس له خرنګوالي او د ډلو او ګوندونو د جوړې دو له بهير خبر دي، نو په آسانۍ سره کولۍ شي د دې خوب ټولي برخي تعبير کړي.

دا خوب مي د یوې ادبی توقي په بنې کي په درې ژبه ليکلی او د شعر او عرفان په رسالې کي تر دې عنوان لاندي (در خوابګاه انجم) نشر شوي.
بله بېلګه:

۴- د سردار داؤد د کودتايي رژيم له لوري د اسلامي نهضت د مهمو غړو نیول پیل شو، زه دا مهال د کابل په فرزه کي د میر صفي الله پاچا په کور کي اوسبدم، زما د اوسبدو د ځای د محاصري او زما د نیولو پلان جوړ شوي وو، د کوماندو یوه قطعه ئې د همدي لپاره د شپې له خوا، میربچه کوت او له هغه ځای د فرزې په لور و خو Howell، ما د کابل د امنېي قومندان سره له یو شمېر پولیسانو پدې عملیاتو کي برخه درلوده، ما یوه شپې د مخه خوب ليدلى وو چې دا کور محاصره شوي او زه د محاصري له حلقي د ختيج په لوري وو، د همدي لپاره مي هغه شپې په بل کور کي تېره کړه، سهار

مي لمونج په تياره کي وکړه، د پاچا صاحب د کور په لوري راو خو جېدم، توپک او تمانچه راسره وه، پدي وخت کي کوماندو او مسلح پوليس کور ته داخل شوي او د کور په تفتيش لګيا وو، غير مسلح کسان د کور مخي ته د حوض د شا او خوا ونو لاندي ولاړ وو، ما ګمان وکړ چي دا به زموږ ملګري وي چي له کابل به راغلي وي، حال دا چي دوى د ولسوالۍ مربوط پرسونل وو چي له کابل راغلي مسلح قطعي له ځان سره دلته راوستي وو، مسلح کسان کلا ته ننوتی او د کور په تلاشي لګيا وو، د ډې کسانو له منځه د ولسوالۍ د امنې قومندان را وoot او پر ما ئې غز وکړ چي دریش!! ما د توپک لټ وواهه او ورپسې مي تفنيګچه راوایسته او گولۍ مي پکي تېره کړه، د امنې قومندان ځای پر ځای ودرېدو او زه لکه څنګه چي مي په خوب کي ليدلي وو د هماغه باغ له دېوال واښتم او د غره په لوري ولاړم، تول جريان هماغسي وو چي په خوب کي مي ليدلي وو.

بله بېلګه:

۵- د ظاهرشاه د دور توفيق په دوران کي مي يو څل پدي اره استخاره وکړه چي د هېواد راتلونکي به څنګه وي؟ د روسانو پراخو لاسوهنه، په افغاني فوچ کي د دوى ژور نفوذ، د کمونستانو هڅو او د شاهي نظام فساد مشوش کړي وم، راتلونکي راته تياره برینښدو، غونښتل مي پدې پوه شم چي زموږ هېواد په کوم لوري روان دئ او له کومو پېښو سره به مخامنځ کېږو؟! (که خه هم استخاره داسي ده لکه چي خوک دوه لاري ته رسبدلي وي او له الله تعالى غواړي چي د سمی لاري د انتخاب او په هغې د تګ توفيق ورکړي، لازمه ئې دا نه ده چي دا لارښونه به په خوب کي ورته کېږي)، خوب مي وليد چي شاهي رژيم نسکور شوي، ګن شمېر حکومتونه يو په بل پسي راغلي او نسکور شوي، دغو حکومتونو روسانو ته د هند تر سمندر پوري د

رسپدو لار ورکړي، اوس قدرت د مسلمانانو په لاس کي دئ. د ایران له لوري زمور پر هپواد برید شوي، فوچونه ئې مخکي راروان دی، حیني برخې ئې نیولې او په همدي نیول شويو برخو کي پښتونستانیان!! حائی په حائی کوي، زه د هغې لاري په سر ودرې ډم چي تېرو حکومتونو درسانو لپاره پرانیستله وه. د سرک یوې بلی خوا ته وګورم او خپلو ملګروته ووایم: تېرو خائنو حکومتونو؛ روسانو ته دا لار جوړه کړه!! په نیول شويو سيمو کي چي کوم کسان حائی په حائی کېدل لدوى مي حیني پېژندل، هغوي ته ورغلم چي پوبنتنه ترې وکړم، لدوى سره په خبرو آترو مصروف وم چي ايراني فوچونه له موب تېر شول، زه په نیول شوي خوا کي پاته شوم او ملګري مي بلی خوا ته. زه د ايراني فوچ له ليکي د هپواد په لور راتېر شوم چي ناخاپي یوه ايراني افسر راباندي ډزي وکړي، زه ودرې ډم، هغه مي په نښه کړ، ډزي مي ورباندي وکړي، ولکېدو، په زمکه پرپووت، ورغلم او د ده توپک او تمانچه مي رواخيسته او د خپلو ملګرو په لور و خوچېدم. دوى د یوه پاخه کارېز د خولي شا او خوا ولار ول، له ما ئې پوبنتل چي خه وکړو؟ په حواب کي مي ورته وویل: په همدي کارېز کي سنګر نيسو، پرېبزو چي دبمن ورباندي راشي، چي کله دي سيمې ته راورسپدل له کارېز راوحو او تر ډزو لاندي ئې نيسو، دوى دا رأي ومنله او په همدي سره له خوب راوینېن شوم. دې خوب ډېرۍ برخې ربنتينې شوي، وبه گورو چي د نورو برخو تعبير ئې خه دئ؟، شاهي رژیم نسکور شو، روس پلوه حکومتونه رامنځته شول، زه ایران ته په تګ مجبور شوم، ایران له امریکا سره د افغانستان په اشغال کي ملګرتیا وکړه، خپل پلویان ئې په هغو مفتوحه سيمو کي مستقر کړل چي امریکایانو ونیولې، په هرات، کابل، کندهار، غزنې، مزار او کندهار کي ئې ایران پلوه شیعه دلو ته بشار ګوټې جوړ کړل، له پولو راو اوښتل او په ډېرې سيمو کي ئې

خپلی سرحدی پوستی زموږ په خاوره کي جوړي کړي، زه بېرته خپل هېواد ته راستون شوم، ایرانی چارواکو زما په ضد تبلیغات وکړل (د ډزو تعبير همدا دئ)، ما متقابل تبلیغات وکړل، یو وخت دوی موږ امریکا پلو ګنلو، نن موږ د دوی په اړه همغه د دوی خبره کوو او وايو: له امریکا سره ئې د افغانستان په نیولو کي ملګرتیا وکړه، پر ایرانی افسر متقابلي ډزي او وسله ئې ترې اخیستل همدا تعبير لري، زه له ایران خپل هېواد ته راستون شوم، سري او ناخر ګند جهاد مو پیل کړ، په کاربزونو کي سنگر نیولو ته ورته !!

له بالانصافو محققينو او له حساسو څېرونوکو پوبنته کوم: که د نړۍ د ټولو خلکو داسي خوبونه یوې خوا ته پرېښدو، یوه دوه بېلګي ئې رواخلو او وغواړو چې د خوب منشا او حقیقت معلوم کړو، نو ټواب به مو خه وي؟ زه خنګه له راتلونکو پېښو خبر شوم؟ چا خبر کرم؟ دا اطلاع چاراکړه؟ د دې الهام سرچینه چېري ده؟ دا هم د یادونې وړ برېښی چې د شورای نظار مشر احمدشاه مسعود د اندیشمند په نامه یوه لیکوال ته دنده سپارلي وه چې زما کتاب (پېمي توطې او برېښدي څېړي) باندي نقد ولیکي، دا کتاب په ۱۳۷۸ کال کي خپور شوي ۹۹، اندیشمند د کتاب د نقد په موخه یوه لیکنه وکړه، په حق الزحمه کي ئې په کابل کي یو غصب شوي کور ورکر، دا کور د یوه داسي لیکوال د تره شخصي کور ۹۹ چې کلونه کلونه ئې د شورای نظار او جمعیت لپاره تبلیغات کړي ول، ويس نومېږي، دې ته اړ شو چې خبره مطبوعاتو ته وباشي!! اندیشمند په خپلی لیکني کي زما دوو خوبونو ته اشاره کړي وه، یو ئې د فرزې خوب او بل ئې دغه ۹۹، اندیشمند هڅه کړي وه چې وښی دا ګواکي یو خوب نه بلکي د ایران په اړه زما د عزائیمو او

انگېرنو انځور دئ چې ما د خوب نوم ورکړي!! په داسي حال کې چې هغه حقیقتا یو خوب وو، هغه مهال نه ما او نه بل چا د دې تصور کولی شو چې زه به ایران ته حم، ایران به پر افغانستان برید کوي، سیمې به نیسي او خپل پښتونستانیان به په کې مستقر کوي، خو دا دئ د هغه خوب ټولي برخی نزدې خلوپنست کاله وروسته محققې شوې!!

تقدیر

دغه (خوبونه) سربېره پر دې چې د انسان د مختلفو روحي ابعادو خرګندوونکي او مظاهر دي د الهام د سر چینې وجود چې د مادي له محدودي بهر ده هم په اثبات رسوي او یو بل حقیقت د (تقدیر او برخليک) په نامه منعکس کوي، ته په خپله رؤيا کي د یوې داسي پېښې په جريان کي لوپزې چې دېره موده وروسته ترسره کېږي او مصدقاق ئې په وينې کي وينې؛ او د دې معنى دا ده چې انسان د هغې تګلوري لاروی دئ چې لوري ژوري ئې پخوا تاکل شوې دی او هرو مرو دی ترې تېږي. د تګلوري غوره کول د ده کار دئ؛ خو هغه لوري ژوري چې دی د لاري په اوږدو کي باید ترې تېږ شي له پخوا مقدر شوې دی، واک او اختيار ئې د انسان په لاس کي نه دئ، دا موضوع د دینې مباحثو یوه دېره مهمه قضیه ده، هغه کسان چې په دې موضوع د بنې پوهېدو تلوسه او شوق لري بلنه ورکوم چې دا رساله (په قضاء او قدر ايمان او مقتضيات ئې) او د التکوير د سورې د وروستي آيت تفسير دی په (د قرآن پلوشي) کي مطالعه کړي.

بله بېلګه:

۶- په پلتختنيک پوهنځي کي کمونستانو زموږ پر ملګرو برید وکړ، موږ د هغوي مرستي ته ورغلو، په نښتي کي دوى کلكه ماته و خورله، له دې نښتي وروسته نزدې

وه د پوهنتون په صحنه کي بله نښته وشي، خو مور د هغې مخنيوي وکړه، جريان داسي وو: کمونستانو غونه د پوليتخنيک د پېښې په اړه خه عکس العمل وښي، کم له کمه خپلو کسانو ته روحیه ورکړي. د پوهنتون په صحنه کي راغوند شول، لدوی آخوا د ساینس پوهنځي مخي ته د مسلمانو ټوانانو محدود شمېر کسان راغوند شوي وو، زه پداسي حالت کي دی ځای ته راورسېدم چي هره شبېه د لوبي نښتي احتمال په نظر راتلو. د نښتي عواقب راته بنه نه معلومېدل، زموږ شمېر د دوی په نسبت دېر کم وو، ما ورونه راغوند کړل او اعلان مي وکړ چي مور د بنار په لوري خوچېزو او غواړو چي د پوهنتون د پېښو په اړه عام ولس مطلع او خپل دریج خرګند کړو، د دارالمعلمین او ابن سينا په لوري وخوچېدو، د ابن سينا لیسې مخي ته له رسېدو سره سم ګن شمېر تولګي له یوې بلي خوا راورسېدل او له مور سره یوځای شول، پدې دلو کي دیکه توت د مولوي صاحب په مشرۍ دده د طالبانو او د کلې د ټوانانو دله د خاصي پاملنۍ وړ وه، مولوي صاحب دېر زړه ور، با ايمان او مجاهد عالم، په حالاتو پوهه، د ژوري ديني پوهې او وسیع نظر خاوند وو. نویو قولګیو، مخصوصاً مولوي صاحب ټینګار کاوو چي باید بېرته د پوهنتون په لوري وګرڅو، داسي نه چي کمونستي دلي زموږ راوتل داسي توجیه کړي چي له وېږي مو صحنه پرېښوده او پدې سره هغوي خپله تېرہ ماته جبران کړي. ګنه ګونه زیاته وه، زه ورونو پر اوږو پورته کړم او ومي ويل: له هغوي ورونو مننه چي پدې سخت حالت کي ئې ځان راورساوو، خو اوس مور د بنار په لوري د تلو اعلان کړي، له پوهنتون راوتلي یو، بېرته ګرچېدل مو بنه تأثير نلري، محصلین ترې غلطه انتباه اخلي، پرېږدئ د بنار په لوري خپل لاریون ته دوام ورکړو. خو هغوي نه قانع کېدل، د پوهنتون منار په شا او خوا کي کمونستان راغوند شوي وو، د دوی غوندي زموږ

وروئنه هخول. مجبور شوم د دوى خبره ومنم او د بېرته گرچىدو اعلان وکرم. خۇزمۇر لە روانپىدوسرە سەم، كمونستانو خپلە غوندە ختمە كىرە او خوارە شول، چى كله د منار پە لوري و خوچىدو، د تېرى شېپە خوب مى مخي تە ودرېدو. تېرى شېپە مى خوب ليدو چى موب د پوهنتۇن پە ھەمىپ سىرك راروان يو، شەمبەر مو دېر زيات دى، د حىينو پە لاسونو كى بىرغۇنە، د حىينو پە لاسونو كى لرگىي، چا ملاوي تېرىلى او چا پە سەر خادرۇنە تاو كىرىي، پە دېر شور او خۇب د منار پە استقامت راروان يو او شعارۇنە ورکوو، د منار گىرد چاپېر كمونستان راغوند دى، خۇزمۇر پە ليدو سەرە خوارە شول. چى د منار خىنگ تە راورسېدو، گۈرم چى زما پە بىنى او كىن لاس كى دوه چاقوان دى، لە خوب راوبىن شوم اوس تولە صحنه ھماگىسى گۈرم چى پە خوب كى مى لىدىلى وە، چى منار تە راورسېدو او ودرېدو لە ھان سەرە مى ووپىل: ھەفە دوه شيان چى پە خوب كى مى پە بىنى او كىن لاس كى لىدىلى وو، چېرى دى؟! ناخاپى مى بىنى او كىن جىب تە لاس كىرە او ھماگە دوه شيان مى لاسونو تە راڭلۇ!!

بىلە بېلگە:

٧- تىل پدى تىشويش كى وەم چى پە ھېۋاد كى د يوې ژورى اجتماعىي تېدىلىي راۋىستلى لپارە شايد مىلسەنە مبارزى تە اپشۇ، كە لداسىي حالت سەرە مخامىخ شۇو چى نورى لارى زمۇر پە مخ بىندى شى او مىلسەنە مبارزى تە اپشۇ، د مىلسەن تۈلگىي د تجهيز او اكمال مشكىل بە خىنگە او لە كومىي لارى حل كەو؟! پە پەردىيە پورى تېرىلى دلى خود اكمالاتو لپارە بەھرنىي منابع لرى، اما موب چى اسلامىي انقلاب غواړو او پە تۈلى نىرى كى داسىي اسلامىي ھېۋاد نە گۈرۈچى لە مىلسەنە انقلابىيۇنۇ سەرە مرستىي تە چىمتو وي، دا مشكىل بە خىنگە حل كەو؟ پە توقىف كى مى يوه شېپە پە ھەمىپ ارە استخارە وکىرە، پە خوب كى گۈرم چى زە لە خپلۇ گەن شەمبەر مىلسەن ملگەرە سەرە د يوە جىڭ

غره په اړخ کي روان یو، د ټولو په لاسونو کي اتومات وسلې، غر د سینحلو په ونو پوبنل شوی، مېوې ئې پخې او نیم خامي، له حان سره وايم: دا دئ هم مو د وسلې ستونزه حل شوی او هم د غلې، ټول غر له مېوې ډک، داسي مېوې چې هم نن تري استفاده کولي شو او هم ئې سبا ته ذخیره کولي شو، سحر چې له خوب راوینش شوم او له لمانځه وروسته مي د قرآن تلاوت کولو، د عنکبوت د سورې لدې آيت سره

مخامخ شوم:

وَكَائِينٌ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمُلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ *

العنکبوت: ۶۰

او خومره د پر خزندګان چې خپل رزق په شانه وري، خدای ورته رزق ورکوي او تاسو ته هم او هغه اور بدونکي پوه ذات دئ.

د همدي آيت په تفسيرکي د پيغمبر عليه السلام هغه حدیث مخي ته راغي چې فرمائي:

خدای له دريو کسانو سره مرسته په خپله ذمه اخیستې:

• هغه حوان چې د عفاف لپاره د نکاح اراده کوي.

• هغه مریبی چې د آزادی لپاره له خپل بادار سره مکاتبه کوي.

• او هغه مجاهد چې د الله په لار کي د جهاد لپاره ملاتري.

له دي ورخي وروسته ما تل داسي گمان کاوو چې مور به حتماً په مسلحنه مبارزي آزمويں کېزو، غرونو ته به پورته کېزو او الله تعالى به زموږ د وسلې او غلي ستونزه په خپله حل کوي. د خوب هغه صحنه مو په وينسه په خپل ژوند کي ولidleه.

د یوسف عليه السلام رؤيا

۸- راشئ د یوسف عليه السلام هغه رؤيا هم خپلي مخي ته کښېزدو چې په قرآن کي ئې

يادونه شوي، تر حوانى وراندي ئى لىدى وە او شاوخوا شل كاله وروسته محققە شوه، قرآن فرمایي:

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَتَأَبَّتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

رَأَيْتُهُمْ لِي سَجِدِينَ ﴿٤﴾ قَالَ يَبْنُى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا

لَكَ كَيْدًا إِنَّ الْشَّيْطَنَ لِلنَّاسِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

كله چي يوسف خپل پلار ته وويل: پلار جانه! يولس ستوري او لمرا او سپورمى (مي په خوب کي) حان ته د سجدي په حال کي وليدل. وئي ويل: زويکه! خپل خوب دي ورونو ته مه تبروه، داسي نه چي ستا په ضد کوم پت تدبیر ونيسي، يقيناً چي شيطان د انسان بىكاره دېمن دئ.

دا آيتونه خو اساسى مطالب زمور، مخي ته بدي:

الف: د يوسف عليه السلام په (رؤيا) کي يولس ستوري د هغه د يولسو ورونو لپاره او لمرا او سپورمى د ده د پلار او مور لپاره د رمز په توگه راغلي او دا بىي چي د (رؤيا) او خوب ژبه رمزي ده، ڭانگىرى قاموس لري، تول شيان په کي د رموزو او سمبولونو په بنه ننداري ته اېنسودل كېزى.

ب: يوسف عليه السلام ته د ستورو، لمرا او سپورمى انقياد چي د ده په وراندي د هغوى د سجدي په لفظ سره تعبيير شوي دئ، هغه ته د ورونو انقياد او د هغه پر لويوالي او اوچتوالي د كورنى د ټولو غېرۇ اعتراض افاده كوي.

ج: كله داسي وي چي په يوه صالح انسان کي بىپگىنى او لور لور نېك صفات د كينه گرو او حسدو انسانانو كينه راپاروی او همدغه كينه او حسد ئى د لورو شخصيتونو دېمنى ته هخوي. تل به گورئ چي فاسق او مفسد انسانان له صالح او

نېکو انسانانو سره دېسمني کوي.

د: داسی مه انگېرئ چي په انسان کي حسادت يو طبیعی او فطري خصلت دئ، نه داسی نه ده؛ بلکي دا شیطان دئ چي په انسان کي د دي ناروغۍ سبب گرځي، که چېري په نورو کي بېگنې او اوچت خصلتونه؛ په تا کي هم دغو ارزښتونو ته د رسپدو تلوسه راولاره کړي او تا هم بېگنې او لوړو خصلتونو ته وهخوي او په تا کي توې ولولي، شوق، تلوسه او هيلی راوباروي، دا يو طبیعی امر دئ؛ مګر که د دي پر عکس تا د فضل او بېگنې له خاوندانو سره عداوت، دېسمني او کينې ته وهخوي او د دي بد کړچار سبب شي، نو پام کوه چي شیطان ستا پر زړه او دماغ سیوری غورولی او دغه منفي احساسات ئې در کي راپارولي دي.

ه: خپل رازونه او اسرار له ځان سره وساته او له افشاء کولو ئې، په خاصه توګه نېږدي ملګرو، سیالانو او هفو کسانو ته چي له تا سره د تنافس او رقابت قصد لري، دډه وکړه.

و: یعقوب عليه السلام چي يو حساس او پوه شخصيت او د درایت خاوند دئ له یوه پلو د خپل زوي خوب په دقیقه توګه تعبيروي او له بل پلو ورته توصيه کوي چي خپلو ورونو ته ئې افشاء نکړي، داسی نه چي شیطان د دوى کينه راوباروي او د ده په خلاف ئې کوم ناوره پتي تدبیر ته وهخوي.

قرآن ورپسي د یعقوب عليه تعبير داسی بيانوي:

وَكَذَلِكَ تَجْتَبِيَّكَ رَبُّكَ وَيُعِلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتْمِرُ نِعْمَتَهُ وَعَلَيْكَ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبُوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ

علیم حکیم

او همداسي به ستا پالونکي رب تا غوره کري او د احاديثو (خبرو) تأويل (بنه او دقيق تعبير) به درزده کري او خپلي پيرزويني به پر تا او د يعقوب پر کورني داسي بشپري کري لكه چي پخوا ئي ستا پر نيكونو ابراهيم او اسحاق بشپري کري، بې شكه چي ستارب باحکمت پوه دئ.

د يعقوب عليه السلام په دي دقيق تعبير کي يولس ستوري د يوسف عليه د يولسو ورونو، لمرا او سپورمى د ده د پلار او مور رؤيائي رموز گنل شوي او سجده ئي د ده په وراندي د دوى انقياد او د دي نښه بنو دل شوي چي الله تعالى به ده ته ستر او لور مقام ورپه برخه کري، هغه ته به پر نورو فضيلت وروبختني او د يعقوب عليه السلام د کورني قيادت او مشري به ئي په برخه شي. د تأويل الاحاديث (د خبرو په کنه او حقیقت د پوهېدو) او د خوبونو د سم او دقيق تعبير پوهه به ئي په برخه شي، يعني له يوه پلو به د خوبونو د تعبير علم ورکري شي او له بل پلو به د هري خبری تل ته د رسپدو استعداد او توانمني ترلاسه کري او دا د يوه انسان د پوهي او علم تر پولو لور پور دئ. يعقوب عليه السلام له دي (رؤيا) پوه شو چي دي او اولاد ئي د خپل وخت د حلاندو ستورو په شان دي. له همدي امله يوسف عليه السلام ته فرمایي چي الله تعالى به پر تا او د يعقوب پر کورني خپله پيرزوينه بشپره کري، هغسي لكه چي ستا پر نيكونو ابراهيم او اسحاق عليهم السلام ئي بشپره کري وه، لكه خنگه چي هغوي د الهي انعام مستحق و گرځدل او د خلکو د هدایت وسیله شول، تاسي به هم د خلکو د لاري د حلاندو مشارلونو حيشت غوره کوي او له ترورميyo به د هغوي د ايستلو باعث و گرځئ. يعقوب عليه السلام ته له دي خوب معلومه شوه چي په تأويل الاحاديث کي به يوسف عليه السلام تر ده هم مخکي وي، د ده په وراندي خپله سجده ئي همداسي تعبير کره، نو ځكه ئي هغه ته وویل: الله تعالى به د تأويل

د آیت له دې برخی په بنه توګه خرگندپزی چي د یعقوب عليه السلام نور زامن سره له دې چي د خپل ورور یوسف عليه السلام په حق کي ئی ستره جفا وکره، د الهی بخښی ور گرځبدلي او د معنویت لورو پورو ته رسبدلي.

د یوسف عليه السلام د قصی په ترڅ کي به وګورئ چي د یعقوب عليه السلام تعییر صحیح ثابت شو او ټولی برخی ئی یوه په بلی پسی ترسره شوې.
دلته خو خبری په پام کي ولرئ:

بايبل هم د یوسف عليه السلام قصه په دېر تفصیل سره راخیستی ده، په ځینو برخو کي ئی وینا قرآن ته ورته ده، خو هغه ئی د یوې بې محتوى او بې مقصده قصی په توګه وراندي کړي، په داسي حال کي چي قرآن دا د یوې دېری عبرتناکي او روزونکي قصی په ضمن کي بيانوي او په هري برخی کي ئی په لسهاوو درسونه مخاطب ته ورکوي، قرآن د دغې قصی په ترڅ کي د حق د لاري مبارزینو ته دا داد پنه ورکوي چي الله تعالى د حقپالو مل او د دوی د بريا ذمه وال دئ. دا قصه په حقیقت کي د داسي چا حالت انځوروی چي د زندان له یوې تیاري خونی پاچایي، ته رسبدلي، هغه خوک چي خپلو ورونو ورسره مخالفت ته ملاوټله، په کوهی کي ئی واچاوو، د یوه غلام په توګه په ارزانه بیع خرڅ شو، د پاک لمنی په جرم زندان ته ولاړ... خو لا خو کاله نه وو تېر شوی چي له همدي زندان قصر ته ورسبدو او د هغه وخت تر ټولو د سترا هپواد د پاچایي، پر تخت کښېناستو!! په دې قصی کي د دې حقیقت لپاره تاریخي بېلګي وراندي شوې چي د باطل په مقابل کي حق، د دروغو، چل او دوکي په خلاف ربستانولي او صداقت او د اخلاقې فساد په وراندي پاک لمنی هرو مرو غلبه مومي.

بایبل لیکی چي یوسف عليه السلام خوب ولید او ورونو ته ئى تېر كەر او پە همدى سره د هغۇي حسادت راپارپدو!! خو قرآن د بایبل خبرە تصحیح کوي او فرمایي چي ده خپل خوب ورونو ته بلکى خپل پلار ته تېر كەر او ورتە ئى وویل: پلار جانە! پە خوب کي يولس ستوري او لمر او سپورمى گورم چي راتە سجده وکرىي! پلار ورتە وویل: گرانە زوييە! خوب دى ورونو ته مە تېرۋە، داسى نە چي شیطان ئى ستا خلاف كوم خطرناك تدبیر تە وەخوي، د خوب تعبير دى دا دئ چي اللە تعالى بە تا غورە كرىي، د خېر و پە حقىقت او د خوبونو پە تعبير د پوهەدۇ علم بە دركرىي او خپل نعمتونە بە پر تا او د يعقوب پر كورنى بشپېر كرىي، هغىسى لکە چي ستا پرپلار او نىكە، ابراهيم او اسحاق ئى بشپېر كرىي وو. د قرآن لە وينا معلومىزى چي لە یوسف عليه السلام سره د ده د ورونو د مخالفت سبب د ده خوب نە بلکى د ده هغە لوپ شخصىت وو چي پلار د همدى پە وجە پە درنە سترگە ورتە كتل او د ده راتلونكى ورتە روپسانە او حلاندە معلومىدۇ.

و ۱۰-۹ - دلتە او د یوسف عليه السلام د قصى پە تراو پە قرآن كى دوه نوري بېلگى ھم و گورئى:

وَدَخَلَ مَعَهُ الْسِّجْنَ فَتَيَانٌ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَلَنِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ الْأَخْرَى إِنِّي أَرَلَنِي أَحْمَلُ فَوَقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الظَّيْرُ مِنْهُ نَتِعْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَنَاكَ مِنْ الْمُحْسِنِينَ ﴿٤﴾ قَالَ لَا يَأْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَاتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيْكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلِمْنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَةً قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ ﴿٥﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَةً إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ

وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَن نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِن شَيْءٍ ذَلِكَ مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا
 وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٨﴾ يَصَدِّحِي السِّجْنِ
 ءَارِبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٢٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ
 إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَإِبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ إِنِّي
 أَلْحُكُمُ إِلَّا اللَّهُ أَمْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

او له ده سره (په یو وخت) دوه زلمي مریان (غلامان) هم زندان ته ننوتل (بنديان شول)، هر یوه ئې یو خوب بیا بیا لیدلى وو، یوسف ته راغلل، یوه ئې وویل: زه په خوب کي حان داسي گورم چي انگور زبینیم او بل (ورته) وویل: زه په خوب کي حان داسي گورم چي پر خپل سر دودی ورم او مارغان ئې ترې خوري، مورب د دې خوبونو په تعبيير پوه کړه، ته راته د نېکانو له ډلي معلومېږي، هغه وویل: لابه هغه خواره چي (معمولًا هره ورخ) درکول کېزې درته نه وي راغلې چي تعبيير به ئې درته ووایم، دا د هغه علم یوه برخه ده چي زما پالونکي رب رابسوندلي، ما د هغه قوم دين پرپښود چي پر الله ايمان نه لري او پر آخرت کافران شوي. او د خپلو پلرونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب د دين متابعت مي وکړ، مورب ته نه بشاني چي له الله سره کوم خه شريک کړو، دا پر مورب او پر تولو خلکو د خداي یو فضل او پېرزوينه ده؛ خو اکثر خلک شکر نه کوي، (يعني دا د الله تعالى لویه پېرزوينه ده چي مورب ته ئې فرمایلي: له الله پرته بل چا ته سر مه تیتوئ او بل ته لاس لمن مه اوږدوئ)، د زندان

ملگرو؟ آیا دول، دول اربابان غوره دی او که يو غالب خدای چي (پر تولو کائناتو)
مسلط دئ؟ له ده پرته خو تاسو د داسي خه عبادت کوئ چي هسي خو نومونه دی
چي تاسو او ستاسو پلرونو نومولي، الله هیخ دليل ورته نه دئ نازل کري، حکم
(صادرول) خو يوازي الله لره دئ، امر ئي کري چي له ده پرته د هيچا عبادت مه
کوئ، سم او سيده دين همدا دئ، خو دېرى خلک نه پوهېږي.

راشئ د دي مبارکو آيتونو تر تفسير وړاندي د بایبل هغه وینا مخي ته کښېزدو
چي په همدي اړه ده:

بایبل تر دي عنوان لاندي (يوسف د بنديانو خوبونه تعبيروي) ليکي: (فرعون د
دربار د ساقيانو او نانوايانو په رئisanو غصه شوي وو... دواړه ئي په هغه زندان کي
واچول چي يوسف هم په کي وو... دوى زياته موده هلتنه پاته شول... فوطیفار يوسف
د دوى د خدمت لپاره ګمارلى وو... یوه شپه دواړو خوب ولید... سهار يوسف متوجه
شو چي دواړه خفه دی... پونتنه ئي تري وکړه... وئي ويل: مور خوب ليدلى خو
څوک نشته چي مور ته ئي تعبيړ کري... يوسف ورته وویل: د خوبونه تعبيړول د
خدای کار دئ!! ما ته ووایئ خنګه خوبونه مو ليدلي... د ساقيانو رئيس وویل: د
انګورو داسي تاک مي ولید چي درې خانګي ئي وي... ناخاپه خانګي وغور بدې او
زيات انګور په کي وټوکېدل... له ما سره د فرعون د شرابو جام وو، انګور مي په کي
وزېبنسل او فرعون ته مي ورکړل او هغه وختنسل، يوسف ورته وویل: ستا د خوب
تعبيړ دا دئ: درې خانګي يعني درې ورځي، تر درې یو ورڅو پوري به فرعون تا له
زندان آزاد کري او بيا به د ده ساقۍ شي... هيله مي دا ده چي ما هېر نه کري، فرعون
ته زما قصه وکړه او تري وغواړه چي ماله دي زندان آزاد کري... کله چي د نانوايانو
رئيس دا تعبيړ واورېدو او هغه ئي بنېه وموند نو هغه هم خپل خوب داسي ورته تېر

کړ: په خوب کې پر خپل سر باندي له ډودی ډک درې شکورونه ګورم... مرغان راغلل او هغه ئې وڅورلي، یوسف ورته وویل: درې توکري يعني درې ورځي، درې ورځي وروسته به فرعون ستا سر له تنه بېل کري او بدنه به دی په دار وحړوي، مرغان به راشي او ستا د بدنه غوبني به وڅوري... درې ورځي وروسته د فرعون د زېږيدو کلیزه وه... دا دواړه بندیان ئې خپل حضور ته وړو غوبنټل... د ساقیانو رئيس ئې په خپلی مخکنۍ دندۍ وګمارو او بل ئې په دار وحړاوو.

قرآن د بایبل د دغو خبرو اکثری برخی ردوی او په ځای ئې د قصې اصلی بهير په داسي بنې کي بيانوي چې نه یوازي هر خه ئې طبیعي او د واقعیتونو مطابق دي بلکي دېر ظریف نقاط او مفیدي لارښوونی زموږ مخي ته بدي، قرآن فرمایي: د یوسف عليه السلام په خپر دوه نور بي ګناه کسان هم له ده سره په یوه وخت زنداني شول، دواړو یوسف عليه السلام ته د یوه دروند او نېک انسان په سترګه کتل، د همدي لپاره ده ته راغلل او د خپلو خوبونو تعبیر ئې ترې وغوبنټ او یوسف عليه السلام چې له خپل زندان د دعوت او مبارزې سنګر جوړ کري، له هره فرصته په استفادې سره خلک د الله تعالى عبادت ته رابلي، له شرك او د ګن شمېر اربابانو له بندګي بغاوت ته بلنه ورکوي، مخکي له دې چې د خپل زنداني ملګرو خوبونه تعبیر کري، مهلت ترې غواړي او ورته وايې چې د راتلونکي وخت د ورځني خوراک له راتلو مخکي به ستاسو د خوبونو تعبیر درته ووایم، له دې فرصته په استفادې سره هغوي توحید، معاد، رسالت، له شرك برائت او د الله تعالى عبادت ته رابلي، خو تر هر خه مخکي لازم بولي چې د هغوي اعتماد جلب کري؛ ځان داسي معرفي کوي: ما د هغه قوم دين پرېښي چې پر خداي ايمان نه لري، له آخرت منکر دي، دې په ځای مې د خپلو نیکونو ابراهيم، اسحاق او یعقوب عليهم السلام د دين متابعت ته

ملا ترلې او ورته وايي: له ذلت او سپکاوي د خلاصون يوازيني لار دا ده چې له الله تعالى پرته بل چا ته سر تېيت نه کړو، له شرك دده وکړو، يوازي په همدي سره د الله تعالى عنایت او فضل زموږ او د تولو انسانانو په برخه کېدی شي، الله تعالى په خپل دي پرېکنده او قاطع حکم او امر سره چې له ده پرته هيچا ته د بندګي سر تېيت نه کړو او هيچا ته د احتیاج او نیازمني لاس او برد نه کړو، پر مور لويه پيرزوينه کړي ده، خپل خاص احسان او فضل ئې زموږ په برخه کړي او زموږ سر لوري او عزت ئې غوبنستي دئ. خو دېر انسانان د دي الهي احسان او ستر نعمت پاس نه ساتي، د شرك په گنده دند کي لوپري او په همدي سره ئې ذلت او سپکاوي په برخه کېري، د زندان ملګرو ته د یوسف عليه السلام د دي وينا معنى دا ده: (څوک چې د زمکي او آسمانونو د يوازيني پالونکي رب له عبادت دده وکړي، د ډول اربابانو او دروغجنو خدايانو د بندګي په دام کي پرېوخي، د هغه چا په خېر شي چې د کومي رسی په وسیله پورته تللی خود لاري په نيمائي کي نابيره رسی شلېدلې، له بر سره ئې اړيکي غوخي شوي، راپرېوتۍ، يا د بشکاري مرغانو منګولو کې ګير شوي او يا توندو سيليو پر سر اخيستي او په کومي ژوري کندي کي ئې غورڅولی، آيا نه ويني چې زموږ پر دي شرك وھلي او له الله تعالى بي خبری ټولني خومره ډول ډول اربابان حکومت کوي؟؟ آيا غوره نه ده چې د دوى له ظالمانه واکمني د نجات او خلاصون لپاره یوه خدای ته پناه یوسو او يوازي د هغه عبادت وکړو؟، له الله تعالى پرته ټول معبدان او هر هغه خه چې تاسو ئې لمانځئ، مرسته تري غوارئ او پناه ورورئ، تشن په نامه معبدان دي، هسي خوشی نومونه دي، هیڅ حیثیت نه لري، هیڅ نه شي کولی، په حقیقت کي دا تاسو او ستاسو پلروننه دي چې دوى مو په خاصو نومونو او القابو نومولي، داسي کرامات، حانګړتیاوي او خصوصیات مو ورته منسوب

کړي چې په کې نشته، هسي گومان کوئ چې ستاسو دعاګاني اوري، ستاسي مرسته کولی شي، ستاسي حاجتونه پوره کوي او دعاګاني مو قبلوي؛ په داسي حال کې نه د دي پراخ عالم په غېږ کې داسي دليل تر سترګو کېږي چې الله تعالى شريک لري او نه په کوم الهي کتاب کې ويل شوي چې له الله تعالى پرته د بل عبادت، هغه ته سرتقيتول او له هغه مرسته غوبنټل جائز دی، هغه خوک چې دا ادعاء او گمان ئې کړي چې د دي عالم کوم خیز يا کوم خوک په الوهیت او ربویت کې د الله تعالى سیال او شريک دئ او الله تعالى هغه د هستي په اداره او د چارو په سمبالولو کې له حنان سره شريک کړي، ادعاء ئې پوچه او گمان ئې بې بنسته دئ، داسي چې په تولي هستي کې به د دي ادعاء د اثبات لپاره کوم دليل وړاندی نه کړي شي!! هغه دين په د بواسو هوهئ او هیڅکله د الهي دين په سترګه مه ورته ګورئ چې شرك ته بلنه ورکوي.

الله تعالى تولواک دئ، د عالم د ساتلو او پاللو واګي ئې په لاس کې دي، د هر کار پرېکړه د ده له لوري کېږي، حکم او فرمان صادرول د لره مختص دئ، پر تول عالم د ده جلاله حکم نافذ دئ، په دي واکمني او حکومت کولو کې هیڅوک ورسره شريک نه دئ. الله تعالى د قانون جوړولو او پرېکړو صلاحیت او اختيار هیچا ته نه دئ ورکړي، باید د ژوند په تولو چارو کې له الله تعالى او د هغه له دين هدایت او لارښوونه تر لاسه کرو او د هغه له حکم او امر سره سم عمل وکرو.

ستاسي د تولني مطلق العنانه حاکمان ظالمان دي، له خپل حد او حق ئې تپري کړي او په خپلي دي ادعاء سره د شرك مرتكب شوي چې د قانون جوړول د دوى حق دئ.

د الله تعالى دائمي او پرېکنده حکم دا دئ چې له ده پرته د بل خیز او بل چا عبادت مه کوئ، د بل چا له درشل او درباره وېره او طمع مه لرئ، له الله تعالى پرته

هیچا ته د بندگی سر مه تیتیوئ او د فرمان او حکم اطاعت ئې مه کوئ، کوم مذهب او دین چي تا ته وايي: له غير الله مرسته غوبنسل جائز دي؛ نو پوه شه چي دا دروغجن دين او کور اوږ مذهب دئ، داسي دين او مذهب چي فقط جاهل و ګري ئې په دام کي بسکار کېبزي!!

له دې اغېز من دعوت وروسته یوسف عليه السلام د زندان ملګرو ته د دوى د خوبونو په اړه وايي:

يَصَاحِبِ الْسِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسِّقِ رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ
فَتَأَكُلُ الظَّرِيرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفِيتَانِ

ای د زندان ملګرو! ستاسو یو تن به (آزاد شي او بیا به) د خپل بادار د شرابو ساقی شي او بل به په دار و خپل شي او مرغان به ئې د سر غوبنۍ خوري، دا دئ هغه کار تر سره شو چي تاسو ئې پوبنستنه کوله.

دلته خو ظريف تکي زموږ توجه جلبوی:

گورئ چي یوسف عليه السلام ته ورونيو په یوه سترګه کتل، د ده ورتیاوو د هغوي حсадت راپاراواو او د مصر د درباريانو عیاشو او بدکارو بسخو په بله سترګه ورته کتل، د ده حسن د دوى هوس او شهوت راپاراواو، خو د دوى دوارو په خلاف د ډی دوو ستم څپلو غلامانو تأثر د ده په باب بل شان دئ، د یوسف عليه السلام په خپري، خبرو، حرکاتو او ناستي پاستي کي د یوه صالح، محسن او پرهېزگار انسان نښي او آثار د دوى توجه جلبوی او د څپلو خوبونو د تعبير لپاره ورته رجوع کوي، هغه ته د محسن او نېکوکار خطاب کوي.

د بايبل دا خبره هم هیڅ وزن او ارزښت نه لري چي وايي: یوه شپه دواړو خوب

وليد... سهار يوسف متوجه شو چي دواړه خفه دي ... پوښته ئې تري وکړه... وئې
ویل: مور خوب لیدلی خو خوک نشته چي مور ته ئې تعییر کري!! دا حکه چي نه
خو دوي داسي خه په خوب کي لیدلی وو چي پري پرپشانه شوي وي او نه د خوب په
تعییر پوهېدل!! د بایبل د دي وينا په خلاف قرآن فرمایي چي دوي يوسف عليه
السلام ته راغلي، صالح، نېک او پوه انسان ورته معلوم شوي، گمان ئې کري چي دي
کولي شي زموږ خوبونه تعییر کري.

لكه چي ګوري قرآن نه دا خبره کوي چي دوي درې خانګي او درې شکورونه
په خوب کي لیدلی او نه دا خبره چي يوسف عليه السلام دوي ته وویل چي درې
ورحی وروسته به ستاسو خوبونه په دي توګه ربستيا کېږي، د بایبل دا وينا هیڅ وزن
نه لري چي د دريو خانګو او دريو شکورونو تعیير درې ورحی دي، يوسف عليه
السلام د یوه له خوب پوهېدلی چي آزاد به شي او بېره به په خپلی مخکنۍ دندۍ
و ګمارل شي، قرآن فرمایي چي د یوسف گمان همدا وو، د ده له خوب ئې انتباه همدا
وه، د دوهم کس خوب دوه برخې درلو دي: په خپل سرد دودۍ وړل او د ده پر سر
د مرغانو خوراک، له لوړۍ برخې ئې دا انتباه اخيستې چي د هغې دودۍ د پخولو
مسئوليت به د ده پر سر پر ټوخي چي پاچا پري غصه شوي وو او دي ئې د همدي
لپاره زندان ته لېزلي وو او له دوهمي برخې ئې دا انګېرلې چي پر دار به وځرول شي
او مارغان به ئې د سر پوستکي او ماغزه خوري.

د قرآن له وينا معلومېږي چي دا دواړه زلميان هم د یوسف عليه السلام په خېر
بې ګناه ول، د قرآن له الفاظو او د یوسف عليه السلام له تعیير معلومېږي چي یو ئې
د دربار ساقې او بل ئې نانوای وو، ویل شوي چي له دي کبله زندان ته لېزل شوي ول
چي د دربار په یوې میلمستیا کي یوه داسي شراب مېلمنو ته وړاندی کري وو چي مج

په کي لوپدلي وو او بل ئي داسي دودي پخه کري وه چي شكى په کي وي، د ايت له الفاظو او د هفو دواiro له خوبونو دا جوتپزى چي نومورى وينا صحيح او د بايبل خبره غلطة ده چي دوى د دربار د چارو مشران وو، قرآن دوى دواره د زلميانو په نامه يادوي او په دي سره مور ته د مصر د هفه مهال وضعیت دقیقاً انحصاروي، دا يوازي يوسف عليه السلام نه وو چي د حاكم نظام د عياشو او ظالمو واكمنانو د هوسونو قرباني شوي وو؛ بلکي د ده په خبر گن شمپر کسان هره ورخ د دي مفسد نظام د مفسدو واکدارانو د هوسونو قرباني کېدل، دا يوازي دي نه وو چي له کومي گناه او جرم پرته زنداني شوي او د دي تولني د ظالمو واكمنانو د غصب او قهر تر متروکي لاندي راغلى؛ بلکي د ده په خبر دېر نور هم له کومي گناه پرته د دوى په لاس تعذيب کېزى، رنگ رنگ عذابونه گالي او هيخ په هيخ خورول کېزى.

د قرآن له الفاظو معلومېزى چي يوسف عليه السلام د زندان دغۇ دوو ملگرو ته وویل: کوم خواره چي هره ورخ په معین وخت درکول کېزى، د هفه وخت تر رارسپدو مخکي به ستاسي د خوب تعبير درته ووايم، يعني دا چي له دوى ئي وخت غونبىتى، تر خود دوى د خوبونو په باب فكر وکري او صحيح او دقیق تعبير ئي ورتە ووايى. د اتكل له مخي دغۇ ملگرو ئي سهار له وينسبدو وروسته ده ته خپل خوبونه تېر کري او ده د غرمى تر دودى پوري مهلت غونبىتى، د دي وينا په اهمىت هفه وخت بىنه پوهېدى شو چي په راتلونكى كى د پاچا د خوب د تعبير په اړه د يوسف عليه السلام فوري خواب او له حئند پرته تعبير ته حئير شو، دلته ئي وخت غونبىتى او هلته ئي له حئند پرته خواب ويلى او د دي معنى دا ده چي د يوسف عليه السلام بصيرت او پوهه ورخ په ورخ زياته شوي، زندان د ده لپاره که له يوې خوا د مبارزې او دعوت سنگر وو له بلي خوا يوه مدرسه وه، الله تعالى تر هفه مهاله په زندان كى

پرپنبد چي بنه روزنه ئې وشي او د هغه ستر او تاریخي ماموریت لپاره جوگە شي چي خە مودە وروسته به ورسپارل كېبى، د مصر د هغه مھال د لوى ملک زعامت او قيادت ده تە سپارل كېدو، الله تعالى د همدى لپاره دى لە كنعان راروان كېرى وو، د ستونزو، كراوونو او آزمۇينو پە لورو ژورو كى ئې وروزو او ورو ورو ئې د هغه استعدادونو او ورتىاواو تە ودە وركە او دا شرائط ئې ورته برابر كېل چي لە زندان قصر تە ورسپېزى او لە غلامى پاچاھى تە. متأسفانە زمور ھىنىي مفسرىن ھم د اسرائىلى روایاتو تر اغېز لاندى تللى او د قرآن دا بىرخە ئې داسىي تعېير كېپى چي گواكى يوسف عليه السلام پە غىب پوهەدو او د زندان ملگەرە تە ئې ويلى چي زە مو پە دې خبرولى شەم چي نەن بە كوم خوارە درتە راھى او سبا كوم او ھىنۇ داسىي تعېير كېرى چي پە خوب كى هر خوارە وگورئ زە ئې تعېير درتە بىسیم!! دا دوارە تعېيرونە كمزوري دى او د قرآن له الفاظو سره ارخ نە لگوي، قرآن د يوسف عليه السلام قول پە دې الفاظو رانقلوی: نباتكما بتاؤيلە (تاسىي دوارە بە د هغه پە تعېير خبر كرم)، دا الفاظ صريحاً بىسيي چي مراد ئې د خوب تاؤيل او تعېير دى؛ د خوراك لپارە د تاؤيل كلمە نە استعمالپېزى او صحىح نە ده چي ووايىو: نباتكما بتاؤيل الطعام!! بر سېرە پر دى دلتە زندانيانو له يوسف عليه السلام د خپلو خوبونو تعېير غوبىتى او دا صحىح نە ده چي د خوبونو د تعېير پر ئاي هفوئى تە ووايى چي د هغه خورو خرنگوالى بە درتە وبنىم چي پە راتلونكى كى دركول كېبى!!

د مصر د واكمن خوب:

11 - بايبل؛ (د فرعون خوبونە) تر عنوان لاندى ليكىي: (لە دې دوه كالە وروستە، يوه شپە فرعون خوب وليد چي د نيل خوا تە ولاير دى، ناخاپە لە رودە اوھ خورب غويي راوتتل... ورپىسى اوھ چنگر غويي راوتتل... بىا دغۇ چنگرۇ غوييانو هغە مزى غوييان لە

ستونی تېر کړل... فرعون راوینش شو... خو بیا ویده شو او دا حل ئې ولیدل چې له
 یوې خانګي اوه ډک وږي راټوکېدل... ورپسې ئې اوه نازک وږي ولیدل چې شرقی
 بادونو وچ کړي ول، وچو او نازکو وږيو ډک وږي وخورل،... فرعون له خوب راوینش
 شو، سهار ئې فکر پرېشانه وو، د مصر قول جادوګران او پوهان ئې راوبل... خپل
 خوب ئې ورته تېر کړ خو خوک نه وو چې دا خوبونه ورته تعییر کړي... د ساقیانو
 رئیس راډراندي شو او وئې ویل: اوس را په یاد شول چې... زموږ خوبونه یوه عبراني
 څوان تعییر کړل او تعیيرونه ئې ربستیا وختل... فرعون فوراً خوک ولپېرو چې یوسف
 حاضر کړي... یوسف سر او صورت برابر او جامې ئې بدلي کړي... او د فوعون
 حضور ته ورغی... فرعون خپل خوب ورته تېر کړ... یوسف وویل: زه په خپله
 خوبونه نه شم تعیيرولی خو خدای به ستا خوب درته تعییر کړي... فرعون خپل
 خوبونه ورته تېر کړل... او یوسف ورته وویل: ستا د دواړو خوبونو معنی یوه ده...
 اوه مزي غويي او اوه ډک وږي د پرماني اوه کلونه په ګوته کوي... او اوه ډنګر
 غويي او اوه وچ وږي د وچ کالۍ د اوه کلونو نښه ده چې ورپسې به راحي، په دې
 توګه خدای ته له هغه خبر کړي چې په مصر کي به ئې ترسره کوي... اوه کاله به
 پرماني وي او بیا سخته وچ کالې او قحطی،... زه وړاندیز کوم چې یو پوه او هوښيار
 کس د کر کښت په دنده وګمارې او هغه باید د پرماني، په کلونو کي د محصولاتو
 پنځمه برخه په شاهي انبارونو کي ذخیره کړي... فرعون او ټولو درباريانو د ده
 وړاندیز خوبن کړ او فرعون وویل: تر یوسف به غوره کس خوک وي چې د دې کار
 له عهدي ووځي.. په ده کي د خدای روح ده!! یوسف ته ئې وویل: همدا اوس تا په
 دغه دنده ګمارم، ته به د مصر دوهم لور پوری کس وي او فرمان به دې په هر ځای
 کي چلپېي!! بیا فرعون د پاچایي ګوټې ورپه ګوته کړه، فاخره لباس ئې

ورواغوست، د طلا زنځیر ئې ورپه غاره کړ، په دوهمي معتبري سلطنتي ګادې کې ئې سپور کړ... چې چېږي به تلو دا اعلان به ئې تر مخ کېدو: په ګوندې شئ د تعظيم لپاره!!

لکه چې ګورئ د بایبل په وینا کي کافي غيرضروري تفصیل، بې ځای تکرار، نامناسب او ګونګ الفاظ او نامعقولي خرګندوني شته، دغوا خو ویناګانو ته ئې لز خير شئ: یوسف وویل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبیرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبیر کري!!!!... دا په داسي حال کي چې خو شبې په وروسته یوسف په خپله د ده خوب تعبیروي!! فرعون وویل: تر یوسفه به غوره کس خوک وي چې د دي کار له عهدې ووځي.. په ده کي د خدای روح ده!! د یوسف عليه السلام په اړه دا خبره کول چې ده ته ئې د سرو زرو زنځیر ورپه غاره کړ!! دا د هغه چا خبره کېدی شي چې پیغمبران عليهم السلام نه پېژني او په دې نه پوهېږي چې دوى د داسي جاهلانه دودونو په خلاف د مبارزې لپاره لېږل شوي، بنایي د بایبل لیکونکي دلته د یوسف عليه السلام د هغه مخالفينو وینا کت مت رانقل کړي وي چې د مصر د دوهم لور پوری شخصیت په توګه ئې د ده له ټاکلو سره مخالفت کاوو او دا ئې نه شوی زغملى چې د دوى په اصطلاح یو کنعني غلام پر مصریانو حکومت وکړي، دا کار داسي ورته برپښدو لکه خوک چې د غلام په غاره کي د سرو زرو زنځير واچوي، بایبل دغه استعاره په حقیقي معنی راخيستې!! په دېرو نورو ځایونو کي به هم و ګورئ چې د بایبل لیکونکي همدا غلطې کوي. د بایبل د اظهاراتو په رکاکت هغه وخت بشه پوهېدی شو چې د قرآن د وینا په رينا کي ورته خير شو، قرآن د بایبل دا وینا تصحیح کوي او دا جريان په دېرو محدودو جملو کي په دېره معقوله توګه او بشکلو الفاظو کي بيانوي او فرمائي:

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَتٍ خُضْرٌ وَأَخْرَ يَا إِسَستٍ يَتَأْمِيْهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَيِّي إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا يَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٧﴾ قَالُوا أَضْغَثُ أَحَلَمِيْ وَمَا هُنْ بِتَأْوِيلِ الْأَحَلَمِ بِعَلَمِيْنَ ﴿٤٨﴾ وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمَا وَأَدَّكَ بَعْدَ أُمَّةً أَنَا أُنْتِشُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسَلُونَ ﴿٤٩﴾ يُوسُفُ أَيْهَا الْصِّدِيقُ أَفْتَنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعَ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَتٍ خُضْرٌ وَأَخْرَ يَا إِسَستٍ لَعَلَّيْ أَرْجُعُ إِلَى الْأَنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾ قَالَ تَرَرَّعُونَ سَبْعَ سِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلَمَةٍ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥١﴾ مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٥٢﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلُنَّ مَا قَدَّمْتُمْ هُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ الْأَنَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ﴿٥٤﴾

او پا چا وویل: زه په خوب کي اوه خوربي غواوي گورم چي اوه دنگري غواوي ئې و خوري او اوه شنه وري او اوه نور وچ، درباريانو! ما د خپل خوب په تعبيير خبر کري که د خوبونو په تعبيير پوهېږي. هفوی (په ځواب کي) وویل: دا هسي د خيالاتو ګېدی ده (ګډ ود خوبونه دي) او مور د دغو خيالي خوبونو په تعبيير نه پوهېږو. او له هفو دوو یوه ژغورل شوي کس، چي له څه مودې وروسته خبره ورپه یاد شوي وه، وویل: زه به مو پري خبر کرم، ما (زندان ته د یوسف عليه السلام د ليدو لپاره)

ولپزئ؟، (هفه وویل): ای ربستینیه یوسفه! د اوه خوربو غواوو چی اوه دنگری غواگانی ئې خوری او اوه شنو وریو او اوه وچو وریو په تعییر مو خبر کرە، بنايی (د مجلس له پورته کېدو د مخه) ورستون شم، هيله ده چی پرې پوه شي. (یوسف عليه السلام) وویل: تر اووو کلونو به پر له پسې کر كښت کوي، خه چي ترلاسه کوي په خپلو وریو کي ئې پرپزدئ مگر هفه لېر بىرخه ئې چي خورئ ئې، بیا به له دې وروسته اوه نور سخت (کلونه) راشی، چي هفه به تول هفه خه درنه و خوری چي ورته ذخیره کري مو وي، مگر هفه لېر بىرخه چي ساتئ ئې. بیا به له دې وروسته داسي کال راشی چي په هفه کي به پر خلکو بارانونه وورپزی او په هفه کي به (خلک د مبۇو) عصاره وباسى.

په دغۇ مختصرەو آيتونو کي لاندى مهم مطالب زمور، مخي تە راھى:

دا خلورم خوب (رؤيا) ده چي د یوسف په سوره کي ئې يادونه كېزى او بنىي چي كافر او مسلمان، ظالم او مظلوم، بىن او بد انسانان، تول خلک لە خوبونو سره مخامخ كېزى، حىنىي ئې جدي انگېزى او د تعیير هىخه ئې كوي، غوارى پوه شى چي خوب ئې خە پېغام ورته لرى، حىنىي ئې جدي نە نىسىي، يائى د ورخنىو فعالىتونو تسلسل گنىي، ياهسى گە ود خيالات او يائى د هغۇ هيلىو او آرزو گانو انعکاس چي نە دى ترسە شوپى، په شا تمبول شوپى هيلىي ئې گنىي چي په خوب کي ئان بنىي، د هەمدى لپارە د خوبونو لە خنگە پە بې پرواپى تېرپزى او دا زحمت ئان تە نە ورکوي چي تعیير ئې كېزى او په هفه پېغام د پوهەپدو هىخه و كېزى چي خوبونه ئې لە ئان سره لرى. د انسان (رؤيا) بنىي چي انسان لە محسوس او ملموس بىرخو علاوه ھم دېر خە لرى، د فهم او درك دنيا ئې يوازى په محسوساتو کي نە راخلاصە كېزى، د دە د فهم او درك دنيا دېر نور پراخ او پېچلى ابعاد او ارخونە ھم لرى، كە هفه پە

خپلو ظاهري حواسو سره مشهود او ملموس شيان او تر سترگو گېدونكى نېرى درك كوي؛ په لا شعور كي د زمان او مكان له پولو اوپي، له غيببي نېرى، د پردو او حجابونو له ماوراء پيغامونه ترلاسه كوي، دا پيغامونه خه دول ورسېزى، سرچينه ئىچېرى ده، خوك دئ؟ خه دئ؟ خنگە په خوب كي په هفه خه پوهېدى شي چي په وينسە نه شي پري پوهېدى؟ دا پونستى حواب غوارى، منصف خېرونكى نه شي كولى چي له خنگە ئى په بې پروايسى تېرى شي. كه مورپه خپل ژوند كي د تخمینونو او انگېرنو په مرسته وړاندويني کوو او دېر څله مو وړاندويني سمي خېژي، كه په خوب كي داسي خه ګورو چي خه موده وروسته تحقق مومي، د دي لپاره خه توجيه وړاندي كولى شو؟ مګر كولى شو د یوه کس داسي په لسګونو خوبونه او په ټولي نېرى كي د لکونو خلکو داسي خوبونه عادي او بې اهمىتە خبره وګنو او د تصادف نوم ورکرو؟ آيا لبز تر لبز د دي خبرى په کولو مجبور نه یو چي زمور مغز د خوب په حالت کي همفسي وړاندويني کولى شي چي په وينسە ئى كوي؟ آيا دا خبره ډېره بېھوده او خوشې خبره نه ده چي خوك ووايي: زمور مغز په وينسە کي سم او په غور او دقت سره کار کوي خود خوب په حالت کي ئى هر تحليل ناسم او له غور او دقت پرتە او ګد ود خيالات وي؟!! ډېر نامعقول انسان به د داسي خبرى کولو جرات کوي، ډېر ناپوه انسان به دا گمان کوي چي د خوب په حالت کي دماغ خپل کار پرېزدي، نه په قضایا وو غور کولى شي او نه ئى د غور او تفکر نتائج او لاس ته راوري د اهميت وړ دي!! حال دا چي په خوب کي د انسان يوازي د خو حواسو سويچونه بند او د انتظار (standby) په حالت کي شي، نور دماغ د مخکي په خبر خپل کار ته دوام ورکوي، بسايي د ھينو برخو توقف مغز ته د بشه غور او فکر کولو لاشه موقع او فرصت په لاس ورکري. په هر صورت؛ خوب یو حقیقت دئ، رېستیا

ختل ئې داسي خه چي انكار تري گران دئ. د هفو خوبونو لپاره خه توجيه وراني دا
کولي شو چي د راتلونکو پېښو خبر راكوي او خبر ئې هم دېر دقيق؟ آيا پر عالم
الغيب خدای له ايمان پرته بل تفسير او تعبيير ورته درلودي شو؟ د الله تعالى د اثبات
لپاره له خورا کوقلوا دلائلو يو دليل همدغه د انسان خوبونه دي.

له الفاظو جوتېزى چي د مصر پاچا پرله پسي يو خوب ويني، بالآخره خپل
خوب ھينو درباريانو ته تېروي او تري غوارى چي تعبيير ئې ورته ووايى، د بيان انداز
داسي دئ چي پاچا هسى په کوم مجلس کي ھينو درباريانو ته خپل خوب تېر كېرى، د
او ورته ويلى ئې دي: که د خوبونو په تعبيير پوهېزى نو زما دا خوب تعبيير كېرى، د
بایبل دا وينا هیڅ وزن نه لري چي پاچا سهار وختي قول درباريان، نجوميان او
جادوگران راوغونستل چي د ده خوب ورته تعبيير كېرى!! نه خو دا خوب د دومره ستره
او عاجل اقدام غونستنه کوي او نه هیڅ هونبیار انسان د یوه خوب لپاره دومره ستره
غوندې جوروی!! د درباريانو له دې ھواب چي پاچا ته ئې وویل: دا کوم معنى لرونکى
خوب نه دئ، مور ئې په تعبيير نه پوهېزى، معلومېزى چي نه پاچا خپل خوب جدي
گنلى او نه ئې درباريانو.

دا خبره هم د خاصي پاملرنې وړ ده چي قرآن دا پاچا د فرعون په نامه نه
يادوي، بلکي د ملک (پاچا) په نامه ئې يادوي، د وروستيو علمي تحقیقاتو په ترڅ کي
دا خبره معلومه شوې چي د یوسف عليه السلام په دور کي د مصر پاچایان د فرعون
په نامه نه يادېدل، دېر وروسته د فرعون نوم ورته غوره شوی، تحقیقات بشي چي د
هغه وخت پاچایان د هکسوس په نامه يادېدل چي له ۱۷۳۰ ۱۵۸۰ تر
مېلاد ئې پر مصر حکومت کېرى، له دغه تحقیقاتو هم معلومېزى چي د بایبل دا وينا
غلطه ده چي نوموري پاچا د فرعون په نامه يادوي.

د دربار ساقي، د يوسف عليه السلام د زندان ملگري ته د دي خوب له اور بدلو سره سم، يوسف عليه السلام ورپه ياد شو او وئي ويل: زه کولي شم دا خوب تعبيير كرم، په دي شرط چي ما زندان ته ولپزي، هلته يو خوك راسره وو چي خوبونه ئي په چې دې دقت سره تعبيروول، د ساقي له دي خبری چي (ما ولپزي) په ډاګه معلومبزي چي دي يو غلام دئ نه کوم مشر او د بایبل د وینا له مخي رئيس!! هغه يوسف عليه السلام ته ورغى، خوب ئي ورته تېر کر، تعبيير ئي تري وغوبست او تينګار ئي وکړي چي د درباريانو د مجلس له پورته کېدو مخکي د خوب تعبيير ورته وواي او يوسف عليه السلام بي له خه حنډ د پاچا خوب داسي تعبيير کړ: اوه خوري غواوي د اوه برکتني کلونو نښه ده او اوه ډنگري غواوي د اوه وج کاليو او قحطي کلونو خرګدونه کوي، اوه شنه وري اوه حاصل لرونکي فصلونه په ګوته کوي او اوه وج وري د ذكر شويو اوه فصلونو هغه وج شوي حاصلات په ګوته کوي چي په وړو کي به ساتل کېږي او د قحط په کلونو کي به استفاده تري کېږي، د اوه برکتني کلونو حاصلات به د قحط په اوه کلونو کي مصرف شي، خو په دي شرط چي په وچو وړو کي وساتل شي، قحط اوه کاله دوام کوي، له هغه وروسته عادي حالت رامنځ ته کېږي، بارانونه به پيل شي او مصر ته به بيا پرېمانۍ او سمسورتيا راوګرځي او خلک به د مېوو عصارې زېښې. د مصر وګري بنائي محظاظ وي او د قحط په کلونو کي د ټولو غلو دانو له مصروفولو ډډه وکړي، هغوي باید یوه اندازه غله دانه د تخم په توګه د راتلونکي کال لپاره وساتي، همدارنګه متوجه وي چي د غلو دانو د ساتلو او ذخیره کولو غوره طريقة دا ده چي په خپلو وړو کي وساتل شي.

لكه چي ګوري په دي خوب کي داسي رموز او کنائي راغلي دي چي به پشپړه توګه صريح دي، خورب خاروي هر چا ته وايي چي مور په نس ماره يو او سې کال مو

پرپمانه خوندور وابنه په برخه شوي، کله چي تاسو د یوه کلي له خوا تپربزي او خاروي ئې دنگر، خوار او کمزوري و گورئ نو پوهېبزئ چي دلته و چکالي تپره شوې، د سيمى د تپر او روان کال د فصلونو حالت د خارويو له حالت معلومبدي شي، که خه هم د کليوالو له حالت هم کولي شو د دوى د فصلونو كيفيت درک کرو خو دا حکه دقيق معيار نه دئ چي انسان کولي شي خپلي مالي ستونزى له نورو لارو هم حل کري، او خپل نس مور کري، خو خاروي داسي دي چي حالت ئې په زياته پيمانه د کال له حالت سره تېلى دئ، د همدى لپاره د مصر پاچا ته اوه بركتى کلونه د اوه خوربو غواوو په بني کي او د قحطى او وج کالى اوه کلونه د اوو دنگرو غواوو په بني کي انحور شوي.

له زندان د يوسف عليه السلام د وتلو په اړه د بايبل وينا داسي ده چي د هغه د ستر شخصيت له شان سره هشيخ اړخ نه لګوي، هغه ئې داسي معرفي کري لکه چي دېر بې حوصلې شوي وو، فقط یوې اشارې ته منتظر وو، د پاچا د پيغام له اور بدرو سره سم ئې حان تيار کري، خپل سر او صورت ئې برابر کري او نوي جامي ئې أغوستې دی او په تلوار سره د پاچا حضور ته حاضر شوي!! خو قرآن بيا وايي:

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتَتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الْرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رِيلَكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيهِنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلَيْمٌ ﴿١﴾ قَالَ مَا خَطَبُكُنَّ إِذْ رَوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْ حَدَشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ اَمْرَاتُ الْعَزِيزِ اَلْعَنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ اَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْصَّادِقِينَ ﴿٢﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّي لَمْ اُخْنَهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ الْنَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ الْخَانِينَ

رَبِّي غُفُورٌ رَّحِيمٌ

پاچا وویل: ما ته ئې راولى؛ خو كله چي (د پاچا) قاصد ورغى، وئې ویل: بادار ته دى بېرتە ورشه او وئې پونسته چي د هفو بىسحۇ حال بە خنگە وي چي خپل لاسونە ئې پېرى كىرل (خە بە ورسەرە كېرىي)? كە خە ھەم زما پالونكى رب د دوى پە هفە مکر دېر بىسە پوهېرىي، (پاچا هفە بىسحىي راوبىلى)، وئې ویل: هفە وخت چي تاسو له يوسف د زىرە مراد غوبىتى وو، خبرە مو خنگە وە؟! هفوئى وویل: خدائى تە پناھ ورو؟ مور پە هفە كى هيچ بدى نە دە لىدىلى، (د مصر) د عزيز بىسحىي وویل: اوس حقىقت خرگند شو، ما ترى د زىرە مراد وغوبىت او هفە يقىنائى چي لە رېستىنۇ انسانانو دى، (زما دا اعتراف) د دې لپارە دئ چي پوه شي پە غياب كى مى خيانەت ورسەرە نە دئ كىرى او د دې لپارە چي (پوهېرم) خدائى د خائنانو تدبىرونە نە هدايتوي (نە پېرىزدى د خائنانو تدبىرونە دوى خپل مقصىد تە ورسوي) او زە خپل ھان نە سېينۇم، پە دې كى شك نشته چي نفس د بدى پە لور دېر هخۇونكى دى، مگر هفە چي زما پالونكى خدائى پېرى ورحىمېرىي، بې شكە چي زما پالونكى رب دېر مەربان بخېبۈنکى دى.

د يوسف عليه السلام د زىدان ملگرى بېرتە وگرچىدو، د خوب تعېير ئې واوراواو، پاچا امر و كەر چي يوسف عليه السلام راولى، د پاچا قاصد د دە لە پېغام سرە زىدان تە ورھى او يوسف عليه السلام تە وايىي: د مصر پاچا غوبىتى يې، ستا تعېير ئې خوبىن كېرى اوس ستا ليدو تە منتظر دئ!! خو يوسف عليه السلام: هفە د زىدان د اولو ورخۇ يوسف نە دئ، لە زىدان د وتلو پە اړه خە تلوار او عجلە نە لري؛ بلکى زىدان ئې د خپلى مبارزى لپارە د سنگر پە توګە غورە كېرى؛ لە خپل مولا پېرتە بل تە

طبع او اميد نه لري، باور ئي دا دئ چي له زندان د وتلو پرپکره د الله تعالى له لوري
 كېزىي، نو حكى په دېر متنانت سره قاصد ته وايىي: بېرتە وگرخە او خېل بادار ته دي
 ووايىي: د هغۇ بىشۇ بىرخلىك بە خنگە وي چي ده ته ئي هغە تووطە جورە كرە او
 زندان ته ئي ولېزۇ؟ باید لومرى د هغى خبىرى سېينىاوى وشى، زما (برايت) اعلان
 شى، كە خە هم الله تعالى راتە كافى دئ، هغە د دوى لە تووطۇ بىه خبر دئ. گورئ
 چى د يوسف عليه السلام متنانت، صبر او زغم تولە وضع داسىي بدلە كېرى چى اوس
 پاچا تلوار لري، هغە غوارىي چى لە يوسف عليه السلام سره ژر تر ژرە ملاقات
 و كېرىي، د ده شرط منى، هغە بىشىي راغوارىي چى د عزيز مصدر د مېرىمنى پە محفل كى
 راغوندى شوي وي او پۇنىتىنە ترى كوي: پە كومە ورخ چى تاسو لە يوسف عليه
 السلام د زړه مراد غوبىتى وو، خبرە خنگە وە، د پېپسى جريان خنگە وو؟ ولې مو دا
 کار وکر؟ د پاچا وينا او درىخ داسىي دئ لکە چى د يوسف عليه السلام مدافع وکيل
 وي، لە تحقيق او پلتىنى مخكى د هغە خبىرى تصديقىي او لە بىشۇ داسىي استفسار
 كوي چى گواكىي د دوى جرم پە بشپەرە توگە ثابت او خرگند دئ او د شك او شبهى
 هيچ مجال پە كى نشته، ټولي بىشىي وضع داسىي گەنمى چى لە اعتراف پرته بلە چارە نه
 لري؛ نو حكى وايىي: خدai ته پناه ورو؟ مور پە هغە كى هيچ بدې نه ده ليدلى، اصللى
 مجرم وروراندى كېزىي او پە قول صراحت سره اعتراف كوي او وايىي: اوس حقيقىت
 خرگند شو، ما لە هغە د زړه مراد غوبىست او هغە رېتىنى او صادق دئ، پە دوه
 دليلونو اعتراف كوم: يو دا چى غوارم هغە پە دې پوه شي چى پە غياب كى مى
 خيانىت ورسره نه دئ كېرى او تور مى نه دئ ورپورى كېرى او بل دا چى اوس پە دې
 باور يم چى الله تعالى نه پرپزدى خائنان پە مكر او چل ول سره خېلۇ موخو ته
 ورسېزىي، نه غوارم چى حان سېين او تېرئە كرم، د انسان نفس تل هغە بدو كرو ورو

ته هخوي، له شر ئې يوازي هغه خوک ژغورل كېرى چي زما د مهربان رب پېرزوينه او رحم ئې په برخه شي، يقىناً چي زما پالونكى رب مهربان بخېسونكى دئ. كە خە هم حىنۇ مفسرينىو دا گمان كىرى چي وروستنى خو خبىي د يوسف عليه السلام خبىي دى، نە د هغى مېرمنى، د دوى دليل دا دئ چي دغه خبىي د هغى مېرمنى لە شان ڈېرى اوچتى دى؛ خو دا توجىھ پە خو دلاتلۇ كمزورى دە: د بىان پە هيچ بىرخى كى داسى كومە ننبىھ ياقرىئىنە نە مومۇ چى ثابتە كىرى دا د يوسف عليه السلام خبىي دى.

د آيتونو سياق او سباق او د كلام لرى لە دې توجىھ سره اىخ نە لگويم، بىرعكىس پە تۈل صراحت سره بىسي چى دا د هغى مېرمنى د خىبر دوام دئ. د دغۇ خبىر پە دوران كى يوسف عليه السلام لا پە زندان كى دئ او لە پاچا سره نە دئ مخامىخ شوئ او مجلس تە نە دئ حاضر شوئ، وروستى آيت ھمدەھ راپە گوتە كوي.

د دې خبىي لپارە هيچ دليل نە شو موندى چى يوسف عليه السلام ووايى: غوارم چى د مصر عزيز پوه شي چى د هغه پە غىاب كى مى لە هغه سره هيچ خيانىت نە دئ كىرى، ھكە چى د مصر عزيز د پېبنى پە ورخ لە حقىقت خبر شو او د يوسف عليه السلام پر پاك لمنتوب او سېپخلىتىا ئې باور راغى.

د آيت دا برخه (إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ)، پە هيچ شان نە شو كولاي د يوسف عليه السلام قول وگنو، دا كلام فقط لە هغى مېرمنى سره بىسي، هغه باید ووايى: كە چېرى دا ئىل ھم لە يوسف عليه السلام سره خيانىت وکرم او پە كوم تور ئې تورن كرم او د دې پر ئاي چى پر خىل جرم اعتراف وکرم هغه متهم كرم، نۇ د پخوانى پېبنى پە خېر بە حقىقت خرگند شي، خدائى د خائنانو توطئى، حىلى او بهانى

رسوا او خنشي کوي او نه پربردي چي د توطئو په مرسته خپلو ناولو مخوا ته
ورسپري.

د هغې مېرمني مؤمنانه خرگندونې په واقع کي دا حقیقت ثابتوي چي د یوسف
علیه السلام کړو وړو او د زندان له سنګر د ده مبارزې او جهاد د مصر په ټولني باندي
ژوري اغېزې کړي دي، ژوره تبدیلی په کي راغلي، دومره چي د پرون ورځي هغه
مېرمن نن داسي مؤمنانه خرگندونې کوي، له دوو زنداني ملګرو سره د یوسف علیه
السلام بحث او د خوبونو له تعیيرولو مخکي دوى د الله لاري ته بل، هغه هم په
دومره تفصیل او په دومره مضبوط استدلال سره، دا بنېي چي هغه په زندان کي آرام
نه دئ ناست، په جدي، پرله پسي او نه ستري کپدونکې توګه ئې دعوت چلولي او په
دي بریالي شوی چي د مصر په ټولني کي له فكري او اخلاقی لحاظ پراخه او ژوره
تبدیلی راولي، یوه ستر بدلون او انقلاب ته لار آواره کړي او له همدغه زندان د یوه
سياسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راوستو لپاره شرائط برابر کړي.

متأسفانه لکه خنګه چي د مسيحيانو او یهودانو علماء او مشائخو (احبار او
رهبان) د الله تعالى له مقدس او لارښود کتاب قصې او شجري جوري کړي، داسي
چي نن د دوى په مذهبی کتابونو کي د الله تعالى د مقدس کتاب وړه برخه هم نه تر
سترګو کېږي، زموږ قصه خوبني هم د دوى تر اغېز لاندي راغلي او د یوسف علیه
السلام له دغې عبرتناکي او لارښوونکي قصې ئې د یوې داسي بدکاري بسحی د ميني
داستان جور کړي چي غونښتل ئې یو بشایسته حوان په دام کي واچوي او له هغه د
زړه مراد ترلاسه کړي، تر دي پوري چي د دغو قصه خوبنو ځینو ادعاء کړي چي
یوسف علیه السلام د ژوند په وروستيو کي همدغه پر ده مينه مېرمن په نکاح کړه!!!
دا په داسي حال کي چي نه په قرآن کي داسي کومه اشاره مومو او نه په روایاتو کي.

له دې ارزښتناکي تاریخي قصې داسي نکل جوړول او پایله ئې داسي راایستل نه یوازی د ناروغو اذهانو د بیمارو سلیقو زېنده ده، بلکي د دوى تعییر سل په سلو کي دې قصې له روح او بنستیز و موخو سره تصادم کوي، قصه اصلًا په دې بنست ولاړه ده چې دوه مخالف او متضاد شخصیتونه یو د بل په خنگ کي کېږدي او توپیرونه ئې په ګوته کړي، راوښی چې یو خومره لور دئ او بل خومره تیت، یو خومره پاکیزه، امين او صادق دئ او بل خومره ناولی، خائن او بې وفا، یو د خدای مخلص بنده او بل د شیطان او نفس مطیع بنده، عجیبه ده چې دغه بیمار کسان داسي غلط او معکوس نتائج ترې اخلي او دا متضادي بېلګي او متفاوت شخصیتونه سره پخلا کوي!! آیا دا شونې ده چې یو پیغمبر له هغه جلال او عظمت سره داسي بسحه په نکاح کړي؟ بایبل هم د خپلو شعرو په ترڅ کي لیکلی چې فرعون یوسف په یوه مصری نوم، صفتات فعنیح، ونوماواو او د فوطی فارع کاهن لور اسنات ئې ورته راواده کړه!!!
 بسايې ستاسو د هر یوه په ژوند کي به کله داسي واقع شوي وي چې زړه مو ناخاپه د یوې پېښۍ درامنځ ته کېدو خبر درکوي او تاسو له کوم خاص دلیل پرته د کومي پېښۍ انتظار کوي، ناخاپه وينې چې ستاسي د زړه احساس ربستیا ثابت شو او ستاسو انتظار پر ځای وخت، مثلاً د خپلی کورنۍ له غړو سره ناست یئ، یو تن وايې: ګومان کوم چې ورور جان به مې نن یا سبا له سفر راشي، د کورنۍ نور غري وايې: نه، هغه لا د راتګ نیت نه لري، دې ورته وايې: هو! زه هم همداسي انګېرم، خونه پوهېزم چې ولی مې زړه راته وايې چې هغه له سفر راخي؟! ناخاپه وينې چې حدس ئې صحیح وخت، ورور ئې د محاسباتو او انګېرنو خلاف او د ده له احساس سره سم راغې؟! ممکن نه دئ چې دا احساس دي محض یو تصادف وي، بسايې د هغه کسانو شمېر لې نه وي چې دې ته د تصادف په سترګه ګوري، خو د قرآن له دغوغه

ويناوو معلومېزې چې دا تصادف نه دئ، دا چې په څو پر له پسې مواردو کې د يعقوب عليه السلام (احساس) سم او د حقیقت مطابق خپژي، دا بنسې چې په انسان کې د ده له پنځو حواسو علاوه د احساس داسي یوه (ملکه) شته چې د راتلونکو پېښو اطلاع ترلاسه کوي، څو په داسي توګه چې نه د دې پیغامونو له لوري او منبع خبر وي، نه کوم سلطه پري لري او نه د ده په امر او هغه وخت چې دی ئې غواړي ورته راځي.

دا احساس او اړوند ملکه ئې په تقوی سره وده کوي، په صالح انسانانو، پرهېز ګارانو او پیغمبرانو کي کمال ته رسپېزې، دوى ته داسي فراتست ورپه برخه شي چې نه یوازي د ملمع، ګرانو، پېچلو او مبهمو خبرو په حقیقت پوهېدل ورته آسانوی بلکې د ملمع او غولوونکو خبرو تر شا پت زرونه او د هغوي موخي پېژندۍ شي، د يعقوب عليه السلام په قصې کي مور ته د دغه حساس لري ليد څو بېلکي مخي ته راغلي.

قرآن د يعقوب عليه السلام په اړه یوې داسي خبری ته اشاره کوي چې خاصه توجه غواړي، قرآن کريم يعقوب عليه السلام د یوه دراک او حساس شخصيت په توګه معرفې کوي، داسي چې له مصر کاروان د ده د ورک شوي زوي له کميس سره راخو ځېږي، لا له مصر ډېر نه دئ لري شوي چې دې په کنعنان کي د خپل زوي د کميس بوی احساسوی، څو بايبل بیا د ده په اړه داسي وايې: زامنو ئې ورته وویل: یوسف ژوندي او د ټول مصر حاکم دئ!! خوده تر هغه په دې خبری باور نه کاوو چې ګادې ئې ولیدې!! قرآن داسي فرمایي:

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَكَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَا جُدُّ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ

قَالُوا تَالَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ كَّلِيلٍ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَأَرْتَدَ بَصِيرًا ۝ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ قَالُوا يَأَبَانَا أَسْتَغْفِرُ لَنَا دُنُوبَنَا إِنَا كُنَّا خَاطِئِينَ ۝ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الْرَّحِيمُ ۝

او کله چي کاروان له (مصر) لري شو: نو پلار ئي وویل: که مي بي عقله ونه گنئي زه خو (نن) د یوسف (خور) بوی احساسوم! ورته وئي ویل: په خدای قسم چي ته په خپلي پخوانی، اشتباہ کي يې (زاره خيالونه دې غلطوي)!! نو کله چي زېرى ورکونکي فاصلد راورسېد او (د یوسف) کميس ئي د ده پر مخ وغور او و ناخاپه ئي سترگي رنې شوي، وئي ویل: نه مي وو درته ويلی چي د الله تعالى له لوري د راکړل شوي علم په وجه په هغه خه پوهېږم چي تاسو پري نه پوهېږئ. دوی وویل: پلاره! زموږ (د ګناهونو لپاره له الله تعالى) بخښنه وغواړه، یقیناً چي مور خطا کاران وو. وئي ویل: ژر به له خپل رب بخښنه درته وغواړم، بي شکه چي هغه مهربان بخښونکي دئ. کله چي کاروان له مصر د کنعنان په لور و خوځید او له بنار لې خه لري شو، د یوسف عليه السلام پلار وویل: نن مي د یوسف عليه السلام بوی ترسیبېمو کېږي، د هيله من یم چي د دې سپین بریتوب له امله مي په کم عقلتوب متهم نه کړئ، د کورنۍ غړو ته په دې خبرې پوهېدل او باور کول ګران کار وو، په دې تأکيد سره ئي ورته وویل: اشتباہ کوي، تېر وختونه دریادېږي، ستا د خیال په فضاء کي د تېرو وختونو یادونه، د کوم غولونکي بوی احساس درکوي، ته ئي د یوسف عليه السلام خور بوي گنې!! لازیات وخت نه وو تېر شوي چي ناخاپه زېرى ورکونکي را ورسېد

او د یوسف عليه السلام کمیس ئې د پلار پر مخ وغورا او په همدي سره د زوي له بېلتون راتوکېدلى د حَگر داغ جور او ړندې ستريگي روښانه شوي، نو د کورنى غرو ته ئې مخ کړ او وئي ويل: ما درته نه وو ويلي چي زه له الهي علم په هغه خه پوهېزم چي تاسو پري نه پوهېږي، ما دا احساسوله چي یوسف عليه السلام ژوندي دئ او آخر به ئې وګورم، درته ويل مي چي ولاړ شئ او دواړه ولتؤئ او له الهي رحمت مه ناهيللي کېږي، درته ومي ويل چي د یوسف عليه السلام عطر مي تر سېبمو کېږي، تاسي نه منله، دا دئ ټولي خبری ربستيا وختي او حقیقت ئې درته خرگند او بسکاره شو!!

دا جريان د هغه فراست او پوهې حقیقت په واضح توګه خرگندوي چي الله تعالى ئې خپلو پيغمبرانو او اولياوو ته ورکوي او بنيي چي هغوي پر غيب علم نه لري، خو د غيب له عالم داسي ورمي احساسوي چي سرچينه او لوري ئې ورته خرگند نه وي، کله دا ورمي په وينسه احساسوي او کله په خپلو خوبونو کي د غيب له عالم پيغامونه ترلاسه کوي، خو دا (علم) نه بلکي (احساس) وي، دا احساس د ظاهري پنځگونو حواسو کار نه دئ، مرجع او سرچينه ئې خرگنده نه وي، بنده پري هیڅ تسلط نه لري، د پتو حقائقو ورمي ئې په خپلو خپو سره احساس راوباري، نه پوهېږي دا احساس خنګه ورسره راپیدا شوي؟! د دې احساس واګي د انسان په اختيار کي نه وي، نور هم په دې نه شي قانع کولي چي په دې احساس کي ورسره شريک شي، هماگسي لکه چي يعقوب عليه السلام یو وخت نه شو کولي خو متنه آخوا په کوهي کي د یوسف عليه السلام له لوپدو خبر شي؛ خو بل وخت په دې لري واقن کي، له مصر د کنغان په لور د کاروان له خوچبدو سره سم د خپل زوي د کمیس بوی احساسوي، خو نه په دې باندي پوهېږي چي دا بوي له کومه راخي او نه

په دې چې ولی نن دا احساس ورسره راپیدا شوی، منبع ئې کومه او لورى ئې کوم دئ او نه نورو ته په پوره داد او اطمئنان سره کومه خبره کولی شي، کله چې غواړي د خپلی کورنۍ له غړو سره خپل نننی احساس شريک کړي، زړه نا زړه ورته وايې: که مې په کمعقلې متهم نه کړئ زه نن د یوسف بوی احساسوم!! ګورئ چې دکورنۍ غږي ورسره توافق نه کوي او په بسکاره ډول او په پوره تأکيد سره ورته وايې: اشتباه کوي، تیر وختونه دریادېزی!! د وینسي دا کیفیت له هغه خوبونو سره ورته دئ چې د تېری یا وړاندی زمانې د پېښو پیغامونه له ټان سره لري.

په خوب کي درسول الله (صلی الله علیہ وسلم) ليدل

۱۲ - راشئ د تېری زمانې په اړه یو خوب ستاسو مخي ته کښېزدم:

ما خلور ځلي رسول الله صلی الله علیہ وسلم په خوب کي ليدلی، لومړۍ څل هغه مهال چې دیارلساں کلن او د حربي بشوونځي په اوم ټولګي کي وم، په خوب کي ګورم چې د مازديگر لمانځه لپاره د کعبې له شرقی دروازې ورنوځم، د ننوتلو لار ور (دروازه) نه لري، د کعبې سطح له زمکي سره برابره ده، د مخکني معمول په خېر د غرب په لوري په لمانځه ودرېزم، ناخاپه ګورم چې رسول الله صلی الله علیہ وسلم له یو شمبېر يارانو سره له غربی دروازې راداڅل شي، جامي، پېټکي او خادر ئې سپین وي، خادر ئې پر سر او اوږو اچولی وي، بېړه ئې توره او مخ ئې غنم رنګي وي، ملګري ئې هم ده ته ورته جامه لري، رسول الله صلی الله علیہ وسلم ما ته وګوري او تبسم وکړي، زه له ټان سره ووايم چې بنايی ما به د قبلې لوري غلط کړي وي، د همدي لپاره رسول الله صلی الله علیہ وسلم تبسم وکړ، زه خو د مخکني په خېر د غرب په لوري ودرېدلې يم، اوس خو د کعبې په منځ کي يم، بنايی قبله به بني امرخ

ته وي، په لمانجه کي بني ارخ ته و گرّهم، له حان سره و وايم: له لمانجه وروسته به له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره مصالحه کوم، په دي لوري کي يو داسي دبوال و گورم چي لوروالي ئې د يوه گز په اندازه وي، د نيم دائري په خبر منحنى جور شوي وي، د جبرو رنگ ئې خبر سور بخن وي، درکوع په حالت کي و م چي له خوب راوينس شوم، دېر کلونه وروسته راته معلومه شوه چي ما په دي خوب کي کعبه په هغى بني کي ليدلى چي په سر کي د ابراهيم عليه السلام په لاس جوره شوپ و، او وروسته حىنى تغييرات په کي راغلي، هغه منحنى دبوال حطيم دئ چي اوس له کعبي بھر پاته شوي، خود ابراهيم عليه السلام په وخت کي دا د کعبي جزء وو، د يوپ پېبنې په وجه کعبه ورانه شوپ و، قريشو دومره مالي توان نه درلود چي بېرتە ئې په خپلي لومنى بني جوره کري، او بدوالي ئې راكم کري او حطيم بھر پاته شوي، دوه دروازې ئې وي چي اوس ئې يوه بند کري شوپ، د کعبي سطح له زمکي سره برابره وو خو اوس د يوه سري د قد په اندازه جگه کري شوپ، ما د دوھمي دروازې حاي هم په خپلو سترگو ولید چي په جبرو بند شوي، قريشو دا تغييرات د دي لپاره راوري ول چي کعبي ته اشرافي بنه ورکري، يوازي خاص خلک هغى ته د ننوتلو اجازه ورکري او چا ته نه، ما ته الله تعالى پنځه حلې کعبي ته د ننوتلو شرف را په برخه کر، کله چي ما د سعودي حوانان د لومني حل لپاره په خپلو سترگو وليدل نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم رنگ را په ياد شو. زما پر ايمان او عقidi ددي خوب دېر ژور اغبز وو، په خوب کي د کعبي هغه حالت ليدل چي خلور زره کاله مخکي وو او بيا نزدي خلرويشت کاله وروسته په وينې کعبي ته د ننوتلو سعادت ترلاسه کول خه عادي خبره نه ده. خو دا چي آيا زه به کعبي ته په داسي حال کي هم داخل شم

چې جوړښت ئې همغسي وي چې د ابراهيم عليه السلام په لاس جوړه شوي وه او ما په خپل خوب کي ليدلي وه که نه؟ اميد مي دا دئ چې د خوب دا برخه هم تحقق ومومني.

پونښته کوم: په تنکي ټوانې کي، هغه مهال چې د کعبې له تاريخ او لوړنۍ جوړښت خبر نه وم، څنګه مي کعبه په هغې بنې کي ولیدله چې نزدې خلور زره کاله وړاندي وه، څنګه پوه شوم چې خلروښت کاله وروسته به دې کعبې ته ننوځم، یو څل نه بلکي پنځه څلې، څنګه مي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په هغه رنگ کي ولید چې د سعودي ټوانانو ته ورته وو، او کله چې ما د سعودي ټوانان د لوړمي څل لپاره په خپلو ستړګو ولیدل نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم رنگ را په ياد شو؟!!

۱۳- دوهم څل مي هغه مهال په خوب کي ليدلي چې د سردار داټد د اقتدار په دور کي زه د پېښور په ګلبهار نومي سيمې کي اوسبېدم، د نورو ملګرو تر څنګ دوه پېلوټان هم راسره اوسبېدل چې د یوه نوم محمد ګل ځائي وو، زه او دوی د یوې عسکري کودتا په تور تر تعقیب لاندي وو، نور ملګري مو نیوں شوي وو، او مور پېښور ته ولاړو، خوب مي ليدو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم زما د اوسبېدو ځاي ته راغلي وي، زه ئې لاسونه ورمهنځم، پر دسترخان د شوروا کاسه ورته کښېېدم، د خوراک په جريان کي له خوب راوېښ شوم، سحر د ناشتا پر مهال همدا پېلوټ راسره ناست وو او راته وئې ويل: خوب مي ليدو چې ته راته وايې ما تپره شپه رسول الله صلی الله علیه وسلم په خوب کي ليدلي، ما ورته وویل: هو؛ ما تپره شپه رسول الله صلی الله علیه وسلم په خوب کي ليدلي او خوب مي ورته تپر کړ.

۱۴- درېیم څل مي هغه مهال په خوب کي ولید چې د روسانو په ضد زموږ جهاد په

دېر شدت سره روان وو، ما به د دې لپاره د امریکایانو په ضد جدي تبلیغات کول چې پوهېدم هغوي شوم عزائم لري، که مجاهدين د دوى خطرناکو عزائمو ته متوجه نه کړو نو کېډي شي روسان وباسو خو افغانستان د امریکایانو په لاس کي پر پوځي، ځینو ورونيو دا مشوره راکوله چې اوس د امریکا په ضد د خه ويلو وخت نه دئ... په همدي دوران کي مي خوب ولید چې په یوې لوبي کلا کي له دېرو ملګرو سره یم، د کلا داسي لوبي دروازه وي چې لاري تري تېربدي شي، دروازه د شمال لوري ته وي، د کلا د امنيت مسئوليت زما په غاره وي، مور د رسول الله صلی الله عليه وسلم راتلو ته منتظريو، ناخاپي گورو چې هغه له یو شمېر خلکو سره له همدي لوبي دروازې کلا ته راننوځي، زما په لاس کي دوه توري وي، رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه جومات په لوري ولاړ شي چې د همدي کلا په غربي خوا کي پروت وو، زه په خلکو کي سترګي رغروم چې وګورم کوم دبمن خوبه په دې فرصت کي کلا ته نه وي راننوتلي، په دوو کسانو مي سترګي ونبلي، چې رنګ ئې سور، سترګي ئې شنبي، د سر او ورپخو وښستان ئې ژېږ دي او سروننه او بيرري ئې خربېلې دي، متوجه شم چې دوى رسول الله صلی الله عليه وسلم ته د زيان رسولو په موخه راغلي، پر دواړو د تورو ګوزارونه وکرم، دواړه ووژل شي، بيا جومات ته ولاړ شم، په دوهم صف کي ودرېزم، رسول الله صلی الله عليه وسلم هم په همدي صف کي ولاړ وي، زما او د ده تر منځ یو کس ولاړ وي چې زه ئې نه پېژنم، خوک چې امامت کوي هغه هم نه پېژنم، مور د امام کين لوري ته په دوهم صف کي ولاړ یو، په همدي حالت کي له خوب راوېښ شوم. دې خوب د خپل دریخ په اړه مطمئن کرم، دا دواړه شين سترګي دبمنان روس او امریکا وو، په دوو تورو د دوى وژل د دواړو په ضد په یوه وخت کي مبارزه وه، د لمانځه په دوهم صف کي زمور د ودرېدا تعبيیر دا دئ چې مور

د اسلامي امت دوهم نسل يو، زموږ په خوا کي در رسول الله صلی الله علیه و سلم ودرپدا بنېي چې مور د ده په سنت عمل کوو او هغه له مور سره دئ، له شمال د دېمنانو راتگ دا دئ عملاً ولیدل شو چې دواړه په ګډه نن له شمال افغانستان ته راغلي.

۱۵- خلورم حُل مي د ۱۳۸۸ کال د قوس د میاشتی په خلرو یشتمه نېټه هغه مهال په خوب کي ولید چې ما د بخاري پښتو ژباره پیل کړي وه، خوب وینم چې په امام صاحب کي يم، زموږ د کور مخي ته زمکي کي د دېمن پوستې وي، زمکه کي لوټي وي، د یوې له کبله، له حَان سره وايم چې په سينه کربنېدو سره دي پوستو ته رسپدا او برید کول ممکن دي، د یوې پوستې عسکر له حَان سره وايي چې اوس په دي ځای کي بلد شوي يو که خوک د شپې له لوري هم په دي لوټو کي راحي نو پري پوهېزو، دا وخت مور د رسول الله صلی الله علیه و سلم راتلو ته منتظر يو، له حَان سره وايم چې که هغه راغي نو ستړې مشې به خنګه ورسره کوم، خه به ورته وايم، هغه په يوه موټر کي راشي، د موټر بنې اړخ ته کوز شي، موټر وراندي ولاړ شي، خوا راکړي، روغ بر ورسره وکړم، له حَان سره ووايم: داسي نه چې زماله سا او تنفس اذیت شوي وي، له روغبر وروسته لاس داسي و خوزوي چې د شمال په لور حَو، ما د خپل کور په لور اشاره وکړه او ومي ويل: دي لوري ته حَو، روان شو، په لویه دروازه د ننوتو په وخت کي ئې زموږ د کور دوه منزله مېلمستون ته وکتل او وئې ويل: خلک خو دغوطه گوري (داسي ترې معلومه شوه چې دا دوه منزله ځای ئې خوبن نه شو او ګواکي خلک د مجاهدينو په اړه د داسي کورونو په جوړولو ناراض شوي او اعتراض لري... ما وویل: دا دېرش پنځوس کاله مخکي جوړه شوي، تر اوسيه ورانه وه، دا لومړي کور وو چې کمونستانو وران کړ، تر اوسيه وران وو، له حَان سره وايم

چې دا خنګه او خه وخت بېرته جوړ شوی، (دا کور همغسي تر نن پوري وران پاته دئ)، بیانه پوهېږم چې خنګه تر هغې خونې ولاړو چې یو خای په کې کښېښستلو، زه خان داسي گورم لکه چې کومه برستن راباندي پرته وي، له خان سره وايم: دا ولې؟ برستن لري کرم، رسول الله صلی الله علیه وسلم ته مخامخ کښېن، مخ ته ئې گورم، داسي احساس کوم چې د دېرو کړاوونو په وجه دنګر شوی او سپین وېښتان ئې په بېرې کي راخړګند شوی، هغه لاس داسي وخوزوي چې ورو ورو مخکي تګ افاده کوي او ووايي: همداسي به مخکي حؤ، په همدي کي له خوب راوينش شوم. تعبيـر ئې دېر واضح دئ، زه ئې هم پر خپل جهاد مطمئن کرم او هم د بخاري د ژباري او شرحي په اړه، يقیناً چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هم له دېمنانو دېر کړاوونه ليـلـي او هم له کـمـعـقـلـو او غـرـضـي دـوـسـتـانـو، ما د تـحـقـيقـ پـه دورـانـ کـي دـاـسـيـ روـاـيـاتـ هـمـ وـلـيـلـلـ چـيـ کـهـ دـرـسـوـلـ اللهـ صـلـیـ اللهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ پـهـ وـرـانـدـيـ دـهـ تـهـ دـاـخـبـرـيـ منـسـوـبـ شـوـېـ وـىـ نـوـ اللهـ تـعـالـیـ بـنـهـ پـوـهـېـږـيـ چـيـ خـوـمـرـهـ بـهـ پـرـېـ حـوـرـېـلـيـ وـوـ؟؟؟ دـاـسـيـ خـبـرـيـ چـيـ دـېـمـنـانـ ئـېـ لـهـ کـوـلـوـ عـاجـزـ وـوـ خـوـ مـسـلـمـانـانـوـ دـهـ تـهـ منـسـوـبـ کـرـېـ دـيـ؟؟ مـعـلـومـهـ نـهـ دـهـ چـيـ دـقـيـاـمـتـ پـهـ وـرـخـ بـهـ دـاـ خـلـکـ دـدـېـ پـوـښـتـنـيـ خـهـ حـوـابـ وـرـکـوـيـ چـيـ وـلـيـ موـ رسولـ اللهـ صـلـیـ اللهـ عـلـیـهـ وـسـلـمـ تـهـ هـغـهـ خـبـرـيـ منـسـوـبـ کـرـېـ وـېـ چـيـ دـهـ نـهـ وـېـ وـيـلـېـ؟ وـلـيـ موـ هـغـهـ تـهـ دـاـسـيـ خـهـ منـسـوـبـ کـرـېـ وـلـ چـيـ هـغـهـ تـرـېـ بـرـېـ وـوـ؟ وـلـيـ موـ پـهـ هـغـوـ صـفـاتـوـ سـتـايـلـيـ چـيـ اللهـ تـعـالـیـ نـهـ دـئـ پـرـېـ سـتـايـلـيـ؟

د خوب د حئینو برخو په اړه له غور وروسته خو خبرو لازیات مطمئن کرم: ۱- ما په خوب کي رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ویلي وو چې دا کور دېرش پنځوس کاله مخکي جوړ شوی وو، له غور وروسته راته معلومه شوه چې زموږ د کور هغه مېلمستون پنځوس کاله مخکي جوړ شوی وو او دېرش کاله مخکي وران

شوي وو او تر ننه همغسي وران پاته دئ !! ۲- د بخاري د ژبارې په دوران کي مي کله
کله زره غونبستل چي لاس تري واخلم، زره مي رانه ويل چي دا دې دروند کار دئ او
زما دېر وخت نيسې، خو درسول الله صلي الله عليه وسلم دې وينا چي ورو ورو به
مخکي درومو دې ته وھخولم چي ادامه ورکرم، ۳- واقعاً چي پر مجاهدينو د افغان
ولس يو ستر اعتراض دا دئ چي ھينو په داسي حال کي له نارواوو لارو ھان ته
بنګلې جوري کړې چي د جهاد د دېرو شهداوو کوندي او يتيمان په سختو
محرومیتونو او مظلومیتونو کي ژوند کوي. ۴- له بېستني مي تعیير دا دې چي د مدثر
د سورې آيتونه ما ته هم متوجه دي. الحمد لله چي ما هغه له ھانه لري کره، رسول
الله صلي الله عليه وسلم ته مخامخ کښېښتم او ماته ئې د ورو ورو مخکي تلو
لارښونه وکړه.

مرغان په خوب کي ليدل

۱۶- د ميزان په دولسمه ۱۳۸۸امي خوب ليدو چي په يوه چمن کي ناست يم،
ناڅاپه گورم چي په هوا کي مرغان رابسكاره شول، چا خه د دوى لوري ته وروشړل،
نه پوهېزم چي خه وو، يو په کي زخمی شو، لاندي د راپرپوتو په حال کي وو، زما په
لوري راپرپوتو، مخامخ زما په لوري راشي، دا انډښنه راسره پيدا شي چي اوس به
مجددی دا زما په خلاف د بد فال په توګه تعیير کړي، چي گواکي مرغه پري حمله
وکړه، چي رانېږدي شي زما په لاس کي رنګه مجلې ته ورته کتاب وي، دا ئې مخي ته
وخوځوم، هغه په شا شي، بېرته بر ولاړ شي، زه مرغه ته مخ کرم او ووایم: ساده
لكه چي په دې کتاب دی د غونبې گمان راغي، هغه لور لار شي، متوجه شوم مجددی
او ربانې هم د يوه بل څنګ ته ناست دي، شا ئې زما خوا ته ده، يو بل کس دوى ته
مخامخ ناست وي، گمان کوم انجنېر احمدشاه احمدزۍ وو، دوى زما کین لاس ته خو

گامه آخوناست دي، زه هغه درېيم کس ته د یوه حدیث په اړه ووایم چې داسي نه دئ بلکي داسي دئ، (اوسمي هغه حدیث هېر دئ)، مجددي هغه کس ته ووایي چې حکمتیار اوسم په حدیث کي هم متخصص دئ، دا خبره د استهزاء په توګه وکړي او هغه کس ته یوه وروکې پانه هم ورکړي، ګواکي حدیث دغه دئ، زه ورته ووایم چې هو؛ الحمدللہ زه حدیث لولم، هغه ووایي: په خپل اپارتمنت (یا دپارتمنت) کي! زه ورته ووایم: نو آیا ستا په صوفی خانه کي ئې ولولم؟! په دې وخت کي ګورم چې د مرغانو بله یا همغه مخکنۍ دله بیا په آسمان کي راڅرګنده شوه، بیا یو د مخکي په څېر زما په لوري راشي خو په چمن کي ولوېږي، زه ورشم، شا ئې زما خوا ته وي، د سر په بنکو ئې لاس راکښ کرم، بنکي ئې زېر بخونی زرغونې وي، دومره لوی وي لکه یو ناست انسان، هغه راته ووایي: زه ستا د نیمي شپې د تلاوت او ژرا شیدائي يم، ولې دې پرېښې؟ زه ورته ووایم: له دې وروسته به ئې کوم، هغه وزر که لاس راواړد کړي او غواړي له ما قول واخلي، زه لاس وراواړد کرم، د ګوتو سرونه مو سره ولګېږي، د دغه حالت په ليدو سره پر ما ژرا راشي، په ناسته ژاړم، شا مي هغو دریو کسانو ته وي، ګمان مي کاوو چې اوسم به دا درې کسان زما خوا ته راشي او پوښتنې به وکړي چې دا خه وو او خه ئې ویل او ولې ژاړې؟ خو هغوي په بې اعتنائي سره له هغه ځای ووټل. او په همدي کي له خوب راوینس شوم، له راوېښېدو وروسته مي حالت داسي وو چې خوشېې مي وژړل.

د خوب تعبير داسي برېښې: له مرغانو مراد فرشتې دی، دربانې، مجددي او احمدزي یو ځای ناسته هغه جبهه په ګوته کوي چې دوى د حزب په خلاف جوړه کړې وه او پایله ئې له پرچميانو سره ائتلاف او د کابل جګړي شوې، دوى د الهي حکم خلاف عمل کولو پر فرشتو د دوى لخوا وار دغه معنى لري، په دغو مرغانو د

دوی له لوري گوزار شوي وو، زخمی مرغه زما پر سر راپرپوتو، او دا نبی چي د الله تعالیٰ پر پکره زما په لوري وه، خو زه له حقیقت خبر نه وم، په فرشتې زما گمان چي مرغه به وي همدا تعبیر لري، د حديث په اړه زما وینا بنایي زما هغه ليکنو ته اشاره وي چي له اسلام د دفاع په اړه مي کړي دي، د مجددي وینا له حق خبرو سره د ده مخالفت خو د مذهب تر پونښن لاندي نبیي، که خه هم هغه شپه مي تهجد لمونځ کړي وو، يو جز تلاوت مي په لمانځه کي کړي وو خو بنایي دنه ژرا په وجه ئې ما ته ويلى وي چي ولې دې پربنښي؟

لوره او ژوره، لنډ او اوږد ټوب

۱۷ - د ۱۳۸۷ کال د اسد په اومه شپه مي خوب ليدو چي د یوه جګ غره پر سر له زياتو ملګرو سره روان یو او غواړو د دې غره تر ټولو جګي خوکي ته ځان ورسوو، د لاري په منځ کي زه د غره خوکي ته وګورم او بیا لاندي ته نظر واچوم او له ځان سره وايم چي رائه ته والوزه او له بني اړخه ځان خوکي ته ورسوه، تر ټولو به مخکي ورسپېږي، والوزم، په یوې برخې کي خو ځوانکي وګورم، ورکوز شم، یو ئې بې باکه او او باش معلومېږي، ورته وايم چي راشه ته د لينين او بوش په اتكاء درې ګزه ټوب ووهه، هغه ټوب کري خو ټوب ئې فقط یو ګز وي، زه ورته وايم: اوس نو ما ته وګوره چي د الله تعالیٰ په مرسته د غره هغې لوري خوکي ته والوزم، په همدي سره د الله نوم واخلم او له زمکي اوچت شم، غر ډېر لور او نېغ وي، زه همداسي عمودي په هوا کي لور څم، دواړه لاسونه مي لور نیولي وي، آخری خوکي ته ورسپېدم، د خوکي په سر نري تیران راوتلي وو، یوه ته، بل ته، او بیا بل ته لاس وغزوم، او په دې سره خوکي ته وختم، بیا ځان د داسي چا کره ګورم چي ځائيان معلومېږي، یو ئې ما پېژني خود کور خاوند مي نه پېژني، زه روزه یم، دروزه ماتي

لپاره دودی راوري، په دسترخان يو موت پاخه سابه له لوښي پرته او خواهه ئې وچه مرۍ کښېږدي، زه خوراک پيل کرم، د کور خاوند پوښته وکړي چې دا خوک دئ؟ هغه کس چې زه ئې پېژندم ورته ووايي: د خداي يو دوست... په همدي کي له خوب راوینن شوم.

د دي خوب تعبير دا دئ: په خوب کي لور حای ته ختل د معنوی ارتقاء په معنی او په تېيت حای او کندي کي او سېدل او په کي پرپوتل د معنوی تېټوالی او سقوط په معنی دي، په لينين او بوش باندي اتكاء کوونکي کمونستان او غربالان دي. د دواړو ګډ توب به لنډ وي، له حاڅيو بشایي مراد زما د ژوند هغه ورځي وي چې د جهاد د ورځو په سختو جګرو کي مي خه موده هلتہ تپره کړي وه او وصيت مي کړي وو چې که شهید شوم نو چې هر حای شهید شوم هملته مي دفن کړئ او که په خپل مرګ ومرم نو د څاڅيو د شهید کندو پر سر مي په هغه سنګر کي دفن کړئ چې په خو سختو جنګونو کي پکي او سېدلې يم.

په خوب کي بېرغونه

۱۸- د سالار احمد زی د خوب تعبير

د شهادت په ورځپاني کي مي د سالار احمد زی خوب تر سترګو شو، زه په خوبونو کلک باور لرم، او هغه په حقائقو د پوهبدو يوه حساسه مرجع ګنم او د مؤمنانو خوبونه د رسول الله^(صلی الله علیه وسلم) د وینا مطابق د الله تعالى له لوري دوي ته مبشرات بولم، د هغه خوب داسي وو: په يوه حای کي چې سمسوري درې لري، له دي حای يو هوایي پل داسي سيمې ته غځدلې چې له غونديو ډکه وچه بيديا وي، زه د پل له لاري دغې سيمې ته لار شم، هلتہ پر غونديو رپانده بېرغونه وګورم چې خوا ته ئې رزنا تر سترګو کېږي، له لري دا بېرغونه سپين برېښي، خو کله چې

نېزدي ورغلم هغوي مي شنه وموندل، د بيرغ خوا ته مي هيچوک تر ستريگونشي،...
 يو کس د قومندان ابراهيم په نامه وګورم چي درې کسان ئې خوا ته وي، يو کس
 ابراهيم نورو ته معرفي کړي، زه غواړم هغه ووهم د دي لپاره چي ولی ئې هغه پرديو
 ته معرفي کړ، بيا پت پت د لوړي بيرغ په لوړي ولاړ شو، وروسته نور ملګري هم
 راپيدا شي، بيا په ګډه د نورو بيرغونو خوا ته ولاړ شو، هغه رواخلو او مخکي روان
 شو... ما ته دا خوب داسي برښي چي ټولي برخي ئې ربستيا شوې، که د خوب د ليدو
 پر مهال له دي خوب سره مخامخ شوي وي بنائي تعبيير به ئې راته ګران وو خو اوس
 راته کاملاً خرګند برښي. د سالار احمد زي د غونښتنی له کبله د هغه تعبيير وړاندي
 کوم:

داسي معلومېږي چي ته په اروپا کي اوسي، د هوا له لاري افغانستان ته تګ
 راتګ کوي، په خوب کي د هوایي پل، سمسوري درې او له غونډيو د کي وچي بيديا
 تعبيرونه همدا دي. بنائي د افغانستان له داسي سيمې سره تعلق لري چي غرونه او
 غونډي لري خو ځنګلونه نه لري.

سپين بيرغ د طالبانو نښه ده او شين بيرغ د حزب اسلامي، د بيرغ رپیدا او خوا
 ته ئې رينا د اسلامي جهاد نښه ده، له لري د غونډي پر سر بيرغ په سپين رنګ کي
 ليدل او له نېزدي په شين رنګ کي؛ دا تعبيير لري چي خلک به له لري دا جهاد طالبانو
 ته منسوبوي خو په اصل کي به د حزب اسلامي له لوړي وي، په دي حقیقت به هغه
 خوک پوهېږي چي جهاد له نېزدي وڅېږي.

د بيرغ خوا ته د مجاهدينو نه ليدل دا تعبيير لري چي جهاد به روان وي، بيرغ به
 ئې رپېږي خو مجاهدين به نه ليدل کېږي، يعني مجاهدين به په خرګنده توګه او په
 جبهه ئې جنګ نه وي بوخت او دوست او دبمن به ئې نه پېژني. او دا دئ عملاً

د جهاد مشر به د ابراهيم عليه السلام په سنت عمل کوي، د بتانو د ماتولو لپاره به ملا تپري، خو په پته به د جهاد مشري کوي او ته به هفه خوك د وهلو مستحق گنې چي د ده اسرار افشاء کري. د قومندان ابراهيم او ستا د یوه ملګري له لوري پرديو ته د ده معرفي همدا تعبيير لري.

د لومرۍ بيرغ لوري ته ستا پت پت تګ بنسيي چي ته به د جهاد په لومرۍ پراو کي د مجاهدينو ملګرتيا کوي او دا ملګرتيا به تر هفه دوام کوي چي جهاد دوهمي مرحلې ته داخل شي. دعاء وکړه چي دا ملګرتيا دي د ژوند تر پايه دوام وکړي او لا زياته مضبوطه شي.

هفه درې کسان بشائي داسي درې دلي انځورو چي په مخکني جهاد کي ئې خه برخه وه، خو اوس له مجاهدينو پردي شوي او د مجاهدينو په اسرارو د دوي پوهبدنا خطروناک عواقب لري.

بیرغونه او پر سر ئې رنا د جهاد مشعلونه دي، پر ډپرو غونډيو د بیرغونو لیدا بشيي چي د هپواد په ګوت ګوت کي به جهاد پيل شي او ستا د ملګرو له لوري د دغو بیرغونو ترلاسه کول او په رنا کي ئې وراندي تګ بنسيي چي وروسته به جهاد له هفه پت او مخفې حالت ووخي او په خرګند جهاد به بدلت شي. چي دا دئ همداسي وشول.

په خوب کي د مهدی ليدل

۱۹ - راشئ د شهيد اسامه او ايمن الظواهري د یوې غوندي قصه هم ستاسو په ورلاندي کښېردم: د امريکايانو د تپري په لومرۍ کال او هفه مهال چي په شیگل کي او سېدم، اسامه، ايمن الظواهري، د اسامه دوه زامن، حمزه او عثمان، او د کويت ابوالغيث هم راسره ول، د دسترخان شاوخوا ناست وو، اسامه د یوه عرب ورور د

بوه اوبرده خوب يادونه وکره، چي د امريكايانو بريد، د طالبانو د حکومت نسکور پدا، په توري بوري کي پر دوي بريد او د دېرو نورو پېښو تر خنگ ئې دا هم په خوب کي ليدلي وو چي مورب يوې سيمې ته پناه وړې چي خلک ئې په قوم شنواري دي، دلته د اقامت پر مهال واورو چي مهدى راوتلى، که ګورو چي خلک يو سېرې پر تخت ولاړ پر خپلو اوږو تر مورب بر وړي، يو پېرى ئې داسي پرې راتاو کړي وي چي لاسونه ئې هم له بدن سره تړلي وي، راته ويل کېږي همدا مهدى دي،... بیا ئې وویل: کله چي مورب دلته راغلو او پوبنتنه مو وکړه چي د دې سيمې استوګن په قوم خوک دي، راته وویل شول چي شنواري، حیران شوم چي په کنټر کي شنواري خه کوي، د هغه ورور خوب مي را په ياد شو، ټولی برخې ئې يوه په بلې پسي رښتيا شوې، خونه پوهېږم چي د هغه لاس تړلي مهدى تعبيير به ئې خه وي؟!! په دغو ورڅو کي زه ورونو د اسامه دوي تر موقعیت لېږدې پولی وم او دا ئې راته ويلی وو چي له ملاقاتونو، مرکو، تماسونو او خرګندېدو به ډډه کوي، داسي مي احساسوله لکه چي زما لاس پښې ئې راتړلي وي، دې حالت ته په پام سره د هغه خوب تعبيير راته کاملاً خرګند شو، ورته ومي ويل: د قرآن د وينا له مخي هر قوم خان ته هادي او مهدى لري، بشایي ما ته به الله تعالى د سعادت را په برخه کړي چي د دې ولس هادي شم، خو دلته ئې زما لاسونه راتړلي دي، بیا مي خپل هغه خوب هغوي ته بیان کړ چي د تحصیل په دوران کي مي د پوهنتون په لوړۍ کال په لیلې کي ليدلي وو، خوب داسي وو: دېر خلک راغوند وي، د اکثرو جامي سپیني وي، د ځینو بېري توري او د ځینو سپیني وي، يو له بل سره روغښه کوي او مبارکي ورکوي چي مهدى راوتلى، ټول کښېنې، ځینې ئې ما ته اشاره وکړي چي د مهدى نائب دي، بیا له ما وغواړي چي وینا ورته وکړم، زه ودرېږم او خپلې خبرې داسي پیل کړم: به نام خدا، به نام خدايې که هزار و

چهارصد سال قبل به عده ای محدود صحابه این توفیق را عنایت کرد که پرچم اسلام به دست آنان در قلب دهلي به اهتزاز آمد، د لاس خوّلولو او جذباتي کپدو له کبله له خوب راوينشون شوم. هفه مهال مي ويناوي او ليکني ټولي په فارسي وي حکه زموږ د سيمې د مكتبونو او د پوهنتون د درسي نصاب ژبه فارسي وه.

سيده لار، دواړو اړخونو ته ئې د بوالونه او دروازې او پردي ئې

۲۰ - خور ليلا د مدرسي استاده وايي: خوب ګورم چي په لوی تعمير کي روانه يم، بنې او کين خواوو ته ئې کوتې دي، دروازې نه لري د دروازو په حائ پردي راخورندي دي، ما یوه پرده اوچته کړه، ګورم چي ربانۍ او سیاف پکي ناست دي، ژر مې پرده را پېښوده، رسول الله عليه السلام مې ولید چي راته وايي: مخامنځ لاره شه، هلته مې یوه کوتې ولیده چي دروازه ئې وه، او پرده هم ورباندي خورنده وه، په کوتې کي یو بشکلې مېز، او له پاسه ئې سپین خادر غورول شوی وو، او په پطنوس کي یوه هندوانه پرته وه، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) راته وايي: نيمه ته و خوره او نيمه حكمتيار ته پرېزده، خو ما ډېره برخه هفه ته پېښوده او له خوب راويننه شوم؟

ديوه مبارک حدیث په رنا کي د دې خوب دقیق تعبیر دا دئ: سيده لار يعني اسلام، بنې او کين لوري ته دروازې چي پردي پري غورېدلې دي له سمي لاري کين او بنې لوري ته د انحراف هفه ملمع او پونسل شوي بلونکي چي انسان انحراف ته راکاري، مخامنځ تګ په سم لوري تګ دئ، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) خوب ليدونکي ته په سم لوري د تګ لارښونه کړي، د هندوانې تر نيمائي زياته برخه ما ته پېښودل زما په اړه د محترمي استادي پېرزوينه بنېي.

حدیث داسي دئ:

عن النّوّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا صَرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَعَلَى جَنْبِيِّ الصَّرَاطِ سُورَانَ, بَيْنَهُمَا أَبْوَابٌ مُفْتَحَةٌ, وَعَلَى الْأَبْوَابِ سَتُورٌ مُرْخَأَةٌ, وَعَلَى بَابِ الصَّرَاطِ دَاعٍ يَقُولُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ ادْخُلُوا الصَّرَاطَ جَمِيعًا وَلَا تَنْفَرُّ قَوْا . وَدَاعٍ يَدْعُو مِنْ فَوْقِ الصَّرَاطِ, فَإِذَا أَرَادَ إِنْسَانٌ فَتْحَ شَيْءٍ مِنْ تُلْكَ الْأَبْوَابِ قَالَ لَهُ: وَيْحَكَ لَا تَفْتَحْهُ, فَإِنَّكَ إِنْ تَفْتَحْهُ تَلْجُهُ, فَالصَّرَاطُ: الْإِسْلَامُ, وَالسُّتُورُ: حَدُودُ اللَّهِ . وَالْأَبْوَابُ: مَحَارِمُ اللَّهِ تَعَالَى, وَالدَّاعِيُّ عَلَى رَأْسِ الصَّرَاطِ: كِتَابُ اللَّهِ, وَالدَّاعِيُّ مِنْ فَوْقِ الصَّرَاطِ: وَاعْظُمُ اللَّهِ فِي قَلْبِ كُلِّ مُسْلِمٍ " مسند احمد له النّوّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْأَنْصَارِيِّ رواية دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وفرمايل: الله تعالى د داسي لاري مثال بيان کړي چي سیده ده، د لاري دواړو او خونو ته دوه دېوالونه دي، تر منځ ئې پرانیستې دروازې، پر دروازې نږي پردي، د لاري دروازې ته جوخت یو بلونکي چي وايي: اي خلکو! ټول دي لاري ته ننوځي او مه سره بېلېږي، د لاري بر لوري ته داسي بلونکي چي کله کوم انسان وغواړي د دغو دروازو کومه یوه پرانیزې نو هغه ته وايي: افسوس پر تا، مه ئې پرانیزه، که ئې پرانیزې نو وردنه به شي، نو له دي لاري مراد اسلام دئ، له پردو الهي حدود، له دروازو الهي محارم (هغه خه چي الله تعالى حرام کړي)، د لاري د سر له بلونکي د الله تعالى كتاب او د لاري بر بلونکي هغه الهي واعظ چي د هر مسلمان په زړه کي .

۱- مولوي فقيرالله وايي: په خوب کي مي خپل استاد يا پيغمبر عليه السلام وليد او پونستنه مي تري وکړه چي ملا عمر به خنګه شي، راته وئي ويل: تنظيم ئې بنه دئ خو دی نشي بريالي کېدی، بيا مې د حكمتيار په اړه پونستنه وکړه، راته وئي ويل: إن شاء الله بريالي کېږي.

۱۲۲ - د ۸۶ کال د میزان په شپږمه شپه می په خوب کي ولیدل چي په امام صاحب کي د خپل کور د مېلمستون په دوهم منزل کي یم، د کور په ترمیم کار روان دئ، زما شهید والد هم راسره وي، گورم چي د چت پلسټر راځورند شوی او د لوپدو په حال کي دئ، زه پلار ته ووايم چي دا خو په هغه صورت کي ترمیم کېډي شي چي له چت سره په پېچونو وصل شي، د خونی جنوب غربی کونج ته متوجه شم لوی چاود ئې کړي، جنوب شرقی کونج کي هم چاودونه و گورم، پلار ته مخ کرم چي دلته اوسبدل صحیح نه دي د رنګېدو احتمال ئې شته، غواړو په تلوار ووحو، د خونی له دروازې د وتلو پر مهال متوجه شو چي معماران لګیا دي کار کوي، زما والد معمار د تجار په نامه ياد کړي، زه ګمان وکرم چي ده د نجار نوم واخیست خو بیا ئې د تجار په نامه ياد کړي، په همدې حالت کي له خوب ویبن شوم، تعابیر ئې دا دئ چي د هېواد برني طبقه خلک او د دوى واکمني د نسکورېدو په حال کي ده، په جنوب غرب او جنوب شرق کي ئې دېوالونه چاودېدلې، له دوى سره یو څای کبدا غلطې ده، خوک چي د افغانستان د بیاودانولو خبری کوي نجاران نه بلکې تجاران دي، وطن په پرديو پلوري.

د الله تعالى په حضور کي

۱۳۸۶ - د ۱۳۸۶ کال د میزان په اته ويشتمه شپه می خوب ليدو چي په یوې خونی کي یم، چينه پکي بهېري، له بې سده زمريانو ډکه ده، داسي احساسوم چي الله تعالى دلته حاضر دئ او زه ئې په حضور کي ولاړ یم، سخت ورته ژارم، دعا ورته کوم، ترې غواړم چي نور ما د ځان لوري ته دروبله، له ژوند تېر یم. په خونی کي پراته زمريان هم د الله تعالى د حضور له امله بې سده دي، د سختي ژرا په حالت کي له خوبونه او تعابيرونه

خونی را ووْحَم، بهر خو ایرانیان و گورم چي حینی افسران ئې هم په کي دي، له حان سره وايم چي دوى مشرکان دي، د الله تعالى په حائى د دغۇ زمريانو عبادت كوي!! يو ئې راسره خبىرى كوي خو زە د ژىرا پداسىي حال كى يم چي نزدى ده زىرە مى وچوي، په همىدى حالت كى له خوب راوىپن شوم.

د خوب تعبير داسىي دئ: هغە زمريان د الله تعالى مقرب بندگان دى، د زيات قرب لە كبلە بى سده دى، هر خومرە چي انسان الله تعالى تە نزدى لار شي ليدلى ئې نشي، هغە خونە او چىنه ئې د دين منبع او چىنه ده، ايرانى شىعە د خو مقربو بندگانو عبادت كوي.

پر آس سپرپدا

٢٤ - د ١٣٨٦ كال د حوت په ١٣ د دوشنبې په شپە په خوب كى گورم چي په يوه بىكلى سور آس سپور لە ختىئ لوري كور تە روان يم، كله چي دروازى تە رانزدى شوم آس مى په دېر تمكين سره ورو ورو كور تە ننوت، زە ئې لە دې حرڪت دېر زيات خوند واخلەم، په همىدى وخت كى يوه چا راتە ووپيل چي دا د يوه بىه آس ننبە ده چي كور تە رانزدى شي نو په دېر تمكين سره خۆئى او كور تە ننۋەي، په كور كى لە آس كوز شوم، گورم چي آس داسىي غير عادي حرڪات كول لكە چي سر پري خرخي خو تم شو، زە ورتە خفه وم، خو خوراك ئې پىل كە، شەھيد پلار مى په پىچكارى وينه ترى واخىستە خو وينه ئې د شىدو په خېر سپىنە وي، پلار مى راتە ووپيل دا ده په وينى كى تور تور خاخكى معلومېرى ما چي ورتە وكتل د غورو خاخكى مى وليدل.

تعبير ئې دا دئ: كور يعنى وطن، آس يعنى هغە ھواك چي خوب ليدونكى تە تابع وي، په تمكين سره كور تە ستېدل يعنى عجلە نە درلولد او په تمكين سره

نوتل، نو په مجموع کي د خوب تعبير دا دئ چي په حکومت کي برخه اخیستلو کي
باید محظوظ وو، حکومت کي برخه اخیستل زموږ قوت او اعتبار تضعيفوي.

توره

۲۵ - د ۱۳۸۷ کال د حوت دوه ويشتمه شپه په خوب کي گورم چي له پرويز
مشرف سره لاس په لاس نښته لرم، د هغه په لاس کي توره وي، زما په وار سره
توره تري ولوپزي، زه ئې رواخلنم، خو زماله لاسه لاندي پربوئي او له لوړي په دېر
سرعت سره لاندي ورغري، زه په تلوار سره پسي وزغلم، د لوړي لاندي ئې ونيسم،
که گورم چي دا توره د یوه واړه خنجر په اندازه شوه، چي ورته خير شوم یوه خوا
بله خوا ئې له ډبرو سره د لګډو له کبله سولېدلې، خيري شوي او کړه شوي ده،
متوجه شوم چي دا له فولاده نه بلکي د سربو په خبر له نرمي او سپني جوره شوي،
ایرانی ده او په موتي ئې د خميني انحور کارېل شوی. په همدي کي له خوب راویښ
شوم. له غور وروسته پوه شوم چي تعبير ئې دا دئ: مشرف د مسلمانانو مقابله د
ایران پلوه شيعه وو په وسیله کوله، دېرہ کمزوري وسیله وه، له لاسه ئې ووته،
حقیقت همدا دئ چي ده د امریکایانو په وینا له شيعه وو د مسلمانانو د څلوا لپاره
کار اخیست، په فوچ، استخباراتو، پولیس او د تروریزم ضد اداراتو او مسلح قطعاتو
کي ئې دا کار شيعه ګانو ته سپارلى وو، د امریکا سی آې او ایف بي آې چي په
پاکستان کي کوم مسلح ټولګي د همدي غرض لپاره جوړ کري ول اکثریت ئې شيعه
ول او په شمالی وزیرستان کي د جنګ قیادت ئې هم شيعه افسرانو ته سپارلى وو.

لوي کب (ماهي)

۲۶ - د ۱۳۸۸ کال د حمل په دوه ويشتمه شپه مي خوب ليدو چي په نورستان کي د

خینو ورونو حای ته د اوسيپدو لپاره حم، د غره په يوې ددي روان يو، په يوه حاي کي لوی سيند و گورو چي دول دول لوی ماهيان په کي گرحي، هر يو ئې لکه يوه وره کشتى، خوا ته مي يو کس وايي چي او به له موب دېرش متنه لاندي دي، ناخاپي يو کب راتوب کري او خپلي شوندي زما پر بني لاس ووهي او بېرته او بو ته کوز شي، که گورم چي لاس مي تباکي شي، خو ورو ورو بېرته ختمي شي، بيا گورم چي دا او به دومره کمي شي چي کبان ئې يا ولاړ شي يا په ختمي کي ونبلي، يو غت ئې زمور دملګرو لاس ته ورشي، يوه برخه ئې پخه کري او موب ئې وخورو. تعبيير ئې بشائي دا وي چي او س په افغانستان کي د ګن شمېر هېوادونو ټواكونه هري خوا ته خوزي، يو به ئې موب ته دومره تاوان راوسوي لکه د لاس پر پوستکي خو تباکي، خو دېر ژر به د دوى لپاره د لامبو وهلو شرائط ختم شي، له دوى به دېر څه د افغانانو په لاس کي پربوئي. له نورستان مراد د نور په لوري تک دئ، يعني شپه او تياره ختمېږي او درينا حاي ته حو.

په سپورمۍ کي وران کورونه

۳۷ - دروسانو د وتلو په شپو ورڅو کي مي خوب ليدو چي سپورمۍ ته ختلې يم، که گورم چي په سپورمۍ کي سختي زلزلې شوې دي او هلته تول کورونه وران شوي، یوازي يو کور روغ پاته وي، دا کور له سمنتو جور وي، رنګ ئې هم سمنتو ته ورته، دېر ګلک او ستري، رانه وویل شي چي دا د حزب اسلامي کور دئ، له ځان سره ووايم: په سپورمۍ کي خو آکسيجن نشته، دا کور ئې خنګه جور کري او مواد ئې خنګه رالنتقال کري، کور ته ورنو ټم خو که گورم چي هغه جومات دئ،... په همدي کي له خوب راوېښ شوم، تعبيير مي دا وو چي په افغانستان کي به سخت حالت راشي، ځکه قرآن سپورمۍ د آية الليل په نامه ياده کري، او سخت حالت ئې له شپې

سره تشبيه کړي، په دې سخت حالت کې به نوري ډلي له منحه ولاړي شي او حزب اسلامي به پاته وي، پاته کپدا به ئې داسي وي چي ما ته به هم د حيرانتيا وړ وي. ګمان کوم چي دا خوب ربستيا شو.

حرم، حجر الاسود بسکلول، په حرم کي يوازي دوه کسان

۲۸- دېر کلونه وړاندي او د شوروی یړغلګرو په ضد د جهاد په دوران کي مي خوب ولید چي په حرم کي او د حجر الاسود مخي ته ولاړ یم او هغه بسکلوم، په داسي حال کي چي له سترګو مي دېري اوښکي بهېږي، کله چي فارغ شوم او مخ مي راوړ او و نو خپلي شاهه مي یو خوک چي نوم ئې نورالدين او د الجزائر او سپدونکي وو وموند، په قول حرم کي له ما او ده پرته بل خوک نه تر سترګو کېدو، په همدي حالت کي له خوب راوینش شوم، نورالدين دېر مخلص مجاهد وو، پغمان ته د تګ په دوران کي د هغو ملېشو په کمين کي په شهادت ورسپدو چي مشر ئې صديق چرسی وو او وروسته د سیاف له اتحاد سره یو ځای شول، له دې خوب مي تعبيیر دا وو چي او س په ټول امت کي يوازي افغان مجاهدين له خپل رب سره په خپلي ژمني وفا کوي، او د الجزائر مجاهدين به په دوى پسي د جهاد لار غوره کړي، دا ځکه چي پر حجر الاسود لاس اپنسودل داسي ګنل شوی لکه د الله تعالى پر لاس خپل لاس بدول او له الله سره ژمنه کول.

حَانٌ پِه مسْجِدِ الْحَرَامِ کِي لِيدَلِ

۲۹- د ۱۳۹۰ کال د حمل په درېیمه شپه مي خوب ليدو چي په مسجدالحرام کي یم، یو کس بل هم راسره دئ (نوم ئې نه اخلم، د اسلامي نهضت د لوړنیو غرو له ډلي دئ، تر نن پوري پر خپلو ژمنو ولاړ دئ، پاکستان ته له راتلو وروسته په ځینو

امورو کي سلفيانو ته نزدي شو، په حرم کي دېر خلک ترستره گو کېږي، په یوه حاجي کي ايمن الظواهرى و گورم چي سپين عربي او برد کميس ئې اغوسټي دئ او په لمانحه ولاړ دئ، زړه مي غواوري له هغه سره له لمانحه وروسته روغبر وکرم، موبه تر ده لز وړاندې او د ده بني اړخ ته په لمانحه ودرېزو، زما ملګري له مالې لري زما کین لوري ته ودرېزې، هر خوک بېل بېل لمونځ کوي، یو څل چي خپل ملګري ته ستړگي ورواروم نو قبلې ته مخامخ په لمانحه ولاړ او د ژرا په حال کي ئې و گورم، خو دوهم څل ئې مخ د قبلې مخالف سمت ته او بې اعتناء ئې و گورم، زما خوا ته درې ماشومان چي لا تنكى ټوانې ته نه دي رسيدلي راشي، په لاسونو کي ئې د لاس د گوتو په اندازه وړې وړې پاني وي، داسي ګنم چي په دې پانو کي ئې ټينې پونښتني دي، غواوري ما ته ئې راکړي، زه په خپل لمانحه بوخت یم، لاسونه مي پر نامه دي، پاني ترې وانه خلم، یو ئې خپله پانه زما پر مروند کښېزېدي، بل ئې ما ته ووايي: کعبه د هغه سپين دبوال لوري ته ده، دا دبوال لې زموږ کین لوري ته وي، زه ورته اعتناء ونه کرم او په مخکنې استقامت خپل لمونځ ته دوام ورکرم، دوى لار شي، زه او ايمن الظواهرى په داسي ځای کي ولاړ یو چي کعبه په خپلو ستړگونه ګورو، زما خوا ته د ګلانو لور لور بوتې وي، په همدي حال کي له خوب راوېښ شوم. دا خوب او د هغه تعبيړ مي همفه وخت ليکلى او د نورو خوبونو په دوسيه کي مي حفظ کري. د خوب تعبيړ دې واضح دئ: زما تګلورى سم او سیده دئ، زما ملګري خپل استقامت غلط کري، هغه مهال ئې استقامت صحيح وو چي لا نه وو سلفي شوي، دا ماشومان هغه دي چي ماشومانه پونښتني او اعتراضات لري، زموږ مزاحم کېږي او د خپل رب عبادت او جهاد ته مو نه پرېزې، هر یو ئې یوه ډله تمثيلوي، همفه ډلي چي په خپلو ماشومانه اعتراضاتو سره موبه بې ځای مصروفوي، غواوري موبه د خپلي قبلې استقامت

کین لوري ته کوب کبو، دوي داسي دي لکه هغه بي علمه مزاحم ماشومان، اوس پوهېزم چي دا درې دلي کومي کومي دي، دا خوب نسيي چي ايمن الظواهري د خپل رب په عبادت بوخت دي، استقامت ئې د کعبې لوري ته دي، اوبرد سپين کميس ئې د بنه ديانت نښه ده، مقام ئې د افغان مجاهدينو تر شا صاف کي دي.

يوه معبر په خپل کتاب کي ليکلي چي په خوب کي حان په حرم کي ليدل هم بنه تعبيير لري او هم بد، بنه والي او بد والي ئې د ليدونکي په حالت پوري تراو لري!! دې معبر دوه ستر استباها کري: حرم او مسجد او په هغه کي لمونج د هر چا لپاره يوازي يو تعبيير لري، بنه او بنکلی تعبيير، تعبيير ئې د ايمان او حرم په دائره کي د خوب ليدونکي دخول دي نه بل خه، دوهمه اشتباه ئې دا ده چي د خوب تعبيير ئې د خوب ليدونکي په حالت پوري تراو، حال دا چي رښتنې خوب رحماني الهام دي چي تعبيير ئې د خوب ليدونکي په حالت پوري هیڅ تراو نه لري، د کافر خوب همفه تعبيير لري چي د مؤمن عين خوب ئې لري، که د مصر د هغه پاچا خوب یوسف عليه السلام ليدلى وي نو تعبيير به ئې سل په سلو کي همفه وو چي په خپله پاچا ليدلى، که کوم کافر حان په حرم کي وګوري يا ئې بل خوک په حرم کي وګوري نو هيله دا ده چي هغه په ايمان مشرف شي.

۳۰- د يوه بل ورور خوب هم ولوئ چي له حرم سره تراو لري، د خارنوال رضوان محترم ورور عمادالدين وايي: په حرم کي ویده وم، په خوب کي گورم چي له هري خوا په سپينو جامو کي خلک دله د عرفات په لوري په منډه منډه درومي، تر لري لري خلک په سپينو جامو کي گورم، له چامي پونښنه وکړه خه خبره ده او دا خلکولي مندي وهي او په سرعت سره حان عرفات ته رسوي، راته وویل شو چي ته خبر نه یې، حکمتیار راغلی او بيان ورکوي، زه هم روان شوم، چي کله ورسپدم،

نو حکمتیار می ولیدو چې تر تولو سپین پوشانو لور ولاړ دئ، توره پګړۍ ئې پر سر ده او بیان ورکوي، او لاسونه خوحوی، ما یوه کس ته وویل چې له ده سره خود خپل تنظیم خلک هم مخالفت کوي، دا دومره عظیم مخلوق له کومه راغي، پر ما غږ وشو چې که د زمکي والو پرپنسی د آسمان والو نه دئ پرپنسی، د همدي خبری په اور بدوسره له خوب راوینېن شوم. باید واضح کرم چې محترم عمادالدین هغه مهال له جمعیت اسلامي سره ۹۹.

قلم يعني الهي مقدرات

۳۱- په ۱۳۸۲\۱۱\۲۳ په خوب کي بش د یوې وړې خاوريني صفي پر عادي چوکۍ ناست گورم، یو شمېر کسان مو شا او خوا ته، زه خه ورته وايم، ناخاپي یو کس چې قلم نومېزې راشي او یو لاسي بم د بش په غېز کي واچوي، خو بم ونه چوي، بش نه پوهېزې چې دا خه شې دئ، قلم بیا راشي او یو لوی بم د بش مخي ته واچوي، بش بیا هم نه پوهېزې چې دا خه شې دئ، زه ورته ووايم چې دا بمونه دي بمونه، زه له صفي راکوز شم، او هره شبېه د بمونو د انفجار انتظار کوم، بش هم له صفي کوز شي، زما خوا ته راشي، زه ورته ووايم چې دا دواړه بمونه ۹۹، ووړ بم پدې خاطر ونه چاودېدو چې پتاخې ئې نه وه نصب شوې، د صفي لوري ته راغلو، گورم چې رحمت الله پر صفه کښېني او بمونه ترې راباسي، داسي معلومېزې چې دلته نور بمونه هم بشخ کړي شوي ۹۹، ماته یو کس ووايې چې د دې حای محافظ له قلم سره مرسته کړي او د سلاح کوت کيلې ئې ورکړي وه، ماله ځان سره د قلم د دې کار په اړه تعجب وکړ او ومي ويبل چې ده ته به بشه جائزه ورکوم.

د خوب تعبير دا دئ: قلم يعني الهي مقدرات، الهي مقدرات د امریکایانو غېز کي بمونه اچوي خو دوي نه پوهېزې، هغه بمونه چې دوي بشخ کړي د الهي رحمت

په طفیل به شنډ شي، درحمت الله په لاس د بمنو را ايستل همدا تعبيير لري.

خرگند خوب چي تعبيير نه غواوري

۳۲- په همدي شپه مي له پورتنې خوب وراندي د يوي صفي پر سر له رامز فيلد سره مجادله وه، هغه ته مي ويل چي له افغانستان ووھئ، بيا دي انتخابات ترسره شي، دا ته يې چي د جنګ پر دوام تینګار کوي او د وتلو مخالفت، ده پداسي حال کي چي سترگي ئي قيقي اچولي وي، وئي ويل: زه مخالفت نه کوم، هملته بش هم وي، زه بش ته هم همدا خبره وکرم، هغه راته ووايي چي ما دېري زوروري خبري کړي اوس د فوھونو د ايستلو خبره نشم کولی، شا او خوا دېر خلک راغوند وي او زما او بش خبري اوري.

دا خوب دېر خرگند دئ او مطلب ئې کاملاً واضح، تعبيير ته ضرورت نه لري.

په فضاء کي روان کمرونه

۳۳- بيا خوب وينم چي په يوه جګ غره باندي ناست يو، دآسمان په لوري وګورم، لوی لوی کمرونه په فضاء کي روان وي، چي حئيني ئې دېر ستر او حئيني نسبتاً واړه، خو چي د غره سر ته رانبدي شي داسي وبرښني چي غر ئې لبز خان ته ورجذب کړي او راتيت شي، په يوه پسي تر شا هم وګورم چي ناخاپي په غره راولوپزي، توټي توقې شي، زه ورشم، لوخرۍ ترې پورته کېږي، له شا ئې راوګرڅم، خوک راباندي غږ وکړي چي مه ورنبدي کېږه مبادا دود زهرجن نه وي، په دې وخت کي زما نور ملګري هم ورته رانبدي شي، زه له بره ورته راکوز شم، که ګورم چي له یوې توقې سره د لاس وينځلوا لوښي (دست شویي) نصب ده، زه وايم دا خو دې نښه ده چې پورته کوم بل مخکي تلى مخلوق ژوند کوي، غواړم وګورم چي خه پري ليکل شوي

که نه، خو ئای می لیکونه ترسترنگو شي، حیني توري ئې انگلیسي ته ورتە وي، خو
حیني ئې نه. بنايى تعبير ئې د مختلفو هپوادو هفه دراندە جنگى وسائل وي چى د
ھوا له لاري افغانستان ته راغلي، په غرونو کي ئې اغبز کم وو، له دې هپوادو به د
يوه جنگى ماشين ويچار شي.

لوى تالار

۳۴- د ۱۳۸۶ د قوس په ۱۷ خوب وينم چى په لوى تالار کي چى دېر خلک پكى
دي، ناست يم، خواته مي زما يو خپلowan د عبدالله په نامه ناست وي، هفه راته ووايى
چى په دې ئاي کي ئې ۳۴ زمور لپاره اپنى دى، (دا ونه وايى چى خە ئې اپنى)،
ستا لپاره ئې ھم يوه كرسى ستيج باندى اپنى ده، له دې به ئې مقصىد خە وي، زە په
داسى ئاي کي ناست يم چى شا مي له كېركى بھر ده، لمى راباندى لگېزى، بھر په
کوخە کي رستم شاه مەمند له احمدشاه احمدزى سره گورم چى خبىي کوي او زما
لوري ته راروان دى، زە كېركى بندە كرم، او د تالار منع ته ئان دننە كرم، مخي ته
مي قلم نومى کس ولاپ دئ، قد ئې بىه لور دئ، په تالار کي چى خوک خبىي کوي
ماشومان ورتە تاپى وهى. تعبير ئې دا دئ: له عبدالله مراد زە په خپله يم، ئىكە په
دې ورخو کي ما د عبدالله نوم پر ئان اپنى وو، له قلم مراد زما لىكتى او قلم دئ، له
۳۴ کسانو په ولسى جرگى کي حزب اسلامي ته منسوب ۳۴ غېرى مراد دى، له
ماشومانو هفه كمعقله افغانان مراد دى چى دې نظام ته خوشحال دى. د رستم شاه په
ليدو سره تالار ته له ننوتلو مراد زما هفه موافقە وە چى ورونو ته مي اجازە ورکړي
وە چى د سولى په جرگى کي كېدى شي زمور حیني غېرى په دې شرط برخە واخلى
چى هلته د دېمىن په ضد تبلیغات وکړي، د مجاهدينو موقف توضیح کړي، د غلطو
پرپکرو مخنيوى وکړي، پرته لدې چى پرپکرو ته ئې التزام ولري.

۳۵- د ۱۳۸۶ د قوس په ۲۳ خوب وینم چي د پاکستان د یوه داسي جمهور رئيس په دفتر کي یم چي د بيري آثار ئې پر مخ معلومبزى، يو حُل یوه کس ته ترلى قرآن چي د رائيل پر سرپروت وي وراندي کري، بېرتە ئې شاته کري، كين ارخ ته ئې پر مبز كښېردي، بيا یوه بل کس ته لویه بياتي همداسي مخکي شاته کري، وروسته يو زلمى په همدي بياتي ووهى او هغه پر زمکه پرپوحى، دا زلمى مور ته شکایت وکري او داسي معلومبزى چي دى ئې د مسلماني په جرم وهلى. تعبيير ئې دا دئ چي بشائي په پاکستان کي به همداسي دله واک ته ورسېردي.

په لمانحه کي لومړي صف ته تگ

۳۶- د ۱۳۸۶ کال د حوت په ۱۳ د دوشنبې په شپه په خوب کي گورم چي په حرم کي یم، لمانحه ته ودرېزو، له جومات بهر ولاړ یم، خو ورو ورو مخه راته خلاصېدہ او د لمانحه په حال کي لومړي صف ته ورسېدم، له لمانحه وروسته د یوې ستني خوا ته ولاړ یم، په لاس کي مي هغه تحفه ده چي ما ته راکړي شوي، پري ليکل شوي: دا په سرو زرو ليکل شوي قرآن حزب ته په تحفه کي ورکړي شوي، هلته مي دېر وزړل او په ژړا کي راوینش شوم. ګمان کوم چي له دي قرآن مراد د پلوشې تفسير دئ چي الله تعالى د جهاد له برکت ما ته د هغه د ليکلوا توفيق راپه برخه کړ او حزب اسلامي ته د هغه د طبع او توزيع توفيق. په حرم کي لمونځ يعني د اسلام په دائره کي اوسبېدل، د تګلوري او تګلاري سموالي، او د لمانحه په صف کي وراندي توب يعني له ديني او معنوی پلوه ارتقاء او مخکي تگ.

په لمانحه کي د الشرح او النصر سورتونه

۳۷- د ۱۳۸۷ کال د اسد لومړي اونى د جمعي په شپه مي خوب ليدو چي په کابل

کي د پښتو مخصوصاً د کوچيانو مشرانو باندي د شمالي تلوالي او د دوستم د ملپشو لخوا برید شوي، حيني خanan او مشران ئې په کي وژل شوي،.... بيا دېر خلک گورم چي راغوند شوي، د مابسام لمانجه وخت شي، زه د امامت لپاره مخکي شم، په لومرۍ رکعت کي الـ نشرح ووايم، کله چي (و رفعنا لك ذكرك) ته ورسېزم، سیاف چي په صف کي کین اړخ ته ولاړ دئ سبحان الله په نيم لور غز ووايي، په دوهم رکعت کي د النصر سوره ولولم او لمونځ بشپير کرم.

خوب دېر خرګند دئ، دا برید يا مخکنيو بریدونو ته اشاره ده يا په راتلونکي کي همداسي برید ته اشاره، په لمانجه کي امامت يعني د خلکو مشري، د الـ نشرح سوره د انشارح، رفت، نېک شهرت، له ستونزو د وتلو زېږي او د مبارزي پر دوام تأکيد او د النصر سوره د فتح او بري زېږي. په لمانجه کي مي د سیاف (سبحان الله) ويل داسي وانګېرله چي خپل تعجب ئې خرګند کړ، بسايي همداسي به وشي.

لوخي پښي تګ

-۱۳۸۸ د اکال د حمل په شلمه مي خوب ليد چي د امام صاحب په ولسوالي، کي يم، او باما راسره وي، غواړي له ما سره زما کور ته ولاړ شي، د کور په لور روان يو، زه په دې فکر کي يم چي زما په کور کي به دې خنګه گوزاره وکړي شي، دلته خو دېر ضروري تسهیلات نشته، په لاس کي ئې زما کتاب بايبل د قرآن په رزا کي وي، د دانيال په اړه رانه وايي چي ته ولی وايي دا خبری د یوه پیغمبر نه دي، زه ورته چي د پیغمبر خبری داسي نه وي، په یوه بله صحنه کي هغه گورم چي لوخي پښې روان دئ، وايم دی تورپوستی دئ او د پښو تلي او خاپي ئې کلکي دي او اغزې په کي نه ننوخي.

تعبيير ئې خرګند دئ، امريکایان په افغانستان کي د پاته کېدو لپاره مجال نه

لري، لازم تسهيلات ورته ميسر نه دي، لوخي پښې تگ يعني د وراندي تگ له ضروري امكاناتو او تسهيلاتو محرومپدل. د اوباما په لاس کي زما کتاب (بایبل د فرقان په رنا کي) يعني دا کتاب به په انگرېزی هم وژبارل شي او په امریکا کي به خپور شي، مسيحيان دانيال ته د یوه پيغمبر او د خوبونو د معبر په سترګه گوري، زما دغه کتاب به دېر قانع کړي چي هغه پيغمبر نه وو.

جهاز او راكت

۳۹- د ۱۳۸۸ کال د ميزان په ديارلسنه مي خوب ليدو چي د هپواد په داخل کي د حزب په یوه نظامي مرکز کي اوسبېزم، مرکز په غرفه سيمه کي دئ، تر مرکز بر زما د اوسبېدو ځاي دئ، د دېمن جهازونه راشي، یو ئې راكت وتوغوي، پوه نشم چي راكت چېري ولګېدو، غز هم وانه ورم، په نښه شوی ځاي زما له نظره پت وي، بيا یو ستر جهاز زموږ د مرکز پر سر راشي او حرکت ئې سست شي، بيا په شاراشي او زما د اوسبېدو پر ځاي لېز تم شي، زه له مرکز جنوب لوري ته د یوه بل ناو خوا ته روان شم خو خو ګامه آخوا درېږم، جهاز ته حير شم، گورم چي هغه نور په شا ولاړ او د هغه غره پر سر تم شو چي له دې ځاي لېز لور وو، ګمان مي کاوه چي بشائي عسکر به تري راکوز شي، خو ناخاپي ولوپد او پر بل مخ راواوبنت، زه ئې خوا ته ورشم، یو کس ورنېدې شي او یوه پر زه تري واخلي او بل ته غز وکړي چي راشه، زه پر ورونو برغ وکړم چي مه ورنېدې کېږي بشائي منفجر شي، په همدي کي له خوب راوېښ شوم.

ما ته ئې تعبيير داسي برپني: پر داسي ځاي راكت ويشتل چي زما له نظره پت دئ يعني پر کوم بل هپواد د امریکا تپري، زموږ پر سر لوی نظامي جهاز يعني د امریکایانو نظامي ستراتېژي، رانسکور پدل ئې د دې ستراتېژي شنډېدل، ما دې ته

ورته خوب هغه مهال په سپيني شگي کي ليدلي وو چي دنجيب د حکومت له نسکور بدرو لبز مخکي د ملګرو ملتونو د استازی په وساطت د موقعت حکومت روانه طرح ناکامه شوه، هغه مهال مي په خوب کي ليدلي وو چي د ملل متعدد يو جهاز زمور خوا ته راپرپوزي.

د سر وپښتان جوروول

۴۰- د ۱۳۸۸ اکال د میزان په خوارلسمه شپه مي خوب لیدو چي له مرحوم مولوي صاحب خالص او د حاجي قدیر په شمول د ده له ملګرو سره ناست یم، ډېر خلک نور هم راغوند دي، مولوي صاحب خالص خه ووايي، زه ئې خبره تردید کرم، حاجي قدیر ودرېزی خه وايي، زما د سر مخکنيو وپښтанو باندي لاس کښېزدي او ووايي: ده وپښتان داسي نه وو لکه چي اوس ئې تاسو گورئ، زه غړ کرم چي دا خبره صحیح نه ده، زه دا لس کاله خپل سر همداسي په خپله جوروم، د وپښтанو ماشین لرم، حال دا چې په دې وخت کي ما نبدي ۲۷ کاله کېدو چي د سر وپښتان په نایي نه وو جور کري په خپله مي جوروول، نه پوهېزم ولی مي لس کاله ياد کړل، ګمان کوم دا یوه اشاره ده اولس کاله مخکي حالت ته، په دې وخت کي ما پر خپل ځان خادر داسي اچولی وي چي د سر یوه برخه مي هم پته کري، بیا گورم چي مولوي صاحب خالص په یوه پري چي سرونه ئې له دوو دپوالونو سره تړلي دي لاس ونیسي، ټال ووهي او لاندي ولوپزې، پښه ئې ماته شي، که گورم چي هغه برښد شوي، نحیف دئ او پوستکي ئې توربخن برپښي، غواړي له زمکي پورته شي خو نشي توانېدي، بیا د ده ملګرو د موټرو قطار وګورم، په دې کي د حاجي قدیر خلور سور رنګي آخرین مادل ليند کروزرو ته ورتنه سوروري موټري هم وي، خو له ما سره فقط یو بايسکل وي.

بنایی په دې خوب کي د محترم مولوي صاحب خالص د حزب هغه حالت رانه
 انځور شوی وي چې د ده ملګرو اولس کاله مخکي درلود، هفوی له رباني سره يو
 ځای شوي وو، پراخ امکانات ئې ترلاسه کول، د حزب په ضد ئې تبلیغات کول،
 محوري واک د حاجي قدیر د کورني په لاس کي وو، د حضرت علي په خبر مشهور
 قومندانان ئې هم له امريکايانو سره ول او هم له شمالی ټلواли سره، مرحوم مولوي
 صاحب خالص ته ئې وفا او اخلاص ختم شوی وو او د هغه لارښوونو ته ئې هیڅ
 اعتناء نه کوله. کله چې له خوب راوینش شوم نو مولوي صاحب خالص ته مې دعاء
 وکړه. داسي برښسي چې د سر له و پښستانو مراد افکار دي، د حاجي قدیر د وينا مراد
 دا وو چې گواکي ما خپل فکر بدل کړي، زما د ځواب معنى دا وو چې زما فکر همغه
 مخکنۍ فکر دئ، دوی هغه مهال هم د رباني ملګرتیا کوله چې له کمونستانو، جنرال
 دوستم او شیعه حزب وحدت سره ئې د پښتنو په ضد د جبل السراج ائتلاف جور
 کړ، او د حزب په ضد ئې تبلیغات کول، خو کله چې دا ائتلاف د حزب په وړاندی له
 ماتي سره مخامنځ شو او په ائتلاف کي د شاملو ډلو تر منځ خونږي جګري پیل شوې،
 په نتیجه کي ئې لوړۍ حزب وحدت او ورپسې جنرال دوستم له ائتلاف ووټل او
 حزب اسلامي ته ئې احوال ولپرسو چې نور نه غواړي د حزب اسلامي په ضد په جګړو
 کي برخه واخلي، د حزب له نظره دا یو ګټور انکشاف وو چې د حزب اسلامي په ضد
 جور شوی ائتلاف وشرپدو او دوو ډلو د هغه په ضد له جګري لاس واخیست، په
 داسي حال کي چې حزب اسلامي نه دغوا ډلو ته کوم امتیاز ورکړي او نه ئې د اسلامي
 اصولو او لارښوونو خلاف کوم ګام اخیستي، خو ځینو غرضي کړيو د حزب په ضد
 داسي تبلیغات پیل کړل چې گواکي حزب خپله تګلاره بدله کړه او له کمونستانو او
 ایران پلوه شیعه دلي سره ئې ائتلاف وکړ، په خوب کي د حاجي قدیر په وينا کي

دغه تبلیغات منعکس شوي، د حاجي قدير کورني اوس د همگه جنرال دوستم په

خوا کي ولاړه ده او هغه ته ئې د جمهور رئيس د معاون په توګه رأيه ورکړه !!

د جهاز نسکور بدل

۱۴۱ - د ۱۳۸۸ کال د میزان ۲۱ شپه مي خوب ولید چي په یوه نظامي مرکز کي يم، د دېمن جهازونه راشي، دېر تېت زموږ پر سر تېر شي، یو ئې په دزو رانسکور شي، زما یو محافظ چي وزیر نومېدو، کلنګ ورسره وو او په نسکور شوي جهاز ئې وارونه کول، زه هم ورغلم، یو کس راوراندي شو او د پیلوټ سر ئې تري پري کړ، ما ته ئې راکړ، دا شمېره مي پري ولیده: ۵۱۸۴ که ۵۴۸۱، تعبير ئې داسي راته برېښي: په وزيرستان کي به امريکایان ماته وخوري، منصوبه به ئې ناكامه شي، له وزیر مراد وزيرستان دئ، له جهاز د دېمن هوايي بریدونه دي، دې ماتي حاصل به زموږ په لاس کي پربوخي. د شمېري تعبير بنايی د امريکایانو د مړو شمېري ته اشاره وي او معنی ئې دا وي چي کله د دوي د مړو شمېر دغه حد ته ورسېږي وروستي ماته به ئې تحقیق وموسي.

ارګ، په ارګ کي سېل او د برج نسکور بدلا

۱۴۲ - د عقرب ۱۷ / ۱۳۸۸: خوب وینم چي په ارګ کي يم، ربانی له خپلو ځينو پلويانو سره هم هلتنه وي، ناخاپي سېلاب راشي، د ارګ برج ونريوي او له ځان سره ئې وري، گورم چي برج په اوبو کي لاهو دئ او رغري، زه له سېلاب د خوندي پاته کېدو لپاره له ارګ د وتلو په موخه روان شم، له خو دبوالونو تېر شم، یو موټر راشي، په هغه کي سپور شم، تمانچه راسره وي، درېبور ئې له ځان سره ووايي: گوره چي قبر او کفن به ئې په برخه شي که نه، زه داسي حدس ووهم چي بسايي دا کوم

کمونست دئ او بد نیت لري، غوارم تمانچه راوباسم او وئي ولم په همدي کي له خوب راوينش شوم.

گمان کوم تعبيير به ئي دا وي چي د کابل حکومت نسکورپزېي، کمونستان به ئي په نسکورپدو کي فعاله ونده لري.

۱۴۳ - د ۱۳۸۸ اکال د عقرب ۲۳: په خوب کي خان په ارگ کي گورم، يوه کوتاه زما وي، ظاهرشاه هم هلتنه اوسي، له کوتاه راوهوحم او د مجددي د کورنى يو دوه کسان و گورم چي له دپرو خلکو سره ناست وي او هفوی د ظاهرشاه ملاتره ته بلی، زما په ليدو سره وشرمېبېي، ناست خلک هم خواره شي، اسلام الدين راسره وي، يو منصبدار ورته ووايي: بشي که برو که برآي، زه پري غصه شم، د ششكوف توپک راسره وي، هفه ته ئي ونيسم، هفه تمانچه راوباسي او زما خوا ته ئي ونيسي، خو کسان تر منح شي، هفه بيا خه ووايي، زه بيا توپک ورته ونيسم او هفه تمانچه راته ونيسي، زه ئي تمانچه د ماشينګنېي په خوله ووهم او لري وغورخېي، غوارم ڈزي پري وکرم خو دلته دپر نور افسران ولار وي، له دوي خلور کسان خپلي وسلې زما لوري ته ونيسي، زه پري غز کرم چي وسلې واچوئ، هفوی ئي واچوي، پنحوم غواړي توپک ته لاس کري زه هفه ته هم ووايم چي واچوه، هفه هم توپک پرېزدي او دا پنځئه کسان له دې خاي تشن لاس ووخي، داسي وانګبرم چي امریکایان غواړي دلته دپر فوڅيان او وسائل راولپري، زه تصميم ونيسم چي له دې خاي د کابل شمال ته ووهم خو بيا پېرته ستون شم او خلکو ته په جګ غز وينا پيل کرم او د امریکا په ضد ئي پاخون ته هڅوم چي د وينا په منح کي له خوب راوينش شوم.

تعبيير ئي داسي برېښي چي د کابل د حکومت واک د ظاهرشاه د پلويانو او د کمونستانو په لاس کي دئ، مجاهدين هم خه برخه په کي لري، کمونستان غواړي د

اسلام دین او مسلمانان له قدرت خلع کړي، امریکا ئې مرسته کوي، زما د کوم اقدام په نتیجه کي به کمونستان له قدرت خلع شي او زه به د امریکایانو په ضد د ولس په پاخون کي د محرك ونډه لرم.

پاکستان او هند خپل رقابت افغانستان ته رالپردازولی

۴۴- د قوس خلورمه ۱۳۸۹: خوب مي ليد چې هند پر پاکستان برید کړي وي او یوه سيمه ئې نیولي وي، زه هم په دغې سيمې کي یم، غواړم پر هندي فوخيانو دزي وکړم، بیا ګورم چې زموږ یو عسکري مرکز په داخل کي نیول شوی وي، پاکستان يا هند نیولي وي، شیعه په کي مستقر کوي، یوه دله آخوا ورروانه وي، زه غواړم دزي پري وکړم خو ونه توانيږم، تر شا ئې درې لور قدي راشي، زه پري دزي وکړم، دا تشویش راته پیدا شي چې بنایي دا به عرب وو، هغې خوا ته ورشم، ګورم چې اسامه پر پنسو لګېدلې، دوه نور ملګري ئې په شهادت رسپدلي، عبدالله عزام هم هلته وي، زه ووایم چې که مي زامن وژل شوي وي دومره به نه و مخفه شوي لکه د اسامه په وژل کېدو چې خفه کېږم، په زړه کي مي راګرځي چې کاښ مخکي لوړۍ خط ته ولاړ شم او هملته شهید شم، چې الله تعالی دا خطاء او غلطې راته وبخښي. په همدي حالت کي راویین شوم.

بنایي تعبیر ئې دا وي: هند او پاکستان خپل رقابت افغانستان ته را منتقال کړي، داسي ډلي پالي چې د مذهب تر نامه لاندي د بهرنیو په چوپر کي دي، له شیعه دلو زیاته استفاده کوي، عرب مجاهدين او د شهید اسامه پلویان به درې ډلي وي، په دې جګړو کي به د هغوي Ҳینې شهیدان شي.

۴۵- د جدي دېرشمە ۱۳۸۸: خوب وينم چي حربی بشونجی ته ورتە ئاي کي يم، حئيني خلک مي خوا ته راغوند دي، خو عريضي ئې راکىرى دى، زە احکام پرى لىكىم، د يوه عريضە د يوپى نمرى زمكى پە اړه ده چي ترى اخىستل شوې او زە پرى لىكىم چي قىمت ئې وركرى شي، ناخاپە گورم چي زما يو مصنوعىي غابن جلا شي او زە ئې پە لاس كى راواخلەم، بىا دوه نور جلا شي، بىا خە نور، بىا دومرە چي موت مى ترى دك شى، د تولۇ رنگ شىن بخون او فيروزى ته ورتە وي، پە ھەمدى حالت كى له خوب راوىبىش شوم. گمان كوم تعبيير به ئې دا وي: حربى بشونجى يعني د جنگ دىگر، له خلکو زمكىي غصب كېزى او مۇر بە ئې بېرته هغۇي ته مسترد كىرو، زمۇر د شەھيدانو شەمبىر بە ورو ورو زيات شي، مەم مەم شەھىتىونە بە پە شەھادت ورسىزى او دومرە بە شي لكە پە يوه دك موت كى د غابن پە اندزە شىيانو شەمبىر.

د سعودى پە شورى كى چاودنە

۴۶- د دلو ۲۰ کال ۱۳۸۹: خوب وينم چي يو خوك راتە ووايى: له انفجار خبر شوي؟ زە ورتە ووايم: كوم انفجار؟ هغە ووايى: د سعودى انفجار، بىا راتە ووايى چي پە شورى كى انفجار شوي، زە يوپى خوا ته مخ واپوم وگورم چي د غرە تر شا د يوپى چاودنى سرى لوخرى تر سترگو كېزى، بىا يو كىس وگورم چي لور قد لرى، ھوان دئ، وېښستان ئې اوپىدە دى او تر خې لاندى شوي، پە لاس كى ئې يوه شمع وي، پە غرە لور روان وي، تر شا بل كىس ورتە بىغ كېزى: يوم التعرىش يوم التعرىش، بىا دا كىس ورنىدى شي، يوه تورە اوپىدە توقە ترى واخلى، هغە اوپىدە ھۈرنەدە كېزى، يوه ئاي بل ئاي پە يوه تار نېبتلى وي، دا تارونە لە دې سرى سەھەم وصل وي، او هغە لومرى كىس ئې قطع كوي، پە ھەمدى وخت كى له خوب راوىبىش شوم.

داسي معلومېزی چي د سعودي واکمني کورني په شوري کي به اختلاف راولارېزې، بنایي اقتدار داسي چا ته په لاس ورشی چي ايمان او عقیده ئې د هفي وړې شمع په اندازه وي چي هغه کس په لاس کي نیولې وه او لوړ تلو. د تعریش لفظ په عربي کي نشه، خو بنایي له عرش (تخت) سره ئې تراو وي او د يوم التعریش تعییر د واکمني پر گدی د کښېنستلو ورڅ وي، او دا واکمني به د سعودي د اوسي دودیزې واکمني خلاف وي، نه به شاهي نظام وي او نه د یوې کورني واکمني.

د مېوې ونه

۱۳۹۰ د کال د حمل په یوویشتمه د النور د مبارکي سورې تفسیر بشپړ شو، زه معمولاً د هري سورې د معرفې په اړه هغه مهال لیکل پیل کرم چي د سورې تفسیر مې بشپړ کړي وي، او په معنی ئې بسه پوه شوي وم، په دې ورڅ مې د سورې پېژندنه تر یوه حای رسولې وه، دېر خوبن وم چي د الله تعالى په فضل سره د دې سورې تفسیر بشپړ شو، دومره لکه چي الله تعالى د یوه ستر کار ترسره کولو سعادت راپه برخه کړي وي، د دې سورې د تفسیر له پیلولو وړاندي دېر وارخطا او هیبت وهلى وم، د سورې د حینو برخو دقیق تفسیر راته ګران برپښدو، د مفسرینو تر منځ هفو ژورو اختلافاتو هم وېرولی وم چي په تفاسیرو کي مې په دې اړه تر ستړګو کېدل، د متعارضو آراوو او روایاتو له منځه د ارجح غوره کول هم راته آسان کار نه برپښدو، خو کله چي د دې سورې له تفسیر فارغ شوم؛ داسي احساس مې کولو لکه چي د زړه سلول سلول مې د ايمان په رينا روښانه او ټوله سينه مې له علم ډکه شوې وي. ماختن شو، لمونځ مې وکړ او ویده شوم، د شپې مې خوب ليدو چي د مېوو په یوه باغ کي یم، د یوې جګي وني سرته په ال Otto سره لوړ ولار شم، پرته له

دې چې پر تې ئې وخبزېم، دونې په سر کي كله يوې او كله بلي خانگي ته لاس کرم، په يوه لاس خانگه ونيسم او په بل لاس مېوه راشکوم او خورم ئې، خوداسي لکه په هوا کي چې ولاروم او لاس مي هسي دونې په نري خانگي پوري تم کړي وي، دونې په سر کي يوه داسي وره خانگه راوشکوم چې له توتانو ډکه وي، خود انګور دورې په څېر ډکه وي، خولي ته ئې رانېدې کرم، خودکي دکي خولي ترې و xorum او ډېر خوند ترې واخلم، خوله لاسه مي لاندي پر ټوچي او پر زمکه ئې د لګېدو غږ هم واورم، له حان سره ووايم چې بنه ده بل خوک به ئې و خوري، بیا دونې د سر خانگي چې له توتانو ډکي وي په زور سره و خوچوم چې توت توی شي او خلک ئې و خوري، له همفه ئای لاندي و ګورم، د پخو خبنتو خو لوړ لوړ دبوالونه مي تر سترګو شي خو داونه دومره لوړه وي چې دا دبوالونه ډېر واړه واړه په نظر راشي، هيبت راباندي راشي او له حان سره ووايم: د راختو په څېر د هوا له لاري په الotto کوز شم که دونې پر تې، په همدي حالت کي له خوب راوېښ شوم، همفه وخت مي د خوب د تعبير په اړه فکر وکړ او دې نتيجې ته ورسیدم: په قرآن کي پاکيزه وینا او کلمه له هفې جګي وني سره تشبيه شوي چې جرۍ ئې په زمکي کي ژوري تللې وي او خانگي ئې د آسمان په غېر کي لوړي شوي وي او په هر موسم کي خپله مېوه ورکوي، د قرآن هر جزء د سورې په نامه یاد شوي او دبوال ته هم سور ويل شوي، د دواړو بنسټ یو دئ، د قرآن د لېېللو لپاره د نزول اصطلاح کارول شوي چې له بره لاندي لېېل افاده کوي، د دغې سورې د تفسير له پیلولو ورلاندي زه هيبت وهلى غوندي وم او ګمان مي کولو چې د حئينو آيتونو د تفسير په اړه به له داسي ستونزو سره مخامنځ شم چې ترې وتل به راته ګران وي، همفسي لکه په خوب کي چې د راکوزېډو په ارتباط هيبت راباندي راغي، دغو مطالبو ته په پام سره د خوب تعبير دا

دئ: د النور د سورى عظمت او لور والى د قرآن د حىينو سورتونو په پرتله داسې دئ
لکه هغه جگه ونه او هغه جگ جگ دبوالونه چي ما ته د وني له سره تېيت
معلومېدل، د دي مبارکي سورى د جگو جگو خانګو خوندوري مېوې هم زما په برخه
شوي او هم مي نورو ته راوخدنډلي.

په سينه کي رينا، خوا ته پراته هدوکي

۴۸ - د سردار داؤد د اقتدار په لوړیو کي چي په پېښور کي او سېدم یوه شپه مي
خوب ولید چي په خپلې ولسوالۍ امام صاحب کي، د خپل کور مخي ته، د شپې له
لوري، په چمن کي ويده یم، سر مي شمال ته او مخ مي قبلې ته، نا خاپي مي د
شهادت گوته کش کړي شوه، یوې خوا بلې خوا ته وګورم خو هیڅوک په نظر
رانشي، خو شېبې وروسته بيا همداسي وشي او بيا مي خوک گوته کش کري، بيا سر
راپورته کرم یوې خوا بلې خوا ته وګورم خو خوک په نظر رانشي، خو ګامه آخوا خو
هدوکي پر زمکه پراته وګورم، ووايم: شيطانه ومي پېژندې، ورشم دا هدوکي لري
لري واچوم، په دي ګمان چي شيطان د دغو هدوکو خوا ته راتلو او زه ئې حورولم،
پېرته خپل ځاي ته راستون شم، د لا الله الا الله ذکر مي تر غورې شي، خير شم چي دا
غې له کوم ځاي راخي، زموږ له کور نزدي دوه سوه متنه غرب لوري ته یو خلور
لاري دئ، د دي خلور لاري شمال غربي کونج کي د یوه کور خوا ته یوه فيروزه یي
رنا ووینم چي کله ئې ځلا زياته او کله تته شي، متوجه شوم چي دلته یو سېرى ناست
دئ، دا د ذکر غې ده دئ او دارينا ده د زړه او د دغه ذکر رينا ده، زه همداسي ورته
خير و م چي د سهار آذان واورم، د او دس لپاره کور ته روان شم، که ګورم چي همغه
سېرى هم راغي او له ما سره یو ځاي زمور کور ته ننوتلو او په همدي سره له خوب
راویبن شوم.

ښایي تعبير ئې دا وو: زموږ خوا ته به د امکاناتو وفترت رامنځته شي، شیطان به د دغو امکاناتو له کبله مور ته حیني ستونзи راولاري کړي، زموږ توره شپه به پاڼي ته ورسپېږي، زموږ په غرب کي له هفو عربي هېبواوو چي د افغانستان په غرب کي او د عربو هېبواوو په شمال غربي سيمو کي موقعیت لري حیني نېک مجاهدين به زموږ خوا ته راشي، او مور به بريالي خپل هېبواو کي مستقر شو. د دې خوب حیني برخې ترسره شوي، لکه د امکاناتو وفتر، د امکاناتو ترلاسه کولو په موخه د مجاهدينو په ليکو کي د شیطان د ملګرو نفوذ او مور ته ستونзи راولارول، د عربو هېبواوو د مجاهدينو راتګ، دا هم باید ووايم چي د دغه خوب له ليدو وروسته د

قرآن د هغه آيت مطلب راته نه جوت شو چي فرمائي:

اللهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثُلُّ نُورِهِ كَمَشْكَاهَ فِيهَا مَصَبَّاحٌ الْمُصَبَّاحُ فِي زُجَاجَةِ
الزُّجَاجَةِ كَانَهَا كَوْكَبٌ درِي يَوْقُدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةً زَيْتُونَةً لَا شَرْقِيَّةً وَلَا غَرْبِيَّةً يَكَادُ
زَيْتَهَا يَضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسِسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مِنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ النور: ۳۵

الله د آسمانونو او زمکي نور دئ، د نور مثال ئې داسي دئ لکه یو کوبنیج (تاخچه)، چي په هغه کي یو خراغ وي، دا خراغ په یوې شيشې کي وي، دا شيشه داسي وي لکه یوې څلاندي ملغاري ته ورته ستوري، سون ئې د زيتون له داسي مبارکي وني په برخه کېږي چي نه شرقی وي او نه غربی، چي تېل ئې نزدې وي (په خپله) روبناني شي که خه هم اور نه وي ورسپدلی، رنا پر رنا، الله خپل نور ته هغه خوک هدايتوي چي دي ئې غواړي، او الله د خلکو لپاره مثالونه بيانوي او الله په هر خه نه پوه دئ. له دغې شپې وروسته مي د قرآن د دغه آيت په اړه تعبير همدغه پورتنې تعبير دئ.

۴۹- هغه وخت چي په ايران کي اوسيدم، زموري خوا ته يوه بله افغانه کورني مېشته ووه، د سالنگ ول، لور ئي آمنه نومېده، خو ھلي ئي يو خوب ليدلی وو، زما لور ته ئي تپر کړي او تري غوبنتي ئي وو چي زه ئي ورته تعبيير کرم، خوب ئي داسي وو: ستاسو کور ته راشم، يوه بسجھه چي ژبه ئي پردي ده خو زه ئي په خبرو پوهېزم، په يوه مرتبان کي داسي مار راکړي چي پوستکي ئي کب ته ورته وي، زه ئي کور ته راسره یوسم، بيا حكمتیار صاحب زموري کور ته راشي، دا مار له مرتبان ووئي او د ده پر لمني کښېبني. ما خپلي لور ته وویل چي تر سبا پوري وخت را، سبا مي ورته وویل: دا نجلی، زموري کور ته راغلي، زموري په کور کي داسي چا چي په فارسي پوهېزمي دي ته داسي خبره کړي چي ظاهر ئي سم برښي خو په حقیقت کي زهرناکه ده، هغې دا مشوره منلي او خپل زړه ته ئي کوزه شوي، زما په لمني کي د هغه مار ناسته دا وه چي دا خبره تر ما پوري راورسېده، زما مشوره دا ده چي هغه خبره مه منه او له خپل زړه ئي وباسه. وروسته راته معلومه شوه چي دا نجلی، ئي چا ته ورکړي وه، له توافق وروسته دي غوبنتل چي دا واده ونه شي، زما له مېرمني ئي مشوره غوبنتي وه، هغې ورته ويلی وو چي که دي خوبنې نه وي نو همدا اوسل له دي دوستي لاس واخله. خو الحمد لله چي هغه واده ترسره شو.

درې سوه کلن نجلی او سل کلن پلار

۵۰- د حمل په شپږ ويشتمه ۱۳۹۰: موسى د مرحوم مختب صاحب زوي دوه کاله مخکي او هغه مهال چي شاوخوا یولس کلن وو خوب ليدلی وو چي په يوې اجتماع کي يوه نجلی د قرآن تلاوت کوي، عمر ئي درې سوه کاله دئ، پلار ئي سل کلن دئ، دغه خوب ئي ما ته ولیکو، خپل پلار ته ئي په وار وار ويلی وو چي د خوب تعبيير خوبونه او تعبيرونه

راته وواي، خو هغه حواب نه وو ورکړي، داسي معلومېده چې دي خوب زيات حيران کړي او د دوو کلونو له تېرېدو سره سره ئې نه دئ هېر کړي، ما تري پوښتل چې تا د نجلې او د هغې پلار دواړه ولیدل؟ حواب ئې دا وو چې هو؛ دواړه مې ولیدل، ما وویل إن شاء الله ستا د خوب تعبير دا دئ؛ يو کس به د یوه داسي مسلمان ملت او اسلامي هپواد باني او مؤسس شي چې درې سوه کاله به دوام وکړي او قرآن به په کي حاكم وي، د دي هپواد باني به سل کاله عمر وکړي. ته به هم د دي ملت باني وګوري او هم هغه ملت په خپلو لومړنيو کلونو کي. دا خوب ما ته هم د یوه بشکلي زېري حیثیت درلود، مطمئن شوم چې إن شاء الله د داسي یوه حالت راتګ نزدې دئ.

له پوتین سره لیدنه

۵۱- د ۱۳۹۰ کال د حمل په وروستيو یا د ثور په لومړيو کي مي خوب ليدو چې له پوتین سره په عادي رستوران کي خنګ په خنګ ناست یو، دی د کوم خه په خورلو لګيا دئ، يو کس بل چې انځیر سیدلا لا نومېږي او د جمعیت غږي دئ زموږ مخ ته ناست دئ، زه د افغانستان د حالت او د امریکایانو د موخو او د روسيې د دریج په اړه ځینې خبری ورته وکړم، پوتین خپل غور په داسي توګه ما ته رانېزدې کړي لکه چې وېړېږي دا خبری بل خوک وا نه وري!! هغه مهال مي تعبير دا وو چې د دوی مخ جمعیتانو ته دئ، له امریکا د وېږي له کبله له مور سره له اړیکو ډډه کوي، یوه میاشت وروسته د حزب د یوه غږي خط راغي، هغه روسيې ته تللى وو، له مسئولينو سره ئې ګن شمېر ملاقاتونه شوي وو، ځینې هغه خبری ئې ورسره کړي وي چې ما په خوب کي پوتین ته کړي وي، د دي ليک له لوستو وروسته راته جوته شوه چې په دې خوب کي دغه لیدنه راته انځور شوي ووه.

۵۲- هغه مهال چي زه د صدراعظم په توګه کابل ته ولاړم، د طالبانو له برید لز وړاندي زما مېرمني د حبیب الرحمن مور خوب ليدلی وو چي قول اولادونه مې راسره ناست وي، له آسمان یو زمری چي شين بيرغ ئې په لاس کي وي راکوز شي، زموږ مخي ته په چمن کي دا بيرغ ودروي، او ووايي: زه د الله تعالى په قدرت سره دا بيرغ دلته ودروم، ما خپلو اولادونو ته مخ کړ او ورته ومي ويل: دا ده د انځير صاحب خبره ربنتيا شوه.

د زمری تعییر ټواک او واک دئ، خو هغه ټواک چي د خوب لیدونکي په واک او اداره کي نه وي او بيرغ د ډلي نښه.

په لمانځه کي د الصف سوره

۵۲- ۱۳۹۱ کال د سنبلې په شلمه مې خوب ليدو چي په یوه لوی جومات يا ستر تالار کي دېر خلک له ما سره په لمانځه ولاړ دي او زه ئې امامت کوم، له فاتحې وروسته یوه سوره پیل کرم، خو له خو آیتونو وروسته فتحې ته ضرورت احساس کرم خو خوک فتحه رانکري، ومي نه غوبنټل چي په همدغو خو آیتونو اكتفاء وکرم او رکوع ته ولاړ شم، د الصف سوره مې پیل کړه، خو په دومره بشکلي او اغېزمن تلاوت سره چي هیڅکله مې په وینښه له خپل قرائت دومره خوند نه دئ اخیستۍ، کله چي د سورې لومړۍ رکوع بشپړه کرم او دا آيت (هوالذي ارسل رسوله بالهدى و دين الحق.....) ووايم، له ټان سره ووايم نوره برخه ئې په دوهم رکعت کي وايم، همدا مهال له خوب راوینس شم، په هغه خلکو کي چي په ما پسي ئې اقتداء کړي وه رباني او سیاف هم ول، رباني په لومړۍ يا دوهم صف کي زما بنې لوري ته او سیاف په وروستیو صفوونو کي زما کین لوري ته ولاړ ول. نه پوهېږم چي دا د ماضي په اړه

کومه رویا ده که د مستقبل په اړه کوم بشارت، که په مستقبل پوري مربوط وي نو
تعبیر ئې دا دئ چې د ربانی او سیاف د دلو صالح غږي به له حزب اسلامي سره يو
حای شي. او که په ماضي پوري مربوط وي نو هغه حالت په کي انځور شوي چې
حزب اسلامي د جهاد قيادت کاوو، ربانی په لوړمېيو کلونو کي او سیاف په وروستيو
کلونو کي له مجاهدينو سره يو حای شول.

زړه بودی

۵۳- د ۹۱ کال د حوت میاشتی دېرشه د کال آخری شپه می خوب لیدو چې په يوې
غرنۍ سیمي کي له خو مجاهدينو سره يم، امریکایي هیلیکوپټر راشی، زه ورونو ته
ووايم ځانونه پېت کړئ، هیلیکوپټر د ناستي په حال کي وي او موب پري ډزي وکړو،
هیلیکوپټر ویجار او سورلۍ، ئې ووژل شي، موب د وسلو راغونډولو لپاره هغه حای ته
ورشو، ناخاپه ګورو بله هیلیکوپټر را خرگنده شي، بیا ځانونه پېت کړو، کله چې
هیلیکوپټر کښېنستله روسان تری راکوز شول، ما د ڏزو اجازه ورنه کړه، هلته
ورغلو، له موب سره یو حای یوه تعمیر ته ننوحو، هلته ځیني کسان وي، یوه بودی پر
کت پرته وي، دېره ناروغه وي، دا د روسيې د سفير مور وي، سفير هم په دغې
هليکوپټر کي راغلي وي، زه دې بودی ته ووايم: ستا زوي زما له لوري تا ته یوه
هدیه شو، (مقصد می دا وي چې له وژل کېدو مو وژغورلو). تعبیر ئې داسي برښې
چې امریکایان به له ماتې سره مخامخ کېږي، دا ماته به زړې روسيې ته زموږ له لوري
یوه هدیه شي.

ژبره چېنه

۵۴- د ۱۳۹۱ کال د روزې په ۲۶ می خوب لیدو چې په یوه لوی تالار کي دېر خلک

راغوند وي او يو کس چي ژېره چپنه ئې اغوسټي وي زما په خلاف تبلیغات کوي، زه تالار ته ننوحَم او هغه له تالار ووْحَى او د دوهم منزل يوْخُنى ته ننوحَى، زه دې غوندي ته وينا پيل کرم، د وينا په منح کي خلکو ته ووايم چي زه حَم دا کس ستاسو مخي ته راورم، په هوا کي والوْحَم، لور ولار شم، د الوتني په حالت کي هغي خونى ته ورشم، هغه د ملا له لوري په يوه لاس کي له جامو ونيسم او همداسي حُورند ئې په هوا کي له خونى راویاسم او خلکو ته ئې وروښیم، خلکو ته ووايم: آيا غوارئ دا دوزخ ته ولپِرم؟... بیا ووايم: نه دوزخ ته ئې نه لپِرم... په داسي حال کي چي ژارم هغه ته دعاء کوم چي الله تعالى دي له دوزخ وژغوري، په همدي حالت کي له خوب راویبن شوم.

بسايي تعبير ئې دا وي: يو سپېرە ذلت وھلى (د ژېرىي عباء خاوند) به زموږ په ضد تبلیغات کوي، له دولت سره به يو ھاي شوي وي، زموږ په لاس کي به پربوْھي خو موږ به ورته عفو وکړو.

طياره او ڏزي

۵۵ - ۱۳۹۳ د حمل يولسمه شپه مي خوب ليدو چي په يوې وړي طيارې کي سپور يم، دوه نور کسان هم راسره دي، يو ئې اسلام الدين نومېږي، د دېمن په جهازونو ڏزي وکړو، بیا غواړو له ساحې ووْحَو، زموږ بشي لوري ته په شمال کي د دېمن مرکز وي، وايم دي خوا ته باید ولار نشو چي ڏزي راباندي ونه کري، د غرب په لوري د یوه پوخ سړک په امتداد ولار شو، خو طياره ډېره ټيټه له سړک خو متنه لوريه درومي، د تګ په حالت کي رېزدي، زه ووايم چي کمانى ئې ماته شوي، د ترميم لپاره یو ھاي کي کوزه شي، کله چي موب تري کوز شو یو خوک د یوه کور له بام راته ووايي: دلته به د شنبې او (يا) يك شنبې په ورڅ راكت راشي، دا کور زموږ په غربي

لوري کي وي، په همدي سره له خوب راوينش شوم،... اندېښنه راته پيدا شوه چي د خوب تعبير به خه وي، متوجه شوم چي راتلونکي شنبه انتخابات ترسره کېږي، بساي لي همدي سره به ئې ارتباط وي، احتمالاً انتخابات به داسي وي لکه د یوه راكته ورپدل، بساي يكشنبه به هم دي ته ورته بله پېښه رامنځته شي، (دا تعبير حکه صحيح راته وبرېښېدو چي د طالبانو د راتوکېدو په ورڅو کي او هغه مهال چي په چهار آسياب کي وم، يو عرب مجاهد راغي او راته وئې ويل: خوب مي ولید چي له جنوب يو ستر راكته راشي او په کندهار کي ولګېږي او وچوي، ويل ئې بساي زما د خوب تعبير به د طالبانو تحریک وي. په همدغو ورڅو کي طالبان له چمن سپين بولدک ته راواونېتل او د حزب په ضد ئې خپله جګړه پیل کړه)، د طيارې تعبير هغه منصوبه ده چي انسان ئې په خپل ذهن کي لري او کار ورته کوي، (دا تعبير هم د دي لپاره صحيح راته معلوم شو چي د نجيب د حکومت د نسکورېدو په شپو ورڅو کي مي خوب ولید چي د ملل متحدد يوه طياره زموږ خوا ته په سپيني شګي کي رانسکوره شوه، خو ورځي وروسته د ملل متحدد هغه منصوبه شنده شوه چي د بینن سیوان په لاس ئې پیل کړې وه چي قدرت له نجيب يوه موقت حکومت ته انتقال شي، خو سې آۍ اي او کې جي بي دا منصوبه شنده کړه، د جبل السراج ائتلاف ئې جوړ کړ او د دي ائتلاف له لوري د نجيب په ضد کودتا ترسره او هغه زنداني شو)، په دي خوب کي زموږ له لوري د دېمن پر جهازونو ډزي يعني د هغه د منصوبو د شندولو هځي، او زموږ د طيارې حائی باندي دراكته راتګ يعني زموږ منصوبه به پلي شي او دېمن به د هغې د شندولو لپاره داسي خه وکړي چي د راكته ويشتلو ته ورته وي. له ما سره د اسلام الدین ملګرتیا يعني موب د اسلام په خوا کي ولاړ يو او چي خه کوو د اسلام په لارښوونه ئې کوو، حکه دېر حلې په خوب کي يو معنوی مفهوم د نوم په

بني کي انحور شي، داسي لکه خوک چي په خوب کي وگوري امان الله ورسره دئ، د دي معنى دا ده چي الهي امان او سانته ئې په برخه ده، د طيارې لېزپدا هغه حالت په گوته کوي چي مور د هلال په حمایت کي زره نازره وو، بيا مو له ورونو د حالت په اره چول دول متفاوت خبرونه ترلاسه کول، حينو ويل: په بدخشان، بغلان، پروان، کاپيسا، غزنی، کندهار، کي تر نورو دلو زياتي رأيي ترلاسه کوو، حينو د دغو او نورو ولايتونو په اره دېرش، شل، پنځلس سلنې رأيي ترلاسه کولو وړاندويني کولي، حينو اشتراك ګټور ګټلو او حينو زيانمن يا بې ګټي، په داخل کي غوخ اکثريت ورونو د اشتراك پلوی کوله، ويل ئې حزب دا پنځه ويشت کاله کېږي چي خرگند فعالیت نه لري، نظامي فعالیتونه ئې هم زيات نه منعکس کېږي او دبمن نه پرېږدي چي د حزب نوم زيات ياد شي او فعالیتونه ئې په رسنيو کي منعکس شي. په همدي زره نازره او مشوش حالت کي د هلال د حمایت پرېکره وشه. د غرب له لوري د راكت راتګ يعني په دي پېښي کي به د ايران يا غرب لاس وي او د هفوی له لوري به د راكت ويشتل شوي وي. دا تعبيير مي د انتخاباتو تر ورخي وړاندي ليکلې، خوب مي د انتخاباتو تر نېټې خلور ورخي وړاندي ليدلې وو. انتظار مي کولو چي وگورم زما تعبيير به صحيح وي که نه او د راكت د لګډو معنى به خه وي. د شنبې په ورڅ انتخابات ترسره شول، خو خه خاصه پېښه رامنځته نشه، یکشنبه هم بې له کومي پېښي تپه شوه، خو ورخي وروسته د انتخاباتو کميسيون وویل چي د راتلونکې شنبې په ورڅ به حيني نتائج اعلان شي، خو د همدي ورخي په پاي کي ئې اعلان کړه چي دا کار به سبا یکشنبه وکړو، سبا د یکشنبې په ورڅ ئې نتائج اعلان کړل، خو دا اعلان یقیناً چي یوه راكت ته ورته وو، همفسي چي ما ته په خوب کي چا د بام له سره ويلي وو چي د شنبې یا یکشنبې په ورڅ به راكت ويشتل کېږي، همداسي د

کمیسیون ویاند او مؤذن یو حُل وویل چي نسبی نتائج به د شنبې په ورخ اعلان کړي
 بیا ئې وویل چي د یکشنبې په ورخ به ئې اعلان کړي، په انتخاباتو کي شرمناکي
 درغلي وشوي، له شاوخوا دریو ملیونو رأی اچوونکو ئې اوه ملیونه جور کړل، د
 جعلی او تقلبی پانو شمېر تر لکونو اوښتی او بنايی شمېر ئې تر یو نیم ملیون زیات
 وي، اعلان شوي نتائج د همدغو تقلبی پانو له مخي دي، دا انتخابات او نتائج به ئې
 کت مت داسي وي لکه د یوه راکټ د لګپدو تخریب او ویجارې.

غونډۍ، قلعه، سپورډۍ، شیدې

۵۶- استاد عبدالهادي حماد په یوه لیک کي چي د ۱۳۹۰ کال د حمل په اتلسمه ئې
 رالپزلي وو راته لیکلې وو: حاجي مولوي محمد کريم چي د کندز او سپدونکي دئ او
 او س په کوته کي اوسي، د سعودي د مدینې منوري له جامعه اسلامي فارغ شوي، د
 قرآن حافظ او د تفسیر او حدیث لوی عالم، متقي او رباني عالم دئ، ما ته ئې ويلی:
 په خوب کي مي داسي یو کيفيت ولید چي پر یوی لوري غونډۍ یوه لوره قلعه وي،
 ما پونستنه وکړه چي دا قلعه د چا ده، راته وویل شول: دا د ګلبدين ده، ګلبدين له
 دغه ځای ټولو خلکو ته ډودۍ او شیدې وېشي، مولوي صاحب د یوه حدیث شریف
 په حواله وايی چي د شیدو وېش د علم د وېش په معنی دئ.

محترم ورور مولوي صاحب محمد کريم ته مي په څواب کي وليکل: حماد
 صاحب ستا خوب او د هغه تعییر راته لیکلې وو، الله تعالی دې رښتیا کړي او مور ته
 دی د دیني علومو د نشرولو او عملی کولو توفیق راکړي. حقیقتاً چي د حدیث په رنما
 کي د شیدو خورلو تعییر علم ترلاسه کول دي، نو وېشل ئې خلکو ته د دې علم
 رسول دي، قلعه او کور د جماعت او وطن په معنی دئ، بنايی دلته ئې تعییر حزب
 اسلامي وي، د غونډۍ، غره او لوري تعییر لور مقام دئ. که ئې نامناسبه ونه ګنئي زه

به هم دلته يو خوب تاسو ته وليکم چي دي ته ورته دئ: د روسانو د وتلو په شپوره کي خوبه کي مي خوب ليدو چي سپوره کي ختلی يم، که گورم چي په سپوره کي سختي زلزلې شوي دي او هلته تول کورونه وران شوي، يوازي يو کور روغ پاته وي، دا کور له سمنتو جور وي، رنگ ئې هم سمنتو ته ورته، دېر کلك او ستر وي، راته وویل شي چي دا د حزب اسلامي کور دئ، له حان سره ووايم: په سپوره کي خو آکسيجن نشته، دا کور ئې خنگه جور کري او مواد ئې خنگه رانتقال کري، کور ته ورنوئم خو که گورم چي هغه جومات دئ،... په همدي کي له خوب راوين شوم، تعبيير مي دا وو چي په افغانستان کي به سخت حالت راشي، نوري دلي به له منحه ولايري شي او حزب اسلامي به پاته وي، پاته کېدا ئې داسي چي زه به هم ورته حيران وم.

ماشوم په دروازه کي

۵۷- زما يوي خپلولي داسي خوب ليدلى او تعبيير ئې غوبشتى وو: دروازه پرانيزم، چا زموږ د دروازې مخي ته يو نوي زېړېدلې ماشوم هلك اېښي وي، زه هغه راواخلم او خپل مېړه ته ئې وښيم، هغه ووايي: مور دا هلك نه غواړو، هغه چا ته ئې ورکړه چي ګندونه انتقالوي، زه همداسي وکړم، بيا گورم چي دا هلك اته کلنۍ ته رسېدلې خو وضعیت ئې بنه نه برپښي، کمزوری او ناتوان دئ، تن او جامه ئې هم پاک او ستره نه دی، سبق ئې هم نه دئ ويلۍ، له حان سره ووايم: د دي ماشوم په اړه مو ظلمه وکړ، بيا مي خپل مېړه ته وویل: زه دا هلك بېرته ترې اخلم، کور ته ئې راولم، هغه مي راوست، ومي مينځلو، کله چي د هغه وپښتان پاکوم نو متوجه شوم چي سر ئې له سپزو دک دئ، په مېلمستون کي حكمتیار صاحب له سیاف سره ناست وي، زما مېړه راته ووايي: سیاف وايي: د دي هلك وپښتان په مينځلو نه پاکېږي، باید سر ئې

وخربيئ، زه همداسي وکرم او هلك پاک صاف شي. د دي خوب تعبير مي داسي وکړ: الله تعالى تاسو ته زوي مقدر کړي، ستا مېړه نه غواوري د اولاد خاوند شي، عمداً داسي خه کوي چي اولاد ئي په برخه نشي، له مقدر اولاد سره داسي خه کوي لکه هغه چي په ګندونو کي غورحوي، که همدا وضعیت دوام وکري او اته کاله وروسته تاسو ته اولاد درکړي شي هغه به ډپر کمزوری وي، د حوانۍ اولاد له صحی او دماغي پلوه مضبوط او سالم وي، د عمر په تېرېدو سره او په زربست کي د انسان اولاد له صحی او دماغي پلوه کمزوری وي، له سېزو مراد هغه ناسمي اندېښني دي چي تاسو دواړه ئي د اولاد په اړه لرئ، دا اندېښني باید له جررو وباسې، د سیاف معنی په خپله سیاف نه دئ، هغه ستاسو مېلمستون ته نه درحی، هغه د اولاد په اړه تاسو ته دا خبره نه کوي، دلته د سیاف لغوي معنی مراد ده، مراد ئي توریالي او تورزن دئ، خوک چي تاسو ته دا خوب تعبيري همدا صفت ئي مل دئ، هغه به تاسو ته ووايي چي دا اندېښنه ختمه کړي، تاسو دا خوب ما ته ليکلی او ما ئي دغه تعبير درته ليکلی، او سپارښته مي درته کړي چي دا غلطی اندېښني لري وغورحوي. خه موده وروسته خبر شوم چي د دي مېرمني زوي په برخه شوي. عجيبة لا دا وه چي مېړه ئي راته ولیکل: مېرمن مي حامله وي خو زوي ئي زما د وړي لور له خولې وزبزې، هغه ته مي ولیکل: ستا لور تقوی نومبزې، په خوب کي ستا خپله تقوی ستا د لور په بنې کي انځور شوې، معنی ئي دا ده چي تا د اولاد درلودو په اړه د تقوی لار غوره کړه او الله تعالى به د همدي تقوی له کبله زوي درپه برخه کړي.

په امام پسي اقتداء

۵۸- د ۱۳۸۵ کال د جدي په میاشت کې: په امام صاحب کې، د خپل کور د مېلمستون په دوهم چت کې، د سهار لمونځ امامت کوم، مولوي خنجاني د لوړۍ

صف بني لاس ته، استاد احمدزى شهيد كين لاس ته، او دېر نور په جمع کي شريک وي، زه په لومړي رکعت کي یوه متوسطه سوره ولولم خو آخري آيت ئې پرېبدم او رکوع ته ولاړ شم، په دوهم رکعت کي د فاتحې ترپاڼه مي دا پرېکړه نه وي کړي چي کومه سوره ولولم، په پاي کي مي د الضحى سوره پيل کړه، کله چي دي آيت ته راوري سېدم : (وجودک ضالاً فهدی) بند شوم، فتحي ته منتظر وم، خو له فتحي پرته مي آيت ولوستو او سوره مي بشپړه کړه، رکعت مي تكميل کړ او له سلام وروسته مي مخ مقتديانو ته راواړاوو، مسعود مي هم ولیدو او اسمه مي هم ولیدو چي په جمعي کي ئې برخه اخيستې وه.

د دي خوب تعبير دېر خرګند دئ او دا حقائق په گوته کوي: په خوب کي مرحوم مولوي خنځاني د هېواد د علماء و ممثل دئ، شهيد استاد احمد زى د سلفيانو، مسعود د خپلي دلي، شهيد اسمه د عربو مجاهدينو او زه د اسلامي حزب، په ما پسي د دوى اقتداء يعني ټولو په جهاد کي زموږ تګلاره غوره کړه او په موږ پسي ئې اقتداء وکړه. په وروستي رکعت کي د الضحى سوره او اړوند آيت ئې بني چي جهاد به خپل وروستي منزل ته ورسېږي، موږ ته د بريا او هدايت زيرى دئ.

زمرى د بام پر سر

۵۹- په ۱۲۱۶\۸۴ په خوب کي څان په امام صاحب کي په خپل کور کي ګورم، د بام پر سر زمرى ووينم، کله ئې په دېر و لم او کله ئې په روغو او ماتو خښتو وهم، په یوه ماشوم پسي وني ته خېژي، هغه په نړۍ خانګي بلې وني ته ترې لاړ شي، خو ګورم چي زمرى هم پسي ورشي، بيا بام ته راوخېژي، زه ئې په خښتو ووهم، چي راپېوخي، زه له دېوال د سړک په لوري کوز شم، له لوبي دروازې کور ته داخل شم، دوه بېلونه راواخلنم، یو څای ئې سره ونیسم، د کور شمال شرق ته د کوڅي په

سر کي دغه زمرى په دواړو بېلونو وهم وهم چې راوینش شوم.

بنایي تعبیر ئې دا وي: زمرى زمور په کور کي یعنی هغه اشغالگر حواک چې زمور هپواد ئې اشغال کړي، په ماشوم پسي د هغه هڅه یعنی د نوي نسل دې لاري کولو او په خپلو منګولو کي د نیولو هڅه، له یوې وني بلې ته د هغه ټوانکي ختل یعنی له یوې ډلي او تګلاري ئې بلې ډلي او تګلاري ته د ټوان نسل تګ، په ډبرو، خښتو او دوو بېلونو د زمرى وهل یعنی په څلورو ډول ډول محاذونو کي او په ډول ډول وسلو سره د دېمن مقابله، د بام پر سر زمرى وهل یعنی د ټولنې په برنى حاکمي طبقي کي د هغوي او د دوى د لاسپوڅو مقابله، له کور بهر او د کور شمال شرق ته د کوڅې په سر کي په بېلونو د زمرى وهل یعنی له هپواد بهر هم په دوو وسلو د دېمن مقابله، دا دواړه وسلې بېل ته ورته دي، بېل د کرلو وسیله ده، زمور هغه دوه وسلې دې ته ورته دي.

په خوب کي واده کول

۶۰- د سردار داؤد د اقتدار په دوران کي او هغه مهال چې په پېښور کي او سېدم، یوه شپه مي خوب ولیدو چې مرحوم مولوي صاحب جميل الرحمن غواړي خپله لور ما ته په نکاح راکړي، خو ورځي وروسته د کنر ولايت د امارت په ارتباط د ورونو تر منځ لانجه راولاره شوه، ټینو دا نه منله چې مولوي صاحب جميل الرحمن د کنر ولايت امير وي، زه ئې جلسې ته ورغلم چې ستونزه حل کرم، د خبرو په جريان کي مولوي صاحب وړاندیز وکړ چې د کنر ولايت امارت دي مستقیماً د حزب د امير په لاس کي وي، په همدي د ټولو توافق راغي او لانجه حل شوه او زه پوه شوم چې د هغه خوب تعبیر همدا وو.

۱۶- هغه مهال چي د سردار داؤد حکومت تر تعقیب لاندي وم، پکتيكا ته ولارم، د پکتيكا په هغه سرحدي بساري گوتي کي مي يوه شپه د قابل صديقي د ورور په دوکان کي تپره کره چي له برمل سره همسرحده دئ، د شپې مي استخاره وکړه چي پوه شم خه پېښ شول او خه به راپېښ شي، خوب مي ليدو چي د خرو اوبو يوه دند خوا ته د زړي وني سته ولاړه ده، پر سر ئې يو تپوس ناست دئ، زه په تمانچې هغه په نښه کرم، کله چي ماشه کښېکارم هغه متوجه شي، والوئي، د دند پر سر راچورلي، پر خپلو وزرونو هر لوري ته او به شيندي، بيا سري تري جور شي او د دند شاوخوا ولاړ خلک د دند په لوري کشوي، زه هلتنه ورشم، هغه په او بو کي بسخ کرم، پر سر ئې خپله پښه کښېزدم او زور کرم چي بنه ئې دوب کرم، داسي چي د پښې گوتي مي هم په او بو کي نتوټي، خو دا مهال زما پښه له هغې بخاري سره ولګډه چي د کت پنسو لوري ته ولاړه وه او په همدي سره له خوب راوېښ شوم، د ځینو برخو په تعبيـر هـمـفـهـ مـهـالـ پـوـهـ شـومـ اوـ ځـينـيـ ئـېـ وـرـوـسـتـهـ رـاـتـهـ جـوـتـهـ شـوـيـ چـيـ تـفـصـيـلاتـ ئـېـ دـاـ دـيـ:

د داؤد د بيرغ نښه تپوس ته ورته باز وو، ما د يوه نظامي اقدام په مت د هغه د نسکورولو هڅه وکړه، کله چي د ماشي راکارلو وخت راورسېدو هغه پوه شو، او هري خوا ته ئې بریدونه پيل کړل او دېر بي ګناه خلک ئې ونيول، کله چي مور د دي رژيم په ضد مسلحنه جهاد پيل کړ او ګن شمېر سيمو کي مو عمليات ترسره کړل، داؤد اړ شو خپل سياست بدل کړي، له کمونستانو سره ئې مناسبات خړ پې شول، غونښتل ئې هغوي له ځان لري کړي، پر ځای ئې نوي خبرې او غير کمونست اشخاص ملګري کړل، او په هغه خړ دند کي ئې له ځان سره شريک کړل، حتی

زموږ له ملګرو هم حئینو (د استاد ربانی په شمول) هڅه وکړه چې په دې دند کې ورسره ګډ شي، خو کسان ئې کابل ته ورولپېل، شمېر ئې دومره وو لکه زما د یوې پښې خو ګوتی چې په هغه دند کې ننوتې، ورو ورو او زموږ د پراخ کار له کبله خبره هغه حائی ته ورسپده چې مسکو د خطر احساس وکړ او داسي ئې وانګېرله چې که عاجل اقدام ونه کړي او داؤد له منځه یونسی نو افغانستان به د تل لپاره له لاسه ورکړي، او اقتدار به د اسلامي حزب په لاس کې پربوځي، نو ټکه ئې د خلق او پېژم روس پلوه کمونستان دې ته اړ کړل چې متحد شي او د یوې کودتا له لاري داؤد له منځه یوسې، په دې توګه داؤد په خپله د همغو خرو اوبو په دند کې غرق شو. سبب ئې موب وو ټکه هغه د حزب اسلامي دې ستر ستر شخصيتونه يا شهیدان کړل او يا ئې په زندانونو کې واچول، د ده په لاس ټول نیول شوي زندانيان د کمونستانو په لاس په شهادت ورسپدل. الله تعالى د خپلو ملګرو په لاس سزا ورکړه.

د خرو اوبو دند ته د چا راکاړل او خري او به ورشيندل

نو د خرو اوبو دند يعني ګنډه تولنه او نظام، خري او به چا ته ورشيندل يعني د هغه ټورول، دند ته د هغه راکاړل يعني په نظام کي له حان سره ملګري کول.

د الله تعالى په لوري الوت

۱۶- دربانی د اقتدار په دوران کي او د هفو جګرو په ورڅو کي چې د کابل ائتلافي ادارې د کمونستو جنرالانو تر قومندي لاندي د حزب اسلامي په ضد پیل کړي وي، یوه شپه په سروبي کي د نوميالي مجاهد ملک نصرت په کور کي پانه شوم، په کور کي یوازي وم، د شپې مي خوب ليدو چې له یوه ناپېژاندي کس سره د امام صاحب د

ولسوالی پر یوه سرک د غرب په طرف د یوه سپین جومات په لوري روان یوه، یوه
 خلور لاري ته راور سپدو، ناخاپه خو کسان چي برگي دريشي ئې پر تن وي را خرگند
 شول، زه له خلور لاري تېر شوم او زما همسفر له دغۇ كسانو سره ودرپدو، په خپلو
 منحۇنو كي ئې خبىي كولي، زه ورته منتظر وم، ما ته ئې د سترگو له كونج وكتل،
 لاس ئې داسىي خوخۇلۇ چى بسۇدل ئې نور له ما سره وراندى نه خى، د نىمي لاري
 ملگرى دئ، د بىرگو دريشيو له خاوندانو سره د شمال په لوري خوخۇبدۇ، زه همدلتە
 والوتىم، او د همفە جومات په لوري خوخۇبدۇم، له لري ئې گورم، لاندى مى خلک
 كتل چى په همىدى لارى درومى، ناخاپى مى دا شعارونه پر ژبه جاري شول: بىڭذار
 بىسوى خدا پرواز كنم، من از ياران نىمه راه در اين سفر ملکوتى بىزارم، بىڭذار
 بىسوى خدا پرواز كنم، من از ياران نىمه راه در اين سفر ملکوتى بىزارم، بىزارم:
 پېرى مى بىرى د خدائى لوري ته والوْحَم، زه په دې ملکوتى سفر كي د نىمي لارى له
 ملگرو بې زار يم، بې زار يم، اوېنىكى مى له سترگو بهپدى، داسىي احساس مى كولو
 چى زما د اوېنىكى خاځکي د هفو خلکو پر مخ خاځکي چى په دې لار روان دى، د سحر
 په آذان سره له خوب راوىپن شوم، همفە شعارونه مى پر ژبه جاري ول او اوېنىكى
 پر مخ روانى، د اودس په دوران كي هم او د لمانچە په حال كي هم، داسىي مى
 انگېرله چى زما رب زما خوا ته مخامخ ولار دئ، زما د اوېنىكى خاځکي وينى، غې مى
 اوري، سجدە مى د هفه په پېنسو كي ده، په خدائى قسم چى داسىي لمونچ او داسىي له
 خوند دك حالت مى هيٺكلە په خپل ژوند كي نه وو ليدىلى، له لمانچە وروسته
 پا خېبدۇم، بې اختيارە په خونى كي گرځېبدۇم او همفە شعارونه مى تکرارول او دومره
 مى ژړل چى نزدې وه زړه مى له ژړا وچوي، تر لمر ختو پوري همدا شعارونه وو او
 همدا ژړا، ناخاپى چا د کور دروازه وتكوله، یوه بې وخته مزاحم، داسىي مى احساس

کړه لکه چې دی مزاحم زما پر سر د او سپنین خټک وار کړي وي، هغه له خپل رب سره زما د ګرم وصال مزاحم شوی وو، نه پوهېزم په دې خوب کې ولی دومره ژور او پراخ اغښز وو، باور وکړئ تر نن پوري چې دا دئ نزدې شل کاله ترې تېر پېږي کله چې هغه صحنه رایادوم نو اوښکي می بانوګانو ته رانزدې شي او عجیب کیفیت راته مخه کړي.

د دې خوب تعبیر دېر خرګند دئ؛ د نیمي لاري ملګري د لاري په نیمايي کي له ما بېل شول، له هغو کمونستانو او ملېشو سره یو ځای شول چې برګي روسي دریشی ئې پر تن وي، دوی د شمال په لوري پلي ولاړل او زه په خپل مخکني مسیر د جومات په لوري والوتم، دا خوب می خو کاله وړاندي په فارسي ژبه د یوې ادبی قوټۍ او سپین شعر په بنې کي ليکلې او د شعر او عرفان په رسالي کي نشر شوی، بنې به وي چې هغه ستاسو مخي ته کښېږدم:

بگذار بسوی خدا پرواز کنم

حکایتي دارم از یک رؤيا

رؤيائي پر از اشك

سر آغازی برای اشك ها در بیداري

در اين رؤيائي عجیب

سفری داشتم، با یار نیمه راه،

همسفر نا آشنا

به سمت قبله، بسوی یکی عبادتگاه

ناګه به تقاطع رسیده بوديم

همسفرم در وسط راه

با جمع کوچکی

با جامه های ابلق

آمده از چند سوی و سمت

به تقاطع رسیده

حول و حوش همسفرم حلقه می شوند

با یکدگر سرگوشی و نجوى نموده

چشم ها بسوی من و

گوش ها به حرف همدگر

و من نامحرم نجواي شان

در کناره آن سوی جاده

ایستاده ام، در انتظار همسفرم!

از وضع او پیدا بود

که با این جمع تازه ساخته و

همراه و همنوا شده

از دور و از میان یاران تازه

با نگه دزدانه

با دیده ای از شرم فرو افتاده

نگریست بسویم

تکان داد دست چپ

که دیگر همسفری نتوان کرد

که دیگر همراهی پایان یافت

فهمیدم

که دیگر با من نیست

همسفری نیمه راه

جهت و سمت و سو رها کرده

همسفر در وسط راه

تنها بگذاشته

دشمن ناشناخته را چون دوست پنداشته

به طمع همره تازه به او پیوسته

در صف همرهان تازه خود

بجای قبله بسوی شمال راه افتاد

من که تنها مانده بودم، آنگاه

نمیدانم چگونه پرواز کردم

در همان سوی و سمت قبله

وبسوی همان عبادتگاه

و با این یکی و دو زمزمه:

بگذار بسوی خدا پرواز کنم!

بگذار بسوی خدا پرواز کنم!

من از یاران نیمه راه
در این سفر ملکوتی
بیزارم!
بیزارم!

قطرات اشک
بسان باران بهاری
از دیده هایم بزمین می ریخت
و میدیدم
هر قطره اش
بر سر و روی رهروان
که در همین جاده خام
به استقامت قبله
در رفت و آمد اند
می ریزد

هدف را از دور
و از همان بلندای آسمان
بخوبی میدیدم
شوق رسیدن به عبادتگاه
لحظه به لحظه

شدت می یافت
به بالهایم قوت می بخشد
و پروازم را سریعتر می ساخت

ناگه با آذان فجر
بیدارشدم
در حال زمزمه همان شعار ها
و با دیده های پر از اشک

وضو گرفتم
به نماز ایستادم
نمایی که به خدا سوگند
نظیرش را در زندگیم
هر گز ندیده بودم
گمان میکردم که
خدا را می بینم
که از آسمان به زمین آمده
و همین حالا
سجده هایم در پای اوست
و حرف حرفم را می شنود
ناظر ریزش قطرات گرم اشک

بر دامن و گریبان و سجده گاهم
و با نگاهی محبت آمیزش
به خطوط اشک

جاری بر چهره ام
با دقت می نگرد

از آن نماز عشق
از آن دیدار گرم
از آن حضور بی پرده
از آن اشک ریزی
در پای محبوب
فارغ شدم
از جایم برخاستم
چون حیرت زده ای
با گام های لرزان
به حرکت افتادم
با شعار پرواز بسوی خدا
بیزاری از یاران نیمه راه
و با سیلی از اشک بر رخسار
نا طلوع آفتاب
من بودم و اشک دیده

و نجوای دل

و زمزمه همان شعار ها

نمیدانم آن رؤیا را چه تأثیری بود؟

و آن شعار ها را چه قوتی؟

چرا این همه اشک؟

چرا این همه شوق؟

آیا در دیده ها

تا این حد اشک جا دارد؟

مگر دیده هارا

چشمها ییست از اشک

که خشک نمی شود؟

مگر دل را پهنازی است

به پیمانه این همه شوق؟

ناگه مزاحمی

درب خانه را دق الباب کرد

پنداشتم، درب دلم را محکم کویید!

و با مشت آهنین بر فرقم زد!

حیف حیف که به لحظات وصالم خاتمه بخشید

تادیر زمانی

پرتو نیرومند آن رؤیا

بر تمامی مشاعرم

سایه افگنده بود

هر گاه می خواستم

از آن رؤیا

حکایتی داشته باشم

گلویم گرفته می شد

دلم به لرزه میافتد

و قطرات اشک

به کناره های پلک می رسید

ناهنوز که هنوز است

و سالها از آن شب گذشته

یاد آن رؤیا

مرا دگرگون می سازد

نمیدانم چه پیامی در آن رؤیا

برايم مضمر بود؟

و چرا به سراغم آمد؟

ولی اینقدر دانسته ام که:

اگر در پروازی بسوی خدا

در عالم رؤیا

این قوت است و

این تأثیر

پروازی در بیداری

چگونه خواهد بود؟

له تنگ سوری تپر پدل

۶۳- د سرطان په شلمه ۸۴ کال: خوب وینم چي زیات عرب مجاهدین د اسامه، شهید عبدالله عزام او ابو ابراهیم عراقی (چي د قرآن يو خوب غربی حافظ دئ) په شمول راسره وي، په امام صاحب کي، بسکار ته روان يو، داسي ئای ته ورسیدو چي په زينو پورته كېږو، د زينو سر کي له تنگ سوری تپر شو، خو گامه مخکي لوی سيند مخي ته راشي، د دوو سيندونو د يو ئای کېدو په ئای کي باید بلی خوا ته واوره، زه بوټونه وباسم خو ناخاپي گورم چي زما عرب ملګري له بوټونو سره پري گډ شي، عبدالله عزام نورو ته وربسيي چي پر جګو جګو ځایونو پښه کښېردي او تپر شي، په بله صحنه کي د لاري په پوستي ورشو، له هر چا پونستني کوي، قول تپر شي، زه خپل نوم عبدالله وښيم، د پوستي قومندان نورو ته وايي: گورئ چي عربان دي، زه ورشم، ورته ووايم، مونږ بسکار ته روان يو، ته پوهېږي چي مونږ نه شراب خورو او نه نخا او رقص حلال گنيو، یوازي بسکار راته پاته دئ، چي لب مخکي ولاړ شم يو تنکي ځوان وګورم چي پېړنم ئې او هغه د صلاح الدين ايوبي لمسی وي، لاس ورکرم او خو خبری ورسره وکرم او ورته ووايم چي د بسکار بنه ئای ته مو ورسوه يا خوک راسره ولپزه، مخکي اسامه رانه پونستنه وکري: آيا سیاف ربانی او

مسعود د حسد له مخي ستاد وژلو هڅه کړي، زه ورته ووايم خو حلې ئې اقدام کړي
خونه دي بریالي شوي.

د خوب تعبير دا دئ: شهید عبدالله عزام د فلسطینی مجاهدینو، شهید اسامه د سعودي او یمنی مجاهدینو او ابو ابراهيم د عراقي مجاهدینو استازيتوب کوي، په افغانستان کي سره یو ځای شوو، دلته مو په ګډه جهاد وکړ، له ستونزمن حالت سره مخامخ شوو، د دوو نهرونو د یو ځای کېدو له ځای د تېرپدو معنی دا ده چې د حoadثو له دوو داسي بهيرونو سره مخامخ شوي یو چې یو ئې د روسانو له لوري او بل ئې د امریکایانو له لوري رامنځته شوي، دا دواړه سره متحد شول او مور د دوی له ګډ توافق راولار شوي خند سره مخامخ شوو، عربو مجاهدینو ته به د کار شرائط دومره سخت شي چې د پښو اپښودو یو یو ځای به ورته پاته وي، د دبسمن امنیتی پوستې به زياتي او مجاهدینو ته به له یوې سیمې بلي ته تګ ګران شي، د صلاح الدین ایوبی لمسي د هفو ترکانو استازيتوب کوي چې په افغانستان کي د امریکایانو له یرغل وروسته راغلي، مور به د هفوی د ملګرتیا طمع وکړو، په خوب کي دغه مطالب راته انځور شوي.

په خوب کي د سيندا او نهر ليدل

۴۶- په خوب کي د پښو او حoadثو بهير د سيندا او نهر په بنې کي تمیيل کېږي، د خرو او بو او څباند نهر معنی خطرناک او هیبتناک حoadث دی، د رنو او بو سيندا عادي او بي خترو حoadثو بهير، ژوري او بهه ئې د ستونزمنو او لې ژوري او بهه ئې د آسانو پښو، بنې به وي چې د یوه خوب په ترڅ کي دا مطلب واضح کرم:
هغه مهال چې د سردار داؤد حکومت زموږ دېر غړي ونیول، زه په پکتیا کي د شهید اسدالله جهاد وال کور ته ولاړم، د هغه کورنۍ د سروتې په یوې غرنې سیمې

کي او سپده، يوه شپه مي خوب وليد چي زه او جهادوال په سفر روان يو، مخي ته سيند راغي، دواړه ورننوتلو، او به رنې وي، د او بواژور والي شپه په شپه زياتپدو، د نهر يوه او بله ژي لبز او منځ زيات ژور وو، خو دومره نه چي سرې په کي ډوب شي، زه تري تېر شوم، خو جهادوال په همغه ژي کي پاته شي، خپلي خوا ته د پرو خو قوقي ومومم، لګيا شم چي هغه سره وتړم او ده ته ئې ورواقوم چي وئې نيسې او زه ئې دي خوا ته راتېر کرم، په همدي حالت کي له خوب راویښ شوم. سبا زه او دی د سیدکرم په لوري وخوچیدو، غوبنتل مو کابل ته ولاړ شو، مابنام سیدکرم ته ورسپدو، هلته په ناخاپي توګه د ده له مشر ورور سپین پاچا سره مخامخ شوو، هغه جهادوال کابل ته له تګ منع کړ، له پېښو خبر شوي وو، گمان ئې دا ووچي کابل ته د ده تګ خطرناک دئ، مجبور شو له ما رخصت واخلي، زه یوازي پاته شوم او د کابل په لوري مي خپل سفر ته دوام ورکر، دېرہ موده وروسته او هغه مهال چي زه په داسي توګه ده ته رسپدلی چي له يوه بل ته، بل ته او په پاي کي ده ته رسپدلی، همفسي لکه چي ما په خوب کي پري سره تړل او دی مي له سيند پري راتېرولو.

په هوا کي معلم تعمير

۶۵ - په ۱۴۱۳\۱۲۷ مي خوب ليدو چي د يوه بشونځي په صحن کي له حکيم نومي سره قدم وهم، هغه راته ووايي چي ماشاء الله بنه دېر تبلیغات دي د امریکا په ضد وکړل، زه ورته ووايم: د امریکا خلاف هومره تبلیغات او مظاهري وشوي چي په تاریخ کي ئې مثال نشو موندلی، بیا له همدي کس سره د مزري په يوه کت ناست بیم، له مونږ آخوا بش په خپل دفتر کي له چا سره لګيا دئ خبری کوي خو کله کله ما

ته و گوري، داسي معلومپري چي زما په اره ورسه خبره کوي، که گورم دا حکيم اوس داکتر ابراهيمي شوي، هغه داسي کښېني چي زما او بش ترمنځ حائل شي، پورته و گورم چي په هوا کي يوه لوی تعميرته ورته خه معلق ولاړ دي، خه کسان ئې په جورو لو لګيا دي، خو ډېره عجله لري، له کار وروسته په ډېره عجله تري و خوچېري احساس کوم چي اوس چوي، خو له انفجار مخکي راوېښ شوم.

تعبيير ئې دا دي: زموږ سنګر (حزب) داسي دئ لکه مدرسه، هوښيار (حکيم) کسان له موږ سره دي، زموږ دریج او فرهنگي فعالیتونه د هوښيارو خلکو له نظر ارزښتمند دي، امریکایان زموږ فعالیتونه خاري، له خپلو ملګرو سره زموږ په اره مشوري کوي او لازم هدایات ورکوي، او سنی امریکایي نظام داسي دئ لکه په هوا کي ولاړه ماني چي هره شبېه ئې د نسکور بدoo احتمال وي. په ابراهيمي د حکيم د بدلهدو تعبيير به بسايي دا وي چي دا هوښيار او حکيم شخصيتونه به وروسته او د حزب اسلامي په غېز کي د ابراهيم عليه السلام لار غوره کړي او ابراهيمي مزاج شخصيتونه به شي.

په خوب کي د شهيد ليدل

۶۶:- زما يوې بنور راته ليکلي وو: هغه مهال چي زه شاوخوا ديارلس کلنه وم، خوب مي ولید چي شهيد انجنير حبيب الرحمن زموږ کور ته راشي، پر دسترخان له موږ سره ناست دودي خوري، بيا ما ته و گوري او راته و وايي: خو کاله وروسته په تا پسي راهم، کله چي له خوب راوېښه شوم گمان مي وکړ چي بسايي شهادت به مي په برخه شي، خو خو کاله وروسته ستا له زوي انجنير حبيب الرحمن سره زما نکاح وشوه.

له دي معلومپري چي په خوب کي شهيد د ربنتيني شاهد او گواه په معنى دي،

د ده له لاري يو رښتنې پیغام خوب لیدونکي ته رسپزې.

بوټونه

۶۷- زما همدي برنور خوب ليدلى وو چي زموږ په کور کي د مجاهدينو مشران راغوند شوي، حکمتiar هم د هغوى په منځ کي دئ، سیاف په لمانځه ولاړ دئ، په همدي وخت کي زموږ کور ته له ختیئ لوري يو ټانګ داخل شي، خو کسان تري راکوز شي چي خپره ئې پليته او بدغونې وي، حکمتiar لتيوي، کله چي حکمتiar غواړي له شمالي دروازې ووځي د دغۇ کسانو په خبر نور له شمالي دروازې رانټوځي او له ده سره لاس او گربوان شي، خو هغه د دوى يو کس داسي کلک ووهی چي بوټونه ئې له شمال ختیئ ته وغورځي.

تعبيير ئې دا دئ: بهرنې څواکونه لومړۍ له شرق لوري او بيا له شمال لوري زموږ هپواد ته راګل، لومړۍ هدف ئې د حزب اسلامي څل او د حزب مجاهدين نیول وو، د نورو ډلو مشرانو عکس العمل ونه بشود، حزب په جګري کي ورسره بشکېل شو، دې ته به اړ شي چي د پاکستان له لاري له افغانستان ووځي، حتی هغه ئې هم چي د شمال له لاري افغانستان ته راګلي ول، د وتلو لار به ئې پاکستان وي. هغه بوټونه چي ختیز لوري ته ولوېدل همدا افاده کوي. د سیاف د لمانځه تعبيير به بنائي د ده هغه دریئ افاده کوي چي د امریکایانو د یرغل په وړاندی ئې غوره کړي، هیڅ مخالفت نه کوي او کوم عکس العمل نه بنې او همدا ورته د اسلام مطابق دریئ

برښني!!

د ملا درد

۶۸- د ۹۱ کال د حوت میاشتی دېرشمه د کال آخری شپه له مخکنې خوب وروسته

په خوب کي گورم چي شپز عرب مجاهدين زمور خوا ته راشي، يو ئې ووايي: مور یوه دربور دلته را ارسولو، غونبنتل ئې مور دبىمن ته وسپاري، ما ورته وژړل، تر حرم ئې وپارېدو، مور ئې پرېنسودو، ما ورته وویل: که د یوه انسان په وړاندي ژرا د هغه تر حرم پاروي د الله تعالى په وړاندي به ژرا خنګه وي، بيا گورم چي اسامه پر کت غزېدلې پروت دئ، زه ئې خوا ته ورشم، غواړي پورته شي، خو ملا ئې درد کوي، راته ووايي: ملا مي ډېر درد کوي، زه ورته وواييم: آيا مساج درکرم، په همدي حالت کي راوينشون شوم.

تعبيير ئې دا دئ: دا د هغه سخت حالت انځور دئ چي عرب مجاهدين ورسره مخامنځ شول، القاعده هم له سختو ستونزو سره مخامن او حالت ئې داسي شو لکه د چا ملا چي درد کوي او پر خپلو پښو ودرېدل ورته گران وي.

تور موټرونې او په خپلو کي ئې تصادم

۶۹- د طالبانو په لاس د کابل حکومت له سقوط وروسته او هغه مهال چي په بغلان کي وم خوب مي ولید چي له شهيد ګل رحمن سره يو خاي د يوی غوندي پر سر ولاړ يو، شا ته مو سړک دئ چي له شرق غرب ته غڃدلې، مور جنوب ته متوجه يو، ناخاپي مو شاته د دوو شيانو د تصادم غږ تر غور شو، چي مخ مو وروارولو نو گورو چي دوه تور واړه موټر سره تکر شوي، دواړه له غرب شرق ته تلل، شاتنى موټر راغلى او مخکنى ئې وهلى، بيا گورو چي دا شاتنى موټر د شرق په لوري وتنبتي، زما په لاس کي همسا وي، دا په دې موټر پسي وشرم او ورته وواييم: دا موټر راستون کړه، هغه په هوا کي پسي ولاړه شي، بيا گورم چي له شرق يو مست زمرى په توپکو توپکو مندي راوه هي، زه له غوندي سړک ته د زمري مخي ته راکوز شم، هغه زما په ليدو سره داسي ژر ودرېزې چي پښې ئې وښوېېزې، بېرته په شا

مندہ کري؛ داسي چي د کونگري (واړه سپي) په خبر غز تري اور بدل کېږي، بيا گورم چي په آسمان کي د شنو صحرائي کوترو خبل را خرگند شي چي د غرب په لوري درومي، زه د شهادت په گوتي سره هفه لوري ته اشاره وکړم، کوتري په یوه ليکه ودرېږي او په منظمه توګه په شا شي او بېرته د شرق په لوري ولاړي شي، بيا گورم چي زه د یوه غره د لوی او لوړ کمر مخي ته ولاړ یم، د دعاء لاسونه مي لوري او ژارم، متوجه شوم چي د دې لوی کمر یو اړخ مات شوي او پرېوتي، زه ټولایم: دا زما د دعاء له کبله مات شوي، په همدي حالت کي له خوب راوېښ شوم.

تعبيړ ئې دا دئ: په شمال کي د دوو تورو ګادو تصادم یعنې په شمال کي د دوو تورو دلو تصادم، په شمال کي به یوه بله تعقیبوي، د شمال په شرقی برخې کي به د دوى تصادم دې باعث شي چي یوه هملته پاته شي او بله د هېواد شرقی لوري ته وتنبستي، پیاوړې به وتنبستي او کمزورې به پاته شي، بنایي دواړه به د غربی هېوادو له لوري پالل کېږي، حکه ګادې ئې له غرب راغل، یو به ئې بله له وړاندې تګ وغور حوي، همسا یعنې ټواک او قوت، تعبيړ ئې دا دئ چي حزب به دا بله متعرضه ډله تعقیب کري، هفه به د شرق له لوري په هیبت سره راستنه شي، خو هیبت به ئې د مجاهدينو په وړاندې ختم شي او بېرته به په شا وتمبېزې، باعث به ئې حزب اسلامي وي، د شرق له لوري د صحرائي کوترو راتګ يا داسي نېکو خلکو راتګ چي صحرائي مزاج دي، زموږ په اشاره به بېرته ستانه شي، بنایي دا به هفه قبائلي مجاهدين وي چي د کومي دلي د مرستي لپاره افغانستان ته راخي خو زموږ په وينا به د هفوی له ملګرتیا لاس واخلي او بېرته به ولاړ شي، يا خو دا کوتري هفه ملائکي دي چي د مؤمنانو مرستي ته راخي او د غېي او غيرمرئي لښکرو په خبر عمل کوي، لوی کمر یعنې سخت زړي بد ټواکمن، چي زموږ د دعاء له امله به مات شي. په

قرآن کي سخت زيري انسان له سختي تيزري سره تشبيه شوي. هلته چي فرمائي:
فمثله كمثل صفوان: مثال ئې د كلکي بسوی دبري په خپر دئ. که د هپواد پېبنسو ته د
دې خوب په هنداري کي خير شونو د دغۇ دوو تورو چلو پېژنەل گران کار نه دئ.

يو موټر او دوه اشتىرنگونه

۷۰- د ۱۳۶۶ اکال د سنبلي په مياشت کي د حزب اسلامي د مرکزي شوري د غوندو
په لېر کي او هغه مهال چي د حزب د تشکيلاتو په اړه بحثونه روان وو، ما وړاندیز
وکړ چي د حزب اجرائي چاري دي د امير نائب ته تفویض شي، امير دي له ورخنيو
اجرائي چارو فارغ وي، حيني ورونه له دې سره موافق نه ول، نږدي دوه ورځي پر
دغې موضوع بحث وشو، ما د دغه بحث په دوران کي د شېپې خوب ولید چي په يوه
موټر کي چي دوه اشتىرنگونه لري، يوه ته ئې زه ناست یم او بل ته ئې بل کس، هره
شبېه دا اندېښنه راسره وي چي داسي نه زه اشتىرنگ يوه لور ته تاو کرم او دې ئې
بل لور، لېر وړاندی د يوه کور مخي ته ودرېدو، يوه سينګار شوي نجلى راوطله، زما
همخنگ درېبور ته ئې وویل: راځه، هغه ما ته وکتل او له شرمه کوز نه شو، دا ستنه
شوه، ورپسي بله راغله چي تر مخکنۍ ئې سينګار زيات وو او زما همخنگ ته ئې
وویل: ماما راځه، هغه کوز شو او له هغې سره کور ته ننوت او زه په همدي وخت
کي له خوب راوېښ شوم. د خوب تعبيیر دېر خرگند دئ، يو موټر او دوه اشتىرنگونه
يعني يوه تولنه او دوه واکمن مشران، هره شبېه د تصادم وېره، هغه سينګار شوي
نجلى يعني انحراف ته بلونکي عوامل، دوهم درېبور د يوه بلونکي په وړاندی د شرم
له کبله ځان راتم کړ خو د بل زيات غولوونکي بلونکي په وړاندی ئې پېښې وښوېپدې
او له خپلي دلي بېل شو. سبا چي غوندي ته ولاړم، د بحثونو په دوران کي مي له خه
ویلو او پر خپل وړاندیز له تینګار چده وکړه، پرپکړه زما د رأيي خلاف راوطله،

وروسته او د شوری په بلي غوندي کي په ټولو اداري تشکيلاتو کي؛ له امارت نېوليٽ تر رياستونو او آمريتونو پوري د معاون تشکيل حذف شو.

په خوب کي د عمر (رضي الله عنه) ليدل

۷۱- زينب الغزالی د اخوان المسلمين نوميالي، مشره چي د په کلونه ئې د مصر په زندانونو کي تپر کري، د تپر جهاد په دوران کي پېښور ته راغلي وه، ما د شهيد عبدالله عزام په کور کي ورسره وليد، د ډي یو د په خوندور او اغږم من کتاب مي لوستلى وو او زړه مي غونبتل چي هغه وګورم، له مقدماتي خبرو وروسته ئې د شهيد عبدالله عزام په وراندي راته وویل: د زندان په هغو سختو شپو ورڅو کي مي عمر (رضي الله عنه) په خوب کي ولید، زه د هغه له نسل یم، هغه ته مي وویل: دعاء وکړه چي الله تعالى اسلامي امت له دې دردناک حالت وزغوري، هغه یو خوک راوغونبتو، توره ئې په لاس کي ورکړه، امر ئې ورته وکړ چي د شرق په لوري ولاړ شه، هغه پر آس سپور شو، او د شرق په لوري ولاړ، له خه ځنډ وروسته راستون شو او عمر (رضي الله عنه) ته ئې وویل: شرق مي فتح کړ، بیا ئې غرب، بیا ئې شمال او بیا ئې جنوب ته ولپزو او هر څل له لب ځنډ وروسته راستون شو او د فتحي زپري ئې ورکړ،... اوس چي مي ته ولیدلی هغه خوب مي راپه ياد شو، هغه سري کت مت ستا په خبر وو او پګړي ئې هم ستا په خبر،... ما هغه ورڅ داسي مزارۍ پګړي پر سر وه چي رنګ ئې پیکه نصواري وو، سپني کربني ئې درلودي او په هغو ورڅو کي ئې پر سر کول په مجاهدينو کي عموميت پيدا کړي وو، تعبيير مي دا وو چي الله تعالى به دا شرف افغان مجاهدينو ته ورپه برخه کړي او دا فتوحات به عملاً د دوي په لاس تحقق ومومي. په دې کي هیڅ شک نشته چي د نړۍ په کچه روان اسلامي جهاد د افغان مجاهدينو د جهاد څې دې چي د نړۍ گوت گوت ته وغځبدې.

٧٢ - هغه مهال چي لا پوهنتون ته نه و م تللى او لا اسلامي نهضت نه وو پيل شوي، يوه شپه مي خوب ليدو چي د سرور پوپل په نامه له يوه پرچمي سره مناقشه لرم، تر دې خوب د مخه مي هم خه موده مخکي له هغه سره په ويتبه يوه مناقشه درلوده، د خوب د مناقشې په پاي کي مي دغه آيت ده ته واوراواو: **رُبَّمَا يَوْدُ الظِّنَّ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ** : هغه چي كفر ئې كري دېر ئلي به دا خوبسوی چي کاش مسلمانان وى.

او دا په داسي حال کي چي نه مي دا آيت حفظ وو او نه ئې په معنى پوهېدم، په خوب کي په دې هم نه پوهېدم چي زه مقابل لوري ته د قرآن يو آيت اوروم، زه هم په عربي نه پوهېدم او هغه هم په عربي نه پوهېدو، نه پوهېزم چي دا آيت خنگه زما په ژبه راغي، او ملي مي هغه ته دا آيت واوراواو، د همدي په ويلو سره له خوب راوينن شوم، خونن پوهېزم چي په دې آيت کي خومره ستره وړاندوينه او په دې خوب کي خومره ستربشارت مضمر وو، ما هغه ورخ په خپلو ستړګو ولیده چي دېرو کمونستانو دا هيله کوله چي کاش مسلمان وى.

باران، سمسوره سيمه، شنه ونه، خري مرغى او قفس

٧٣ - د مرحوم عبدالرحيم نيازي له وفات وروسته له مور سره دا اندېښنه وه چي د ده د نشتولالي دا لویه تشه به خنگه ډکوو، کمونستانو هم تبلیغات کول چي جوانان مسلمان نشي کولي دا تشه ډکه كري، خوالله تعالى خپل فضل زمور په حال شامل کر او اسلامي نهضت په بنه توګه مخکي ولاړ، په همدي ارتباټ مي يوه شپه خوب ولید چي په يوې دېري بنایسته سيمې کي يم، وړې وړې غونډۍ لري، په داسي تکو شنو نريو ونسو پوشل شوي چي بشکلي چمن کبلو ته ورته دي، د انسان د قد په اندازه

شني سمسوري وني هر لوري ته تر سترگو كېري، د پرخې په خېر نري نري باران
ورېري، ناخاپه گورم چي دېري خېر مرغى د دي باران له كبله په يوي وني کي
ragوندي شوي دي، دري ژبي دا مرغى د جل په نامه يادوي، ھيني خلک هفه د
بنايسته غړله امله په قفسونو کي ساتي، زه لګيا شم دا مرغى رانيسم او په خپلي
غېز کي ئې راغوندوم، غېز مي تري ډکه شي، بيا گورم چي خپل کشيرو ورور ته
واړه واړه لرګي ورکوم چي د نريو درو په يوه چوکات کي ئې ودروي او قفس تري
جور شي، چي دا مرغى په کي وساتو، د مرغيو د رانيولو په دوران کي يوه ئې
لالهانده شي، وزر وهي چي ځان خلاص کړي، خو زه ئې راتينګه کرم، داسي
احساس کرم چي بنايی پنه به ئې خوب شوي وي، ورته خفه شم او په همدي حالت
کي راوینش شوم.

تعبيير ئې دا دي: نري باران يعني د الله تعالى رحمت، په قرآن کي باران د الله
تعالي د رحمت په نامه ياد شوي، سمسوري او بنايسته غوندي يعني زموږ د دعوت
او مبارزي پرتميني او سمسوري لوري ژوري، خري مرغى او په يوي شني وني کي د
هغوي راغوندېدل يعني د نهضت هفه غري چي په يوي پاكۍ عقيدي راغوند شوي،
په قرآن کي پاكه کلمه له پاكۍ وني سره تشبيه شوي، په خپلي غېز کي د هغوي
راغوندول او د قفس جورولو سپارښتنه يعني د دغو غرو په راغوندولو او منظمولو
کي زما ونده، کشيرو ورور ته د قفس جورولو سپارښتنه يعني په دي منظمولو کي د
کشنارو ونده.

سپې په غېز کي

۷۴- يوه ګران دوست مي خپل خوب راته ليکلی او تعبيير ئې غونستي، خوب ئې دېر
عجب او داسي دي: په خوب کي گورم چي جنرال دوستم زموږ کور ته راغلې وي،

زه ورسره خبری کوم، يو کس و گورم چی سپی ئې په غېز کي نیولی وي، يبا داسی راته جوته شي چي هغه کس زه په خپله يم، کله چي د هغه سر ته حیر شم نو گورم چي زما سر د هغه پر بدن دئ او کله چي حان ته حیر شم نو و گورم چي د ده سر زما پر غاره وي، زه دوستم ته و وايم چي له ما سره مېلمه شه، د شپې مړي له ما سره و خوره، اوس په بازار کي ولاړ يو، هغه دېر خوشحال شي، زړه ئې غوبنټ چي د انتخاباتو په اړه راسره خبری وکړي، هغه سپی چي د سري سر لري گورم چي زما مخ ختنې، زه وشرمېږم او بلال نومي خوريبي ته و وايم چي دا سرونه سره بدل کړه، زه ئې په تنګ کړم، داسی راته بسکاره شي چي سر ئې زما سرنه وي د بل چا وي! خو يم زه.

هغه ته مي وویل: تا ته په دې خوب کي دا پیغام درکړي شوي چي جنرال دوستم به غواړي د انتخاباتو په اړه له تا سره خبره وکړي، ته به هم داسی فکر کوي چي بسايي دا خبری به ګټوري وي، په سينه کي به دې داسی کوم عزم او هيله وي چي ناسمه او غیر انساني ده، بسايي کومه طمع او هيله به وي، لکه حرصن، له مال، ثروت او اقتدار سره حب او مينه، بل انسان ته طمع درلودل، او يا بل داسی خصلت چي اسلام ئې نه خوبنوي، دا عزم او هيله ستاد یوه ناسم فکر او رأيي بنسټ ګرځدلۍ، او ستاد اصلي فکر او رأيي حائی ئې نیولی، په غېز کي د سپی نیول او خپل سر د هغه پر بدن او د ده سر پر خپل بدن ليدل؛ تعبيير ئې همدا دئ، په خوب کي دا هم درته بشودل شوي چي ته به دا بد خصلت او له هغه راولار شوي فکر له حانه لري کړي. د خوب له دې برخي چي سر او سړي په متغيري بنې کي درته جوت شي داسی معلومېږي چي بسايي دا کس به ستا کوم خپل او قریب وي او ته به د خپل بلال نومي خوريي له لاري هغه ته د خپل فکر بدلو لو وينا وکړي، او يا خو له بلال مراد د توحید

لوري ته کوم مؤذن او بلونکي دئ او ته به له همدي داعي وغواړي چې دا بدل فکرونه سم کړي. کله چې می د خوب لیدونکي په اړه مزید معلومات ترلاسه کړل نو راته جوته شوه چې هغه غوبنتل حزب اسلامي په اقتدار کي شريک شي او له داسي لوري سره ائتلاف وکړي چې د بريا احتمال ئې زيات وي، که خه هم د دې لوري نه تګلاره او ترکيب د تأييد وړوي او نه ئې زعامت!! او دا له شک پرته هغه خه دي چې نه ئې اسلام خوبسوی او نه یوه اسلامي گوند ته ګټه رسوي. اميد دئ خوب لیدونکي هم دا طمع لري غورخولي وي او هم له هفې راتوکېدلې فکر او رأيه.

سيلي، دوري، د ځنګلي ځناورو خپل

۷۵ - د حبيب الرحمن مور وايي: خوب مي ليدو چې سخته سيلي لګېږي، دورې بادېږي، خلک مندي وهي، چې ځان خوندي کړي، د سيلي دروند برغ وي، یو برغ واورم چې خلکو ته وايي: ووځۍ، د ځنګل ټول ځناور راروان دي، زه د باندي ووڅم چې وګورم دا چيغې د خه دي، که ګورم چې ځنګلي ځناور په دې شمېر کي مندي وهي، په دې وخت کي یو بل غړې واورم چې وايي: زه ستا وړوکي زوي یم، خلکو ته ووايې چې مه وېړېښې، مه تبستې، خپلو کورونو ته راستانه شي، په دې لاس به افغانستان آزادېږي، زوي مي زما خوا ته راشي او خپل لاس پر زمکه ووهي، که ګورم چې د هغه لاس د زمرې په خبر او دېر لوی وي، کله چې زمکه په خپل لاس ووهي دروند برغ تري پورته شي، زه خلکو ته همدا خبره کوم چې مه وېړېښې، مه تبستې، خپلو کورونو ته راستانه شي، زما زوي راغي نور نو مه وېړېښې.

د دې خوب تعبيير دا دئ: سيلي او دورې هغه بد حالت تمثيلوي چې زموږ پر هېواد راغلې، په ولس کي ئې وېړه او خوف راولاړ کړي او هفوی ئې د خپلو کورونو پېښودو او تېښتني ته اړ کړي، دا سيلي او دورې د هغو ډلو له کبله دي چې ځنګلي

خناوارو ته ورته دي، زموږ د ټولني نوي نسل به په پوره حواک سره د دي ډلو مقابله کوي او ولس به له وپري ژغوري. دا نسل به خوب ليدونکې په څلوا ستړګو په وينسه کي وګوري، د وړوکي زوي لاس د زمري د لاس په خبر ليدل او د هفه دا وينا چي خلکو ته ووايه؛ مه وپرېزئ، مه تښتئ، خپلو کوروونو ته راستانه شي، په دي لاس به افغانستان آزادېږي، همدا تعبيير لري.

پر سپین آس د مېرمني سپرپدا او لوړ الوت

۷۶ - یوې مېرمني راته ليکلې: له نکاح مخکي مي خو ځلې پر له پسي خوب ليدو چي پر یوه سپین آس سپره شم، آس والوخي، په هوا کي دېر جګ درومي، لاندي خلک راته واړه واړه په نظر راخي.

د هغې خوب مي داسي تعبيير کر: صالح مېره او معنوی ارتقاء دي په برخه شوې، دومره به له معنوی پلوه لوړه شې چي عام خلک به واړه واړه په نظر درشي. په خوب کي لوړ تګ، پر لوړ ځای ودرېدل او لوړ الوت د معنوی ارتقاء او لوړوالۍ په معنی دي.

پر لوړ منبر وينا

د دي مېرمني خوب ما ته خپل خوب راپه ياد کړ چي د امریکا له یړغل وروسته مي ليدلې او داسي وو: په یوه تالار کي لویه غونډه وي، زه پر منبر ولاړيم او خلکو ته وينا کوم، د منبر دېر لوړوالۍ له امله ناست خلک دومره واړه واړه گورم لکه پر یوې پاني ټکي، د نورو خبرو په ضمن کي هفوی ته ووايم: باید مكتب او مدرسه سره توحید کړو، واحد تدریسي نصاب رامنځته کړو، بېل بېل تعلیمي نظامونه او تدریسي نصابونه اختلافات راولاړوي او د ملا او مكتبي جنګ رامنځته کوي، په کار ده چي تر

دولسم پوري تدریسي نصاب داسي وي چي زده کوونکي هم کافي او ضروري شرعي پوهه ترلاسه کري او هم له نورو ضروري علومو برخمن شي، د تخصص دوره له دولسم وروسته پيل شي، حيني د شرعي علومو په برخي کي تخصص ترلاسه کري او حيني په طب، انجنيري، ساينس، زراعت او نورو برخو کي، په دي توگه به هم زموره داکتير او انجنير له شرعي علومو برخمن وي او هم زموره ملا او مولوي له نورو ضروري علومو... د وينا په پاي کي او کله چي له منبر راکوز شم استاد ربانی د غوندي له شاتني برخي راوراندي شي او راته ووایي: په نصاب کي باید علم الكلام هم شامل کړو!! ما ته دا وينا خوند رانه کري، په همدي له خوب راوېښ شوم.

د روسي څواکونو دراتګ وړاند لیدنه

۷۷- د حبيب الرحمن مور وايي: دروسانو تر راتګ وړاندي مي خوب ليدو چي زموره د کور مخي زمکي ته ټانکونه راشي او ودرېزي، په هوا کي طيارې ګرځي (تر دي وړاندي مي طيارې او ټانکونه په وېښه نه وو ليدلي)، دا اندېښنه راسره پيدا شي چي زموره کور په خطر کي دئ، د کور سامانونه او بستري راباسم او خپل ګاوندي ته ئې سپارم... دېره موده وروسته مي همدا صحنه په خپلو سترګو په وېښه ولidle، په همغي زمکي کي روسي ټانکونه ودرېدل، په هوا کي هليکوپتري چورلپدي، موره له خپل کور ووتلو، همغسي مي د کور سامانونه او بستري ګاوندي ته وسپارل.

کعبه، حجرالاسود، په کعبه کي دسترخان، پر بالښت تکيه

۷۸- حبيب الرحمن راته ليکللي: خوب مي ليد چي مکې ته تللى يم او غواړم کعبې ته داخل شم، یو عرب زما مخي ته روان شي چي د کعبې دروازه راته خلاصه کري، ټول خلک یوې خوابلي خوا ته شي چي مونږ ته لاره راکړي، د خلکو منځ کي لاره جوره

شي، زه په کي تپر شم، هغه عرب تر ما مخکي وي، کله چي د کعبې له دروازې تپرپرم پښه مي بنده شي، حان سمبال کرم چي ونه لوپرم، کله چي کعبې ته ننوحم، ژرا راشي او له حان سره وايم چي محمد (صلی الله عليه وسلم) همدلته ټول بوتان رانسکور کړل. زه په کوم شي پسي ګرڅم، لتيوم ئې چي چېږي او په کوم ځاي کي ئې اپښي دئ، له یوه کس پونسته وکرم چي دلته خو هري خوا ته لمونځ کولي شو؛ خو تاسو معمولاً کومي خوا ته ودرېږئ، هغه لارښوونه راته وکړي، او زه په لمانځه ودرېرم، غواړم دوه رکعته لمونځ وکرم؛ خو غلط شم او درې رکعته وکرم، بيا له سره نيت وکرم چي دوه رکعته وکرم. د کعبې دنه ئې داسي جوړ کړي وي لکه لوکس سالون، تلویزیون او کرسۍ ئې هم پکي اپښي وي، فرش ئې هم په کي غورولې وي، او هغه عرب چي دروازه ئې راته خلاصه کړي وه، ناست وي او پر بالښت ئې تکيه کړي وي او پښې ئې غزوړې وي. داسي انګرم چي دسترخان ئې هم مخي ته غورېدلې وي او خواړه پرې اپښي وي. کله چي له خوب راوینش شوم، راپه ياد شو چي زه خو په کعبه کي په حجرالاسود پسي ګرڅېدم، هغه خو د کعبې په منځ کي نه ده.

هغه ته مي ولیکل: ستا د خوب تعبير داسي برپښي: بنایي کعبې ته د ننوتلو سعادت درې برحه شي، هغه مهال به ته حالت ته د سحر په سترګه گوري خو هغه به مابنام ته ورته وي، ته به حالت د مسلمانانو د بريا حالت ګني خو تا به اشتباہ کړي وي (د دوه رکعته لمونځ په نيت اشتباهاً درې رکعته کول همدا معنى لري)، لا به د کعبې واک د داسي خلکو په لاس کي وي چي له کعبې ئې حان ته مطعم او سالون جوړ کړي او هلتنه ئې په بې اعتنائي او بې پرواړي سره پښې غزوړې دي. ته به غواړي له الله تعالى سره پر خپلي ايماني ژمني عمل وکړي خو هلتنه به دا مجال ونه مومې (د

کعبی منج کی د حجر الاسود لقول همدا تعبیر لری)، بسایی ته به غواړی قول مسلمانان متحد شي خو دا هیله به دي ترسره نشي.

له رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) سره مصافحه او له هغه سره یو ځای لمونج

۷۹- د حبیب الرحمن بل خوب داسي دئ: خوب می لید چې د یوه لنیکر مشري راپه غاره وي، د دبسمن پر یوې قلعي حمله وکړو او هغه فتح کړو، زما ملګري د پرستري شوي وي او قول ویده شي، ما ته یو کس خبر راکړي چې بل لنیکر غواړي پر مونږ برید وکړي، زه هڅه کوم چې خپل ملګري راوینېن کرم او دفاع ته ئې تیار کړم؛ خو ګورم چې حمله کوونکو مونږ محاصره کړي یو، یو کس ئې راوبراندي شو او ما ته ئې وویل چې محمد (صلی الله علیہ وسلم) غواړي له تا سره وګوري، زه د پرخوشحال شم او ووایم دا د حضرت محمد (صلی الله علیہ وسلم) لنیکر دئ؟! په دېري خوشحالی سره د کلا برني برخې ته روان شم چې له رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) سره ملاقات وکړم، کله چې پر زینو پورته خېژم پلار می هم راسره یو ځای شي، کله چې رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) ته مخامنځ شو پلار می خپل لاس وراورد کړي چې مصافحه ورسره وکړي خو رسول الله (صلی الله علیہ وسلم) د دې پې ځای چې ده ته لاس ورکړي ما ته چې تر خپل پلار وروسته ولاړ یم لاس راکړي او اول پر ما سلام واچوی، کله چې د ده لاس زما له لاس سره ولګبد زړه می له دېري خوشحالی داسي دک شو چې په قول عمر کي مي د خوشحالی داسي حالت نه دئ لیدلی، د هغه حالت د بیانولو لپاره مناسب الفاظ نه مومن، داسي مي انګېرله لکه چې چا زما زړه په خپل موت کي ټینګ نیولی وي، بیا ئې زما پلار ته لاس ورکړ، او بیا ئې له مونږ وغوبښتل چې له ده سره یو ځای د مابنیام لمونج په جماعت اداء کړو. پلار می ما ته ووایی: ورشه اودس وکړه، زه ورته ووایم چې اودس لرم، خو هغه لز

په غصې سره بیا راته ووايي چي ورشه اودس وکړه، زه پوه شم چي پلار ته مي خوند
نه ورکوي چي له دوي سره یو ځای په جماعت لمونځ وکړم، ورته ووايم صحیح ده،
پلار مي او محمد (صلی الله علیه وسلم) وراندي ولاړ شي او په جماعت ودرېږي او زه
په همغه ځای کي چي له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره مي مصافحه کړي وه
په لمانځه ودرېږم.

هغه ته مي ولیکل: ته به د جهاد په یوه نظامي يا فکري سنګر کي د دېمن په
ضد جهاد او مبارزه وکړي، د یوې دلي مشری به دې په غاره وي، فتوحات به دې په
برخه شي، ستاخوا ته به بله اسلامي دله هم په مبارزې بوخته وي، هغه به د مقام او
منزلت له پلوه تر تا لوړه وي، په یوې مرحلې کي به داسي وانګړي چي دا دله ستا
پر سنګر او ملګرو د بريډ اراده لري، خو حقیقت به درته جوت او دا به درته
خرګنده شي چي هغه حقيقة دله ده، له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره ستا
مصافحه د هغه پر سنت د عمل کولو په معنۍ ده، دا به ستا زیاتي خوشحالی باعث
شي، تر پلار وراندي له تا سره د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د مصافحي تعبير دا
دئ چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) به څوان نوي نسل ته زیاته اعتناء لري، پلار
به ستا مزيد طهارت او پاكوالی غواړي، خوبنې به ئې دا وي چي ته له خپل حیثیت او
مقام سره مناسب ځای کي ودرېږي او له وراندي وراندي کېدو ډډه وکړي، له رسول
الله (صلی الله علیه وسلم) سره یو ځای ستا او ستاد پلار په جمع لمونځ یعنی د رسول
الله (صلی الله علیه وسلم) پر سنت ستاسو دواړو عمل کول.

توره شپه او رنا

۸۰- د حبیب الرحمن بل خوب: خوب مي ليد چي یوه مسجد ته لار شم او هلتله امام
جعفر علیه السلام ته ورشم او هغه ته ووايم: خوب مي ليد چي دنيا توره شپه شي، داسي

توره شپه چي حتى خپل لاس هم نشو ليدلی، داسي لکه چي خوک په تور قير کي ننوتلى وي، خو په دي وخت کي يوه بنيسته شين رنگي رنا را خرگنده شي، دومره بنيسته وي چي د زره په تل کي مي کلكه مينه ورسره را ولاړه شي، نور خلک هم له دي رنا سره مينه کوي، رنا دومره وي لکه د حينو حشراتو له بدنه چي د شپه له لوري خورپزي، ټول خلک هڅه کوي چي رنا ته حان ورسوي او هغه په لاس کي ونيسي، زه هم همدا هڅه کوم او رنا ته لاس اچوم، خو وروسته ګورم چي زه خپلي سينې ته لاس اچوم او رنا زما د زره رنا وي او د خلکو خپري رابسكاري او ګورم چي هغوي پر ما راغوند شوي او زما زره ته لاس اچوي، زه ورته ووايم چي دا زما زره دئ، لري شئ، داسي نه چي زره مي وباسئ.

د خوب تعبيير دا دئ: چا ته چي ته خپل خوب تبروي هغه به له فكري او تکلاري له پلوه د امام جعفر عليه السلام نائب او هملاري وي، له توري شپه مراد داسي مغشوش حالت دئ چي خوک د بنه او بد، سم او ناسم توپير نشي کولی، په همدي حالت کي به يوه رنا را خرگنده شي، ته او نور خلک به د دي رنا ترلاسه کولو هڅه کوئ، په قرآن کي الهي لاربسووني له رنا سره تشبيه شوي، نو تعبيير ئې دا دئ چي خوک به دغه الهي لاربسووني د خلکو مخي ته کښېزدي، د دي الهي لاربسوونو له منبع او مرجع سره به ستا تعلق تر نورو ژور او زيات وي، داسي چي ته به ئې حان وارت او خاوند ګنې.

موټر او درېپوري

۸۱- د حبيب الرحمن بل خوب: خوب وينم چي په يوه موټر کي د حزب اسلامي قول مشران ناست وي او قاضي صاحب حکيم ئې چلوي، غرنۍ سيمې ته ورسېزو، زمکه له يخنې کرنګ شوي وي، زه قاضي صاحب ته ووايم: آيا کله دي په غرنۍ

سیمی کی موئر چلوی؟ که دی نه وي چلوی نو ما ته ئی راکره، قاضی صاحب خپل
 حای ما ته پرپزدی، کله چی غواړم د اشترنګ شا ته کښېنډ متوجه شم چې کرسی
 ئی د بایسکل زین ته ورته ده، په سم حای کي هم نه ده نصب شوې، لبې حای او
 کړه وي، زه موئر روان کرم، دېر پورته وخېژو، د لاري په اوږدو کي دېر داسي
 ګادې وګورو چې دېر بنايسته او قيمتي برېښې خو بند پاته شوي او له پورته تګ
 لوپدلي، سورلى او درپوران ئې موې ته حیران حیران ګوري چې خنګه په سرعت
 سره پورته روان يو او موئر مو نه بندېزې. په یوه مناسب حای کي له موئر کوز شم
 او قاضی صاحب ته ئې پرېدم او زه پلی پورته وخېژم، وروسته ګورم چې قاضی
 صاحب هم په ما پسي پلی پورته راغي، زه ورته ووايم چې موئر دي خه کړ؟ هغه
 راته ووايې چې لاندي مي پرېښود! زه تعجب وکرم او بېرته لاندي کښته شم چې
 موئر بر راولم. همدلته مي خوب پاي ته ورسېد.

د خوب د بېلۇ بېلۇ برخو تعبيرونه دا دي:

- موئر يعني جماعت او حزب

- درپوري يعني قیادت او مشري، په یوه حساس پراو کي به ته د قاضی صاحب
 حکیم مرسته وکړي. خو کله چې له دې پراو تېر شئ دا مرسته به پاي ته ورسېزې،
 ته به یوازي بر ولار شې، قاضی صاحب به درشي، بیا به له هغه سره مرسته وکړي.

- غرنۍ سیمه يعني له لوړو ژورو دک حالت

- یخ و هلې لار يعني د وراندي تګ او لوړ تګ گران مسیر

- بنايسته او قيمتي ګادې يعني هغه ډلي چې مالي امکانات ئې زیات دي او شتمن
 برېښې، د لاري په اوږدو کي د هفوی بندېدل يعني د لوړ تګ توان او امکان له لاسه
 ورکول، دا ډلي به د حزب اسلامي لوړ تګ ته حیران پاته شي.

نظر محمد مطمئن يو معروف ليکوال چي د طالبانو په پلوي تورن دئ او اکثراً د هغوي په دفاع کي ليکني کوي؛ د خپل ملګري خلور خوبونه خپاره کړي، د دريو تعبيـر ئې هم ورسـه ليکـلى خـو د خـلورـم تعـبـير ئـې نـه دـئ وـرـانـدي کـړـي، خـلـورـم ئـې دـاـسي دـئ؛ خـپـلـكـلي سـپـنـدـي تـه چـي دـغـزـنـي وـلـاـيـتـ دـاـندـرـو وـلـسـوـالـي کـي دـئـ تـلـلـيـ يـمـ، هـلـتـه دـکـارـپـزـ دـهـفـه گـوـدـرـ پـرـ غـارـهـ وـلـاـرـ يـمـ چـيـ کـلـيـوالـ اوـبـهـ تـرـيـ وـرـيـ، دـغـهـ حـايـ غـرـهـ تـهـ نـبـذـيـ دـئـ، اوـبـهـ هـمـ لـهـ غـرـهـ چـيـنوـ تـهـ رـأـيـ، پـاـکـيـ رـنـيـ اوـبـهـ پـهـ کـارـپـزـ کـيـ بـهـپـزـيـ، نـاخـاـپـهـ دـاسـلامـيـ حـزـبـ مـشـرـ بـنـاغـلـيـ گـلـبـدـيـنـ حـكـمـتـيـارـ هـمـدـيـ چـيـنـيـ تـهـ رـاشـيـ، وـدـرـپـزـيـ، کـلـشـنـکـوـفـ توـپـکـ وـرـسـهـ ويـ، کـنـدـاغـ ئـېـ پـرـ زـمـکـهـ کـنـبـېـرـدـيـ، دـکـلـشـنـکـوـفـ مـیـلـ لـوـرـ دـآـسـمـانـ لـوـرـ تـهـ ويـ، دـاـ هـفـهـ کـلـوـنـهـ دـيـ چـيـ مـجـاهـدـيـنـ کـاـبـلـ تـهـ نـنـوـتـلـيـ دـيـ اوـ دـ استـادـ رـبـانـيـ حـكـمـتـ دـئـ، بـنـاغـلـيـ حـكـمـتـيـارـ تـهـ وـوـاـيمـ: لاـ هـمـ پـهـ غـرـونـوـ کـيـ گـرـحـيـ، نـورـ خـوـ هـفـهـ دـئـ اـسـلامـيـ حـكـمـتـ رـاغـيـ، مـجـاهـدـيـنـ کـامـيـابـ شـوـلـ اوـ تـاـسـيـ اوـسـ هـمـ لـهـ سـلاـحـ سـرـهـ پـهـ غـرـونـوـ کـيـ گـرـحـيـ!! حـكـمـتـيـارـ صـاحـبـ وـوـاـيـيـ: اـنـجـنـيـرـ صـاحـبـ! جـهـادـ لـاـ نـهـ دـئـ خـلـاـصـ شـوـيـ اوـ دـاـ جـهـادـ بـهـ تـرـ ڈـېـرـهـ وـخـتـهـ پـورـيـ اـدـامـهـ کـويـ. حـيـرـانـ شـمـ چـيـ دـاـ خـنـگـهـ خـبـرـهـ دـهـ، کـمـونـسـتـيـ نـظـامـ خـتـمـ شـوـ، دـوـيـ کـاـبـلـ اوـ تـوـلـ وـلـاـيـتـونـهـ وـنـيـوـلـ، استـادـ رـبـانـيـ جـمـهـورـ رـئـيـسـ شـوـ، اوـ لـاـ هـمـ بـنـاغـلـيـ حـكـمـتـيـارـ وـاـيـيـ چـيـ جـهـادـ نـهـ دـئـ خـتـمـ شـوـ اوـ جـهـادـ دـوـامـ لـرـيـ!! سـهـارـ چـيـ لـهـ خـوـبـهـ رـاـپـاـخـېـدـمـ چـورـتـونـوـ يـوـوـرـمـ، خـوـ دـخـوبـ پـهـ تعـبـيرـ هـيـخـ نـهـ پـوـهـېـدـمـ، اوـسـ چـيـ کـلـهـ نـاـکـلـهـ فـکـرـ کـوـمـ هـفـهـ دـ حـكـمـتـيـارـ خـبـرـيـ مـيـ پـهـ ذـهـنـ کـيـ رـاـگـرـحـيـ.

دا خـوبـ دـوـمـهـ خـرـگـنـدـ دـئـ چـيـ تعـبـيرـ تـهـ ضـرـورـتـ نـهـ لـرـيـ، غـرـ يـعـنـيـ لـهـ معـنـويـ پـلـوهـ لـوـرـ مـوقـفـ، دـ رـنـوـ اوـبـوـ چـينـهـ يـعـنـيـ دـ هـدـاـيـتـ اوـ معـنـويـ اـرـزـبـشـتـونـوـ چـينـهـ، پـهـ دـاـسـيـ

غرونو او لوړو کي او سېدل چي رنې او به تري راخي او خلک تري استفاده کوي، او بیا همدا غر د جهاد د سنګر په توګه کارول واضح مطالب افاده کوي او بنېي چي د حزب هغه تګلاره او دریخ سم او جهادي دریخ وو، همداراز دا خوب یوه وړاندليدنه وه چي عملًا ئې تحقق وموند، دا دئ گورو چي جهاد ادامه لري.

له لمانځه پرته له جومات وتل او له ورا سره یوځای کېدل

مطمئن د خپل ملګري د خوبونو په سریزه کي ليکي: یوه ملګري مي چي د تعمیراتي چارو انځير دئ، د جهاد د وخت خپل خلور ليدلي خوبونه راته بیان کړل، دا چي په زړه پوري وو، له دي امله غواړم له تاسي سره ئې هم شريک کړم:

لومړۍ خوب: د تېر جهاد په وخت کي مي د میرانشا په سيمه کي د مهاجرو لپاره د کوچني روغتون تعمیراتي کارونه ترسره کول. د میرانشا د بنار لوپدیز لور ته یوه پراخه زمکه د هوایي د ګر په نامه شته، ما د اول څل لپاره هغه وخت دا ځای ولید چي د اختر لمانځه اداء کولو لپاره هلته ولاړم چي په زرګونو خلک د لمانځه لپاره راغلي وو.

د شپې مي خوب ليدو چي همهغه د عيدګاه ځای ته ډېر زيات مجاهدين، مهاجرين او ځایي او سېدونکي راق قول شوي وي، د ماسپېښين لمانځه وخت وي، مجاهدين او مهاجرين ډلي راروان وي، سنت لمونځ وشي او د فرض لمانځه لپاره صفونه جورېږي، قول خلک د لمانځه لپاره په صفونو کي ودرېږي او د لمانځه لپاره اقامت وویل شي. خلک انتظار وي چي کوم امام مخکي شي او لمونځ په جماعت اداء کړي، خو هیڅوک هم نه مخته کېږي، بنه ځند خلک منتظر وي، په دې طمع چي کوم امام به پیدا شي او مخکي به شي. په دې وخت کي د واده لپاره د ورا یوه دله رابسکاره شي چي ډول او سورنۍ هم ورسره وي، خلک له صفونو یو یو وحې او د ورا

په ډله ورگدېږي. کرار کرار دغه صفوونه کمېږي، د صفوونو منحونه خالي کېږي، اخرا په صفوونو کي خال خال نفر پاته شي او نور قول د لمانځه لپاره راغلي کسان ولاړ شي. تر آخره هم امام پیدا نه شي، د جماعت لمونځ ونه شي او هغه لبز پاته کسان هم همداسي له عيدګاه بېرته روان شي.

د مولوي جلال الدین حقاني یوه تکرہ مجاهد او ديني عالم مولوي صاحب الف ګل چي د بنه نوم لرونکي وو، او په پرهيز ګاري او تقوا کي ئې ساري کم ليدل کېدو، سهار مي خوب ورته ووايو، او د خوب تعبيیر مي تري وغونست. هغه وویل: ولس قول ودرېد، قرباني ته حاضر شو، انتظار ئې وکړ چي کوم مشر، مقتداء او امام پیداکړي، خو امام پیدا نه شو. هغه وویل چي د افغانستان خلک مسلمانان دي، د جهاد لپاره راوطل، قرباني ته حاضر شول، خو دا چي رهبران په خپلو منحونو کي اختلافات لري او یو بل ته غاره نه بدي، پر یوه مشر توافق ته سره نه رسپېږي، الله تعالى دي د افغانستان جهاد ته خير کړي او په دې ملت دي رحم وکړي. خلک بېرته ډلي ډلي په کورونو کښېنۍ او د مشر د نشتوالي له امله به جهاد متأثره کېږي. هغه لبز کسان چي د جهاد په صفوونو کي پاته کېږي هغوى به هم ستومانه شي او پایله دا چي پر کور به کښېنۍ.

که د دې خوب ټولو برخو ته په دقت سره حیر شو نو په آسانۍ، راته جو ته کېږي چي د جناب مولوي صاحب الف ګل تعبيیر دقیق نه دئ، ده د یوې سیمي په ځانګړي حالت پوري مربوط خوب ټول افغانستان ته غزوی، د خوب دقیق تعبيیر دا دئ چي هغه مهال د میرانشا او په میرانشا کي د مېشت مجاهدينو، مهاجرینو او فعالو ډلو حالت خوب لیدونکي ته انځور شوی، هغوى پر یوه تنظيم د راغوند ډدو او په یوه امام پسي د اقتداء پرڅای په داسي ډلي پسي درومي چي د واده ورا ته ورته

ده، له جومات وئي او د دول او سرني لوري ته درومي!!

دا يوه عاميانه انگېرنه ده چي د جهاد لپاره به لومړي د يوه هېواد او حتی تولي نړۍ مسلمانان راغوندې بزې، یو امير به غوره کوي او بیا به جهاد کوي، دا انگېرنه داسي ده لکه چي خوک ووايې: په بېلوا بېلوا جوماتونو او بېلوا بېلوا امامانو پسي لمونځ جائز نه دئ!! حقیقت دا دئ چي هر مسلمان د نړۍ په هر ګوت کي پر جهاد داسي مکلف دئ لکه پر لمانځه چي مکلف دئ، که کوم جماعت او امير وي نو په هغه پسي به اقتداء کوي، له هغه سره به بیعت کوي او په همدي جماعت کي به جهاد کوي، له بل تنظيم او دلي جورولو به دده کوي، خو که داسي امير او جماعت ئې ونه موندو نو په خپله به داسي جماعت جورولو لپاره ملا تري، هدف به ئې د ټولو مسلمانانو یووالۍ او وحدت او د اسلامي نظام قائمول وي. په افغانستان کي نه ټول مجاهدين ملامت دي او نه ټول تنظيمونه، هغه ملامت دي چي د مخکني اسلامي حزب او تنظيم په شتون کي ئې د شخصي اغراضو لپاره يا د دېښنانو په وینا بېلې بېلې دلي جوړي کړې.

پر غور څورنده کړي

مطمئن د خپل ملګري بل خوب داسي وړاندي کوي: مجاهدين لا په پېښور کي وو او په کابل کي د ډاکټر نجیب الله حکومت وو، مور امریکا ته د لوړو او مسلکي زده کړو لپاره تللي وو، هلته مور د انجنيري په برخه کي د ماستري لپاره درس وايو. د افغانستان حالت په دې وخت کي دې نازک وو، مجاهدينو په پرله پسي توګه ولايتونه نیول او کمونست پلوه ملېشي او عسکر مرکزو نو ته ټولېدل. په پېښور کي د واک او قدرت پر سر ګرمي معاملې روانې وي، ناستي او غوندي کېدلې، اسلامي حزب، جمعيت اسلامي، اتحاد اسلامي او نورو جهادي ګوندونو هر يوه کوشش کاوو

چې د ډاکټر نجیب الله د حکومت تر سقوط وروسته واک تر لاسه کړي. داسی فکر کېدو چې یا به اسلامي حزب او یا هم جمعیت اسلامي واک ته رسپږي. په همدي ورڅو کې می یوه شپه خوب لیدو چې د افريقا مشهور د آزادۍ اتل نلسن منديلا زموږ د استوګني خونې ته راشي، که گورم چې پر غور ټې غوروالۍ وي، حیران شم، دېر زيات حیران، په دې چې عجیبه ده خلک وايی نلسن منديلا د آزادۍ اتل دئ او افريقا ته ئې آزادۍ واحستله، خو د ده پر یوه غور غوروالۍ ټورنده ده. په امریکا کې په عمومي توګه غوروالۍ هغه کسان پر غور کوي چې همجننس باز وي، د غوروالۍ پرغور لرل د همجننس بازی نښه ده. زه ټکه حیران شوم چې دا خو همجننس باز دئ او خلک خنګه احترام ورته لري؟

لېز وروسته د جمعیت اسلامي مشر پروفیسور استاد برهان الدين رباني هم زموږ خونې ته راننوځي، زما نښه یاد دي چې یوه لوري ته نلسن منديلا وي او بل لوري ته استاد، که گورم چې د استاد پر دواړو غورونو غوروالۍ وي.... دېر حیران شوم چې زموږ د رهبر په دواړو غورونو غوروالۍ دي،.... له خوب راپاځیدم، هیڅ نه پوهېدم چې د افغانستان په دغو حساسو شرائطو کې به د داسی خوب تعیير کوم بل تعیير لري. له غور او فکر وروسته می د خوب تعیير داسی وکړ: نلسن منديلا د یوه زبرڅواک (شوروي اتحاد) غلامي قبوله کړه او له امریکا سره ئې ډغری ووھلي خو تر پایه د روسانو غلام پاته شو. استاد رباني به د دواړو (روس او امریکا) غلامي کوي، د دوو غوروالیو معنی دا ده چې د دغو دوو ټواکونو غلامي به مني او له دې لاري به قدرت ته رسپږي.

په همدي شپو ورڅو کې په امریکا کي د یوه ملګري له خوا مېلمستیا جوره

شوي وه، هلتنه چي ولاړو، د دودۍ له خورلو وروسته د افغانستان پر حالاتو بحث

پېل شو، موب د مختلفو ګوندونو کسانو په مېلمستیا کي ګډون درلود. چا ويل چي حکمتیار به جمهور رئیس شي، چا ويل چي استاد ربانی به جمهور رئیس شي، چا د بل مشر یادونه کوله، هر چا بېل بېل نظرونه وړاندی کول. ما وویل: ما ته غور ونیسي؟ ما خوب لیدلی دئ، لیدلی خوب می تکي په تکي ورته بیان کړ. ورته ومي ويل: و الله چي د افغانستان جمهور رئیس به له استاد ربانی پرته بل خوک نه شي، د خوب تعبير می ورته ووايو او ومي ويل: د روس او امریکا د مليا حلقة به په غورونو کي اچوي او د افغانستان د راتلونکي حکومت مشر به شي. دغه خبره د جمعیت اسلامي پر کسانو بدہ ولګبدله، شور او خور شو، حینو ويل چي د جهاد رهبر ته دي سپکاوی وکړ، او حینو ويل چي هغه غلام نه دئ، مجاهد دئ، رهبر دئ، ګنهګار شوي، تاسي دا خبره د تعصب له مخي کوي.... ما ورته وویل: وبه ګورو چي خه کېږي!! دېر لې وخت وروسته او په داسي حال کي چي موب لا په امریکا کي وو، خبر شوو چي بناغلي استاد ربانی د افغانستان جمهوري ریاست واګي ترلاسه کړي.

د خوب د تعبير په اړه باید ووايم چي افغانان او نور قومونه معمولاً کله چي د چا په اړه غواړي ووايي چي د فلان غلامي ته ئې غاره اپښې نو وايي: د فلاني د غلامي کري ئې پر غور کړه، په خوب کي اکثراً هغه تشبيهات او کنایې کارول کېږي چي انسان ئې معمولاً په وينه کي کاروی، نو د خوب دقیق تعبير همغه دئ چي خوب لیدونکي انګېرلی.

دوه پوره جومات او په جومات کي د سړو تر خنګ غوايي

مطمئن د خپل ملګري بل خوب داسي وړاندی کړي: زما ملګري او نزدې دوست وايي چي يوه شپه په پېښور کي وم چي د شپي می خوب ولید، د پېښور د ګلبهار

سیمی لوی مسجد ته د لمانحه لپاره ورشم، کله چې مسجد ته نتونم نو ډول ډول

څلک می تر سترګو شول، چې په مسجد کي ایسته دوری گرځبدل. دوهم پور ته وختم، هلنټه چې گورم سرې او غوايي ګډ وډ د مسجد په دوهم پور کي ولاړ دي، حیران شوم، بېرته په منډه لاندي پور ته راکښته شوم، گورم چې دا څل په لاندي پور کي هم انسانان او غوايي سره ولاړ دي، د لمانحه او امام هیڅ درک نه لکېږي.

سهار چې له خوب راپاڅبدم، خبر وم چې مولوي الف ګل صاحب په پېښور کي دئ، د هغه خوا ته ورغلام او خوب می ورته تېر کړ. هغه وویل: الله تعالى دی رحم وکړي، د جهاد حالت ګډ وډ دئ، هر خوک پکي ننوتلي دي، بنه او بد سره ګډ شوي او د جهاد اهداف او شرائطو ته پام نه کېږي. کېډي شي چې پاک حایونه بدو خلکو ته پاته شي او بنه خلک له پاکو حایونو (جبهو) ووھي!!

که ئیخ شئ نو و به گورئ چې دا تعییر نه دقیق دئ او نه د خوب له ټولو برخو سره اېخ لکوی، دقیق تعییر ئې داسي برېښي: جومات یعنی د مسلمانانو یوه ټولنه، بشایي دلته به کوم خاص تنظیم افاده کوي، په غالب ګمان سره بشایي د دې تنظیم دفتر به هغه وخت په ګلبهار کې وو، د جومات لور پور یعنی د دوى لور پوري چارواکي او مشران، د جومات لاندي منزل یعنی د دوى د عامو وګړو مقام، په لور پور کي انسانان او خاروي یو خای لیدل یعنی یو مختلط ټولي چې Ҳیني مشران او لور د پورتني په خېر ګډ وډ لیدل یعنی عام افراد ئې هم له لور پورو متاثر شوي او د دوى په خېر شوي، د لمانحه او امام نشتوالی یعنی په دې ټولي کي نه سم نظم شته او نه صالح زعامت. د معبر اشتباہ دا ده چې د پېښور یو جومات ئې د افغانستان د ټولو خلکو جماعت تعییر کړي، په داسي حال کي چې نه د پېښور یو عادي جومات د ټول

افغانستان په معنی تعبیرولی شو او نه د ټولو افغاني تنظيمونو په معنی، برسيړه پر دې په خوب کي د تعبير دغو برخو ته هیڅ مدرک نه مومنو: د جهاد حالت ګډ ود دئ، هر خوک پکي ننوتلې دي، بنه او بد سره ګډ شوي او د جهاد اهداف او شرائطو ته پام نه کېږي. مخصوصاً دا برخه ئې د خوب له هیڅ برخې سره ارتباط نه لري: کېډي شي چې پاک ځایونه بدو خلکو ته پاته شي او بنه خلک له پاکو ځایونو (جبهه)
ووځی!!

د انګربېزانو خلاف جهاد ته بلنه

راشئ د یوه بل افغان دي ته ورته خوب هم له نظره تېر کړئ:

محترم ورور محمد دین د محمدګل زوی ما ته په خپل لیک کي خپل عجیب خوب لیکلی، د ده پلار دروسانو په ضد د جهاد په دوران کي د بلخ په ولايت کي د حزب اسلامي معروف قومندان وو، د هجرت په کلونو کي ئې کورنۍ د پاکستان په مانسهره کي اوسبدله، تر نن پوري همدلته اوسبېږي، نزدې دوه ويشت کاله وړاندي په ۱۹۹۰ام کال کي او هغه مهال چې لا امریکایانو پر افغانستان برید نه وو کړي داسي خوب ئې ليدلي:

د پاکستان په مانسهره بنار کي یو جامع مسجد چې د کالج مسجد په نامه یادېږي، یو سپین بریری سېږي په لوړ غږ وايې: مسلمانانو! جهاد ته راشئ. د ده مخاطبين صرف افغانان وي، غږ ئې دومره لوړ چې نزدې وي د غور پردي وشلوې. وايې: راشئ جهاد وکړئ، اوس انګربېزان راغلي دي. پدې وخت کي زما پلار محمدګل راشي او د ده خوا ته ودرېږي او په دې دعوت کي ورسه هم غږي شي. کله چې خلک جهاد ته تیار شي نو زما پلار ورته وايې: جهاد ته تر تګ مخکي پدې ويالي کي (چې د مسجد خوا کي بهېږي) اودس وکړئ، کله چې خلک د اودس لپاره

ویالی ته ورشي او به ئې تىنگى او خرىي ومومى، زما پلار ته شكايت وکرى، هغه ورته ووايىي: بسم الله ووايى او اودس شروع كرى. كله چى خلك همداسىي وکرى نو او به صفا شي. كله چى له اودس فارغ شو نو د لمانحە لپاره په كابل كى د پل خشتي جامع جومات ته نتوخۇ، (د مانسھەري جومات خپله بىنه بدلە كرى)، پداسي حال كى چى دا مسجد يو منزل لرى خو په خوب كى ئې دوه منزل وگورو، تول خلك لاندى منزل ته لار شي، زە (خوب ليدونكى) دوھم منزل ته وختېم. كله چى له لمانحە فارغ شم په محراب كى يو سپين بىرى سېرى وگورم چى په زولنو تۈلى ناست دئ او دېرە هييتناكه خېرە لرى. د مسجد د محراب بىنى او كىن لوري ته د حكمتىيار صاحب درې درې عكسونە لگېدىلى وي. زە لە دې په زولنو تۈلى شخص پۇستىنە وکرم چى په مسجد كى دا عكسونە ولى لگېدىلى دى، دا مسجد دئ او كە بت خانە؟ هغه راتە متوجه شي او پە خواب كى تر خە ويلو ويراندى عكس ته اشارە وکرى او بىا ووايىي: دا سېرى پىژىنى، دا خوڭ دئ؟ زە ورته ووايم: هو؛ پىژىنم ئې، پلار مى د دې تنظيم قومندان او زە د دې تنظيم غېرى يم. دا همفە خوڭ دئ چى ده او رباني په خپل منھىيوجىڭ دە، بلکى غنم او وربىشى سره گەدى شوپى دى، دا سره جلا كېزى. بىا گورم چى دې سېرى غنم او وربىشى په يوه غلىپىل كى واچول او هغە ئې خوخاۋو، غنم لاندى ولوپىل او وربىشى په غلىپىل كى پاتە شوپى، بىا ئې ووپىل: داسىي بە سره جلا كېزى. بىا ئې د حكمتىيار صاحب عكس ته اشارە وکرە او وئې وپىل: مور دې سېرى ته اوھ ئەلى ملا ورتىلى ده، لە دې جىنگ وروستە بە لە يوه بىل جىنگ سره مخامخ كېزى، خومرە رەبران چى او س موجود دى دا بە تول لە مخالفىنۇ سره يو خائى كېزى، صرف د دې عكس والا سېرى بە ميدان ته ووھى او فتح او بىريا بە ھم لە د سره ملگرى وي، درې

سوه شپیته ۳۶۰ مخلص مجاهدین به پاته کېږي، زه ورته ووايم: اوس خو یوازي له
مور سره په یوه جبهه کي دوه سوه مجاهدین دي، د ټولو مجاهدینو تعداد خو دبر
زيات دئ!! هغه خپل لاس راته بسکاره کړ، لاس ئې د تلویزیون د مخ په شان وو او
انحورونه په کي بسکاره کېدل، هغه رهبران چي ده ورته اشاره کړي وه په داسي بنې
کي وګورم چي سرونه ئې د انسانانو او تنبې ئې د خارويو په خبر وي، بيا ئې مجاهدین
بسکاره کړل چي د هفوی له ډلي یوازي ۱۶۰ مخلص مجاهدین پاته شول، د نورو
انحورونه هم د دغو مشرانو په خبر ول، سپین بېرىي راته وویل: دا تعداد به ۳۶۰
مجاهدینو ته رسپېزی او فتح او نصرت به د همدوى په برخه شي.

دا خوب خو مهمي او د پام ور برخي لري: د انگربزانو او امریکایانو تر برید
نېدې لس کاله وړاندي ليدل شوی، خوب لیدونکي همفه مهال په خوب کي ليدلي
چي د انگربزانو په ضد جهاد ته بلنه ورکول کېږي او عملًا ئې دا حالت لس کاله
وروسته په وينسه ولید او د خوب وړاند لیدنه ئې ترسره شوه. د او د اسه لپاره صفا
او به نه موندل هغه حالت بنېي چي د امریکایانو په ضد د جهاد په پیل کي مجاهدینو
د جهاد لپاره ضروري امکانات او وسائل نه درلودل، د باسم الله په ويلو سره خري
او به صفا کېدل بنېي چي د الله تعالى په نامه به جهاد پیل شي او الله تعالى به ضروري
امکانات ورته برابر کري، عملًا همداسي وشول، په خوب کي د مانشهرې جومات د
پل خشتني جومات په بنې کي اوښتل بنېي چي ځيني مهاجر مجاهدین به له هېواد بهر
د جهاد پر پکره وکري او د جهاد لمن به ئې کابل ته وغزېږي، د خوب دا برخه هم
ربنتينې شوه، د پل خشتني جومات په دوه پوره کي ليدل او د پورتنې پور په محراب
کي په زولنو تېرلى سپین بېرىي هيښتناک سرې يعني د جنګ د سنګر (محراب) يو
داسي باوقار سپین بېرىي مشر چي اسلام ته التزام لري (د محراب لغوي معنى د

حرب ظای او سنگر دئ، په زولنو تړلی یا دا مطلب افاده کوی چې هغه ضوابطو ته التزام لري او یا دا چې هغه به له محدوديتوو سره مخامخ وي، له هر لوري به محاصره شوي وي او په خلاص لاس به د کار کولو فرصت او امکانات نه لري، بشائي تعبيير به ئې د شهيد اسامه د هغه عرب ملګري د خوب په خبر وي چې امام مهدي ئې په داسي حال کي ليدل چې لاسونه ئې په پري تړل شوي او خلکو پر تخت ولاړ پر خپلو اوږو لور ورلو، تفصيل ئې په خوب کي د مهدي ليدل عنوان لاندي وګوري)، په جومات کي د چا عکسونه يعني په جومات کي د ده اغېز، اوه ځلي د نېکانو له لوري د چا ملا تړل يعني د مبارزي په اوو بېلو بېلو مرحلو او سنگرونو کي له ده سره د نېکانو ملګرتیا او ملاتړ، د خاروی په بنی کي د چا سر یا تنه ليدل يعني په فكري، معنوی او اخلاقي لحظه د چا انحطاط او سقوط.

د شهيد موحد خوب

حیني خوبونه دېر واضح او خرگند وي او په هغه کي هیڅ دول رمز، کنایه او تشبیه نه وي کارول شوې، دلته ئې دوه بېلګي ستاسو مخي ته بدم: قاضي صاحب عبدالحی فقیری چې خپل ټول عمر ئې په ديني زده کړي، دعوت او جهاد کي تېر کړي، د یوه خوب په اړه داسي راته ليکلې: په ۱۳۶۵ کال کي له شهيد موحد سره یو ظای د محصلينو د دېرش کسيز تولګي په ډلي کي په عملی جهاد کي د برخی اخیستلو په نیت د هرات ولايت ته ولاړم، هغه مهال شهيد موحد د محصلينو د تنظيم مدیر وو او زه ئې یو بناګرد، د دو آب جبهې ته ورسپدلو، خه موده هلتله پاته شوو، یوه ورڅ او له هغه وروسته چې د سحر لمونځ مو د شهيد موحد په امامت کي اداء کړ، هغه له دعاء وروسته وویل: "تېره شپه می خوب ولید چې الله تعالى زوی راکړي، پلار می پر هغه د اسماعيل نوم اپنسی، کین لاس ئې داسي دئ لکه تړلی"

موت" ، ما دا نېټه له ئان سره ولیکله، کله چي پېښور ته ستون شوم، د شهید موحد کور ته ولارم، خبر شوم چي په همغه شپه د شهید موحد زوي پیدا شوي، کين لاس ئې همغسي د تړلي موت په خېر او پلار ئې د اسمعيل نوم ورته غوره کړي، د زېږدو نېټه ئې همغه د ۱۳۶۵ کال د جوزا ۲۹ وه، اسمعيل موحد اوس د محصلينو په مدیریت کي د مدیر معاون دئ او کين لاس ئې تراوسه همغسي دئ.

د شهید سید قطب رؤيا

شهید سید قطب په خپل کتاب (امریکا التي رأيت: هفه امریکا چي ما ولidle) کي ليکلي: په امریکا کي وم، خوب مي ولید چي زما د خور له سترګي وينه بهېږي، کله چي له خوب راوینش شوم، مشوش وم، کور ته مي ټيلفون وکړ، پونستنه مي وکړه، راته وویل شول چي همغه خور مي ناروغه وه، دپرو داکټرانو ته ئې مراجعي کړي وه خو بیماري ئې نه وه تشخيص شوي، په پاي کي او وروستي معاینې ونسوده چي د هغې د سترګي په داخلې برخې کي يو شريان پري شوي او له همدي کبله د ويني بهېدو په ستونزې مصاب شوي... شهید سید قطب د همدي خوب په ارتباط پونستنه کوي: زه خنګه په دومره لري واتن کي د خپلی خور له داسي ناروغې په دقیقه توګه خبر شوم چي په مصر کي داکټران د خپلو وسائلو په مت نه پري پوهېدل؟!!

د ابن قيم الجوزي له کتاب دوه خوبونه

د اسلامي نړۍ معروف او منلى عالم ابن قيم الجوزي د (الروح) په نامه جالب کتاب کي گن شمېر داسي خوبونه راوري چي د رؤيا په حقیقت د پوهېدو په اړه له هر خېړونکي سره دېره مرسته کوي، دلته به دوه ستاسو مخي ته کښېزدم:

عن شهر بن حوشب أن الصعب بن جثامة وعوف ابن مالك كانوا متآخين قال صعب لعوف أى أخي أينا مات قبل صاحبه فليتراء له قال أو يكون ذلك قال نعم فمات صعب فرأه عوف فيما يرى النائم بأنه قد اتاه قال قلت أى أخي قال نعم قلت ما فعل بكم قال غفر لنا بعد المصائب قال ورأيت لمعة سوداء في عنقه قلت أى أخي ما هذا قال عشرة دنانير استسلفتها من فلان اليهودي فهن في قرني فأعطيوه إياها وأعلم أن أى أخي انه لم يحدث في أهلى حدث بعد موتي إلا قد لحق بي خبره حتى هرة لنا ماتت منذ أيام وأعلم أن بنتي تموت إلى ستة أيام فأستوصوا بها معروفا فلما أصبحت قلت إن في هذا لم يعلما فأتيت أهله فقالوا مرحبا بعوف أهكذا تصنعون بتركة إخوانكم لم تقربنا منذ مات صعب قال فأتيت فأعتللت بما يعتل به الناس فنظرت إلى القرن فأنزلته فأنشلت ما فيه فوجدت الصرة التي فيها الدنانير فبعثت بها إلى اليهودي فقلت هل كان لك على صعب شيء قال رحم الله صعبا كان من خيار أصحاب رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم هي له قلت لتخبرني قال نعم اسلفته عشرة دنانير فبذتها إليه قال هي والله بأعيانها قال قلت هذه واحدة، قال فقلت هل حدث فيكم حدث بعد موت صعب قالوا نعم حدث فيما كذا حدث قال قلت اذكرروا قالوا نعم هرة ماتت منذ أيام فقلت هاتان اثنتان، قلت أين أبنة أخي قالوا تلعب فأتيت بها فمسستها فإذا هي محمومة فقلت استوصوا بها معروفا فماتت في ستة أيام له شهر بن حوشب روایت دئ چی صعب بن جثامه (رضي الله عنه) او عوف بن مالک (رضي الله عنه) په خپلو منحونو کي ورور گلوی درلوده، صعب عوف ته وویل: اي وروره! که له موب دواړو هر یوه تر خپل ورور وراندي وفات شو نو هغه ته دي خوب و ګوري، وئې ویل: آيا داسي هم کېدى شي؟ وئې ویل: هو؛ بیا صعب وفات

شو، او عوف په خوب کي هفه خه وليدل چي يو خوب ليدونگکي ئې گوري، داسىي
 چي هفه ورته راغلى، وايى: هفه ته مي ووپل: اي وروره! هفه ووپل: بلى! ومى وپل:
 خه درسره وشول؟ وئى وپل: بخىنە راتە وشوه خو لە كراوونو وروستە، وئى وپل: د
 هفه په غارە کي مي يو تور ھلېدونگكى وليد، ومى وپل: وروره! دا خە دئ؟ وئى وپل:
 دا هفه لس دينارونە دى چي لە فلانى يەھودى مي پە پور اخىستى 99، چي هفه مي پە
 يوه بىكىر كى اپبىسى، هفه ته ئى وركرە، او پە دې پوه شە وروره چي زما پە قىر كى
 زما لە مەرينى وروستە داسىي خە نە دى شوي چي ما تە ئى خبر نە وي رارسېدىلى،
 حتى دا چي زمۇر يوه پېنى خو ورخى وراندى مەرە شوھ، او پوه شە چي زما لور بە پە
 شېرىپ ورخۇ كى وفات شي، د هەفي پە ارە پە بىنە توگە پام او سپاربىنتە وكرە، نو كله
 چي لە خوب راوىپن شوم ومى وپل: پە دې كى حتماً كومە نېنسە او علامە شتە، نو د
 دە كورنى تە ورغلەم، هغۇى ووپل: عوف تە دى بىنە راغلى وي، آيا د خېلۇ ورۇنۇ لە
 پاتە شونو سرە ھەمداسىي كوى؟! لە هەفي ورخى چي صعب مەر شوي مۇر تە رانزىدى
 شوي نە يې، وئى وپل: داسىي عذر مي وراندى كەر چي مەعمۇلًا ئى خلک وراندى كوى،
 بىيا مي هفه بىكىر تە وكتل او راكوز مي كەر، هفه خە مي ترى راوايىست چي پە هفه
 كى 99، هفه غوتە مي ترى وايسىتلە چي هفه دينارونە پە كى ول، هفه يەھودى تە مي
 ورورل، ومى وپل: آيا پر صعب دى كوم حق 99؟ وئى وپل: پر صعب دى الله تعالى
 رحم وکرىي، درسول الله (صلى الله عليه وسلم) لە غورە يارانو 99، هفه دى دە وي،
 ومى وپل: حتماً بە مي خېرىپ، وئى وپل: هو، هفه تە مي لس دينارونە پە پور
 وركرىي 99، نو هفه مي وروغورخۇل، هفه ووپل: پر خدای قىسم چي دا پە خېلە
 ھەمفە دينارونە دى؟! وايى: لە ئان سرە مي ووپل: دا ئې يوه نېنسە، وايى: دوى تە مي
 ووپل: آيا د صعب لە مەرينى وروستە كومە پېنىھە رامنخىتە شوي؟ وئى وپل: هو، دا او

دا پېښي شوي، ومي ويـل: يادي ئې كړئ، وئې ويـل: خو ورحي وراندي مو یوه پېـسـي
 هـم مـرهـ شـوهـ، لـهـ حـانـ سـرهـ مـيـ وـوـيلـ: دـاـ ئـېـ دـوـهـ نـبـنـيـ، وـمـيـ وـيـلـ: زـماـ وـرـېـرـهـ چـېـريـ
 دـهـ؟ وـئـېـ وـيـلـ: لوـبـيـ کـوـيـ، رـائـېـ وـسـتـلـهـ، لـاـسـ مـيـ پـرـېـ رـاـكـنـسـ کـړـ، کـهـ گـورـمـ چـيـ هـفـهـ
 تـبـهـ لـرـيـ، وـمـيـ وـيـلـ: پـهـ بـنـهـ توـکـګـهـ هـفـېـ تـهـ پـامـ کـوـئـ، بـيـاـ (هـمـغـسـيـ لـکـهـ چـيـ صـعـبـ پـهـ
 خـوبـ کـيـ رـاتـهـ وـيـلـيـ وـوـ) پـهـ شـېـړـوـ وـرـحـوـ کـيـ وـفـاتـ شـوهـ.

د ثابت بن قيس (رضي الله عنه) اړوند روئيـا

عن عطاء الخراساني قال حدثني ابنة ثابت بن قيس بن شناس ... فلما كان يوم
 اليمامة خرج (ثابت بن قيس) مع خالد بن الوليد إلى مسيلمة فلما التقوا وأنكشفوا قال
 ثابت وسالم مولى أبي حذيفة ما هكذا كنا نقاتل مع رسول الله ثم حفر كل واحد له
 حفرة فثبتنا وقاتلا حتى قتلا وعلى ثابت يومئذ ذرع له نفيسة فمر به رجل من
 المسلمين فأخذها في بينما رجل من المسلمين نائم إذ أتاه ثابت في منامه فقال له
 أوصيك بوصية فايـاكـ أنـ تـقـولـ هـذـاـ حـلـمـ فـتـضـعـيـهـ إـنـيـ لـمـ قـتـلـتـ أـمـسـ مـرـبـيـ رـجـلـ منـ
 الـمـسـلـمـيـنـ فـأـخـذـ ذـرـعـيـ وـمـنـزـلـةـ فـيـ أـقـصـيـ النـاسـ وـعـنـدـ خـبـائـهـ فـرـسـ ... وـقـدـ كـفـاـ عـلـىـ
 الدـرـعـ بـرـمـةـ وـفـوـقـ الـبـرـمـةـ رـجـلـ فـأـتـ خـالـدـاـ فـمـرـهـ أـنـ يـبـعـثـ إـلـىـ درـعـيـ فـيـأـخـذـهاـ وـإـذـاـ
 قـدـمـتـ المـدـيـنـةـ عـلـىـ الـخـلـيـفـةـ رـسـوـلـ اللهـ يـعـنـيـ أـبـاـ بـكـرـ الصـدـيقـ فـقـلـ لـهـ أـنـ عـلـىـ مـنـ الـدـيـنـ
 كـذـاـ وـكـذـاـ وـفـلـانـ مـنـ رـقـيـقـىـ عـتـيقـ وـفـلـانـ فـأـتـيـ الرـجـلـ خـالـدـاـ فـأـخـبـرـهـ فـبـعـثـ إـلـىـ الدـرـعـ
 فـأـتـيـ بـهـاـ وـحـدـتـ أـبـاـ بـكـرـ بـرـؤـيـاـهـ فـأـجـازـ وـصـيـتـهـ قـالـ وـلـاـ نـعـلـمـ أـحـدـاـ أـجـيـزـتـ وـصـيـتـهـ بـعـدـ
 مـوـتـهـ غـيـرـ ثـابـتـ بـنـ قـيـسـ رـحـمـهـ اللهـ

له عطاء الخراساني روایت دئ چي د ثابت بن قيس بن شناس لور راته ووـيلـ:
 هـفـهـ وـخـتـ چـيـ دـيـمامـهـ جـګـړـيـ وـرـحـ وـهـ، ثـابـتـ بـنـ قـيـسـ لـهـ خـالـدـ (رضـيـ اللهـ عنـهـ) سـرـهـ دـ
 مـسـيـلـمـةـ پـهـ لـورـيـ وـوـتلـ، کـلـهـ چـيـ سـرـهـ مـخـامـخـ اوـ يـوـ بلـ تـهـ خـرـګـندـ شـولـ نـوـ ثـابـتـ اوـ

سالم (د ابوجذيفه آزاد کړي شوی مریې) وویل: موب به له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) سره یو ځای داسي نه جنګدلو، بیا هر یوه ځان ته مورچله وکیندله او په کې ثابت قدم پاته شول او تر هغه وجنګدل چې ووژل شول، په دې ورڅ ثابت (رضي الله عنه) داسي زغره اغوستې وه چې بسلکلي او قيمتي وه، د مسلمانانو له ډلي یو کس د ده خوا ته تېر شو، نو هغه زغره ئې واخیستله، بیا د مسلمانانو له ډلي یو کس ته په داسي حال کې چې ویده وو؛ ثابت هغه ته په خوب کې راخرګند شو او ورته وئې وویل: د یوه وصیت سپارښته درته کوم، خو پام چې هغه خیالي خوب ونه بولې او ضائع ئې نه کړې، کله چې زه پرون ووژل شوم نو د مسلمانانو له ډلي یو تن زما له خوا تېر شو او زما زغره ئې واخیستله، تر ټولو لري خلکو کې ئې اړولي، د خیمي خوا ته ئې آس دئ،.... پر زغري ئې د پېړي څولی غورولي، او له پاسه ئې هغه سپړی (ناست) دئ، خالد (رضي الله عنه) ته ورشه وئې ګماره چې خوک ولېږي او زما زغره تر لاسه کړي، او کله چې ته مدینې ته ستون شي او د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) له خلیفه یعنی ابوبکر (رضي الله عنه) سره مخامنځ شي نو هغه ته ووایه: پر ما دا دا پورونه دی، او فلانی فلانی مریې می آزاد دئ، نو هغه کس خالد (رضي الله عنه) ته ورغی او خبر ئې کړ، بیا هغه خوک ولېږو او هغه زغره ئې راوره، او ابوبکر (رضي الله عنه) ته ئې خپل خوب تېر کر، هغه اجازه ورکړه چې وصیت ئې عملی شي، وايې: له ثابت بن قیس رحمه الله پرته بل داسي خوک نه پېژنو چې وصیت ئې له مرینې وروسته مجاز او معتبر ګنل شوی وي.

د اوزبك مجاهدينو مشرقاري طاهرجان يولداش خوب

هغه مهال چې طاهرجان يولداش په وزیرستان کي اوسبډو او ګن شمېر اوزبك مجاهدين د ده په خنګ کې د صلیبې څواکونو په ضد په جهاد بوخت وو،

خوب ئې ليدلى، مولوى شمس الحق ته ئې لىكلى او له هەغە ئې غۇبىتى چى ما تە ئې راولپىزى، او هەغە دىوه لىك پە ضمن كى ما تە رارسولى. د متن بشپىر ژبارە ئې دا دە: "پە خپلو سترگو مى ليدل چى لمر راخىزى، د آسمان رنگ شىن او روپسان وو، زمكە ورو ورو د لمر وپرانگو روپسانه او بنايىسته كولە، لە خپل ئاي پا خېدم، يوازى وم، خپله وسلە مى راواخىسته، غۇبىتلە مى د مخامخ لور غرە لوپى خوكى تە و خېزم، شاوخوا تە مى وكتىل، فضاء آرامە وە، پە خاصل جرأت او توائىمنى سره د غرە لە لەمنو لور و لارم، كله چى د غرە خوكى تە نېدىپە شوم پە داسىي چا مى سترگى ولگىدلې چى تر ما وپاندى ئې دا خوکە تسخىر كېرى دە، حىرمان شوم چى دا خوک دئ او خىنگە تر ما وپاندى شوي، هەمداسىي پورتە و لارم، كله چى ورنېدىپە شوم يو كىس چى تورى جامى ئې اغۇستى دى زما لورى تە گورى، پە داسىي حال كى چى پە بىي لاس كى ئې وسلە او پە كىن لاس كى ئې يو لرگى دئ چى بىرغ تە ورتە شەنە تۈۋە پېرى خورندە دە، ورتە خىر شوم، هەغە بىرغ چى د دە پە لاس كى وو يوازى يوه شەنە تۈۋە تەپاتە وە، پە واضح توڭە معلومىدە چى پە سر كى دا يو لوپى بىرغ وو خو دېپىنسى او وخت تېرىپەدو لە كبلە وور شوى، خېرىپە تە ئې خىر شوم، بىنە مى وپېزىندۇ چى حكمتىيار صاحب دئ، هەغە هەم زما لورى تە پە داسىي حال كى كتىل چى موسكى وو، ما ترى وپوبىتلە چى اپى ستر انسانە! تە دلتە خە كوي؟ هەغە ووپەل: لە اوپەدى مودى راايسىي پە لور و خو كو گرەم، او ساتنە ئې كوم، مگە خېر نە بې چى وطن راتە تنگ شوى، لە دغۇ لور و پرتە بل ئاي نە لرم، زما دھباد بىشارونە او آبادى د يەھودو او نصارا او و پە لاس پېرىپەتى، بىا ئې ما تە ووپەل: قارىي صاحب! تە دلتە خە كوي؟ ومى وپەل: زە هەم لە ھەمدى ھود او تصميم سره راوتلى يم، خو دېر وروستە راورسېدم، پە سر كى مى داسىي انگېرلە چى لە ما پرتە بە بل خوک دلتە راونە رسېرى، خو پە خپلى اشتباھ پوھ

شوم، او يقين مي حاصل شو چي تاسو تر ما ڏپر مخکي یئ، بيا مو مصافحه وکره، پونستنه مي تري وکره چي کله دلته رارسپدلی بي؟ وئي ويل: له اوبردي مودي رايسبي پر دغو خوکو ژوند کوم، شپه او ورخ وينس یم، د دي لپاره چي دبمن زما پر هپواد مسلط نشي، بيا مي وپونستو: بيرغ ديولي دومره وور دئ؟ وئي ويل: په سر کي داسي نه وو، د وخت په تېرپدو سره او د ناخوالو پېښو له کبله زور او وور شو، او زه هم يوازي پاته شوي یم، بيا ئي آسويلى وايستلو، ما ورته وويل: انجنير صاحب! ما ته ثابته شوه چي ديوه هدف لپاره دغه ستر غره ته راپورته شوي یو، پر الله تعالى قسم چي تر شهادت پوري به له خپلي لاري په شانشم، او تا به يوازي پري نزدم، خو يوه هيله لرم او هغه دا چي دالله تعالى لپاره او د هغه درضاء په موخيه په کامل محبت او اخلاص سره له امير المؤمنين سره بيعت وکره، ما ملاصاحب ته ويلي: حكمتيار صاحب ستا د نيابت لپاره ور دئ، بل خوک د دي مسئوليت ورتيا او توان نه لري، يوازي له ده سره بسايي او بس، هغه زما ورانيز تائيد کري، نو اي دروند مشره! لطفاً دالله تعالى درضاء لپاره د جهاد چگر او د مسلمانانو د وحدت په صف کي داخل شه، د هغو په صف کي چي ستا انتظار کوي، حكمتيار صاحب زه په خپلي غېز کي کلك ونيولم او په يوه خوحو لو سره ئي له خوب راوينس کرم. سبحان الله و بحمدہ سبحان الله العظيم".

که خه هم د قاري صاحب د خوب چېږي برخې ډېري واضح دي، خو خو وضاحتونه ضروري برېښي: بيرغ د یوې دلي نښه ده، زور والي ئي د دلي اوبرده سابقه تمثيلوي، د غره لوره خوکه يعني جهاد، دا حکم چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) جهاد د اسلام له لوري خوکي سره تشبيه کري، توره جامه د جهاد جامه ده، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) کله کله د جهاد لپاره توره پګري او تور بيرغ کارولي،

قاري صاحب داسي انگېرله چي په جهاد کي به تر نورو وړاندي شي، خو په خوب کي هغه ته لارښونه شوي چي حزب اسلامي تر ده او دلي ئي وړاندي دئ، هغه له ملاعمر سره د بیعت هيله خرګنده کړي، (دا ټکه چي دی د ځینو نورو بهرينيو مجاهدینو په شمول له ملاعمر سره بیعت ته اړ شوي وو)، د ده دا وينا چي حکمتیار صاحب زه په خپلی غږز کي ټکنک ونیولم؛ بنیسي چي زه د جهاد او د مسلمانانو د یووالی لپاره داسي کار ته هم چمتو یم. باید ووايم: د الله تعالى په نامه لوړه کوم چي زه د اسلام لپاره هري قرباني، ته چمتو یم، د سر، مال او اولاد قرباني، ته، له امارت تېرېدل او د بل چا امارت منل خو پرېزدئ که زما په وينو د اسلام بن سمسورېدی شي نو خپل رب ته مي دعاء دا ده چي زما او زما د اولاد ويني دي د دې بن د خروبولو لپاره توی شي، ما د کعبې خوا ته او د طواف په حال کي خپل رب ته دعاء کړي چي اسلامي امت ته داسي صالح قيادت ورپه برخه کړي چي د دې مظلوم امت تېر مجد او عظمت اعاده کړي، د قيادت هغه وړتیاوی ولري چي ته ئي د مسلمانانو د مشرتابه لپاره غوره ګنبي، او ما ته د دې توفيق راکړي چي د دې زعيم په خوا کي او د ده د مطیع او مخلص سپاهي په توګه عمل وکړم، باور وکړئ که داسي زعيم ومومم نو زه به له ځند پرته بیعت ورسره کوم او د هر چا په وړاندي به له هغه دفاع کوم. باور وکړئ چي زه تر سیاسي کار فکري او فرهنگي کار ته ترجیح ورکوم، دې ته تل چمتو یم او یم چي له سیاسي کارونو ځان فارغ کړم او خپل پاته ژوند د دعوت کارونو ته مختص کرم.

دانجنير صاحب نصیر خوب

د روژې په لمړۍ ورڅي خوب ولید، له راوینښدو وروسته مي ګمان وکاواو چي بنیاسي د دې خوب به ستاسو د اوسبېدو د ځای او امنیت له موضوع سره خه تراو

وی، زه ئې په تعییر نه پوهېدم نو حکه می دا خوب ستاسو خدمت ته ولیکلو، خوب داسی وو:

زه په یوه دېر بىكلى او لوی مسجد کي د ماسپېښين لمانحه لپاره د خپلي توقع خلاف په دېر لور او بىكلى غړ آذان کوم، په مسجد کي شته خلک زما د آذان دېر استقبال او صفت کوي، له آذان وروسته استاد جمعه خان نورستانی زما خوا ته راشي او د آذان په خاطر ما دېر تحسین کري، مونږ دواړه د مسجد یوې خوا ته لاړ شو، هلهه زه ګورم خه خلک د جماعت تر لمانحه مخکي د مسجد په یوې خوا کي صفونه جورو وي او غواړي په خپلو کي په جماعت سره لمونځ وکړي، زه هغوي ته ووايم: د جماعت لمانحه ته وخت پاته دئ، تر وخت مخکي لمونځ مه کوي، هغوي بېرته خپل صفونه وران کري، زه او استاد جمعه خان په نفل لمانحه ودرېږو ، استاد تر ما لېشا ته او چې لوري ته په لمانحه ودرېږي.

وروسته له تاسو سره مخامنځ شم، تاسي په دېره مينه راسره روغښ وکوي، زه مو د لو سر بىكلوم او تاسي زما په سټ لاس تبروئ او بیا په یوې خونی کي ستاسو مخته ناست یم، زما کشر ورور او یو بل کس هم په خونی کي وي، (زما کشر ورور په اسلام آباد پوهنتون کي محصل دئ، هغه اووس له تفسير خانګي ماستري ترلاسه کړه)، زه خپل ورور په همدي تعارف چې په اسلام آباد کي محصل دئ تاسو ته معرفي کړم، زه له تاسو سره او زما ورور له هغه بل کس سره په خبرو شوو.

بیا د خونی پر حائی د غردونو په منځ کي په یوې بىكلى او آزاده فضاء کي همدا خلور کسان ولاړ یو، فضاء داسی ده لکه سهار وختي، دا سیمه چې تنګه دره ده او جګ جګ غرونه لري د پاکستان اړوند کومه سیمه ده، دلته مونږ خو ورڅي پخوا کوم به عملیات ترسره کري وي، تاسي ما ته د هغه عملیاتو په وجه تحسین وايئ او

د عملیاتو د مؤثریت خبره کوي، د خبرو په جريان کي راته وايي چي د جون د لسمی له واقعي خبر شوي؟ زه ووايم نه، تاسي ووايي چي زما د اوسيدو ھاي ته (نود) راغلي وو، (زه گمان وکرم چي دا به د لغمان مربوط هفه پخوانی مجاهد وي چي د گروچ سيمي اوسيدونکي دئ، ما په تگاب کي هفه محال ليدلی وو چي د شهيد احمدی خوا ته راغلي وو او ويل ئي چي په روان جهاد کي برخه اخلم، احمدی شهید په هفه وخت کي خه لارښووني ورته وکړي او خه کارونه ئي وروسپارل، خو وروسته هفه اربکي شو، په سيمه کي د حزب اسلامي يوه مخلص مجاهد قومندان شير او د هفه مجاهدينو ته ئي دېر مشکلات راولار کړل، خو ھله زخمی شو، اوس حکومت د غلا او شوکو په جرم خلح سلاح کړي او په کور ناست دئ، خو اوس هم د امنیت ملي سره همکاري لري او د مجاهدينو سره کلکه دېسمني پالي)، زه په دېر تعجب پونستنه وکوم چې (نود) خنګه ستاسو خوا ته راغلي وو؟ هفه ته چا دا ھاي وربنودلی وو؟ د چا په تزکيې هفه ته اجازه ورکړل شوي وه؟ تاسو ووايي: هفه په خپله راغلي وو، زما په لته کي وو او مخامخ زما د اوسيدو ھاي ته راغلي وو، له هفه سره جګي جګي وزې هم وي.

د همدي خبرو په جريان کي وو چې زه متوجه شم د غره په دده کي يو دې بشکلی کور دئ، دېره بشکلې رينا هم پکي ده، د دي کور د دوهم منزل له کرکي، يوه غوا بهر ته په توپ وھلو سره ھان وغورھوي، لا په هوا کي وي چې زه له خوب را وينشوم.

هفه ته مي ولیکل:

ستاد خوب د ببلو ببلو برخو تعبيير داسي برپني: بشکلی او ستر مسجد يعني بنه او ستر جماعت او حزب، په دوبي کي د ماسپنبنين وخت يعني د تودې مبارزي پراو،

ښکلې فضاء يعني بنه حالت، په ښکلې غږ سره آذان يعني د دعوت په چارو کې ښکلې او اغېزمنه ونده، د یوه ټولی دا هڅه چې غواړي تر وخت وړاندي په ګډه لمونځ وکري يعني د یوې ډلي بي وخته هڅه او له اصولو او اکثریت سره د دوى اختلاف او د بېلې ډلي جوړولو هڅه، ستا ممانعت يعني د داسي هڅي په مخنيوي کي ستا ونده، د دوو نورو صحنو په لومړۍ کي تا ته خپل شخصي حالت او له ما سره د تراو خرنګوالی تمثيل شوی او بلې کي د جهاد حالت چې سباوون ئې رانېدې شوی، بشایي ته به په پاکستان کي د کوم دبمن په خلاف موفق عملیات ترسره کړې او يا به د داسي عملیاتو منصوبه په پاکستان کي جوړه کړې. له نود مراد د ملي امنیت اړوندریاست (۹۰) دئ، یا خو به ئې دا کار په تپر لسم جون کي کړۍ وي او زماځۍ ته د راتلو هڅه به ئې کړې وي يا به ئې له دې وروسته وکړي، له جګو وزو بشایي داسي جاسوسان مراد وي چې اوږدې برېري ئې هم پر مخ دي، د نود ریاست به دوى د دې کار لپاره استخدام او توظیف کړې وي. د غره په ډډه کي ښکلې رون کور هم د یوه ښکلې جماعت په معنی دئ، له دوهم پور ئې د یوې غواړاغور ځېدل يعني د دې تنظیم له لوړ پوره مسئولینو به یو بې عقل کس له معنوی او دینې پلوه سقوط وکړي.

د محصلینو اسلامي تنظیم پخوانی نظام ورور حماد خوب

د ۱۳۹۰/۸/۸ په شپه تر ویدېدلو وړاندي مي فکر وکړ چې کاش نن خو رسول الله صلی الله علیه و سلم په خوب کي ووینم، تر دې فکر وروسته مي درود ووايو او دعاء مي وکړه، او خپله هيله مي الله تعالى ته وړاندي کړه، د شپې خوب وينم چې لوړ ځای ته تللى یم، داسي احساسوم چې الله تعالى دلته دئ، زه د دې تعظیم لپاره کښته گورم، مخ پر وړاندي روان یم، نا آشنا لاره وي، داسي احساسوم چې الله تعالى لوړ او تر ما مخکي دئ، خو قدمه وړاندي پورته و گورم، غت پراخ دالان رنګه ځای

وی، رسول الله (صلی الله علیه وسلم) پر لوری عالی شانه کرسی ناست ووینم، لدی وروسته له خوب راوینس شم.

د خوب تعبیر:

هغه ته می ولیکل: ستا د خوبونو په اړه دا عرائض لرم:

لومړی خوب دی داسی دئ: په خوب کي ځان په یوه لور ځای کي وينې، داسی احساسو چي الله تعالى هم دلته حاضر دئ، له دېر تعظیم کښته ګوري، مخ په وړاندی روان یې، لار درته نآشنا برپنې، انګېرنه دی دا ده چي الله تعالى لور او تر تا وړاندی دئ، خو قدمه مخکي پورته وګوري، غت، پراخ دالان ته ورته ځای وګوري، هلتہ رسول الله (صلی الله علیه وسلم) پر لوری او عالی شانه کرسی ناست وی، په همدي حالت کي له خوب وینس شوی یې. ستا خوب دېر بشکلی او رښتینی خوب دئ، د بېلو بېلو برخو تعبیر ئې داسی دئ: انسان نشي کولی الله تعالى په دنیا کي، په خپلو سترګو په وینسه یا په خوب کي وګوري، په خوب کي لور تگ معنوی ارتقاء او لور تگ افاده کوي، په دې سفر کي الله تعالى درسره دئ، ته په معنوی لحاظ لور درومې او په هغه لار روان یې چي رسول الله (صلی الله علیه وسلم) پري لور تللى، زما سپارښتنه دا ده چي خپل هغه حالت حفظ کړه چي د خوب لیدلو پر مهال دي درلود، تا په ۱۳۹۰/۸/۸ دا خوب لیدلی وو، وګوره چي هغه مهال ستا فکري، عملی او اخلاقی وضعیت خنګه وو، همغه حالت حفظ کړه.

د حماد بل خوب:

د محصلینو اسلامي تنظیم کي د کار کولو په دوران کي یو ه شپه خوب وینم چي په مجلس کي ناست یم، دا مجلس داسی دئ لکه د محصلینو حلقة چي هر یو پکښي خپل فکر او نظر وړاندی کوي، د مجلس تعداد تر اوو اتو زیات نه وي، دوه

درې کسان په عمر کي مشران وي چې په دغو کي يو هم زما پلار وي، زموږ د ناستي حاۍ يوه تیاره خونه وي او د يوه کوچني خراغ (د تیل خاک خراغ) په واسطه روبنځنه شوې وي، موږ قول ورباندي راتول او پر زمکه ناست يو؛ کوم لوري ته زه چې ناست يم تر هغه دوه درې متنه شا ته د حزب اسلامي امير حكمتیار صاحب پر يوه کرسی ناست وي، زموږ له مجلس وتلى وي، داسي معلومېږي لکه چې زموږ خارنه کوي، توره بېره او توره خولي ئې پر سر وي، زه چې کله د ده لوري ته وګوم دئ زموږ طرف ته گوري، په خبرې کي ئې خوبنېي برپښي، زموږ د مجلس په ليدلو خوشحال وي، وروسته وروسته مخ راوړووم او مجلس ته دوام ورکړم، زه په همدي دوران کي يو جهادي شعر ووايم چې ما خپله جور کړي وي، زما تر شعر وروسته يو بل نا آشنا حوان ووايې: اوس به نو يو خو سندرۍ ووايو، که گورم چې په لاس کي ئې تمبور هم دئ، موږ قول چوپ يو، د ده د خبرې په خواب کي محترم حكمتیار صاحب په درانه آواز ووايې: موږ خو خه بزدلان (دارن) نه يو سره راتول شوي، زه دا حل بیا د ده طرف ته وګورم، ده زموږ مجلس ته شاه راګرڅولي وي او په مستقيم خط ئې زموږ له مجلس مخ اړولۍ وي، په همدي کي له خوبه راوینېن شم. ۱۳۹۱

هغه ته مي وليکل: ستا د دوهم خوب تعبيیر دا دئ: په مجلس کي تته رينا او وور خراغ يعني د هدايت تته ورمه، جهادي اشعار پر خپل حاۍ او وخت کي ګټور دي خو اشعار اکثراً په سندره او حتی سرود او موسيقى منتج کېږي، هغه وګړي دي ته پناه وړي چې له حق د دفاع جرأت او همت نه لري، په خوب کي ستا له جهادي شعر وروسته د مجلس د يوه غږي له لوري دا وړاندېز چې اوس به خو سندرۍ ووايو او ته گوري چې د هغه په لاس کي تمبور ده، همدا مطلب افاده کوي، ستاسو د غونډي په لوړنې حالت زما رضایت او پر دوهم حالت زما خفګان او مخ اړول يعني ستاسو

د حماد بل خوب:

خوب وینم چې یوه غونډه ماته شوي وي، ګنه ګونه وي، خلک د تلو په حال کي وي، زه د ماته شوي غونډي په انګر کي ولاړ يم، د غونډي ستیج د میدان شمال طرف کي حائی پر حائی شوي وي، ناخاپې احساس کرم چې دا خو د حزب اسلامي غونډه وه او حکمتیار صاحب خپله وینا پای ته رسولې او لدې حائی تللی دئ، که ګورم ځینې خلک پر موټر سایکلو د سپرپدو په حال کي دي او د تللو تیاري کوي، وروسته چې مي د دوي موټر سایکلو ته ام شي د هغوى پر ټانکيو د حزب اسلامي بېرغونه ووينم، داسي لکه چې د کمپنيه آردر پري ټاپه شوي وي، یا لکه د کمپني خپله ټاپه، سپرو پر سرونو داسي توري کڅوري اغوشتي وي چې یوازي د دوي سترګي تري معلومېږي، بیا ناخاپې قول میدان خالي شي، فضاء ارامه او چوپه چوپتیا خوره شي، داسي لکه چې دا د غونډي میدانی چې یوه غرنۍ دښته شي، زه شا ته وګورم، د قبلي لوري ته خلور نفر په نظر راشي چې د دریو کالی تور او د خلورم ئې سپین وي، د خلورم بېره سپینه، وروحی سپیني او مخ ئې داسي سپین وي لکه د پیس په مرض اخته انسان، هغه نور درې له ده لې لري خواره ولاړ وي، بشي او کین لوري او شا ته ئې، دی زما خوا ته ګوري، د ډېر ضعف او کمزوری په حالت کي، زه ور نېډې شم، دی په خپل جبب لاس ننباسي، لس يا شل روپې راوباسې او ما ته ئې راکري، دا لوټ ګونځي ګونځي وي، د ده ډېر غربت تري جو تېدو، کله چې ورته ځير شم نو وئې پېژنم چې دا خو د طالبانو امير ملا محمد عمر دئ، شا ته ئې یو کوچنۍ غر ووينم او په هغه کي یوه غټه سوره (لوی غار) وي، بیا داسي احساس کرم چې دی په همدي غار کي خپلې شپې ورځي سبا کوي، په همدي کي له خوب راوینس

هغه ته مي ولیکل:

در بیم خوب تعبیر خرگند دئ؛ د حزب د غوندي په میدان کي د خلکو گنه گونه، پر موټرسیکلو سپاره او پر سرونو ئې داسي تور نقابونه چي يوازي ستريگي ئې بشکاري او بیا په میدان کي سکوت او آرامي او د غرفنۍ بیديا په بني کي ئې ليدل؛ دا مطالب افاده کوي؛ اسلامي تحریک د حزب په لاس پیل شوي، لومرۍ په آوارو او بشارونو کي او بیا ئې لمن لوړو او غرونو ته پراخه شوې، یو پیداو ئې سري مبارزه وه، پر موټرسیکلو سپاره نقاب لرونکي همدا مطلب په گوته کوي، بیا په هغه میدان کي چي د حزب اسلامي غوندې په کي جوړه شوې وه د خلورو وګرو را خرگند بدله هغه خلور ډلي تمثيلوي چي وروسته په همدي میدان کي را خرگندې شوې، د دريو جامي توري او د خلورمي سپيني دي، توري ئې په بشپړه توګه توري او منحرفي ډلي او سپينه ئې له فكري او عملی پلوه په ضعف او بيماري اخته ډله، تا خلورم کس داسي ډيلۍ چي بېره او وروځي ئې سپيني او مخ ئې هم داسي لکه پيس، او حالت ئې د غربت، دا ډله د خپل مشر په بني کي تمثيل شوې، تا پېژندلې چي ملامحمد عمر دئ، ستا په خوب کي د ده حالت او موقعیت د ده وضعیت تمثيلوي، بشایي داسي حالت پرې راشي چي له غربت او تجريد سره به مخامنځ وي.

د قاري صاحب سليمان خوب

قاري صاحب سليمان د شهيد پريزاد زوي، د تګاب او سپدونکي دولس کاله وراندي دا خوب ډيلۍ: خوب ګورم چي حكمتيار صاحب مي په کار وي، خو خوک نه وي د ده په تري وپونسم، ناخاپه انجینر صاحب عبدالسلام په نظر راشي، زه له

هغه پونستنه وکرم چي مشر چپري دئ؟ راته ووايي چي زما هم پكار دئ خو معلومات نلرم، له لب حند وروسته حاجي صاحب کشمیر خان او خه نور ملگري رابسكاره شي، گمان وکرم چي دا مشران چپري د ناستي اراده لري، ناخاپه انجيئر صاحب حكمتياز راشي، کله چه دوى د ناستي اراده وکري زه هم ورسره کښينم، حكمتياز صاحب له ما پونستنه وکري چي قاري صاحب وايه خه مشكل دئ؟ کله چي زه خپله خبره ورته پيل کرم د يوه مجاهد غړ راشي او ووايي چي د امریکایانو چاپه ده او دي خوا ته راروان دي، تاسو بل خائي ته لار شئ، دا خائي مناسب نه دئ، سمدستي هغه مشران ورونه هر يوه په يوه لوري لار شي، حكمتياز صاحب ما ته ووايي: قاري صاحب راھه. په همدي باغ کي روان شو، خه اندازه لاره ووھو، يو زور جيپ موټر مخي ته راشي چي رنګ ئې تللى او په ناسم حالت کي وي، لومړي حكمتياز صاحب او ورپسي زه ورننحو، هلتہ کښېنو، هغه راته ووايي: قاري صاحب دا خائي مناسب بنسکاري، بيا راته ووايي چي ايمان په تقدير لره او کار په تدبیر کوه، وايه خه مشكل دئ؟ کله چي په دوهم حل بيا زه خپله خبره ورته پيلوم نو د يوه مجاهد غړ راشي او د لومړي حل په خپر خبر راوري چي دا خائي مناسب نه دئ، تاسو بل خوا ته لار شئ، سمدسي د همدي جيپ موټر په تل کښي يوه کړکي يا دره حكمتياز صاب پخپل لاس راخلاصه کري او کښته ورکوز شي، زه هم ورکښته شم، دېر لاندي لار شو، تر دي چي بيا يوه باغ ته ورسپېزو، هلتہ هم شني وني او چمن وي، کښېنو، حكمتياز صاحب راته ووايي: إن شاء الله دا خائي مناسب دئ، وايه قاري صاحب خه مشكل دئ، ايمان په تقدير لره او کار په تدبیر کوه. په دوهم حل چه زه خپري کولو ته ځان چمتو کرم نو هماګه يا کوم بل مجاهد بيا هغه غړ وکري او ووايي: حكمتياز صاحب دا خائي مناسب نه دئ، چاپه دېره اوږده شوه، تاسو کوم بل

حائی ته لار شئ، امریکایان دې خوا ته راروان دی. سمدستي روان شو، مخي ته مو يو غر راشي، حكمتیار صاب مخکي او زه ورپسي، په غره کي يو چاود يا سمخه وي چي زموږ له مخي شروع او د غره بلي ډدي ته وتلي وي، ورننو چي مزل پکي وکړو، تر دې چي بل اړخ ته ورسپدو او له غره تېر شوو، هلتنه هم شنه باغونه او چمن وي، په یوه حائی کي کښينو، بیا راته ووايي: قاري صاحب وايه خه مشکل دئ؟ ايمان په تقدیر لره او کار په تدبیر کوه، په وروستي حل چي کله زه د خپلي خبری شروع کول وغواړم نو ورور مي وڅوځوي او راته ووايي: قاري صاحب پورته شه اوډس وکړه، د سهار د لمانځه وخت دئ، په همدي سره راوینېن شم.

قاري صاحب ته مي وليکل: ستا د خوب په اړه دا عرائض لرم: تا دا خوب هغه مهال (دولس کاله وراندي) ليدلى چي زه د امریکایي ټواکونو له لوري خو حلې داسي تعقیب شوی یم لکه چي تا په خوب کي ليدلى، ستا په خوب کي د امریکایانو له لوري زما د تعقیب خو پراوونه انځور شوي، لوړۍ پراو ئې هغه چي زه له خو نورو مشرانو سره د حاجي صاحب کشمیرخان په خوا کي اوسبدم، له ده پرته د حزب نور مشران د انجنير صاحب عبدالسلام په شمول نه پوهېدل چي زه چېري اوسم، هملته پر ما لوړۍ راکټي برید وشو، بیا ئې زموږ شاوخوا د غرونو پر لورو کوماندو ټواکونه پلي کړل، زه مجبور شوم هغه سيمه پرېزدم، هر حل مي خپل حائی د ورونو په وينا او غونښته بدل کړي، همغسي لکه چي تا په خوب کي ليدلى، بل حائی ته ولاړم، زما ملګري هم ووتل، په نوي حائی کي هم امریکایي کوماندو ټواکونه زما د اوسبدو حائی ته راغلل، دومره نېډې چي هم مي دوى ليدل او هم مي د دوى بغ اورېدو، هلتنه په داسي حائی کي اوسبدم چي له بري خوني لاندي ته د کوزېدو لپاره د کوتې په فرش کي پرته دره وه چي په لاس به پورته پرانستل کېده، کت مت

همغسي چي تا په خوب کي د زوره جيپ په تل کي هفه دره ليدلي وه، زه د همدي
دری له لاري لاندي خونی ته کوز شوم او بل لوري ته مي سفر پيل کر، په دي پراو
کي زه له دي سيمی بلي ته له یوه غره اوښتی يم، اوبرد مزل وو، دې ستومانه شوم،
دومره چي له تگ ولوپدم، په دي ټولو پراوونو کي زما شعار همدا وو: ايمان په
تقدير او کار په تديير.

د قاري صاحب نقيب احمد خوب

قاري صاحب نقيب احمد د مرحوم داکتر صاحب همکار زوي؛ یو نيم کال
مخکي دا خوب ليدلى او ما ته ئې ليکلى: په یوه لوی جومات کي خلک د لمانچه لپاره
راتبول شوي وي، فضاء آرامه وي، د جومات په داخل کي خلک په صفوونو کي ناست
او د امام راتگ ته منتظري وي، چي راشي او دوى لمونج وربسي وکري، محراب خالي
وي، ټول خلک لاندي د سجدي ځاي ته گوري، زه محراب ته مخامخ تقریبا شمالي
لوري ته په درېيم یا خلورم صف کي ناست يم، پداسي حال کي چه محراب راته دېر
واضح او روښانه بشکاري، اکثرو خلکو لوونگي، یا خولي پر سر او بناسته بېرىي لري،
ناڅاپه سر راپورته کرم او له حان سره ووايم: امام ولی نشته؟ دا خلک به تر
کومه انتظار کوي؟ محراب زما کين لوري ته وي، ناخاپه ګورم چي حکمتیار صاحب د
محراب په لوري روان دئ، محراب ته مخامخ او غالباً یو صف پاته وي چي محراب
ته ورسپري، توره لوونگي ئې پر سر وي، کالي ئې سپين او واسکتې ئې هم تور وي او
بېرىه ئې هم سپينه وي، نو له حان سره ووايم: دا خو حکمتیار صحاب دئ، په همدي
سره راوېښ شوم.

قاري صاحب ته مي ولیکل:

ستاد خوب په اړه دا عرائض لرم: د جومات تعبيير د مسلمانانو جماعت او حزب دئ،

ستا په خوب کي د صالح او مؤمنو افغانانو او سني حالت منعکس شوي، امام ته د انتظار حالت، په درېیم صف کي ستا ناسته يا دا بنېي چي ته د دي جماعت په درېیم نسل پوري تړلی يې، يا دا چي ستا مقام په درېیم صف کي دئ، اميد دئ او دعاء کوم چي لومړي صف ته حان ورسوې، د بلې برخې تعبيیر داسي برپښي چي بنایي الله تعالى به ما ته د محراب د تشي ډکولو سعادت را په برخه کړي.

د فرويد افکار او تعبيرونه

فرويد په دې عقيده دئ چي د ميني، الفت او انس منشاً د انسان جنسي غريزه (شهوت) ده، هغه نه يوازي هره مينه، حتى له زوي سره د مور مينه او له لور سره د پلار مينه همداسي گني بلکي وايي: د انسان د وينسي قول فعالیتونه او د خوب هره روئا ئې جنسي منشاً لري!! همغسي لكه ماركس چي وايي: د انسان قول فردي او اجتماعي فعالیتونه، تولي اريکي، او هره دوستي او دبمني اقتصادي منشاً لري!!

فرويد يهودي دئ، د آلمان په داسي قولني کي ستر شوي او هملته ئې د فيلسوف نوم گتلي وو چي د جنسي شذوذ وبا هر لوري ته خوره وه، له خپلي څوانۍ تر مریني پوري ئې هر لوري ته چي مخ اړولی د دې انحراف آثار ئې تر ستړګو شوي، په خپلي کورنۍ کي، د خپلو دوستانو په کورنۍ کي، د خپل ګاوندي او همسنفي په کورنۍ کي، د خپل استاد او آمر په کورنۍ کي، په دفتر کي او په کليسا کي، د مأمور، افسر، استاد او کشيش په خوا کي او په هر حائی کي ئې داسي خه ليدلي چي ده ته دا مفکوره او باور القاء کړي چي د انسان د هر خوختښت او حرکت منشاً د ده جنسي تمایلات دی!! د فرويد عقائد او افکار د دې پر حائی چي علمي بنست او محرك ولري؛ معکوساً هغه القاءات دي چي یوې پربوټي او منحطي قولني د ده پر زره او دماغ انځور کړي. فرويد د خپل حان او د خپلي شیطان خپلي قولني د افرادو په اړه دا تحليل وراندي کولې شي خو تحليل ئې نه د نورو انسانانو په اړه صدق کوي او نه د

نورو ژوو په اړه.

د بیسمارک خوب او د فروید تعبیر

فروید د خوبونو د تعبیر په لړ کي د بیسمارک یو خوب را خلي او د خپل سیکسی مسلک له مخي ئې خپري، راشئ دا خوب او تعبير ئې له فروید واورو، هغه د بیسمارک د روئیا په اړه ليکي:

بیسمارک د ۱۸۸۱ کال د دسمبر په اتلسمه امپراطور ګیوم ته ولیکل: اعليحضرت چي ما ته خه وايي دي ته ئې اړ کرم چي خپل هغه خوب ده ته ولیکم چي د ۱۸۶۳ کال په پسرلي کي مي ليدلى، دا خوب په سختو ورڅو پوري تراو لري، په هغو ورڅو پوري چي مفر نه ترسترگو کېدو، خوب مي ولید او هغه مي خپلي مېرمني او نورو شاهدانو ته تېر کړ، "په خوب کي مي ولیدل چي د آلپ غرونو په یوه تنګ ناو کي خپل آس څغلوم، بني لاس ته مي پاړ او کین لوري ته دبوال ته ورته لوی کمر، ناو ورو ورو لا زيات تنګېزې، دومره چي آس مي له تګ ولوپد، ځای دومره تنګ وو چي پر شا نشوی را خرڅبدی، له آس هم نشوی کوزېدی، دا وخت مي په هغې متروکي چي په کین لاس کي مي وه دبوال ته ورته کمر وواهو او له خداي مي مرسته وغونښته، متروکه دېره او برده شوه، په کمر کي لوی چاود او د هلپز او په هغه کي پراخه لار رامنځته شوه، داسي چي له هغه ځای غونډي او په ونو پونېلې سيمه ليدل کېده، د بوهم او پروسې سيمې ته ورته، دا مهال مي په زړه کي راتېره شوه چي خنګه دا جريان په تلوار سره تا ته ولیکم" همدلته مي خوب پاي ته ورسېدو.

دا خوب که خه هم دېر خرګند دئ او زه به ئې دقیق تعبیر لږ وروسته وراندي کرم، خو تر هغه مخکي راشئ وګورو چي فروید ئې خنګه تعبيروي، هغه ليکي: دا

خوب په دوو برخو وېشلى شو: په لومړۍ برخې کي ئې خوب ليدونکي خپل حان په یوه وحشتناک حالت کي ليدلى، او په دوهمي برخې کي ئې په ناخاپي توګه او لکه یوه معجزه تري ژغورل شوي، هغه مشکل حالت چي آس او سپور ئې په کي راګير شوي په حقیقت کي د دې سیاسي شخصیت د بحرانی حالت په اړه یوه کنایه ده، دا حکه چي یوه شپه وړاندی ئې د سیاسي مسائلو په اړه فکر کړي او هغه ئې دردناك انګېرلي، په پورتنۍ ادبې توقې کي د ده هغه تعبيرونه چې له استعارو ډک دي په همغه وخت کي د ده ناهيله کوونکي وضعیت په ګوته کوي، هغه خپل وضعیت په بنه توګه درک کولو، او په اړه ئې اندېښمن وو،... همدا اندېښني چې د خوب ليدونکي ذهن ئې مشغول کړي او دا موضوع چې د ده ټولي نقشې او منصوبې او حل لاري له داسي خندونو سره مخامنځ کېږي چې رفع کول ئې ورته ناشونی برېښۍ، طبیعې ده چې د ده ذهن به له دغو اندېښنو او مسائلو فارغ نه وو، دا ټول په بنه توګه په دې خوب کي د داسي آس او سپور په بنې کي حان بشي چې نه وړاندی تللى شي او نه شا ته، د ده هغه غرور چې نه ئې تسلیمېدو ته پرېږدي او نه په شا تګ ته؛ په دې توګه بسodel شوی: ممکنه نه وه چې تر شا شم يا له آس پلی شم،... په دې توګه ویلى شو: د دې وینا چې آس له وړاندی تګ پاته شو معنی دا ده چې خوب ليدونکي له ډېر کار او فعالیت ستومانه شوي او غواړي له غمونو او مصروفېتونو فارغ ژوند غوره کړي... د هيلې تحقق د خوب په دوهمي برخې کي حان د هغه چاود، دالان، لاري او سمسوري سیمي په بنې کي بشي... دا حکه چې بیسمارک بنه پوهبدو چې خپله راتلونکي رخصتي به د آلپ غرونو خوا ته تېروي... فرويد د دې خوب په تعبير کي له دې هم آخوا درومي او پر دې اكتفاء او بسنې نه کوي چې خوب د وېښۍ د اندېښنو دوام او د هيلو او موخو د تحقق ذهني هڅه ګئي، بلکي د بیسمارک د

همدی خوب لپاره جنسی او سیکسی تعبیر وراندي کوي او وايي: په خوب کي متروکه، عصا او نېزه او دوی ته ورته شيان د جنسی امورو په اړه رموز او کنایې دي، په ځانګړې توګه دغه متروکه چې ورو ورو او بردېله، چې دا او بردېلا د تناسلي آلت ځانګړتیا ده، نو د تردید هیڅ مجال نه پاته کېږي چې تعبیر ئې همدا دئ!! البته دا اغراق چې او بردوالی ئې تر پې انتهاء وغزېدو د ماشومانه تصور بشکارندويه ده او دا چې متروکه ئې په لاس کي ونيوله د استمناء عمل (په لاس سره جنسی عمل) ته خرګنده اشاره ده!! البته دا د نائم له او سنې حالت سره تراو نه لري بلکي د ده د ماشومتوب له مخکنی حالت سره تراو لري!! ورپسې ليکي: د خوب ټولي صحنه؛ له وحشتناک حالت په خارق العاده توګه د ده ژغورنه، هغه هم د الله په مرسته د متروکي په یوه وار سره، په خرګنده توګه د تورات هغه برخه رايادوي چې موسى (عليه السلام) د بني اسرائيلو د تندي رفع کولو لپاره تيزه په خپلي همسا وهي او او بهه تري داري وهي، په ډپري آسانۍ سره منلى شو چې بیسمارک د یوې پروتستانت کورنى د یوه غري په توګه له تورات دا مطالب زده کري او هغه ئې په حافظه کي پاته وو، د کړاوونو په دې بهير کي ئې ځان له موسى (عليه السلام) سره تشبيه کړي چې همداسي د خپل قوم له بغاوت او ناسپاسي سره مخامنځ وو، دا موضوع نوموري صحنه د ده له او سنې ټه هيلو سره تري!!

د بیسمارک د خوب په تعبیر کي د فرويد خو مطالب ډپر هينسوونکي او خندوونکي دي:

- بیسمارک د ۱۸۶۳ کال په پسلې کي خوب ليدلى، د ۱۸۸۱ کال د دسمبر په اتلسمه ئې امپراتور گیوم ته خپل مخکنی خوب ليدکل، سخت حالت د خوب له نېټې اتلس کاله وروسته رامنځته شوي، په همدې وخت کي د ده تر مشری لاندي

فوچ له داسی حالت سره مخامخ شوی چي نه مخکي تگ ورته ممکن وو او نه په شا کېدل، بیا د ده د فوچ کین اړخ د اتریش په لوري یرغل کړي، تر بوهم او پروسی پوری رسپدلي او دا کېت مت همغسي وو چي ده اتلس کاله وړاندي په خوب کي یلدي وو، د ده عملی تجربې ده خوب په واضح توګه تعبيیر کړي او دا تعبيیر سل په سلو کي د هغه تعبيیر خلاف دئ چي فرويد وړاندي کړي، د بیسمارک د خوب د بېلو بېلو صحنو او انځورونو سم او واقعي تعبيیر دا سی دی: تنګ ناو يعني سخت حالت، کړاو او ضيق شرائط، آس يعني د ده تر واک لاندي فوچي څواک، متروکه هغه څواک چي دبمن پري وهل کېږي، له مخکي تگ او شا ته ستندو لوېدل يعني د محاصرې او بشپړ توقف حالت، د کین لوري دبوال په هغې متروکي وهل چي د ده په کین لاس کي وه او په هغه کي چاود او بیا لار رامنځته کېدل يعني د ده ډواک ميسره (کین اړخ) به دا محاصره ماته کري او د مخکي تگ لپاره به لار پرانیستل شي، دغه مهال به دی امپراطور ته د فتح او بري زېږي ولېږي.

تنګ ناو، آس، متروکه، په متروکي تېړه وهل، د تېږي ماتېدا

- دېره خندونکې ده چي فرويد متروکه د تناسلی آلت رمز او کنایه ګنې، د متروکي ئې له تناسلی آلت سره خه؟! ګمان نه کوم چي فرويد به دومره ناپوه وو چي دې حقیقت له درک هم عاجز وو چي د انسان دماغ له هغه سره په خوب کي لوبي نه کوي، معمعی ته ورته پېچلي کنایې او رموز ئې مخي ته نه بدي، بلکي د معمعی حل ورته بشني، په مغالطي کي ئې نه اچوي، ساده شيابن ورته د پېچلي رمز او کنایې په توګه نه وړاندي کوي، بلکي داسی کنایه او رمز کاروی چي انسان ته په واضح توګه د فهم وړوي، له داسی تشبيهاتو کار اخلي چي انسان ئې معمولاً کاروی، کله چي هغه ته دا پیغام لېږي چي ستا بدنه او بونه ته ضرورت لري نو مخي ته ئې د او بونه جک،

ترموز، گیلاس، جام او منگی انحور کري، دي ته ئې هخوي چي د اوبو دغه معمول ظروف راواخلي، خولي ته ئې يوسي او همفسي اوبه تري و خبني چي په وينشه ئې خبني، انسان معمولاً متروكە د وھلو لپاره کاروي نو په خوب کي به دماغ همدا متروكە د هفه حواک لپاره د رمز او کنايى په توگە کاروي چي د بمن پري وهلى شي، دي عصا د داسي و سيلي په توگە کاروي چي تكىي پري کوي، خوب همدا متکاً د عصا په بني کي انحور کري، په ۋولو نورو مواردو کي د خوب ژبه همداسي وي، كە د ده د خوب منشأ جنسى تمايل وي نو هفه خە ئې مخي ته انحور کري چي معمولاً ئې د خپلى جنسى غرizi په اشباع لپاره کاروي، دېر احمق انسان بە داسى گمان کوي چي په خوب کي تىنگە درە، چاود، عصا او متروكە لە جنسى تمايل سره کوم تراو او لرى او گواكى د نارينه او بىخى تناسلى آله تمىيلوي!! زە گمان نه کوم چي فرويد او همفکران ئې د ناپوهى لە كبلە دا تعبيرونە ورلاندى کوي، حقيقىت دا دئ چي دوى عمداً دا مغالطه کوي.

- فرويد د بىسمارك د خوب په تعبيير کي نه يوازي عمداً مغالطه کري، بلکي په تارىخي حقائقو ئې سترگى پقىي کري دي، بىسمارك د خپل خوب رېستىنى تعبيير اتلس كاله وروسته عمللاً موندلى او په خپلو سترگو ئې ليدلى او دومرە پري دادە او متيقىن شوي چي هفه ئې امپراتور گيوم ته هم ليكلى، خو فرويد دا حقائق لە پامە غورخولي او د خوب لپاره ئې د جنسى تمايلاتو منشأ لتوپى!! نه بىسمارك لە دي تعبيير سره موافق دئ او نه هفه خوك چي پوهېبى د خوب رمز او کنایه صريح او د وينشى لە تشبيهاتو سره ورته وي، رمز او کنایه د دي لپاره نه کاروي چي مطلب لازيات پېچلى کري او د معنى بنه ورکري، بلکي د لازيات آسانلۇ لپاره ئې کوي، كله چي مفهوم د يوه انحور په بني کي ورلاندى شي نو فهم ئې لازيات آسان شي، په

خوب کي زموږ د ماغ همدا کار کوي، د پیغام په ابلاغ کي د خوب اسلوب همداسي وي، اسلوب ئې هغه هوښيار استاد ته ورته چي د زده کوونکو پر روحی حالت پوه وي او تل هڅه کوي مفاهيم د انځورونو په قالب کي وړاندي کري، کله چي د خټکي په اړه خبری کوي نو انځور ئې پر تخته وباسي، او کله چي د هغه د خوند او خوروالۍ په اړه خه وايي نو د الفاظو تر خنګ د خپلو شوندو، سترګو او وروحو په خوځولو سره زده کوونکي لابنه پوهوي.

- د پر څلي خوب ليدونکي د خپل خوب په تعبيير تر معبر بنه پوهېږي، په ځانګړې توګه هغه وخت چي خوب ئې ترسره شي او تعبيير ئې عملًا په خپلو سترګو وګوري، دا داسي ده لکه چي ما ته کوم داکتير زما د ناروغر، لپاره په خپلي نسخې کي داسي دوا تجویز کري چي هیڅ ګته راونه رسوی، طبیعي ده چي زه به د دې داکتير په اړه وايم: يا د پر ناپوه ډاکتير دئ او يا زما د ناروغر، په څرنګوالۍ سم نه دئ پوه شوي، خو که زه د همدي ناروغر، په دوران کي داسي خه وخورم چي عملًا احساس کرم زما تکلیف ئې راکم کړ او د ناروغر، په معالجي کي ئې ګته راوسوله، طبیعي ده چي همدي ته به دوام ورکوم او د هغه ډاکتير دوا او نسخه به یوې خوا ته کښېږدم، که بیسمارک د فرويد دا تعبيير اورېدلی وي نو هرومرو به ئې ویلي وو: کمزوری معبر دئ، زما د خوب له صحيح تعبيير عاجز دئ، يا خو زما د خوب په څرنګوالۍ سم نه دئ پوه شوي او يا ئې د خوبونو د تعبيير په اړه غلط اسلوب کارولي، د بیسمارک خپل تعبيير ټکه دقیق وو چي خوب او د هغه تعبيير ئې په خپلو سترګو لیدلي وو.

د زوي د سوزېدو په اړه د پلار خوب

- بنه به وي چي د فرويد یو بل تعبيير هم خپلي مخي ته کښېږدو او د بیسمارک د خوبونه او تعبيرونه

خوب له تعبيير سره ئې مقاييسه كرو: فرويد تر دې عنوان (د روئيا د مراحلو روحي خېرىنە) لاندى ليكىي: د هفو خوبونو په ضمن کي چي ما ته ويل شوي يو ئې د حانگرې توجه ور دئ، دا مي له داسي ناروغ ترلاسه كړي چي د روئيا په اړه ئې زما يوه وينا هم اورېدلې، دېر اغېز ئې پري كړي... خوب ئې داسي دئ: يو پلار چي د خپل ناروغ زوي بستر خوا ته ئې اوږده موده په وينه تېرہ كړي، د خپل زوي له مرينى وروسته بلي خونى ته ولاړ چي لبز هوسا شي، د خونى ور ئې پرانىستى پېښود، دې لپاره چي هغه خونه تر نظر لاندى ولري چي د زوي جسد ئې په کي پروت دئ، شاوخوا ئې بلي شمعي اېښودل شوي، يو سپين بېرى هم ګمارل شوي چي تر سحر پوري د تابوت مواظبت وکړي، دی هم د تابوت خوا ته ناست دئ او د دعاء خاص الفاظ تکراروي، پلار ئې خو ساعته ویده شوي، په پاي کي ئې خوب ليدلى چي: زوي ئې د ده بستر خوا ته ولاړ دئ، دی تر مت نيسى، او په شدت او تينګار سره ده ته وايي: نه ګوري چي سوزم؟ په همدي سره له خوب راوېښېږي، ګوري چي د مري له خونى تبزه رنا راوخي، په تلوار سره حان دې خونى ته رسوي، سپين بېرى په فکرونو کي غرق مومي او مري په داسي حال کي چي کفن او مړوند ئې د هغې شمعي له کبله سوزېدلې چي د مري پر جسد رانسکوره شوي وه. فرويد دا روئيا داسي تعبيير كړي: د مري له خونى د وازي دروازي له لاري تبزه رنا ليدلى وي نو د مري پلار ته ئې تري اخيسنو، يعني دا چي حتماً به کومه شمع نسکوره شوي وي او همدا مطلب به ئې تري اخيسنو، يعني دا چي باعث شوي وي. ويل شو چي د پلار په ذهن کي د مري د جسد خوا ته به اور لګېدو باعث شوي وي. ويل شو چي د پلار په ذهن کي به تر ويدېدو وړاندي حتماً دا اندېښه راولاره شوي وي چي داسي نه سپين بېرى خپله دنده په سمه توګه ترسره نه کړي، او داسي پېښه رامنځته نه شي!!... ورپسې

وايي: بنائي زوي به ئې په خپل ژوند کي هم كله پلار ته ويلي وي: له سختي تبي سوزم... همدا وينا په خوب کي بيا تكرار شوې، د خوب دا وينا به حتماً د وينسي کومه سابقه لري... حتماً به ئې كله له خپل زوي دا وينا هم په وينسه اور بدلي وي چي پلاره! نه گوري، همدا په خوب کي بيا تكرار شوې، د ميري بيا راژوندي کبدا هم د پلار يوه هيله ده چي په خوب کي ئې تحقق موندلی او دا دئ د ده خوا ته ولاړ دئ او دی ئې تر مت نيولى!!!

د فرويد له ملګرو خو پوبنتني لرو: ۱ - پلار په ژور خوب ویده دئ، سترګي ئې پتني دي، د ميري له خوني راوتونکي رنائې خنگه ولidle او خنگه ئې د اور لګبدو خبر ورکړ؟!! په داسي حال کي چي د ميري خوا ته ناست سپين بيرى نه دي رنما ته متوجه شوي او نه د کفن او ميري د مروند سوزپدو پښتي ته؟!! ۲ - پلار پوه شوي چي زوي ئې مر شو، د بيا ژوندون هيله ئې قطع شوه، د همدي له امله بلی خوني ته ولاړ او ویده شو، خو ساعته ئې خوب وکړ، خنگه ومنو چي د وينسي مره او دفن شوي هيله په خوب کي بيا راژوندي شوه او د پلار مخي ته ئې د ده زوي روغ رمت او ژوندي ودراءو؟!! ۳ - پلار د خپل خوب تعبيير په خپلو سترګو ولید، په خوب کي د خپل زوي دا وينا ئې چي نه گوري سوزم عملاً ربستيني وموندله، واقعاً هغه سوزپدو او دی تري بې خبره وو، د سوزپدو پيغام د مخکنى زمانې د کومي پښتي يا تكرار شوې وينا يادونه نه وه بلکي د روانې پښتي خبر ئې ده ته ورکړ، دا مسخره تعبيير به خنگه ومنو چي په خوب کي د تېري مودي او د زوي د ژوند د شپو ورڅو الفاظ تكرار شوي؟!! ۴ - که وغوارئ د دې خوب لپاره هم کوم سيکسي تعبيير وړاندي کړئ هغه به خه وي؟!! آيا داسي کومه نښه موندلی شئ چي په سيکسي تعبيير کي ستاسو مرسته وکړي؟!! ملي اعتراف نه کوي چي دا خوب د هفو په خبر نه دئ چي د اندښنو او

خيالاتو د دوام او د مخکنيو ليدل شوو صحنو د تکرار نوم ورکولي شو او يا ئې د هيلو د ترسره كېدو ذهنې هڅه ګنلى شو، بلکي دا د انسان د وينسي وراندوينو ته ورته خوبونه دي چي د راتلونکو پېښو په اړه پيغامونه انتقالوي. دا خوب د بیسمارک خوب ته او په لسګونو هغه خوبونو ته ورته دئ چي په دې کتاب کي راغلي، هغه چي د فرويد د تعبيرونو په تنگ قالب کي نه ځایېږي او د ده سیکسی اسلوب د هغوي له تعبيير عاجز دئ !!

هغه خوبونه چي له ورخنيو مشغولتیاوه سره تراو لري

خیني وايي: ستري بسكاري چي په خپل بستر پرېوھي په خوب کي حنګل ته درومي او بسكار کوي، قاضي په خوب کي خان د خپلي محکمي په دفتر کي ګوري چي د مېز تر شا ناست دئ او پرېکري کوي، ګاډيونان په خوب کي ګادۍ چلوي، شتمن د سرو او سپينو زرو سکي او د مضبوطو متوا خاوند پهلوان له خپل سیال سره غېږي او تربى او به په خوب کي ګوري، همداسي هر خوک هغه خه د شپې په خوب کي ګوري چي د ورځي ئې په وينسه کوي!! خو دا يقيناً چي د خوبونو د پراخي نړۍ په اړه دېرسیط او تنګ تعبيير دئ، د خوبونو د ډپرو ډولونو له منځه یوازي د ډول په اړه خه ناخه صدق کوي، یوازي د هغه چا د خوبونو په اړه صدق کوي چي ذهن ئې په تېه ودرېدلې، له غور، فکر، ابتکار او نوبنت لوړدلي، د عادت په دام کي نښتی، د نويو پيغامونو ترلاسه کولو ته ئې د زړه او دماغ درې تړل شوې دي. خو همدا ناسمه او ناقص تعبيير د فرويد تر تعبيير حقیقت ته نېډې دئ، فرويد په دېر تکلف سره هڅه کړي د هري روئيا لپاره د جنسی تمایل کومه منشا راپیدا کړي، په ډپرو مواردو کي د ده تعبيير انسان ته د شاعر هغه شعر ورپه یاد کړي چي وايي: صلاح کار کجا و من خراب کجا-- بیین تفاوت ره کز کجاست تا به کجا؟ د کار روغوالی چېږي او زه

خراب چېري؟!! وګوره چې د لاري تفاوت له کوم ځای تر کوم حای پوري دئی؟، د بیسمارک د خوب په خندوونکي تعبیر کي د فرويد بې ځای تکلف د دې يوه بېلګه . ۵۵

د پالاس خوب

د فرويد د کتاب دې عجیب خوب او خندوونکي تعبیر ته هم څیر شئ:

"پالاس نومې پېغله وايي: يوه شپه وړاندي مې خوب ليدو چې په يوه سیند کي لامبم، مخي ته مې په يوه تیاره سرک يو ځلانده شی خوچۍ، پیکه د ویني په خبر سور رنگۍ، چې زنګ ئې وهلو، د یوې دبري خوا ته لوړ لار او او به په شدت سره واوبنستي، د خدای لوني (فرشتې) دریا ته راکوزي شوي او د دوى په راکوزپدا سره هفه شی په يوه ګوزار سره مات شو، په دې وخت کي مې د زړه سخت درد احساس کړ... د مادالنا په نامه یوې زړې بشحې ترې وپونستل: آيا دغه وخت له خوب راوینسنه شوي؟ پالاس ورته وویل: لا نه، داسي مې وانګړله چې له درانه خوب سطحي خوب ته واوبنستم، بیا ګورم چې لامبو وهم، او زما مخي ته دغه مهال دوه زنګونه په افق کي په مرئي توګه بښکته پورته کېږي، دواړه ظريف او ځلانده، زما مخي ته تېرېدل او د هوا رېو خپو ته ننوتل او زه له خوب راوینسنه شوم، ستړې او ستومانه وم او د درد احساس مې کولو،... مادالنا ترې وپونستل: د دې خوب درد ځای چېري دئ؟ د پالاس پر سینې ئې لاس کېښود، بیا ئې وویل: کله چې ستا تیان سوکه سوکه خوچۍ آیا داسي نه انګړې چې نور ستا له واکه وتلي او بل لوري ته تمایل لري؟ دوه تیان کله سره یو ځای شي... بیا سره بېل شي او دوه شي!!!

عجیبه ده، دا مسخره تعبیر د فرويد د اندیوالانو د خوبنې ور تعبیر دئ، د خوب د ټولو صحنو، اشارو، کنایو، رموزو او... یوازی یو مصدق؛ او هفه د پالاس

دوه تیان!! د هغوي له نظره په دې خوب کي د سيند، اوبو، په سيند کي لمپدا،
دبره، يو حلانده زنگ، چي وروسته د دوو په بني کي راخرګند شوي، د اوبو اوښتل،
فرشتې، د فرشنو په گوزار سره د هغه حلانده شي ماتپدا، دا ټول گواکي یوازي یو
تعبیر لري، او هغه د پالاس دوه تیان!!! نه پوهېزم هغه به خوک وي چي دا مسخره
تعبیر ومني، په ټول خوب کي داسي شي نه مومو چي له جنسی امورو سره ئې تلویحًا
يا صراحتاً خه مناسبت او تعلق وي، په هیڅ تولني کي دا شيان د جنسی امورو د هیڅ
برخي لپاره د کنایې او رمز په توګه نه کارول کېږي، د خوب د رموزو او کنایو ژبه
هیڅکله داسي نه وي چي په وینې کي نه کارېدونکي مېهم او غامض رموز او کنایې
وکاروي، خوب غواړي خپل خاوند ته یو پیغام ورسوي، د دې پیغام لپاره مجبور دئ
له رمز او کنایې کار واخلي، حکه خاوند ئې ویده دئ، سترګي ئې پتي دي، نه په غور
کي خه ورته ويلى شي او نه ئې سترګو ته کوم ليک پانه نیولی شي، باید د رمز،
کنایې او انځور له لاري هغه ته خپل پیغام ورسوي، دا رموز او کنایې باید ده خاوند
ته آشنا او د فهم وړ وي.

په سيند کي لامبل، تياره لار، سور زنگ، لویه تیزه، رنا

دغو اصولو ته په پام سره په بشپړ یقين ويلى شو چي د پالاس د خوب د بېلو
بېلو برخو (کنایو او رموزو) دقیق تعبیر داسي دئ: په نهر او سيند کي لامبل يعني د
حوادث او پېښو د یوه بهير په منځ کي لاس پښې وهل، تياره سرک يعني مغشوش
او مېهم مسیر، حلانده سور رنګي زنگ يعني د خطر زنگ، لوی کمر يعني داسي
خند چي تر شا ئې د یوه سخت زري او بې رحم ټواک يا شخص لاس دئ، د دې
تیزې پر سر د زنگ ختل يعني خطر له همدي ورته متوجه دئ، د اوبو څاندہ کېدا
يعني د ورپېښ حالت تشديد او متلاطم کېدل، د فرشنو راتګ او په سيند کي

کوز بدل یعنی په همدي دوران او همدي بهير کي د الله تعالی له لوري مرسته، چي د هفه په راکوز بدلا او یوه گوزار سره به هفه خطر له منخه ولاړ شي، د خوب په دوهمي برخي کي دوه ظريف او حلانده زنگونه چي د پالاس خوا ته تېرپري او په افق کي د هوا رني صفحې ته د هغوي ننوتل یعنی پالاس ته دوه داسي زپري چي د مخکني مغشوش او تياره حالت پاي او د داسي حالت راتګ وړاندوينه کوي چي په زره پوري او رنا ته ورته به وي.

گورئ چي په دې خوب کي پالاس ته خومره خرگند او گټور پيغام ابلاغ شوي او خومره دقيقه لارښوونه شوي، که چاله هفې سره مرسته کړي وي او د خوب بېلي بېلي برخي ئې په سمه توګه هفې ته تعبيیر کړي وي نو یقیناً چي هفې به د دې پيغام په رنا کي د ورپېښ حالت ټول ابعاد او برخي په بشپړه او دقيقه توګه درک کړي وو او پر دې به پوهېدلې وه چي خند چېږي دئ، خطر له کوم لوري او د چاله لوري ورته متوجه دئ، د چا چا لارښوونه دې ته د یوې رنا او رښتني زپري حیثیت درلود، له چا د خير طمع ولري او له چا د ضرر انډېښنه.

که تاسو د فرويد دغه د روئيا اړوند کتاب په دقيقه توګه ولوئه نو و به گورئ چي د خوب په اړه د ده ټول تحليلونه او تعبيرونه دغو خوبونو او د هغوي کچه تعبيرونو ته ورته دي.

درؤيا په هنداري کي د انسان اصلي خبره را خرگنده شي

خوب داسي هنداره ده چي په هفې کي انسان د خپل شخصيت او باورونو حقيري انځورونه گوري، خوب د انسان د معنوی او اخلاقی شخصيت هنداره ده، د انسان د شخصيت پت ابعاد په کي را خرگند شي، هفه پت ابعاد چي د ورخي له پلوه ئې یا د وپري له کبله له خرگندولو ډده کوي او یا ئې د ریاء، تصنع او خدعي پرده

پري غورولي وي او نه غوايري اصلي خبره ئي خرگنده شي. خوب دا د رياز پرده خيري كري او د انسان د زره او ضمير عزائم، هيلى او تمایلات له پتيو زاويو او سوره راواباسي او د انحصارونو په بني کي ئي زموري مخي ته کښېزدي، د هغه محقق وينا خومره درنه او پر واقعيتونو ولاړه ده چي وايي: ته ما ته خپل خوبونه تېر کره چي زه درته ووايم ته خوک او د خنګه شخصيت خاوند يې!!

که خه هم د فرويد ملګري وايي: په رؤيا کي زموري د ورځني اخلاقی احساساتو هیڅ خرك نه لګېږي، یعنی په خوب کي د خوب کي د اخلاقی احساساتو تغیر په بشپړه توګه قول شوي وي، او انسان په خپلو خوبونو کي ټولي هغه پولي نړوي چي له اخلاقی احساساتو سره تړاو لري!! خود د دوي په مقابل کي دېري منصف محققين په دې باور دي چي په خوب کي زموري د ورځنيو اخلاقی احساساتو کيفيت همفسي وي لکه په وينې کي. فرويد د دوي د رأي په تردید کي خپل خوبونه د شاهد په توګه وړاندي کوي او وايي: که موري د دغه دواړو نظریاتو په اړه له خپلو هغه تجربه مرسته وغواړو چي هره شپه ئې په خپلو خوبونو کي لرو نو و به ګورو چي د لوړۍ دلي نظر تأييدوي!!

او دا له شک پرته د خوب په اړه داسي غلطه او بې بنسته ادعاء ده چي نه هیڅ علمي بنست لري او نه له واقعيتونو سره اړخ لګوي، په خوب کي نه د انسان فطرت بدلهږي او نه ئي اخلاقی احساسات، بنه انسان او اخلاقی ضوابطو ته ملتزم شخص په خپل خوب کي هم بنه وي او اخلاقی ضوابطو ته التزام لري، بد انسان په خپلو خوبونو کي هم بد ممثل وي او اخلاقی پولي نړوي. د فرويد نظر کېدی شي یوازي ده او د ده د ملګرو په اړه صدق وکړي، فرويد او ملګري ئې کولی شي د خپلو خوبونو په اړه همدا قضاوت ولري، خود انسانانو د غوڅ اکثریت له تجربه سره په بشپړه

په خوب کي د اخلاقی احساساتو خرنگوالی

فرويد د خپل ملګري جسن رأيه تأييدوي چي وايي: مور نه په خوب کي له اخلاقی پلوه تر وينسي زيات بنه کېړو او نه زيات متقي کېړو، بلکي د دي خلاف گورو چي د خوب په حالت کي زمور وجدان دې شي، رحم او مهرباني مو له زره کده شي او په ټولي بي رحمي او قساوت سره او پرته له دي چي پښېمان شو او توبه وکړو تر ټولو بد جنایات ترسره کوو، په غلا، قتل، انسان وژني او... لاس پوري کوو!!! همداراز د راستوک پر قول استناد کوي چي وايي: دا سمه ده چي په خوب کي گورو چي زمور، تمایلات را خرگند شي، انحورونه او صحني د فکر، عقل، ذوق او تمیز له مداخلې پرته سره جوخت او متصل شي، د اخلاقی تمیز قوه د پره کمزوري او ضعيفه شي او پر انسان له اخلاقی پلوه بشپړه بي اعتنائي مسلطه شي!!

د فرويد د ملګرو انګېرنې د هغه چا په اړه صدق کوي چي په عقلي او روحي بيماريو اخته وي، د هغه خوبونه همغسي ګډ ود وي لکه د ده د وينسي خيالات او انګېرنې، همغسي لکه د هغه کمپيوټر غلط محاسبات او نامنظم فعالیت چي په ويروس اخته شوی وي، په ويروسونو د اخته خلکو د ګډ ود خوبونو له مخي د انسان د رویا په اړه قضاوټ کول د انصاف او عقل خلاف عمل دئ، متأسفانه فرويد او ملګري ئې د همدي اشتباہ او غلطې مرتكب شوي.

شوپنهاور او ملګري ئې د فرويد په مقابل کي

د دوى په مقابل کي شوپنهاور وايي: په خوب کي د هر چا وينا او کړنه په بشپړه توګه همغسي وي چي د ده له شخصيت سره مطابقت لري.

فیشنتر وايي: د انسان احساسات، تمایلات، عواطف او جنسی غوبنستي په خوب کي د ظهور او خرگندېدو فرصت ترلاسه کړي او د انسان اخلاقی خصائص په کي جوت شي.

هافنر وايي: له لزو مواردو پرته متقي انسان په خپلی رؤيا کي هم متقي وي او د وسوسو په وړاندي مقاومت کوي، له کينې، حسد، رخي، غصې او نورو اخلاقی رذائلو دده کوي، په مقابل کي ئې ګنهګار انسان په خپل خوب کي همفه انحورونه ګوري چې په وینسه ئې خوبنستي!!

شولنټ په دي باور دئ چې په خوب کي حقیقت جوت شي او انسان له ټولو ریاکاريو، درنښت او سپکاوي سره سره خپل حقیقی شخصیت په خوب کي ګوري.... نجیب انسان نشي کولی په خوب کي د نانجیبو په خبر د جنایت مرتكب شي، که احياناً له کوم بد انحور سره مخامنځ شي نو داسي ترې تښتی لکه په وینسه کي چې ترې تښتی.

حقیقت دا دئ چې انسان په خپل خوب کي ځان همفسي ګوري او سلوک ئې همفسي وي لکه په وینسه کي، نه ئې په شخصیت کي بدلون رامنځته کېږي او نه ئې په خیالاتو، افکارو او باورونو کي، د وینسي او خوب توپیر ئې یوازي دومره وي چې د وینسي پت خیالات، عزائم، احساسات او تمایلات په خوب کي بې پردي شي او د مجسمو انحورونو بنه غوره کړي، په وینسه کي پر دي عزائم او احساساتو د تزویر او ریاء پرده غوروي او له جو تولو ئې دده کوي.

فرويد او د ميني غلط تعبير

فرويد او ملګري ئې د هغې ميني او محبت له دقیقي پېژندني او تعبير عاجز دي چې مور ئې هره شبې ډېري بېلګې په خپل ماحول کي ګورو، د دوى کچه مسلک له

خپلو بچونو سره د هغې مرغى د تودې ميني له توجيه عاجز دئ چې په دې انھماک سره د حالي په جوړولو لګيا شي، هګي په کي واچوي، خو ورځي پري کښېني، بچي ئې راوهخي، خوراک ورته راوړي، ساتنه ئې کوي، که خوک ئې حالي ته ورنډي شي چيغاري وهي، داسي یوې خوا بلی خوا ته الوخي لکه چي غواړي پر مزاحم برید وکړي، تر هغه ئې پالي او ساتي چي د الولو شي، له حالي ئې راولو ته تشويق کړي، الول ورزدہ کړي، کله چي پر خپل حان بسیا شي نو له حالي ئې وشرۍ، که د دي چوغکي د فعالیتونو منشا جنسی تمايل وي نو مور به ئې څوان بچې له حان سره ساتو او پلار ئې څوانه بچې، بیا خو به داسي نه وو چې دوه چوغکي سره یو ځای شي، ګډه کورنې جوره کړي، د ژوند تر پایه سره اوسي، تر منځ ئې مينه، محبت، اخلاص او وفا وي، بلی ته اعتناء نه کوي او جنسی تمايل نه بشي، یوه له بلی او په ګډه له خپلي حالي او بچيانو دفاع کوي، اولاد زېروي، پالي ئې او کله چي ستر شي له خپلي حالي ئې وباسي، فرويد دي ته خه توجيه لري؟ که د ژوو د ټولو اړیکو منشا جنسی تمايل وي نو دغو چوغکو به کورنې نه جوړوله، نورو ژوو به هم د کورنیو له جوړولو دډه کوله، دا ځکه چي کورنې جنسی تمايلات مهاروي، محدودیتونه وضع کوي، د مېړه او مېړمني پراخه او بي مهاره جنسی آزادي له منځه وري!! خو حقیقت دا دئ چې له اولاد سره د مور پلار د ميني او پېړزویني بنست او منشا هغه فطري تمايل دئ چې هر ژوي ئې د خپل نسل له بقاء او دوام سره لري، د هر ژوي په ختي کي دا احساس اېښو دل شوي چي د اولاد له درلودو، د هغوي له پالني، روزني او ساتني سره باید کلکه مينه ولري، وئې پالي، وئې روزي، د هغوي لپاره کړاوونه وګالي او فرباني ورکړي، د انسان په شمول د ټولو ژوو حال دي چوغکي ته ورته دئ.

خو آيا د طبیعت دا عبرتناکي عملی او واقعي صحنه د فرويد او مارکس پر دغوغه

نظریاتو د بطلان سره کربنه نه راکاري؟ يقينًا چي هغه نظريه باطله ده چي د واقعيتونو خلاف او د واقعيتونو له توجيه عاجزه وي، د تردید لپاره ئې بل دليل او حجت ته ضرورت نشته. آيا دا دواړه د هغه سرتپري مجاهد استشهادي عمليات توجيه کولی شي چي له الله تعالى سره کلكه مينه ئې دي ته تيار کري چي د بارو تو واسکت واغوندي او د دېښمن په صف کي حان والوحو؟؟؟! کومه مينه او کومه غريزه ئې دي قرباني ته چمتو کوي؟؟!!

د فرويد د ملګرو په اړه د قرآن وينا

قرآن د مشرکينو په اړه فرمائي چي دوى خداي نه بلکي بسحی لمانحی، يعني معبدان ئې بسحی دي، حیني داسي انګېري چي بنایي د آيت مطلب به دا وي چي مشرکان داسي بوتان د معبدانو په توګه لمانحی چي د بسحو په بني کي انحور شوي، خو که لږ حير شو نو راته جوته به شي چي د آيت مطلب تر دي زيات ژور و پراخ دئ او د مشرکينو هغه اخلاقي انحطاط په گوته کوي چي د جنسی شذوذ او انحراف په نتيجه کي رامنځته کېږي، جنسی بي لاري توب ئې هغه حائی ته ورسوي چي پر زړه او ذهن ئې بي مهاره جنسی تمایلات مسلط شي، ټول ژوند ئې د دي تر اغېز لاندي راشي، هرڅه له دغې زاوې په گوري، د جنسی هوس بنده شي، هم ئې دوستي د دي لپاره وي او هم ئې دېښمني، له دي پرته بله مينه نه پېژنۍ، شراب دا اور لا تېز کري، د بسحو او نارينه وو آزاد اختلاط او برښد توب ورباندي مزید تيل توي کري، مسته موسيقي، رقص او نخا او د عشق او شهوت په ستاياني کي سندري لازيات ورته لمن ووهې، هم ئې بتان او هم ئې مجسمې د بسحو انحورونه شي. که تاسو دا اوس غربي قولني ته لږ په دقت سره حير شئ نو د قرآن د دغه آيت مصدقه به په خپلو سترګو وګوري، هري خوا ته به دي د بسحو مجسمې او شهوت پارونکي انحورونه تر سترګو

شي، هم په معبد کي او هم په مغازه کي، هم د کشيش په وينا کي او هم د تلویزیون په تجارتی اعلاناتو کي، هلتنه د تجارت لپاره بسخه او د دي بنایت استعمالپېري، هلتنه لوړو مراتبو ته رسپدلي د بسخو له لاري وي، د استخباراتي موخو لپاره له بسخو کار اخیستل کېږي، له بسخو داسي لومي جوروي چي مهم شخصیتونه په کي راګير کړي، هلتنه مور او پلار هېر شوي، د دي میني او پېرزویني تغیر ټول شوي، حائی ئې جنسی هوس او تعلق ته خالي شوي، له نکاح او د کورنۍ له جورولو ډډه کېږي دا ځکه چي نکاح د آزاد جنسی تعلقاتو مانع کېږي او محدودیتونه پېږي وضع کوي، له اولاد سره د بسخی او مېړه علاقه او مینه نشته او دا د دي لپاره چي اولاد ساتل او روزل زحمت غواړي او د جنسی تلذذ او خوند اخیستو په وړاندي خند کېږي، مېړه او بسخه د دي پر حائی چي اولاد ولري؛ سپي او پشې ساتي، هلتنه به تاسو له کشیشانو هم واوري چي مریم عليها السلام په زنا تورنوی او په دي خبری خاص تأکید کوي او وايي چي هغې توبه وکړه او بیا ئې دا مقام ترلاسه کړ او دا د دي لپاره چي د یوه زناکار ولس معبدود هم باید د زنا سمبلو وي، هلتنه به تاسود فرويد په څېرد دوی له فيلسوفانو هم واوري چي وايي: د انسان د ټولو کړو وړو، اړیکو او روابطو منشا جنسی تمایل دئ، د پلار مینه له لور سره او د مور مینه له زوی سره له دغه تمایل راولارېږي، هم د انسان د وینسي ټول فعالیتونه او هم ئې د خوب خوبونه جنسی منشا لري.

دا چي گورئ خوک سالم او پاکيزه جنسی تعلقات پرېږدي او ناولې لاري او غیر فطري طریقې غوره کوي، دا د همجنسانو تر منځ غیر فطري جنسی تعلقات، چي له انسان پرته ئې په بل ژوندي مخلوق کي مثال نه مومو، د خپل فطرت خلاف هغه مخدره مواد استعمالوں چي بې سده ئې کړي او د خپلو حواسو اداره کول له لاسه

ورکړي، دا چې نارينه غواړي حان د بسحی په خپر کړي او بسحه حان د نارينه په خبر، په لباس کي هم او په حرکاتو او سکناتو کي هم، دا چې نارينه بریره خريبي، هره ورخ د خپل مخ د پوستکي په مليونونو حجرات ربي، لنډه موده وروسته ئې مخ ګونځي ګونځي شي او د زني لاندي غونبه ئې راوځر پزې، دا او دي ته ورته کارونه له خپل انساني فطرت سره د انسان هغه جنګ دئ چې د قرآن په وينا تر شا ئې د شيطان لاس دئ، شيطان دا لوره کړي ده چې هرومرو به د انسانانو هغه تولګي دې جنګ ته پاروم چې زما تر اغېز لاندي وي.

د فرويد او مارکس په وړاندي خو طبیعي صحنه

راشئ د فرويد او مارکس د ملګرو په وړاندي خو طبیعي مثالونه کښېزدو او تري وپوښتو چې د خپل منطق له مخي ئې توجيه کړي او سیکسی او ماتربالستي منشا ئې په ګوته کړي:

- د حیواناتو فیلم می کنلو، په وچکالي کي ئې د دوي پرپشانه حالت بسودو، په صحراء کي نه او به وي، نه شنه بوټي، نه د ونو شنې خانګي، نه د حیواناتو لپاره د خوراک خه وو او نه د خښاک، د گروزنې په نامه یو حیوان ئې له خپل تي خور بچي سره بسودو چې دواړه له لوږي او تندی سخت کمزوري او ډنګر شوي، بچي ئې په وار وار راشي او د دي پر تيو خوله کښېزدي خو خه په لاس ورنه شي، خبره دي حای ته ورسپدہ چې مور پر سينه پرپوته، نه د ولاړ بدوه او نه د تلو، بچي ئې یوې خوا بلی خوا ته تاو شو، تى ئې ونه موندو، حیران ودرېدو، مور دا حالت ونشو زغملی، په دې زحمت او تکلیف سره او په داسي حال کي چې سينه او د مخکنې پښې زنګنونه ئې پر زمکي وو، ورو ورو ئې د شاپښې دومره لوږي کړي چې د بچي خوله ئې تي ته ورسپېزې، هغه راغې او پر تشو تيو ئې خو واري خوله ټینګه کړه... د

دې صحني په ليدو سره مي له سترگو اوښکي وبهپدي او ومي ويل: خداي! تا د دي
مور په زره کي خومره زوروره مينه اچولي، دا په خپله د مرگ په حالت کي ده خو پر
خپل بچي ئې لورې نه لورېزى!

- په سپيني شګي کي اوسبدم، پسلی وو، له خوني راووتم، خو ګامه مخکي
ولارم، ناخاپي گورم چي يوه وړه توربخنه مرغى چي د چوتکي په اندازه ده او دې
ښکلی غږ لري، کله له يوه لوري تېزه راشي او زما مخي ته تېره شي او کله له بل
لوري، داسي لکه چي غواړي زما له وړاندي تګ مخنيوي وکړي!! ودرېدم، مرغى هم
قراره شوه او د يوې ونې په خوکي کښېنسټه، له يوې خانګي بلې او بلې ته والوته،
کوزه شوه او د يوه بوټي بېخ کي ننوته، خو شېبې تم شوه او بېرته راووته، دې
حرکاتو ئې وهڅولم چي ورشم او د بوټي لاندي وګورم چي خه دي او دې هلته خه
کول، ورروان شوم، مرغى بيا همفه مخکنى لوبه پيل کړه، ورغلم، د بوټي په بېخ
کي می د دې حاله ومونده او په هغې کي د دې وړوکي بچي، پوه شوم چي د همدې
لپاره هغه لالهانده وه او پر ما ئې پر له پسې بریدونه کول او زما مخه ئې نیوله!! له
حائان سره مي وویل: دا وړوکي مرغى خه شي دومره جسوره کړې چي حائان په خطر
کي واچوي او د خپل بچي لپاره له انسان سره ډغري ووهی !!

- تاسو مرغان گورئ چي کله ئې بچونې واره وي او يوه مدافع، حامي، پالونکي او
ساتونکي ته اړ وي، گورو چي مور پلار ئې، په همفه اندازه د هغه په اړه عاطفه لري،
مينه لري، ترحم او زره سوي لري، د هغه سانته کوي، د هغه د پالني او سانتي لپاره
حتي حائان هم په خطر کي اچوي، کله چي د هغه حائلي ته خوک لاس وروړي گورو
چي حائان ورباندي وژني، چيغاري وهى، له يوې خانګي بلې ته الوئي، داسي لالهانده
چي نه پوهېږي خه وکړي تر خو خپل بچيان له خطره وژغوري، حيوانات هم

همداسي دي، حال دا چي خه موده وروسته او هげ مهال چي بچي ئې په خپلو پىنسو ودرېزى، خپل ضرورت خپله رفع كولى شي، له مور او پلاز بې نيازه او مستغنى شي، بىا هげ پخوانى تعلق ختم شي، بىا هげ د ترحم او عاطفى تعلق نه وي او ورو ورو تغيير مومي او له منئە حى. دغه عاطفه او ترحم چا راپيدا كرى؟ ولې د ضرورت په وخت كى وي او د ارتىا له ختمېدو سره سم پاي ته ورسېزى؟ حال دا چي نه مور او نه پلاز هげ ته ارتىا لري، او كوم ضرورت ئې رفع كوي، برعكس هر خومره چي اولاد د مورپلاز پالنى ته اړ وي، نو دا مينه هم وي، او خومره چي هفوی د بل له مرستي بې نيازه كېزى دا رابطه هم تضعييف كېزى، يو وخت داسى راشى چي انسان گمان نه كوي دا به همفه مور وي او دا به ئې همفه بچى چي د هげ په اړه ئې پرون؛ د مور په زړه کي دومره كلکه مينه او داسى ژوره عاطفه او ترحم وو. حىنى خو مينه او عاطفه داسى توجيه کوي چي گواكى مبنى او بىنست ئې احتياج او ارتىا ده، خو دا په دې دليل غلطه خبره ده چي دا احتياج او ارتىا خو هげ مهال هم وي چي ماشوم ستر شي، خو هげ د پرون ورځي مينه، محبت، ترحم او عاطفه نه وي، د ماشوم له سترېدو سره خو دا رابطه باید تقویه كېدلې، هر خومره چي هげ د دې جوګه كېزى چي د مورپلاز مرسته وکرى او احتياج ته ئې د ځواب ويلو شي باید دا رابطه د مور او پلاز له خوا تقویه كېدى، خومره چي بچى او ماشوم لوبيزى او په خپلو پىنسو ودرېزى او د دې جوګه كېزى چي د مورپلاز احتياج رفع كرى، د همدى په تناسب باید دا تعلق او رابطه مزید قىنگېدلې، همداراز په ورکتوب كى نه له يوه لوري د جنسى تمايل امکان وي او نه له بل لوري، نه د ماشوم له لوري او نه ئې د مور او پلاز لوري، د دې تمايل امکان له څوانى وروسته رامنځته كېدى شي، خو ګورو چي په ورکتوب كى د دواړو له لوري څواكمنه مينه او خواخوبى وي او له سترېدو سره متناسب ورو ورو تضعييف

شي او يو وخت داسي راور سبزي چي په بشپړه توګه له منجه ولاړه شي.

آيا د دغو طبیعی واقعیتونو او بنکارندو یو لپاره کومه معقوله سیکسی او ماتریالستی توجیه موندلی شو؟؟ آيا عقلمن انسان به د فروید او مارکس دا غلط توجیهات د منلو ور و ګنې؟

د بنه او بد خوب په اړه د مسلمان غږو ګون

که خوک نسه خوب و ګوري، داسي چي پري خوبن شي، انګړنه ئې دا وي چي په دې کي حتماً کومه لارښوونه او بشارت شته، نو لوړۍ دي د همدي خوب له امله د الله تعالى حمد او شکر اداء کړي، بیا دي هغه داسي چا ته د تعبیر په موخه تبر کړي چي متقي او نېک انسان او په قرآن او حدیث پوه وي او د خوبونو د تعبیر استعداد او بصیرت لري. خو که خوک و پروونکي او کرکجن خوب و ګوري نو خو کارونه دي وکړي: دا خوب دي د شیطان له لوري و ګنې، د شیطان له شر دي الله تعالى ته پناه یوسی، درې حلې دي اعوذ بالله من الشیطان الرجیم و وايی، د ویدپدو اړخ دي بدل کړي، هغه دي په بشپړه توګه هېر کړي، نه دي په خپله د تعبیر هڅه کوي او نه دي بل ته هغه د تعبير لپاره تبروی، که ورته ممکن وي دوه رکعته لمونځ دي وکړي. باید داده وي چي شیطان هغه ته له وسوساں پرته هیڅ ضرر نشي رسولی.

دا مطلب په یوه روایت کي په دې توګه راغلی:

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رَوْءِيَا يُحِبُّهَا، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ، فَلِيَحْمِدَ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلِيَحْدِثْ بِهَا، وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مَمَّا يَكْرَهُ، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَلِيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا، وَلَا يَذْكُرْهَا لَاحَدٍ، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ» رواه البخاري

له ابوسعید خدری (رضي الله عنه) روایت دئ چي له رسول الله (صلی الله عليه

وسلم) ئې اور بىلەنچى ويل ئې: كە ستاسو كوم يو داسى خوب وگوري چى هەفە ئې خوبنىپېرى نو دا د الله تعالى لە لورى دئ، لە ھەمدى املە دى د الله تعالى حمد ووايى، او هەفە دى بىيان كىرى، او كە لە دې پرته داسى خە وگوري چى كركە ترى لرى نو يقىناً چى دا د شىيطان لە لورى دئ، دەفە لە شر دى (الله تعالى تە) پناھ يوسي، او هيچا تە دې نە يادوي، يقىناً چى هەفە زيان نە ورسو.

پە بل روایت کى داسى راغلى:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمُ الرُّؤْيَا الْحَسَنَةَ فَلِيَفْسِرْهَا وَيُخْبِرْ بِهَا، وَإِذَا رَأَى الرُّؤْيَا الْقَبِحَةَ، فَلَا يُفْسِرْهَا وَلَا يُخْبِرْ بِهَا» معجم ابن المقرئ

لە ابوھریرە (رضي الله عنه) روایت دئ چى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايىل: كله چى ستاسو كوم يو بىكلى خوب وگوري نو هەفە دى تفسير كىرى او (نور دې) پې خبر كىرى، او كە كرکجن خوب ئې ولید هەفە دى نە تعبيري او نورو تە دې نە وايى.

آيا تعبير د رؤيا پر ماھيت خە اغېز لرى؟

ھىني داسى گمان كوي چى بىايى بىه يا بد تعبير بە د خوب پر ماھيت اغېز لرى او ليدونكى تە بە د ھەمدى تعبير لە مخي بىه يا بد ثابت شي!! د دې انگەرنى لپارە ھىني روایات ھم ورلاندى كوي!! خۇ نە دا انگەرنە صحيح دە او نە دا روایات د منلو ور، دا ھكە چى قرآن مور تە پە بشپىر وضاحت سره وايى چى د مصر د پاچا خوب لومىرى د نورو معبرينو لە لورى خوشى او بې معنى خوب وگەنل شو، خۇ دې تعبير د هەفە د خوب ماھيت بدل نە كە، وروستە يوسف علیه السلام د د خوب پە سمه او حقىقى توگە تعبير كە او ھەمدا تعبير ربىتىنى ثابت شو. حقىقت دا دئ چى رحمانى

خوب یو بىكلى، گتور او لاربند پيغام وي، خوب ليدونكى هفه مهال د پيغام په معنى پوهپدى شي چي خوب ئې په صحيح توگه تعبير شي، صحيح او دقيق تعبير د دې پيغام اصلى مطلب د خوب ليدونكى مخي ته بىدى، غلط تعبير داسى دئ لكه د يوه پيغام غلطة ژباره، عدم تعبير ئې داسى دئ لكه يوه چا ته چي مهم لىك راغلى وي خو هفه ئې له لوستلو عاجز وي او بل ته ئې د لوستلو او پر مطلب د پوهپدو لپاره نه وراندى كوي، يا داسى خوك نه مومني چي دا خط ورته ولولي او پر مطلب ئې پوه كەرى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library